

CETURTDIENA, 2009. GADA 5. FEBRUĀRIS

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 10.00)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Barības laišana tirgū un lietošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0407/2008), ko Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā iesniedza *Graefe zu Baringdorf* kungs, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par barības laišanu tirgū un lietošanu (COM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD)).

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Šodien mūsu diskusiju temats ir tā sauktā atklātā norāde. Šajā jautājumā ir runa par pārredzamību attiecībā uz barību, lai patērētājiem nodrošinātu veselīgu pārtiku, un par barības maisījumu pircēju informēšanu par to, ko viņi iegādājas.

Ceļš ir bijis garš, taču, ja mēs šodien pieņemsim šo regulu, tad es ceru, ka jautājums tiks veiksmīgi pabeigts, un es vēlētos pateikties Komisijai, kas mums ļoti palīdzēja, konstruktīvi risinot šos jautājumus. Komisija varēja rēķināties ar nepārprotamu Parlamenta politisko gribu panākt šīs atklātās norādes pieņemšanu, un Komisija piedalījās arī neatlaidīgās, taču godīgās debatēs ar Padomi. Mēs varam lepoties ar rezultātu.

Īsi ielūkosimies vēsturē. Esam pieredzējuši transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) krīzi, un 1997. gadā Pagaidu izmeklēšanas komiteja sniedza gala ziņojumu, kurā Parlaments aicināja ieviest šo atklāto norādi. Komisija izstrādāja priekšlikumu, kas vēlāk pārtapa Direktīvā 2002/2/EK. Kompromiss ar Padomi — jo šai darbā iesaistījās visas struktūras — ļāva saistībā ar direktīvu panākt atklāto norādi, kas nozīmēja, ka marķējumā $\pm 15\%$ diapazonā ir jānorāda sastāvdaļas un ka pēc pieprasījuma ir jāsniedz informācija par precīzu sastāvu.

Tā bija direktīva, nevis regula, un dalībvalstis to īstenoja ļoti negribīgi vai neīstenoja vispār. Barības ražošanas nozare iesniedza prasību Eiropas Kopienas Tiesā, un Tiesa sniedza šādu augstākās kategorijas apstiprinājumu: neskarot precīzu informāciju, šīs direktīvas likumība nav apšaubāma. Turpmākajā Parlamenta procedūrā mēs ņemām vērā šo spriedumu, un esam noslēguši darbu, izstrādājot šo regulu. Man ik reizi bija tas gods būt referentam, un visā šai ilgajā laikposmā mums ar Komisiju bija intensīva un savstarpējas uzticēšanās pilna sadarbība.

Šodien mūsu priekšā ir rezultāts, kurš panākts smagā, bet godīgā cīņā un ar kuru varam lepoties. Ir arī skaidrs, ka tam ir Parlamenta un tā grupu vairākuma atbalsts. Grozījumu nav, un tas man ļauj secināt, ka šo regulu pieņems ar lielu balsu vairākumu. Tādējādi mums ir laba regula, kurā ieviesta atklātā norāde trīs soļos, kuri jums ir zināmi: pirmkārt, procentuālais sastāvs dilstošā secībā; otrkārt, informācijas nodrošināšana barības nozares uzņēmējiem $\pm 15\%$ diapazonā, — šajā aspektā šais tiesību aktos mēs neesam ietvēruši intelektuālā īpašuma tiesību atrunu, bet gan norādi uz vispārējiem tiesību aktiem —, un, treškārt, precīzas informācijas sniegšana iestādēm.

Vēlos arī norādīt, ka mēs esam izveidojuši reģistru. Eiropas Savienībā vairs neizmantos barību ar piejaukumiem, ja tās sastāvs netiks publicēts, jo šīs sastāvdaļas ir jāiekļauj reģistrā. Tas ir svarīgi ne tikai uzraudzības iestādēm, bet arī sabiedrībai un pircējiem. Tādējādi no referenta viedokļa varu teikt, ka kopumā esmu ļoti apmierināts ar iznākumu.

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu pateikties Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai un it īpaši referentam *Graefe zu Baringdorf* kungam par darbu ar šo dokumentu; es pateicos arī visiem ēnu referentiem, kuri paveica nozīmīgu darbu.

Sarunās *Graefe zu Baringdorf* kungs ļoti prasmīgi vadīja diskusijas, un mēs viņam esam ļoti pateicīgi.

Kompromisa tiesību aktu kopumā ir saglabāts augstais barības drošības līmenis, kas jau panākts Eiropas Savienībā. Ir nodrošināts pienācīgs līdzsvars starp patērētāju aizsardzību un intelektuālā īpašuma tiesībām. Ir likvidēta atļauju piešķiršanas procedūra pirms bioproteīnu laišanas tirgū, ir modernizēta barības marķēšana, pienācīgi informējot pircējus, un likumdošanas procedūru centrā ir izvirzīts kopregulācijas princips. Līdz ar paziņošanas sistēmu par jaunām barības sastāvdaļām ir uzlabota tirgus pārredzamība, ES barības nozarē ir atvieglota jauninājumu ieviešana un konkurētspēja un ir veikti konkrēti pasākumi, lai nepieļautu barības lietotāju — gan lauksaimnieku, gan lolojumdzīvnieku īpašnieku — maldināšanu.

Rezultāts ir kompromisa tiesību aktu kopums, kurš iesniegts balsojumam Parlamentā un kurš pašreizējo tiesisko regulējumu padara vienkāršāku un mūsdienīgāku. Noteikumi par tā saukto atklāto norādi ļaus modernizēt marķēšanu. Produktīvo dzīvnieku barības maisījumos iestrādātās barības sastāvdaļas atbilstīgi to svaram dilstošā secībā būs jānorāda marķējumā.

Turklāt precīza svara procentuālā daļa ir jānorāda gan attiecībā uz izceltajām barības sastāvdaļām, gan brīvprātīgas marķēšanas gadījumā.

Savukārt noteikums, kas paredz, ka steidzamos gadījumos kompetentās iestādes var atsevišķu informāciju par barības maisījumiem nodot tālāk patērētājiem, ļauj uzlabot lietotāju informēšanu tādos gadījumos kā barības piesārņojums.

Šajā kontekstā Komisijai ir šādi paziņojumi. Pirmkārt, lai III pielikumu par barības sastāvdaļu un barības maisījumu produkta sastāva marķējumā pieļaujamo diapazonu pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai, Komisija un tās dienesti plāno izskatīt šo pielikumu. Šajā kontekstā Komisija ņems vērā arī atsevišķas barības sastāvdaļas, kuru mitruma saturs pārsniedz 50 %.

Otrkārt, attiecībā uz barības piedevu marķēšanu Komisija izvērtēs, vai barības marķēšanas informatīvie principi ir piemērojami arī attiecībā uz tām piedevām un premiksiem, kas ir atļauti saskaņā ar regulu par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām.

Visbeidzot, Komisija saprot, ka jebkura ārkārtas situācija, kas saistīta ar cilvēku un dzīvnieku veselību vai vidi, cita starpā var rasties arī tādu iemeslu dēļ kā nevēlība, starptautiska krāpšana vai noziedzīga darbība.

Albert Deß, PPE-DE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Gan es pats, gan Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa vēlamies izteikt vissirsnīgāko pateicību mūsu referentam *Graefe zu Baringdorf* kungam. Manuprāt, pieeja, ar kādu tika izstrādāts šis ziņojums, ir īsts parlamentārā darba paraugs.

Šodien nav jābalso ne par vienu grozījumu, jo šis darbs bija tehniski ļoti pamatots un aptvēra visu politisko spektru. Pēc manām domām, ar rezultātu ir pamats lepoties. Šis rezultāts ir līdzsvarots un aizsargā gan lauksaimnieku kā barības lietotāju intereses, gan barības ražotāju un visu citu pārtikas aprites ķēdes locekļu intereses.

Ir uzlabota pārskatāmība, un mana grupa īpaši lielu nozīmi piešķir izveidotajam reģistram, kurā būs jānorāda barībai piejauktās izejvielas. Ar pārtiku saistīti skandāli notiek ik pa laikam, un tos neizskaidrīs arī jaunais tiesiskais regulējums, tāpat kā neviens no Eiropas noteikumiem nespēj izskaust noziedzību; tomēr šie noteikumi nodrošinās to, ka šādu skandālu gadījumā būs vieglāk noteikt, kādas vielas ir tikušas piejauktas.

Atzinīgi es vērtēju arī to, ka barības ražotāji var brīvprātīgi sniegt papildu informāciju, un, manuprāt, izcils ir ierosinājums, kas paredz, ka šādos gadījumos šai informācijai jābūt zinātniski pierādītai. Pēc manām domām, šie jaunie barības noteikumi uzlabos aizsardzību, un dilstošā secība dos lauksaimniekiem iespēju redzēt katras sastāvdaļas procentuālo vērtību un tādējādi izvēlēties barību, kas viņu dzīvniekiem ir visvairāk piemērota.

Es vēlreiz pateicos visiem, kas devuši ieguldījumu šī tik kvalitatīvā ziņojuma tapšanā.

Rosa Miguélez Ramos, PSE grupas vārdā. — (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Kā jau teicu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas sanāksmē, es vēlos vispirms apsveikt referentu, ēnu referentus no citām politiskajām grupām un arī Padomi ar paveikto darbu.

Šis darbs mums ļāva panākt vienošanos pirmajā lasījumā, un turklāt tā bija ļoti laba iesildīšanās koplēmuma procedūrā, kas mūsu komitejā tuvākajā laikā kļūs par ierastu praksi.

Dāmas un kungi! Patlaban izejvielu virzīšanu dzīvnieku, arī lolojumdzīvnieku, barībai un barības maisījumiem — šo nozari, kuras tirdzniecības apjoms Kopienas līmenī sasniedz ap 50 miljardu eiro, — regulē vairākas direktīvas un ap 50 grozījumu un īstenošanas tiesību aktu.

Ar šo regulu neapšaubāmi būs sasniegti galvenie mērķi — tiesiskā regulējuma vienkāršošana un tā saskaņota piemērošana.

Jau 2006. gadā Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā notika debates par dzīvnieku barības laišanu tirgū. Mēs visi droši vien atceramies, kā vienprātīgi aicinājām Eiropas Komisiju turpmākajā pārskatīšanā censties atrast pareizo līdzsvaru starp lauksaimnieku interesēm iegūt vispusīgu informāciju par barības sastāvdaļām un nozares interesēm pienācīgi aizsargāt savu zinātību.

Kompromiss, kas panākts Komisijas priekšlikuma svarīgākajos jutīgajos jautājumos, atklātā norāde par izejvielām un Kopienas izejvielu saraksta izveide, manuprāt, labi atspoguļo šo līdzsvaru. To pierāda atbalsts, ko šim kompromisam paūz visas iesaistītās puses.

Ar atklātās norādes palīdzību šis kompromiss būtībā aizsargā pircēju tiesības būt informētiem un ražotāju tiesības uz savas zinātnības paturēšanu savā īpašumā, jo informācija ir sniedzama, neskarot 2004. gada direktīvu par intelektuālā īpašuma tiesībām.

Dāmas un kungi! Nav šaubu, ka tad, ja piegādātāja un lietotāja starpā valda uzticība, formulai būtu jābūt zināmai, taču nav loģiski prasīt, lai sastāva recepte tiktu izsniegta pirmajam klientam, kas ienāk pa durvīm. Daudzi no mums jau gadiem ilgi dzer *Coca-Cola*. Tās recepte mums nav zināma, taču tas nenožīmē, ka mēs apšaubām produktam raksturīgo īpatnību vai veselības standartu ievērošanu.

Iepriekš minētajā Eiropas Kopienas Tiesas spriedumā ir skaidri pateikts, ka pienākums pēc pieprasījuma informēt pircējus par precīzu barības sastāvu nav attaisnojams ar vēlamo mērķi — veselības aizsardzību.

Tāpēc man jums jāatgādina, ka kompetentajām iestādēm jebkurā laikā būs pieejams precīzs sastāvs, un, kā paredzēts panāktajā kompromisā, jebkādā ārkārtas situācijā, kas saistīta ar cilvēku vai dzīvnieku veselību, vai vidi, pircējiem būs piekļuve precīzai informācijai par attiecīgās barības sastāvu, ievērojot ražotāju un pircēju pamatotās intereses.

Attiecībā uz labas marķēšanas prakses sarakstu nozares profesionāļi joprojām var vadīties pēc brīvprātības principa, un šo sarakstu nav paredzēts pārveidot par barības maisījumu ražošanas izejvielu „pozitīvo sarakstu”, jo tas netiek prasīts.

Tiesību aktā pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma tiks iekļauts jauns pielikums ar to dzīvnieku barības izejvielu sarakstu, kuru laišana tirgū vai lietošana ir aizliegta vai ierobežota. Šo informāciju — gan pielikumā, gan sarakstā — Komisija var atjaunināt.

Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa, ko es pārstāvu, atbalsta panākto kompromisu un nav iesniegusi plenārsēdei nekādus grozījumus. Mūsu nostāja pilnībā sakrīt ar šodien Parlamentā izklāstīto, un tāpēc mēs par to balsosim.

Jan Mulder, ALDE grupas vārdā. – (NL) Arī es gribētu vispirms apsveikt referentu *Graefe zu Baringdorf* kungu. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa piekrīt viedoklim, ka ir panākts labs kompromiss, tāpēc mēs varēsim to atbalstīt šodienas balsojumā.

Vissvarīgākais ir aizsargāt lopbarības ražotāju intelektuālo īpašumu. Ja mēs vēlamies jauninājumus šai nozarē — un vakar mēs taču balsojām par klimata ziņojumu —, tad lopbarības jomā vēl ir daudz iespēju veikt uzlabojumus, lai varētu samazināt visu veidu gāzu emisijas, kas rodas mājlopu audzēšanas procesā. Šis ir uzdevums, kas prasa apņēmīgu rīcību. Kad lopbarības ražotāji nolems ieviest jauninājumus, viņus nedrīkst apgrūtināt ar pārmērīgi stingru tiesisko regulējumu attiecībā uz informācijas izpaušanu. Pēc manām domām, šī informācija ir aizsargāta, kā minēja arī citi runātāji, un to var izpaust, piemēram, pēc valdības vai konkrēta pircēja pieprasījuma. Lopbarības ražotājiem nav liegts to darīt arī brīvprātīgi.

Vissvarīgākais aspekts nav sastāvdaļas pašas par sevi; daudz svarīgāka ir precīza lopbarības uzturvērtība, un tā ir pareizi jāatspoguļo marķējumā. Etiķetē viss — gan enerģētiskā vērtība, gan olbaltumvielas un līdzīgi faktori — ir svarīga informācija. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalstīs šo kompromisu. Mēs teiksim arī lopbarības ražotājiem, ka šis ir labs kompromiss, kas viņiem palīdzēs veikt iecerētos jauninājumus gan ražošanas procesā, gan lopbarības sastāvā.

Andrzej Tomasz Zapałowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Tirgus attiecībā uz barību un tās izmantošanu lopkopībā ir ārkārtīgi svarīgs, jo ir runa par simtiem miljonu cilvēku veselību visās ES dalībvalstīs.

Jau agrāk ir bijusi nepatīkama pieredze ar nepiemērotas barības izraisītām dzīvnieku slimībām, kas Kopienas valstīm radījušas milzīgus materiālos un sociālos zaudējumus. Tāpēc ārkārtīgi svarīgi ir arī noteikt barības sastāvu, lai ierobežotu neatbilstīgas barības lietošanu. Svarīga ir arī regulas noteikumu efektīva izpilde, lai tās nebūtu tikai tukšas deklarācijas.

Patlaban, kad miljoniem cilvēku un pat veselas valstis Eiropā iebilst pret tādas pārtikas lietošanu, kas ražota, izmantojot dzīvnieku barību, kura satur ģenētiski modificētus augus, šiem cilvēkiem ir tiesības zināt, kas notiek. Tādēļ ne tikai lauksaimnieki ir jāinformē par dzīvnieku barības saturu, bet arī pārtikas ražotnēm savu produktu marķējumā jānodrošina pircējiem šāda informācija. Tas netiek darīts.

Pirms vairākiem mēnešiem mēs Parlamentā diskutējām par aptaukošanās problēmu pieaugumu Eiropā. Šīs problēmas lielā mērā ir saistītas ar dzīvnieku barības saturu, jo tieši šis saturs būtiski ietekmē gaļas kvalitāti. Ļoti labi, ka regulas projektā daudz uzmanības ir pievērsts barības ražošanas higiēnai un problēmai, kas saistīta ar piesārņotu sastāvdaļu pievienošanu ražošanas procesā. To reizēm dara daudzi ražotāji.

Alyn Smith, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es nebūšu izņēmums un arī apsveikšu savas grupas kolēģi *Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf* par lielo darbu, ko viņš ieguldījis šajā dokumentā, kurš noteikti ir viens no tehniskākajiem, ar kādiem mums nācies saskarties. Ar īstu Zālamana gudrību viņš prata panākt līdzsvaru starp patērētāju interesēm un ļoti pamatotajām ražotāju vajadzībām aizsargāt savus produktus un savu intelektuālo īpašumu.

Es to sauktu par vienu no klasiskākajiem Eiropas Parlamenta jautājumiem. Skatoties uz mūsu viesiem, kas sēž apmeklētāju galerijā, diezgan droši var teikt, ka debates par dzīvnieku barības marķējumu laikam nav pats izsmalcinātākais temats, ko viņi šodien būtu varējuši dzirdēt, taču tas ir ārkārtīgi svarīgs un skaidri parāda, kādā veidā Parlaments var dot pievienoto vērtību un kādā veidā mēs varam nodrošināt mūsu patērētāju, mūsu pilsoņu un mūsu vēlētāju uzticību tai pārtikas aprites ķēdei, kuras produktus viņi lieto uzturā.

Ir svarīgi atcerēties, kāda ir šīs problēmas izcelsme. TSE krīze parādīja, ka ir jāreglamentē tas, ar ko mēs barojam savus dzīvniekus. Šai regulai jābūt pārredzamai, un ir vajadzīgs līdzsvars starp patērētāju un ražotāju vajadzībām, taču šeit var viegli kļūdīties. Kļūdas jau ir bijušas, un mums ir jāgādā, lai tās vairs neatkārtojas. Šajā virzībā ļoti liela nozīme ir šim ziņojumam.

Skotijā esmu daudzkārt ticis ar nozares pārstāvjiem, patērētāju apvienībām un pašiem lauksaimniekiem, un varu teikt, ka viņi visi lielā mērā atbalsta veidu, kādā Komisija, Parlaments un it īpaši referents virza šo jautājumu.

Šim dokumentam patiešām ir pievienotā vērtība. Tas ir labs parlamentārā darba paraugs. Mēs bieži sakām, ka Komisijas un Parlamenta sadarbība ir bijusi laba. Šoreiz tā tiešām tāda ir, un fakts, ka saistībā ar šo ziņojumu ir iesniegts tik maz grozījumu, skaidri liecina, ka to pieņems ar lielu balsu vairākumu. Parlamentam šodien ir bijusi veiksmīga diena.

Witold Tomczak, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Panāktajam kompromisam barības jautājumos tiešām ir zināmas pozitīvas iezīmes, jo tas saskaņo un vienkāršo ES tiesību aktus, taču tam ir būtiski trūkumi. Proti, tajā nav pietiekamu barības un pārtikas drošuma garantiju, nav pietiekami domāts par piecu miljonu lopkopju interešu aizsardzību un nav pietiekami aizsargāta mūsu veselība.

Intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības dēļ dzīvnieku barības lietotājiem jāprojām būs ierobežota piekļuve informācijai par barības sastāvu. Ja barības ražotājs izmantos kaitīgas sastāvdaļas, mēs jāprojām būsīm neaizsargāti. Barības problēmas ir vēl viens pierādījums kļūdainajai lauksaimniecības politikas virzībai, jo, par spīti paziņojumiem, šī politika jāprojām aizstāv pirmkārt un galvenokārt rūpniecisko lauksaimniecību, un šajā gadījumā lauksaimniekiem barība nav jāražo pašiem; lopkopībā viņi var izmantot tādu barību, ko ražojusi specializēti uzņēmumi. Šie uzņēmumi, protams, ir orientēti uz peļņu un vienmēr atradīs veidus, kā samazināt izmaksas, taču tas nenozīmē, ka tie domā par dzīvnieku drošību vai mūsu veselību. Rezultātā mums nākas ieviest jaunus, īpašus noteikumus un pastiprināt uzraudzību, kas var novest situāciju līdz absurdam.

Vai nav laiks mainīt šīs tendences un atgriezties pie ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstības, kad lauksaimnieki izmanto paši savu barību un nav pakļauti zaudējumu riskam, kas saistīts ar dioksīnu un TSE? Lauksaimniecības progress nebūt nenozīmē produkcijas ražošanas koncentrēšanu vai barības ražošanas koncentrēšanu.

Paturēsim prātā, ka Eiropas Savienībā patlaban ir 15 miljoni zemnieku saimniecību, un 95 % no tām ir mazas un vidējas saimniecības. Vairums no šīm saimniecībām var izmantot ilgtspējīgas lauksaimniecības modeli, kas nāk par labu gan lauksaimniekiem, gan videi, gan mums visiem. Mūsu vienīgais uzdevums ir krasi mainīt pieeju lauksaimniecībai — tāpat mainīt pieeju pašreizējai kopējai lauksaimniecības politikai.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Ar dzīvniekiem labums ir tāds, ka gadi iet, bet problēmas paliek nemainīgas. Piemēram, runājot par savvaļas dzīvniekiem, mēs vienmēr pieminam spīļveida slazdus, savukārt saistībā ar lauksaimniecības dzīvniekiem vienmēr aktuāls ir jautājums par transportu, audzēšanu un barību. Dzīvnieku barība ir klasisks gadījums; šeit ir viens vienīgs jūklis, īsts atkritumu kalns. Tiek izmantotas antibiotikas, klenbuterols, augšanas hormoni un pat citu dzīvnieku atliekas, un tieši tas 90. gados bija Apvienotās Karalistes piesārņotās barības problēmas pamatā.

Taču šodien mums saka, ka neveselīgās pārtikas ēra ir galā. Ir 2002. gada direktīva un 2005. gada Eiropas Kopienas Tiesas nolēmums, un tagad ir vēlme tirgu un peļņu — kas nosaukta par intelektuālo īpašumu — saskaņot ar patērētāju drošību.

Tā nu šodien mēs esam bruņojušies ar regulu. Izmantojot klasisko instrumentu — marķēšanu, visas sastāvdaļas tiks norādītas atbilstīgi to svaram dilstošā secībā; būs arī atklātā norāde, III pielikums un +/-15 % diapazons. Turklāt visziņkārīgākie no mums varēs pat pieprasīt ziņas par precīzu sastāvu.

Atliek tikai divi lieli jautājumi. Pirmais attiecas uz importētiem dzīvniekiem, kas netiek marķēti. Mūsu vidū ir *Parish* kungs; viņš ir izrādījis lielu interesi par dzīvniekiem, ko iaved no Brazīlijas; tie nav marķēti un ir baroti ar klenbuterolu. Par šo dzīvnieku drošumu mēs nezinām gandrīz neieka.

Otrs lielais jautājums ir par importēto barību, proti, izejvielām, ko kopš 60. gadiem iaved no Amerikas kontinenta. Sešdesmitajos gados tā bija kukurūzas lipekļa lopbarība — melase un eļļas sēkļi; šodien tā ir transgēnā soja no Argentīnas, Paragvajai un Brazīlijai un transgēnā kukurūza no Kanādas un Savienotajām Valstīm. Uzdrošināšos teikt, ka tas ir tāpēc, ka cilvēki iebilst pret vietējiem ĢMO, bet neiebilst pret importētiem ĢMO.

Patiesībā šeit ir runa par divām trešdaļām no visas mūsu ganāmpulku barības, un šim jautājumam ir tieša saistība ar veselību. Globālo veselības apdraudējumu jautājumu aizēno jautājums par Eiropas veselības drošību, un to ir panākusi Urugvajai raunda vienošanās un *Tony Blair* valdības nolīgums, kas spiež mūs importēt eļļas sēkļus, lai pabarotu divas trešdaļas savu ganāmpulku.

Neil Parish (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos izteikt atzinību komisārei un *Graefe zu Baringdorf* kungam par izcilo darbu un labo sadarbību, kāda bija mūsu starpā.

Diviem iepriekšējiem runātājiem un mūsu viesiem, kas sēž galerijā, gribu teikt: kad šodien dosieties pusdienās, lūdzu, nešaubieties, ka ēdiens ir drošs, jo no divu iepriekšējo runātāju teiktā gandrīz varēja saprast, ka nekur neko nevar ēst droši!

Šā likumdošanas priekšlikuma galvenais mērķis ir tieši panākt, ka mēs ēdam drošu pārtiku, un, protams, ir svarīgi, ko ēd mūsu dzīvnieki, kurus savukārt ēdam mēs. Es zinu, ka šis ir ļoti vienkāršots skatījums, taču tieši tāpēc mēs šeit atrodamies.

Jā, gadu gaitā mēs esam pieļāvuši kļūdas, un es pirmais esmu gatavs atzīt, ka gaļas un kaulu miltu izbarošana atpakaļ liellopiem izraisīja TSE problēmu, kas nevienam nebija nekāda svētlaime; tieši tāpēc mēs strādājam pie šī tiesiskā regulējuma.

Šobrīd nav diskusiju par to, vai ir vajadzīga pārredzamība un vai sastāvdaļas jānorāda marķējumā, jo tieši tas tiks darīts. Ražotāju arguments bija jautājums, vai viņiem tiešām jānorāda precīzs procentuālais sastāvs, jo tad kāds varētu to izmantot un sākt pēc šī parauga ražot tieši tādu pašu barību.

Tieši tāpēc tik labs ir šis kompromiss un *Graefe zu Baringdorf* kunga, Komisijas un Padomes paveiktais darbs, jo mēs esam panākuši situāciju, kurā varam patiesi palūgties uz barības drošību. Ja jūs nesen esat papētījuši problēmas, kas radušās Eiropā — un dzīvnieku barības izraisītas problēmas ir bijušas daudzās valstīs —, tad tas nav nepareizas marķēšanas sistēmas vai nepareizu procedūru dēļ, bet gan tāpēc, ka uzņēmumi ir pārkāpuši noteikumus.

Tāpēc mums ir jānodrošina ne tikai pareizi normatīvie akti, bet Komisijai un dalībvalstīm ir arī jāuzrauga šie normatīvi un jāgādā, lai barības ražošanas uzņēmumi tos ievērotu, jo, kā jau teikts, iedzīvotājiem un patērētājiem ir vajadzīga pārliecība par pārtikas drošumu.

Gribu jums teikt, ka pārtika Eiropā ir tik droša, cik vien ir mūsu spēkos to panākt, taču mēs nedrīkstam atslābt, jo mūsu patērētājiem ir jābūt pārliecinātiem, ka viņi ēd drošu pārtiku. Mūsu viesiem es novēlu labu apetīti un garantēju, ka ēdiens būs drošs!

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Sirsnīgi apsveicu *Graefe zu Baringdorf* kungu ar kārtējo izcilo ziņojumu.

Centieni vienkāršot pašreizējo tiesisko regulējumu attiecībā uz barības laišanu tirgū un lietošanu, kā arī uz obligāto un papildu informāciju, kas norādāma uz iesaņojuma un pavadzīmēs, ir pamatots solis.

Ir skaidrs, ka tehnisko nosacījumu vienkāršošana un administratīvo noteikumu paplašināšana labvēlīgi ietekmēs ES barības nozares konkurētspēju un pārtikas drošumu, kā nupat minēja *Parish* kungs. Esmu pārliecināts, ka šis pieņēmums ir pamatots.

Tomēr es gribētu pievērst jūsu uzmanību kādam jautājumam, kas var būt problemātisks. Manuprāt, pienākumu par bezmaksas tālruņa numura norādīšanu produktu marķējumā būtu lieki attiecināt uz mazajiem un vidējiem mājdzīvnieku barības ražotājiem. Šāda noteikuma ieviešana var nozīmēt tādu finansiālu slogu, kas ir pārlietu smags mazajiem un vidējiem ražotājiem, un pie šīm kategorijām pieder vairums barības ražotāju.

Rezumējot gribu uzsvērt, ka attiecībā uz barības tirdzniecību un lietošanu mums ir jācenšas vienkāršot visu tiesiskā regulējuma sistēmu. To darot, jāpievērš uzmanība drošībai. Taču, ieviešot strīdīgus noteikumus, kuru dēļ rodas pārmērīgas izmaksas, mēs varam nelabvēlīgi ietekmēt tieši mazos uzņēmumus, kuru produkcija domāta vietējiem tirgiem.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Arī es gribētu vispirms pateikties referentam *Graefe zu Baringdorf* kungam par rūpīgo darbu, ko viņš ieguldījis šo debašu sagatavošanā.

Pēdējos gados ES pārtikas drošumu ir satricinājušas daudzas krīzes, piemēram, TSE un vairāki dioksīna skandāli, no kuriem pēdējais izcēlās pagājušajā rudenī. Ir noskaidrots, ka krīzes bieži izraisījušās piesārņotas barības, nevērības vai pat noziedzīgas darbības dēļ. Šī regula ir vajadzīga, lai vienkāršotu un padarītu skaidrāku tiesisko regulējumu. Šai regulai jāstimulē patērētāju uzticība visai Eiropas pārtikas ķēdei. Patērētāji ir jāaizsargā, un viņiem ir vajadzīga skaidrība par to, kur un kādā veidā ir ražota viņu iegādātā pārtika.

Otrs mērķis ir lauksaimnieku tiesiskā aizsardzība. Viņiem ir jāizdara izvēle, pamatojoties uz marķējumu, un viņiem ir vajadzīga pārliecība par to, ka barības kvalitāte ir nevainojama. Ir jāgarantē arī barības ražotāju tiesības, kā iepriekš teica *Mulder* kungs.

Daudzās dalībvalstīs situācija tiek veiksmīgi kontrolēta, taču, lai nodrošinātu kārtību visā ES un lai likvidētu viedokļu atšķirības attiecībā uz interpretāciju, ir vajadzīga regula, kuru mēs šodien apspriežam un kura marķēšanu padarīs skaidrāku un atvieglos barības izcelsmes noteikšanu.

Tomēr es gribētu norādīt, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai šī regula, tāpat kā citas, tiktu pareizi īstenota un lai būtu pienācīga uzraudzība. Skaidras un precīzas regulas neko nelīdzēs, ja praksē tās netiks ievērotas. Barības kvalitātes uzraudzības mērķis ir pārliecināties par barības drošumu un piemērotību attiecīgajam lietojumam, kā arī atbilstību juridiskajām prasībām. Tas mums ļaus uzlabot visas pārtikas ķēdes drošumu un aizsargāt patērētājus.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Pirms dažiem gadiem Itālijā tika deklarēts, ka lopbarība, ko lauksaimnieki paši gatavo savās novietnēs, ir uzskatāma par barību un ka novietnes tādējādi ir uzskatāmas par barības ražotnēm. Lauksaimniecības ražotāji nekādi nebūtu spējuši nodrošināt atbilstību sarežģītajiem veselības aizsardzības noteikumiem, HACCP un izsekojamības principam, un tāpēc būtu spiesti iepirkt no īstajām barības ražotnēm to lopbarību, ko gadsimtiem ilgi ir gatavojuši pašu saimniecībā. No šīm lamatām mums toreiz izdevās izvairīties.

Ziņojumā, kuru mēs šodien apspriežam, ir definēts barības jēdziens, bet ne barības ražotnes jēdziens. Lai Eiropai atkal nebūtu jāuzklausā pārmetumi, ir vajadzīga pilnīga skaidrība par to, ka lopbarība, kas gatavota lopkopības uzņēmuma ēkā, nav uzskatāma par barību minētajā izpratnē, bet gan vienkārši par tūlītējai lietošanai domātu lopbarību, kas gatavota no pašu izejvielām, un ka lauku saimniecība nav barības ražotne. Varbūt tā ir subjektīva nostāja, taču gadījumos, kad no interpretācijas var būt atkarīgas būtiskas ekonomiskas sekas, lieka piesardzība nenāk par ļaunu.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Pēc tam kad Īrijas Republikā konstatēja dioksīna piesārņojumu, kas nevainīgiem Ziemeļīrijas ražotājiem un pārstrādātājiem radīja ļoti lielus zaudējumus, mēs apspriedām jaunus pasākumus attiecībā uz barības marķēšanu.

Man rodas pašsaprotams jautājums — vai manas valsts ražotājiem kāds no šiem priekšlikumiem būtu varējis aiztaupīt pašreizējos zaudējumus? Diemžēl atbilde ir — „nē”. Protams, šie priekšlikumi veicinās pārredzamību, kas pats par sevi ir labi, taču tikai attiecībā uz Eiropas Savienībā ražotu barību, ar ko baro dzīvniekus Eiropas Savienībā, bet ne attiecībā uz to barību, ar ko baro dzīvniekus, kuru gaļu ES pēc tam importē.

Norādīt maksimāli daudz informācijas par precīzu barības sastāvu ir pareizi un atzīstami, tomēr mēs nedrīkstam tiktāl apdraudēt intelektuālā īpašuma tiesības, ka tās kļūst bezjēdzīgas. Šajā ziņā man par šiem priekšlikumiem joprojām ir zināmas bažas. Maisījumu sastāvs ir profesionāls noslēpums, kas veidots gadiem ilgos pētījumos un izmēģinājumos. Tas ir pienācīgi jāaizsargā.

Es ticu, ka apraksta precizitātes 15 % rezerve būs pietiekama. Katrā ziņā es nevēlos redzēt, ka mana vēlēšanu apgabala barības fabrikas, kas augstvērtīgu produktu ražošanā ir ieguldījušas lielu darbu un finansējumu, ir spiestas tērēt papildu līdzekļus un ka to intelektuālo īpašumu apdraud ES vai citu valstu ražotāji, kuru reģionā ražošana ir lētāka.

Es ceru, ka šajā ziņā šo regulu neizmantos nepareizi vai ļaunprātīgi. Jā, lauksaimniekiem ir tiesības būt maksimāli informētiem par maisījuma saturu, taču vienlaikus ir jānodrošina to fabriku dzīvotspēja un nākotne, no kurām viņi šo produkciju iegādājas.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Es vēlētos pievienoties visiem komplimentiem, kas referentam jau tikuši veltīti. Lieki teikt, ka lopbarības jomas tiesību aktu galvenajam mērķim jābūt sabiedrības un dzīvnieku veselībai. Tādēļ ir vajadzīgi skaidri noteikumi attiecībā uz izejvielu izmantošanu un marķēšanu. Protams, tiem jābūt iedarbīgiem un tie nedrīkst palielināt administratīvo slogu vai, kā jau tika minēts, apdraudēt ražotāju intelektuālo īpašumu. Mēs tos turpināsim modri uzraudzīt, taču šķiet, ka jaunā regula atbildīs šīm prasībām.

Vēlos izteikt kādu piezīmi saistībā ar pārbaudēm. Jāatgādina, ka šīs regulas dzīvotspēju izšķiršanos kontroles un sankciju efektivitāte un spēja atšķirt graudus no pelavām. Regulā paredzēts, ka sodam, ko var piemērot dalībvalsts, jābūt iedarbīgam, samērīgam un preventīvam. Gribu aicināt Eiropas Komisiju tuvākajā laikā rūpīgi uzraudzīt situācijas attīstību, lai nodrošinātu šo principu ievērošanu visās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Galu galā nav pieļaujams, ka viena valsts rīkojas stingrāk nekā otra. Manuprāt, lielisks piemērs ir nosacīti atliktie sodi, kas šonedēļ, desmit gadus pēc notikuma, tika piemēroti saistībā ar Beļģijas dioksīna skandālu.

Visbeidzot, es gribētu pieminēt kādu tematu, ko nedrīkst ignorēt, proti, gaļas un kaulu miltus. Pēc emocionālās uzrunas, ko sniedza pirmais no neatkarīgajiem deputātiem, es runāšu tikai par faktiem. Kopš TSE krīzes ir aizliegts dzīvnieku barībā izmantot gaļas un kaulu miltus. Tomēr attiecībā, piemēram, uz vistām tas nozīmē, ka to barībā trūkst dzīvnieku olbaltumvielu, pat neņemot vērā pamatotos aizrādījumus, ka vērtīgās olbaltumvielas tiek iznīcinātas. Turklāt pieciem miljoniem Eiropas Savienības liellopu audzētāju, kuriem jau tā nav viegli, dzīvnieku barība veido lielākās pieskaitāmās izmaksas.

Protams, mēs nevēlamies atgriezties situācijā, kad dzīvnieku barībā nonāk tās pašas sugas dzīvnieku olbaltumvielas. Kanibālisms vairs netiks pieļauts! Lai šo situāciju pienācīgi risinātu, mums ir jāveic testēšana. Eiropas Komisija ir norādījusi, ka šie testi varētu būt pieejami 2009. gadā, tātad gaļas un kaulu miltus atkal varētu droši izmantot, piemēram, vistu un cūku barošanai. Es gribētu Eiropas Komisijai jautāt, kādi šajā sakarā ir jaunumi un kādus pasākumus šogad šai jomā var gaidīt.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! ES interešu lokā jau daudzus gadus ir dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu (gaļas, olu, piena) kvalitāte un patērētāju aizsardzība pret nekvalitatīvu pārtiku.

Lai dzīvnieku izcelsmes produkti būtu kvalitatīvi, būtiska ir barības kvalitāte — šis ir vissvarīgākais faktors —, kā arī piemēroti dzīvnieku turēšanas apstākļi. Vairumu barības sastāvdaļu ražo paši lauksaimniecības uzņēmumi, bet izmantotās piedevas visbiežāk ir ķīmiskas vielas. Tieši tās raisa vislielāko polemiku. Tāpēc mums ir jāpanāk, ka attiecībā uz rūpnieciski ražotu barību tiek norādīts precīzs tās sastāvs. Šeit nav nekāda sakara ar intelektuālā īpašuma tiesībām un to aizsardzību. Izstrādājums ir aizsargāts tikai tad, kad patentu birojs izsniedz aizsardzības sertifikātu.

Ja jaunas dzīvnieku barības piedevas nav atbilstīgi pārbaudītas, tās var kaitēt mūsu veselībai, lai gan tās nodrošina vislabāko augšanu un vislabāko produkta izskatu. Lauksaimniekam nav iespējams barību iepriekš

pārbaudīt, un viņš var palauties tikai uz ražotāja sniegto informāciju. Atcerēsimies TSE un to, kas notiek, ja dzīvnieku barībai pievieno gaļas un kaulu miltus. Ražotāji darīs visu, lai gūtu peļņu. Tieši tāpēc es pilnībā atbalstu *Graefe zu Baringdorf* kunga ziņojumu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es ceru, ka priekšlikumi, kas ietverti kompromisa tiesību aktu kopumā, par ko mēs šodien debatējam, ļaus vienkāršot noteikumus attiecībā uz barības laišanu tirgū un lietošanu un ka tādējādi pieaugs Eiropas Savienības barības nozares konkurētspēja. Ceru arī, ka jaunie noteikumi nepalielinās izmaksas mazajiem un vidējiem barības maisījumu ražotājiem.

Apspiežot marķēšanas jautājumu, ir jāatceras, ka problēmu bieži rada nevis informācijas trūkums produkta marķējumā, bet gan vienkāršo patērētāju izpratnes trūkums. Kad pircējam ir jāizvēlas, pārāk liels informācijas daudzums var pat atturēt no produkta iegādes. No vienas puses, mums ir jānodrošina iedzīvotājiem piekļuve informācijai, taču, no otras puses, ir jāgarantē ražotāju intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība.

Es atbalstu ierosinājumu izveidot sarakstu ar sastāvdaļām, kuras nav iekļaujamas dzīvnieku barībā. Viens ir skaidrs — mēs nedrīkstam pieļaut pārtikas skandālu atkārtošanu. Ar dioksīnu piesārņotā cūkgaļa no Īrijas vai Ķīnā ražots piens, kura sastāvā ir melanīns, — šādiem starpgadījumiem nevajadzēja notikt. Ir jājautā, kāpēc uzraudzības sistēma nedarbojas pietiekami labi un kāpēc radās šis piesārņojums.

Tāpat uzraudzības sistēma ir jākontrolē rūpīgāk. Procedūrām jābūt pārredzamām un nepārprotamām. Sodiem par uzraudzības noteikumu neievērošanu vai pārkāpšanu jābūt lieliem, jo ir runa par cilvēku veselību. Par spīti Īrijas starpgadījumam, gribu apgalvot, ka Eiropas lauksaimniekiem un ražotājiem ir visaugstākie standarti pasaulē. Mūsu pārtika var lepoties ar atzītu reputāciju un kvalitāti. Pārtika Eiropā ir droša.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Vispirms es vēlētos izteikt vissirsnīgāko pateicību referentam *Graefe zu Baringdorf* kungam. Ne vien šajā ziņojumā, bet arī visus iepriekšējos gadus viņam vienmēr ir bijusi stingra virzība un mērķis sasniegt to, ko esam sasnieguši šodien — skaidras nostādnas lauksaimniekiem un skaidras prasības attiecībā uz barības laišanu tirgū un tās lietošanu.

Šodien mēs apspriežam otro soli, un šobrīd šajā jomā atkal ir skaidrība. Komisāre, vakar vakarā mēs diskutējām par pirmo soli — ražošanu. Es vēlētos pie tās atgriezties. Ražošanas veids un ražošanas kontroles veids ir šī ziņojuma vissvarīgākais priekšnoteikums, lai nodrošinātu veselīgu un drošu barību, no kuras pēc tam iegūt veselīgu un drošu pārtiku.

Es vēlētos atkārtoti paust pārliecību, ka ir rūpīgāk jāpārbauda uzņēmumi, kas pārtiku arī pārstrādā, lai ražotu barību, un ka atļauju piešķiršanas pamatā — iespējams, visas Eiropas mērogā — ir jābūt HACCP principam; šis problēmjautājums skanēja gan vakardienas, gan šodienas debatēs. Visā Eiropas Savienībā vienu un to pašu risku kontroles ir jāveic vienādi. Lai gan pārkāpumi nekad nav pilnībā izskaužami, šis ziņojums, kā arī vakardienas debates, ir ielikušas labus un samērīgus pamatus drošībai. Protams, vēl viens no šodienas ziņojuma aspektiem ir tāds, ka esam guvuši mācību no notikumiem, kas sekoja TSE krīzei un ka tagad mēs zinām, ka daudzas lietas var veikt citādi un ka tās arī ir jāveic citādi.

Gribu vēlreiz pateikties mūsu referentam, kam visu šo sarunu rezultātā ir izdevies sagatavot lielisku ziņojumu. Ceru, ka viņa darbs gūs simtprocentīgu Parlamenta atbalstu.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Lieliskais mūsu kolēģa ziņojums, par kuru es arī vēlos izteikt atzinību un par kuru mēs šodien balsosim, ir ļoti nozīmīgs, jo Eiropas dzīvnieku barības nozare ir viena no galvenajām mūsu lauksaimniecības nozarēm gan ražošanas ziņā, jo tā saražo pusi no visas Eiropas Savienības lauksaimniecības produkcijas jeb 120 miljonus tonnu, gan apgrozījuma ziņā, kas veido ap 50 miljardiem eiro. Eiropas Savienībā ir 5 miljoni lauksaimnieku un 60 miljoni mājsaimniecību, kurās ir lolojumdzīvnieki.

Pagātnē Eiropas Savienība ir saskārusies ar vairākām krīzēm veselības jomā, tāpēc tagad mums ir jābūt daudz piesardzīgākiem attiecībā uz pārskatāmību, lai piepildītu ne tikai lauksaimnieku, bet arī patērētāju cerības. Šajā ziņojumā paredzēto nosacījumu priekšrocība ir minimālas izmaksas ražotājiem un lielisks ieguvums patērētājiem, kuri aizvien vairāk uzmanības pievērš iegādājamo preču kvalitātei. Šā ziņojuma pieņemšana ļaus ierobežot risku, garantējot labāku preču kvalitāti, labāku uzraudzību, labāku izsekojamību un pilnvērtīgāku informāciju lauksaimniekiem, tāpat galā arī patērētājiem.

Patlaban, pieaugot starptautiskajai tirdzniecībai, ir ļoti svarīgi pastiprināt visas risku novēršanas sistēmas, lai pagātnē pārdzīvotās pārtikas krīzes vairs neatkārtotos.

Stingri nosakot tos pārtikas elementus, kas jāiekļauj marķējumā, tiesības uz informāciju šajā ziņojumā ir veiksmīgi saskaņotas ar intelektuālā īpašuma tiesībām, kam ir tik liela nozīme mūsu nozaru konkurētspējas saglabāšanā.

Lai nodrošinātu pārredzamību un atvieglotu pārbaudes, ko veic kompetentās iestādes, manuprāt, ražotājiem jānosaka par pienākumu nekavējoties paziņot par jebkādu jaunu izejvielu pievienošanu to ražotajai barībai. Tikpat nozīmīga, pēc manām domām, ir steidzamības procedūra, kas jaunas, bīstamas vielas ļauj iekļaut aizliegto vielu sarakstā.

Labāku sistēmas kontroli, pircēju aizsardzību un godīgu tirdzniecību nodrošinās arī iespēja lauksaimniekiem šaubu gadījumā par negodīgu rīcību vērsties ar jautājumiem pie kompetentām valsts iestādēm vai pie Eiropas Komisijas.

Tāpēc es vēlos izteikt pilnīgu atbalstu šim lieliskajam ziņojumam, jo pieredze rāda, ka veselības jomas krīzes Eiropā vislabāk ir novēršamas ar tādu regulu par barības marķēšanu, kuras prioritātes ir kvalitāte, pārredzamība, izsekojamība un uzraudzība.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties referentam par šo tehnisko ziņojumu, kas ir atbilde uz Tiesas jautājumu par lauksaimnieku un to ražotāju tiesībām, kuri ražo dzīvnieku pārtiku, ko lauksaimnieki iepērk.

Es atbalstu domu, ka intelektuālā īpašuma tiesības ir tā vērtas, lai tās aizstāvētu. Ziņojums ir veiksmīgs no tā viedokļa, ka tas pasaka, ka mēs nevaram ļaut uzņēmējiem, kuri ienāk tirgū un iziet no tā, kopēt izstrādājumu formulas

Jautājums par negodīgiem uzņēmējiem šeit tika izvirzīts šī rīta debatēs. Patiesībā mūsu kontrolē būs tikai rūpniecība, ja mēs pārbaudīsim vienīgi neatbilstības. Lai izkontrolētu visu, jāveic katra punkta regulāra uzraudzība, pārbaude un kontrole visā darbības gaitā. Vakar vakarā šajā Parlamentā mēs par to debatējām ļoti enerģiski, un es priecājos dzirdot, ka tiks veikti uzlabojumi.

Visbeidzot vēl kāds lielāks jautājums par patēriņa cenu nepastāvību. Lauksaimniecības komisāre mums pievienojas. Tas ir svarīgs jautājums pārtikas nozarei un lauksaimniekiem, un mums tas ir jārisina.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikt, ka es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un tādēļ vēlos paslavēt referentu par ziņojumā ieguldīto smago darbu.

Mums patiesi nepieciešama pārredzamība un jāzina, kas atrodas barības maisījumos — par to šaubu nav. Nav problēmu ar uzņēmumu, kas saglabā sava intelektuālā īpašuma tiesību konfidencialitāti. Tomēr nesenie notikumi Īrijā saistībā ar dioksīnu nepārprotami parliecina mūs par kontroles nepieciešamību. Lauksaimnieki var ievērot visaugstākos iespējamās lopkopības standartus un visu izdarīt pareizi, bet, kā jau mēs esam pārliecinājušies, viss labais var pazust, ja viņu labo un smago darbu izposta to notikumu gaita, kurus viņi nespēj kontrolēt.

Šī ir laba diena Parlamentam, un tā parāda, ko mēs spējam sasniegt, ja sadarbojamies. Varbūt, ka tā arī parāda, ko mēs būtībā varam panākt lauksaimniecībā visu Eiropas Savienības lauksaimnieku labākai nākotnei.

Man prieks, ka šorīt šeit kopā ar komisāru Vassiliou kungu ir arī komisāre Fischer Boel, jo ir ļoti svarīgi īpašu uzmanību pievērst nopietnajam stāvoklim, ar ko saskaras lauksaimnieki Ziemeļīrijā — astoņi lauksaimnieki pašlaik zaudē visu, jo vietējā pašvaldība nebija gatava viņus atbalstīt.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es vēlos sākt savu uzstāšanos, izsakot pateicību mūsu referentam Graefe zu Baringdorf kungam, jo viņam ir izdevies sagatavot patiesi praktiski realizējamu kompromisa vienošanos pirmajā lasījumā. Ziņojumā ir pierādīts, ka ir iespējams saskaņot patērētāju aizsardzības un pārtikas nekaitīguma jautājumu ar intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības jautājumu.

Jāatjauno lauksaimnieku ticība tam, ka barībā, ko viņi izmanto dzīvnieku audzēšanā, ir tās sastāvdaļas, kas minētas uz marķējuma. Kļūdas dzīvnieku pārtikas nozarē ir radījušas lielus ekonomiskus zaudējumus gan lauksaimniecībā, gan arī citās nozarēs. Vēlreiz paldies jums Graefe zu Baringdorf kungs.

Avril Doyle (PPE-DE). Priekšsēdētāja kungs, es gribētu ātri pateikt divas lietas.

Pirmkārt, jā, patērētāji un lauksaimnieki paļaujas uz skaidru un atklātu marķējumu, un es atbalstu referenta ierosināto grozījumu, kas ļauj ražotājam atteikties izpaust informāciju, ja viņš/viņa spēj pierādīt, ka intelektuālā

īpašuma tiesības tiek pārkāptas attiecībā uz jebkuru sastāvdaļu, kuras daudzums ir mazāks par 2 % devas. Mums neatliekami nepieciešami vairāk pētījumu par pārtiku, it īpaši par atgremotāju pārtiku, lai varētu samazināt metāna un slāpekļa oksīda emisijas.

Otrkārt, vai sen nav jau pagājis laiks pasākumu veikšanai saistībā ar atsaucē vērtībām jeb RPA un vai drīzāk nebūtu jānodarbojas ar nejašu zema līmeņa GMO klātbūtni barībā, nevis ar pašreizējo absolūtās neiecietības režīmu, kas noved pie krimināli nesamērīgiem barības un graudu sūtījumu zaudējumiem un krimināli nesamērīgām sankcijām? Es, protams, runāju par Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EPNI) iepriekš atļauto GM vielu klātbūtni, kurām jau pēc definīcijas risks ir pilnībā novērtēts, vai par ĢMO, kuras citā jurisdikcijā ir pilnībā atļautas.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, man nekas nav piebilstams par saturu, jo šai sakarā jau daudz kas ir ticis teikts. Es vēlētos pateikties referentam, kurš dialogā parādīja atzīstamu spēju nosargāt savu pozīciju.

Šim ziņojumam bija garš ceļš. Kā mēs zinām, Eiropas Kopienas Tiesa pasludināja spriedumu, kuram sekoja labi organizētas, godīgas diskusijas. Mums bija iespēja šo jautājumu apspriest sīki un plaši, un referents Graefe zu Baringdorf kungs ir parādījis, ka ir iespējams panākt apmierinošu risinājumu īsā laikā kā daļu no kompromisa vienošanās pirmajā lasījumā. Mēs abi kopš 1994. pāris reizi esam krustojuši šķēpus, bet mūsu komandas darbs vienmēr ir bijis godprātīgs, un es vēlreiz gribētu viņam pateikties par viņa darbu.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, man bija beidzies piešķirtais uzstāšanās laiks, bet man jums vēl jāpasaka dažas jaunas lietas. Ja mēs tagad šeit Parlamentā pieņemsim jaunu Eiropas tiesību aktu par dzīvnieku barību, par kuru, iespējams, balsos vairākums, un ja padome šo tiesību aktu pieņems, tad mēs būsīm sasnieguši jaunu, augstas kvalitātes standartu Eiropā.

Es vēlētos lūgt divu klātesošos komisārus neatlaidīgi pieprasīt šo Eiropas standartu piemērošanu barības un pārtikas importēšanas gadījumos arī turpmāk. Eiropa var stāties pretī konkurencei pasaulē tikai tad, ja importam tiek piemēroti vieni un tie paši standarti. Tādēļ Komisijai arī jāuzstāj, ka par Eiropas standartiem ir jārunā PTO sarunās un ka tiem jāklūst par pasaules standartu — tad mums nebūs jābaidās par šo konkurenci pasaulē.

Androulla Vassiliou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties ikvienam, kas izteica savus komentārus, un tagad uz dažiem atbildēšu. Vispirms par nekaitīguma jautājumu. Barība ir nekaitīga, ja tajā nav vielas, kas iekļautas barības vielu sarakstā, kurām ir negatīva ietekme. Priekšlikumā ir iekļauts aizliegto barības vielu saraksts. Komisija šo sarakstu paplašinās katru reizi, kad tā būs pārliecināta, ka ir nepieciešams tam pievienot kādu jaunu vielu.

Vēl es gribu jums atgādināt, ka pastāv plašs saraksts ar tādu piesārņotāju maksimāli pieļaujamiem daudzumiem kā bīstamie mikrotoksīni, smagie metāli un dioksīni. Šis saraksts ir spēkā kopš 2002. gada saskaņā ar direktīvu par nevēlamām vielām.

Es piekritīšu visiem tiem, kas teica, kā jau es to apstiprināju, ka Eiropas pārtika ir nekaitīga. Tomēr, kā es arī norādīju mūsu diskusiju laikā vakar vakarā, likumi un noteikumi ir tik labi, cik labi mēs tos izstrādājam. Tādēļ mums jāsauglabā modrība un jāraugās, lai dalībvalstis, barības izplatītāji un, protams, Komisija nodrošinātu, ka ikviens veic savus pienākumus, tā nodrošinot labu likumu izstrādi un īstenošanu.

Nesena incidents saistībā ar gaļu Īrijā parādīja, ka ir nepieciešama stingrāka tiesisko prasību ieviešana un kontrole, un mani dienesti turpinās pētīt, ka to var uzlabot. Es esmu pārliecināts, ka tad, kad jaunie noteikumi stāsies spēkā, barības tirgus tiesiskais regulējums būtiski uzlabosies gan barības ražotāju, gan lietotāju interesēs.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais ir tas, ka es vēlreiz gribētu pateikties referentam par viņa lielisko devumu un visiem deputātiem par viņu konstruktīvo un pozitīvo darbību, lai panāktu vienošanos par šo svarīgo iniciatīvu.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāri! Es pateicos par šodien teiktajiem laipnajiem vārdiem. Es domāju, ka ziņojums ir labi sagatavots.

Šajā ziņojumā, protams, nav pateikts, vai var novērst noziedzīgas darbības dzīvnieku pārtikas jomā, bet ziņojumā aprakstītā intensīvākā kontrole var atturēt no šādas darbības. Noziedzīgas darbības vienmēr rodas tur, kur ir atstātas kādas nenoteiktības, un tagad mēs dažās jomās tās varam novērst. Es ceru — kā teica Nicholson kungs —, ka gan dzīvnieku pārtikas nozares pārstāvji, gan lauksaimnieki sapratīs, ka ir kaut

kas jāaizstāv, ka kopiena tiek organizēta pret mēģinājumiem barībai pievienot toksiskas vielas. Es esmu pārliecināts, ka tā varēs samazināt noziedzīgas darbības.

Es gribētu paskaidrot vēl vienu reizi, ka mēs šeit neizstrādājam atsevišķu rīcību intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai, bet gan veidojam atsauci uz jau spēkā esošu tiesību aktu, kas arī attiecas uz šo jomu. Mēs gribējam, lai, atsakoties sniegt informāciju, nevarētu aizbildināties ar intelektuālā īpašuma aizsardzības tiesībām. Tādēļ es uzskatu, ka ieteiktā sistēma ir laba.

Ļaujiet man pabeigt un pateikties ēnu referentiem. Arī no viņu puses, protams, bija argumenti — mums galu galā šajā Parlamentā ir grupas ar atšķirīgiem uzskatiem —, bet es uzskatu, ka to, ko mēs vienojoties esam radījuši, atbalsta visi. Es gribētu arī izteikt pateicību komitejas administratīvajai komandai — šajā gadījumā *Emmes* kungam —, kurš paveica izcilu sagatavošanas darbu. Lai gan politiskajā jomā Eiropas Parlamenta deputātiem vienmēr ir vadošā loma, administratīvajā jomā tam tā nav jābūt. Mums šī jomu sadale bija ļoti veiksmīga.

Vēl es gribētu piebilst, ka koplēmuma procedūrā parlamentārisma ievērošana ir izprieca. Vienmēr ir teikts, ka koplēmuma procedūra lauksaimniecībā visu sarežģīs un padarīs laikietilpīgu. Tā nav taisnība. Mēs to esam pieredzējuši. Ja darbs tiek labi izdarīts, ja ir laba lietu sapratne, labs sagatavošanas darbs un labi politiskie oponenti, lietas var noorganizēt ļoti ātri. Es domāju, ka mūsu darbs ir pierādījums tam, ka Eiropas Parlamenta eksperti var noderēt un palīdzēt laba tiesību akta īstenošanā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks šodien plkst. 12.00.

4. Informācijas veicināšanas pasākumi attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Dumitriu kunga ziņojums (A6-0004/2009) Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 3/2008 par informācijas veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)).

Constantin Dumitriu (PPE-DE), referents. – (RO) Esmu apmierināts, ka mums ir iespēja debatēt plenārsēdē par jautājumu, kas ir svarīgs ne tikai Kopienas lauksaimniecības nozarei, bet arī visai Eiropas ekonomikas konkurētspējai.

Laikā, kad mūsu valstu tautsaimniecības pārdzīvo krīzi un kad neatlaidīgi tiek pieprasīti aizvien vairāk lauksaimniecības produktu, Regulas (EK) Nr. 3/2008 par informācijas veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs grozīšana piedāvā mums papildu līdzekli, lai atbalstītu lauksaimnieciskos ražotājus un plašākā nozīmē arī ES ekonomiku.

Ar Eiropas Padomes Regulu Nr. 3/2008 vienā tekstā ir apvienotas Regulas 2702/1999 un 2826/2000, ir piemērotas Eiropas Komisijas jaunās politiskās nostādnes par tiesību aktu vienkāršošanu un ir sasniegts izvirzītais mērķis attiecībā uz administratīvo procedūru atvieglošanu Eiropas iestādēs. Pamatojoties uz šo regulu, Kopienā var veikt informācijas veicināšanas pasākumus atsevišķiem lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešo valstu tirgū, vienlaikus saglabājot pasākumu specifisko būtību atbilstoši tam tirgum, kurā tie tiek īstenoti.

Šī politika nodrošina atbildi uz dalībvalstu reālajām vajadzībām veicināt šo valstu lauksaimniecības produktu reputāciju īpaši attiecībā uz to kvalitāti, uzturvērtību un pārtikas nekaitīguma standartiem gan Eiropas patērētāju, gan citu valstu vidū. Tā arī palīdz atklāt jaunus preču noieta tirgus, un tai ir multiplikatora efekts uz valsts un privātā sektora iniciatīvām.

Eiropas Komisijas ierosinātie grozījumi ir vērsti uz to, lai ieinteresētajām dalībvalstīm ļautu izstrādāt attiecīgu programmu, ja netiek piedāvātas iekšējā tirgū īstenojamās programmas. Ja piedāvātās organizācijas nevēlas iesniegt trešās valstīs īstenojamās programmas, tad ieinteresētajām dalībvalstīm ir jāatļauj izstrādāt attiecīgu programmu. Jo īpaši ir jāpaver iespēja ieinteresētajām dalībvalstīm paplašināt šajās programmās iekļaujamo darbību jomu un pat lūgt starptautisku organizāciju palīdzību to īstenošanā. Mūsu apspriestajā ziņojuma projektā ir ierosināti daži papildinājumi un pielāgojumi, kas ir nepieciešami regulas loģikas noskaidrošanai un papildināšanai.

Vispirms mēs ierosinām sākt apspriedes ar profesionālām asociācijām un organizācijām, kas darbojas dalībvalstu mērķa nozarēs un ir iesaistītas informācijas programmu izstrādē lauksaimniecības produktiem gan starptautiskajā tirgū, gan trešās valstīs. Ņemot vērā šo asociāciju un organizāciju kompetenci un svarīgo nozīmi, kāda tām ir kvalitātes garantēšanā un kontrolēšanā, apspriešanās ar tām ir sevišķi svarīgas. Vienlaikus mēs atbalstām šīs programmas, kuras izstrādā, pamatojoties uz novērtējumu attiecībā uz to vajadzībām un uz to iekļaušanos laikā. Novērtējums mums sniedz pārliecību, ka līdzekļi tiek izlietoti lietderīgi tām programmām, kuras atbilst mērķim — proti, **informācijas** veicināšanas pasākumiem Kopienas produktiem.

Mēs arī ierosinām paplašināt tās jomas, kurās informācijas programmu trešām valstīm īstenošanai var iecelt starptautiskas organizācijas. Informācijas veicināšanas un publicitātes pasākumi ir svarīgi arī vīnu nozarei gan ES iekšējā tirgū, gan trešās valstīs. Tāpat kā olīveļļas un galda olīvu nozarē, arī vīna nozarē ir starptautiskas organizācijas, piemēram, Starptautiskā Vīnkopības un vīna organizācija, kura spēj nodrošināt dalībvalstu ierosināto programmu īstenošanu trešās valstīs, izplatot informāciju par to, kādas īpašības ir vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un vīniem ar aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

Vēl viens ierosināts grozījums ir par to, lai Eiropas Savienība palielinātu savu līdzfinansējuma procentu no 60 % uz 70 %, jo krīzes dēļ mazajiem ražotājiem pašlaik ir aizvien grūtāk piekļūt finansējumam. Bez finanšu atbalsta viņiem draud bankrots, jo viņiem nav produktu reklamētāju, tādēļ tirgū krītas viņu ražojumu pieprasījums.

Šo priekšlikumu galamērķis ir radīt lielāku pieprasījumu tirgū, lai palielinātu ražošanu un atbalstītu Eiropas ekonomiku kopumā. Šī mērķa sasniegšana mums palīdzēs pārvarēt grūtības, ar kādām pašlaik sastopamies. Eiropas Savienības lauksaimniecības un pārtikas produktu kvalitāte ir priekšrocība, kas mums ir jāizmanto, lai nodrošinātu Eiropas ekonomikas konkurētspēju un augstākus ienākumus ražotājiem.

Es ceru, ka Eiropas Komisija un dalībvalstis pēc iespējas ātrāk īstenos ieteikumus, kurus mēs gatavojamies pieņemt, jo mēs nevaram atļauties izniekot laiku apstākļos, kad Eiropas pilsoņus skar ārkārtīgi dziļās ekonomiskās lejupslīdes sekas. Diez vai ierosinātie pasākumi atrisinās visas problēmas, kas saistītas ar marketingu un **informācijas** veicināšanas pasākumiem Kopienas lauksaimniecības un pārtikas produktiem.

Birokrātisko procedūru vienkāršošana attiecībā uz tradicionālo produktu reģistrāciju, marķējuma „Ražots Eiropas Savienībā” ieviešana un problēmu atrisināšana saistībā ar produktiem, kas importēti no trešām valstīm un kam ir zemāka kvalitāte un drošības standarti, ir tikai dažas jomas, kuras mums jāpārskata, lai palielinātu Kopienas produktu tirgus daļu. Pateicos par jūsu uzmanību un gaidīšu jūsu komentārus un jautājumus.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

priekšsēdētāja vietnieks

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pateikties referentam Dumitriu kungam un Lauksaimniecības komitejas locekļiem par lielisko ziņojumu saistībā ar Komisijas priekšlikumu par **informācijas** veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējos un ārējos tirgos.

Es gribētu uzsvērt, cik svarīgi ir šajā ziņojumā skartie jautājumi. Es domāju, ka visi piekrīt, ka pasākumi, kuros veicina informāciju par Eiropas lauksaimniecības produktiem, ir ļoti svarīgi gan iekšējā, gan ārējā tirgū. Es esmu pārliecināts, ka tirdzniecība ar lauksaimniecības produktiem turpmāk pieaugs — kaut arī mums jāpieņem tas, ka pašlaik mēs saskaramies ar ekonomiskās krīzes izraisītām neveiksmēm. Tomēr trešās pasaules valstu tirgos Eiropas produktiem būs milzīgas iespējas, un mūsu **informācijas** veicināšanas pasākumu kampaņām vajadzētu palīdzēt Eiropas ražotājiem šo jauno tirgu apgūšanā.

Pirms sāku iedziļināties ziņojuma saturā, es vēlētos to aplūkot perspektīvā. Komisija 2008. gadā pieņēma 42 trijos gados apgūstamas programmas EUR 128 miljonu apmērā par iekšējo tirgu un trešām valstīm. Atbilstoši noteikumiem puse no šīm programmām bija jāfinansē Kopienai.

Komisijas priekšlikuma mērķis ir dot iespēju dalībvalstīm uzsākt programmas, ko trešās valstīs līdzfinansē Eiropas Savienība — kā to apraksta referents —, jo pagaidām šī iespēja attiecas tikai uz iekšējo tirgu. Šīs programmas vajadzētu ļaut īstenot arī starptautiskām organizācijām.

Trīs svarīgākie referenta un viņa kolēģu ierosinātie grozījumi ir šādi: pirmkārt, likt dalībvalstīm obligāti apspriesties ar tirdzniecības asociācijām par ierosinātajām programmām; otrkārt, konkretizēt, ka starptautisko organizāciju veiktā programmu īstenošana nav iespēja, kas dota vienīgi Starptautiskajai Olīveļļas padomei,

bet vispārēja iespēja, piemēram, — kā tas bija šodien minēts — arī vīna nozarei; treškārt, budžetā palielināt līdzfinansējuma koeficientu.

Attiecībā uz šiem grozījumiem es vēlētos uzsvērt, ka dalībvalstis būtībā jau apspriežas ar tirdzniecības asociācijām, lai pārliecinātos, vai ražotāji tās atbalsta. Es gribētu, lai šī partnerības pieeja turpinātos brīvprātīgi.

Es pieminēju Starptautisko Olīveļļas padomi vienīgi kā piemēru saistībā ar nesen notikušajām diskusijām par visu olīveļļas nozari. Bet tās pieminēšana nekādā gadījumā neizslēdz apspriešanos ar citām starptautiskām organizācijām, piemēram, Starptautisko Vīnkopības un vīna organizāciju.

Runājot par budžeta finansēšanu, pastāvīgi notiek diskusijas par Kopienas sniegtā līdzfinansējuma līmeni, bet šo jautājumu mēs apspriedām, kad 2008. gadā apvienojām divas regulas par informācijas veicināšanas pasākumiem. Tādēļ es domāju, ka mums nevajadzētu vēlreiz sākt diskusiju par šo jautājumu.

Vai es varētu izmantot iespēju, lai pateiktu, ka tad, kad mēs vienojamies par vīna nozares reformu, mēs, protams, zinām, cik svarīgi ir veicināt informāciju par mūsu produktiem trešo valstu tirgū. Lai vīna nozarei paredzēto budžetu izdotu gudrāk un saprātīgāk, mēs ierosinājam izveidot katru gadu īpašu budžeta pozīciju EUR 120 miljonu apmērā informācijas par mūsu vīna produktiem veicināšanai trešās pasaules tirgos. Bet tā kā dalībvalstis — īpaši jaunās dalībvalstis — negribēja pieļaut, ka šī nauda tiktu piešķirta šādā veidā — jo, ja to neizdotu šādā veidā, tad tā būtu pazaudēta —, mēs piešķīrām dalībvalstīm EUR 120 miljonu lielu finansējumu, lai dalībvalstis pašas var izlemt par šī finansējuma iztērēšanu. Šāda rīcība nepārprotami parāda, ka Kopiena rūpējas un atzīst informācijas par Eiropas produktiem veicināšanu. Es ar nepacietību gaidu šodienas debates Parlamentā.

Petya Stavrevà, PPE-DE grupas vārdā. – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisāru kungi, dāmas un kungi! Es vēlētos apsveikt referentu Dumitriu kungu saistībā ar viņa objektīvo ziņojumu, kurā atspoguļotas šīs Kopienas nozares reālās vajadzības pēc informācijas pasākumiem Eiropas ražotāju atbalstam.

Ziņojumā iekļauti pasākumi, kas palīdz atvērt jaunus tirgus un padarīt mūsu zemnieku lauksaimniecības produktus rentablus. Šī politika atbilst to dalībvalstu aktuālajām vajadzībām, kuras vēlas veicināt savus lauksaimniecības produktus Kopienas un trešo valstu patērētāju vidū.

Šī politika sniedz lielisku iespēju uzsvērt produkta kvalitāti, uzturvērtību, ražošanas metodes un saražotās pārtikas nekaitīgumu. Es atbalstu referenta priekšlikumu, kurā ir izteikta iespēja ieinteresētajām valstīm nākt klajā ar informācijas programmām trešām valstīm, ja tām nav šādas iespējas.

Šis grozījums ļaus Eiropas valstīm paplašināt to pasākumu praktisko apjomu, kuri ir paredzēti šajās programmās, un meklēt starptautisku organizāciju atbalstu to īstenošanā. Es uzskatu, ka šo programmu sagatavošanas procesā jāievēro, ka svarīga nozīme ir asociācijām un nozares rūpniecības organizācijām atsevišķās valstīs, kurām ir objektīvs viedoklis par to, kas notiek atsevišķās nozarēs.

Mums jāievēro atsevišķu starptautisku organizāciju nozīme tādu pārtikas produktu specifisko īpašību un priekšrocību veicināšanā, kas ir raksturīgi atsevišķiem ES reģioniem. Es atbalstu referenta priekšlikumu attiecībā uz Kopienas finansiālās līdzdalības proporcijas palielināšanu. Šo papildu atbalstu var nodrošināt ar dalībvalstu atlasīto projektu palīdzību. Es aicinu jūs atbalstīt Dumitriu kunga ziņojumu.

Bogdan Golik, PSE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāru kungi, es sirsnīgi apsveicu Dumitriu kungu saistībā ar labo ziņojumu — turpinājumu ziņojumiem, kuri bija sagatavoti agrāk un kuros mēs runājām par informācijas pasākumu veicināšanu un par piešķirtajiem līdzekļiem Eiropas Savienības produktu veicināšanai trešās valstīs.

Informācijas nodrošināšanai un tās veicināšanas pasākumiem iekšējā tirgū un trešās valstīs ir milzīga nozīme preču zīmes „Ražots Eiropā” pozitīva tēla radīšanā. Es to uzsveru jau sen, un es jau vairākus gadus aktīvi darbojos, lai vienkāršotu visu informācijas pasākumu veicināšanas sistēmu. Savās runās es atkārtoti esmu uzsveris, ka preču zīme „Ražots Eiropā” ir jāizplata trešo valstu tirgos. Tas ir pilnīgi likumīgi, pastāvot šodienas oficiālajiem un juridiskajiem nosacījumiem.

Saskaņā ar PTO sestajā ministru konferencē Honkongā pieņemto deklarāciju 2013. gadā tiks pārtrauktas visu veidu eksporta subsīdijas un visi eksporta pasākumi, kam ir līdzīga ietekme. Ņemot vērā informācijas pasākumu veicināšanas kampaņu sarežģīto raksturu trešās pasaules tirgos un šo pasākumu augstās izmaksas lielo attālumu dēļ, īpaši tad, ja tās notiek Āzijā vai Amerikā, tirdzniecības organizācijas neizrādīja lielu interesi vēlmē atbalstīt informācijas veicināšanas pasākumu sistēmu.

Eiropas Komisijas priekšlikums ļauj tām aktivizēt darbību. Dalībvalstu īstenotās veicināšanas programmas piedāvā organizācijām iespēju strādāt kopā, ja tās vienas pašas nav spējušas vadīt un finansēt šīs darbības. Neskatoties uz to, būtu jāturpina centieni palielināt Kopienas līdzdalības proporciju, finansējot šāda veida projektu. Es kā piemēru minēju Amerikas Savienotās Valstis, kur reklamēšanas pasākumiem izdotā nauda ir vairākas reizes lielāka nekā visa nauda, kas piešķirta vīna un citu produktu reklamēšanas pasākumiem visā Eiropas Savienībā.

Saskaroties ar lauksaimniecības produktu komercplūsmas liberalizāciju, instruments Kopienas produktu popularizēšanas atbalstam trešo valstu tirgos varētu būt vienīgais pieejamais līdzeklis, kas saskan ar Lauksaimniecības pamatnolīguma pamatnostādņēm PTO Dohas attīstības programmā. Preču zīmes „Ražots Eiropā” popularizēšana ir iespēja, ka saglabāt konkurētspēju un ilgākā laika periodā pat nostiprināt Eiropas lauksaimniecības un pārtikas produktu pievilcību, kā arī paplašināt to tirgu.

Es gribētu pateikties Komisijai par šiem pasākumiem, par kuriem mēs atkārtoti esam runājuši Parlamentā, un īpaši par tirdzniecības organizāciju iemaksu samazināšanu no 20 % uz 10 %, kā arī par finansējuma palielināšanu popularizēšanas pasākumiem.

Seán Ó Neachtain, UEN grupas vārdā. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atzinīgi vērtēju Dumitriu kunga ziņojumu un es vēlos apsveikt viņu par paveikto darbu.

Šis budžets dod dalībvalstīm lielisku iespēju atrast tirgu gan Eiropā, gan ārpus tās. Tā kā es esmu no Īrijas, vēlos teikt, ka Īrijai ļoti palīdz mūsu veselīgo un svaigo pārtikas produktu pārdošana pasaules tirgū, īpaši Āzijā.

Tomēr, līdzīgi kā mani kolēģi, vēlos sacīt, ka redzu labāku iespēju, kā vienkāršot likumus attiecībā uz šo budžetu tā, lai piekļuve naudas piedāvājumam tirdzniecībai būtu vieglāka nekā tas ir šobrīd, un, protams, kā jau tika teikts, arī budžets ir jāpalielina. Tas ir ļoti svarīgi ne tikai dalībvalstīm, bet arī visai Eiropai.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es piekritu, ka reklāma ir svarīga. Tomēr reklāma rodas ne tikai profesionālo, uzbrūkošo akciju rezultātā, bet arī no notikumiem tajā reģionā, kas ir pārtikas produktu izcelsmes vieta.

Kad pasaule saista mūs ar BSE, kad mums ir slavenie dzīvnieku trakumsērgas gadījumi vai kad, kā pašlaik, valstis atsauc produktus dioksīna problēmas dēļ, kas, protams, izskan visā pasaulē, un kad visas pasaules televīzijas ziņu pārraidēs rāda miljoniem nokauto slimo liellopu, arī tā ir reklāma – antireklāma.

Mums ir jāuzmanās, lai izvairītos no pretrunām. No vienas puses, mēs runājam par labiem produktiem, bet, no otras puses, ir negatīvi ziņojumi. Taču mēs pie tā strādājam, kā to tikko redzējām debatēs un secinājumos.

Ja vēlamies reklāmu trešās valstīs, tad, jā, mums ir labs iemesls to īstenot, jo mums ir labi produkti. Es nevēlos, lai šī reklāma būtu vispārēja, bet gan tāda reklāma, kas parāda Eiropas dažādību. Kā jūs zināt, Vācijā ir izveidojusies situācija, kur Federālā Konstitucionālā tiesa ir pieņēmusi lēmumu pret it kā obligātu reklāmu ar obligātu nodokli. Tā uzsvēra, ka reklāma, kas neparāda individuālās īpašības, nepalielina pārdošanu un ka tā vietā ir svarīgi, lai individuālie ražotāji var reklamēt savus īpašos produktus.

Turklāt gan Eiropā, gan ārpus tās arvien svarīgāk kļūst aprakstīt ne tikai gala produkta kvalitāti, bet arī procesa kvalitāti. Kāda ir situācija attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību, vidi, sastāvdaļām, lauksaimniecības struktūru, taisnīgu tirdzniecību? Šie visi kritēriji ne vienmēr ietekmē gala produkta kvalitāti, taču patērētājiem tie kļūst arvien svarīgāki. Tādēļ mums tie ir jāiekļauj arī mūsu reklāmā un jāpārlicinās, ka tā rezultātā palielinās Eiropas labā reputācija pasaulē.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Mums ir jāpatur prātā, ka ir svarīgi uzlabot apstākļus un atbalstu informācijas sniegšanai, kā arī veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem gan Eiropas Savienībā, gan trešajās valstīs, paplašinot priekšlikumu klāstu, ko Eiropas Komisija ir iesniegusi.

Tādēļ mēs atbalstām referenta un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšlikumus, proti, tos priekšlikumus, kuru mērķis ir attiecīgajā nozarē darbojošos tirdzniecības apvienību un organizāciju, tostarp dalībvalstu apvienību un organizāciju, kas izstrādā programmu, lielāka iesaistīšana un to lomas stiprināšana, jo tām piemīt vajadzīgās zināšanas un tām ir liela nozīme kvalitātes nodrošināšanā un kontrolē, kā arī priekšlikumus par Kopienas līdzfinansējuma procentuālu palielināšanu. Ir svarīgi panākt papildu atbalstu, jo īpaši dalībvalstu izraudzītajiem projektiem.

Tāpat mēs uzskatām, ka veicināšanas un reklāmas pasākumiem trešās valstīs būtu jāveicina ne tikai olīvēlļu un galda olīvu, bet arī citu svarīgu produktu patēriņš, īpaši vīnu ar izcelsmes norādi vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādi. Attiecībā uz šo vēlos arī pieminēt lauksaimnieku apvienību nozīmīgo lomu, uzsverot vīna pagrabu kooperatīvus un citas mazās un vidējās lauksaimnieku apvienības, kuru pastāvēšana ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu to lauksaimnieku produktu plūsmu, kas nevarētu pastāvēt, darbojoties vieni paši.

Es vēlreiz aicinu palielināt atbalstu šīm lauksaimnieku organizācijām, lai tās varētu pilnībā īstenot savu lomu ģimenes lauksaimniecības īstenošanā un savu ražoto kvalitatīvo lauksaimniecības produktu veicināšanā, kas būtiski nodrošina veselīgu pārtiku mūsu valstu iedzīvotājiem.

Tādēļ mēs balsosim par šo ziņojumu.

Witold Tomczak, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Eiropas Savienība ir nozīmīgs daudzu lauksaimniecības produktu eksportētājs, taču ES lauksaimniecības nākotne būs atkarīga no patēriņa iekšējā tirgū. Tā stimulēšana var būt ieguvums lauksaimniekiem, patērētājiem un ekonomikai kopumā.

Daudzās dalībvalstīs veselīgu pārtikas produktu patēriņš nav augsts un ir ļoti vēlams tā pieaugums, izmantojot informācijas un veicināšanas pasākumus. Tomēr ir svarīgi, lai ES lauksaimnieki, īpaši mazās un vidējās saimniecības, kas veido 95 % no visām saimniecībām, gūst labumu no apspriestajām programmām.

Šīm programmām vajadzētu palielināt patērētāju zināšanas par veselīgu pārtiku, tajā pašā laikā atstājot izvēles iespēju. Tādēļ ir vērts īstenot šādus pasākumus: organizēt apspriedes ar speciālistiem veselīga uztura jomā un apmācīt pārdevējus, kam arī būtu jābūt par patērētāju padomdevējiem veselīga uztura jomā. Būtiska ir informācijas skaidra sniegšana par veicināto produktu veselīgumu un veidu, kā pārtika tiek ražota. Informācija uz pārtikas produktu marķējuma nav pietiekama.

Šo programmu var apdraudēt lielo pārtikas korporāciju īstenotie masveida pārtikas veicināšanas pasākumi, jo tās var sagatavot efektīvas programmas un to rīcībā ir labākie speciālisti. Bet vai tas tad nekompromitēs kvalitatīvas pārtikas veicināšanu?

Ļoti svarīga ir arī derīguma termiņa salasāmība uz produktiem, jo tas palielina patērētāju apziņu par visas pārtikas marķējumā iekļautās informācijas svarīgumu.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Vispirms es vēlos apsveikt savu kolēģi par smago darbu, ko viņš kā referents ir ieguldījis ES tiesību aktu vienkāršošanā, kas paredz atvieglot administratīvās procedūras, un to mums ir ļoti nepieciešams izdarīt.

Eiropas Savienības pieņemtie informācijas pasākumi ir atbilde uz dalībvalstu patieso vajadzību veicināt savu lauksaimniecības produktu tēlu gan Eiropas, gan citu valstu patērētāju vidū, jo sevišķi attiecībā uz produktu kvalitāti, uzturvērtību, pārtikas nekaitīgumu un ražošanas metodēm. Atbalstīdams kvalitāti, es patiešām augstu vērtēju konkurētspējīgās īpašības, kas piemīt mūsu Eiropas produktiem.

Šīs regulas grozījums paredz, ka ieinteresētās dalībvalstis varētu piedāvāt informatīvas programmas arī trešās valstīs, ja tādās jau netiek īstenotas. Šis grozījums sniegs dalībvalstīm iespēju paplašināt programmās paredzēto pasākumu piemērošanas jomu un lūgt palīdzību starptautiskām organizācijām to īstenošanai. Ir jāpaaugstina Kopienas līdzfinansējuma procentuālā likme, lai varētu piešķirt papildu palīdzību dalībvalstu izvēlētajiem projektiem, ņemot vērā nacionālo organizāciju un iestāžu līdzfinansējuma iegūšanas nosacījumu vispārēju pastiprināšanos.

Es atbalstu ideju, ka organizācijai, kas izvēlēta programmas īstenošanai, būtu jābūt starptautiskai organizācijai, jo īpaši tad, ja programma attiecas uz olīvēlļu un galda olīvu nozares veicināšanu, nemaz nerunājot par vīniem ar aizsargātu izcelsmes norādi un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi trešās valstīs.

Vienlaicīgi jāņem vērā nozīmīgā loma, kas ir profesionālām apvienībām un organizācijām, kuras attiecīgajā nozarē darbojas dalībvalstīs, attiecībā uz lauksaimniecības produktiem paredzētu informatīvu programmu īstenošanu. Nobeigumā es vēlreiz vēlos pateikties referentam, īpaši komisārei Vassiliou, jo viņa pieņēma visus priekšlikumus, ko mēs ziņojumā ierosinājām.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēdējos dažus mēnešus, galvenokārt šī Parlamenta sasaukuma laikā, mēs esam bijuši liecinieki nepārtrauktai tiešā atbalsta mazināšanai mūsu lauksaimniekiem, un tas izpaužas likumos, kas kādreiz aizsargāja mūsu nozari no lēta importa no valstīm, kas nav Eiropas Savienībā, lai atbrīvotu resursus, kas nepieciešami šī gadsimta jauno vides, ekonomikas un sociālo problēmu risināšanai un lai atbilstu starptautiskajiem tirdzniecības nolīgumiem.

Kā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas loceklis un, kas vēl svarīgāk, tādās valsts pārstāvis, kas ir izpelnījusies pasaules atzinību un cieņu par tās lauksaimniecības produktu kvalitāti, tas ir, par olīveļļu, vīnu un sieriem, es nevaru neatbalstīt jebkādus pasākumus, ko Komisija var ierosināt, lai aizsargātu kvalitatīvus Eiropas produktus un veicinātu, ja iespējams, šo produktu tirdzniecību gan iekšējā tirgū, gan trešās valstīs.

Faktiski šī informācijas programma ir īpaši nozīmīga, jo tā skaidri parāda Eiropas un citiem patērētājiem, ka mūsu produkti nekonkurē ar lētākiem produktiem no citām valstīm, bet gan piedāvā alternatīvu, kas koncentrējas uz kvalitāti un ražošanas modeli, kur ievēroti vides un sociālie standarti, kā arī dzīvnieku labturības standarti, kas savukārt dabiski sniedz labumu cilvēku veselībai.

Tiesību akti, par ko mēs katru dienu balsojam šajā Parlamentā, var ietekmēt galvenokārt mūsu ražotājus. Tādēļ mums ir jāpiedāvā viņiem jebkāda palīdzība, ko varam piedāvāt, lai mūsu ražojumu bagātība un kvalitāte netiktu zaudēta un netiktu izspiesta no arvien vienveidīgākā pasaules tirgus. Tādēļ es atbalstu referenta ierosinātos grozījumus, kuru mērķis ir palielināt Komisijas līdzfinansējumu pasākumiem, ko var finansēt, un, vēl svarīgāk, palielināt līdzdalību ražotāju apvienībās, kas atrodas vislabākajās pozīcijās, lai aizsargātu savu ražojumu kvalitāti arvien prasīgāko patērētāju vajadzībām.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Šodien mēs apspriežam ziņojumu, kas ir ārkārtīgi svarīgs Eiropas lauksaimniecībai. Kā referents uzsvēra, Eiropas produktu kvalitāte un drošība paredz konkurētspēju, kas vēl nav pietiekami izmantota.

Pasākumi, kuru mērķis ir sniegt informāciju par šiem produktiem un veicināt tos, to kvalitāti un tiem atbilstošus pārtikas nekaitīguma standartus, var izraisīt ķēdes reakciju, veicinot pieprasījumu, palielinot lauksaimnieku ražošanas apjomus un peļņu, kā arī radot jaunas darbavietas, kas netieši nozīmē arī ekonomisko izaugsmi. Šo pasākumu mērķauditorija ir vienlīdz gan patērētāji iekšējā tirgū, gan patērētāji trešajās valstīs.

Neaizmirsīsim konkurenci, ar ko saskaramies iekšējā tirgū, kur darbojas arī citu valstu ražotāji, kas piedāvā produktus, kuri dažreiz ir lētāki, taču ļoti bieži to kvalitāte un drošības standarti ir daudz zemāki. Patērētājiem ir jāatpazīst Kopienas produkti un jāzina, kāpēc tie ir veselīgāki nekā citi produkti. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi ir tas, ka patērētājiem ir jāzina, ka, pērkot šos produktus, viņi atbalsta Eiropas lauksaimniekus un lauksaimniecības produktu ražotājus, un tādējādi arī Eiropas ekonomiku.

Es īpaši augstu vērtēju referenta iniciatīvu par profesionālo apvienību un organizāciju svarīgās lomas atzīšanu, jo parasti tām ir zināšanas, kādu nav valsts iestādēm. Tās arī labāk pārzina patieso situāciju tirgū un tā prasības. Tajā pašā laikā es domāju, ka pašreizējā kredītu krīzē pilnīga nepieciešamība ir ierosinājums paaugstināt Kopienas procentuālo līdzfinansējumu. Es patiešām uzskatu, ka tas palielinās šo līdzekļu izmantošanas rādītājus.

Visbeidzot es vēlos apsveikt referentu *Dumitriu* kungu par smago darbu un viņa priekšlikumiem, ko, es uzskatu, atbalsta visi mani kolēģi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es vēlos apsveikt referentu *Dumitriu* kungu. Lauksaimniecības nozare ir svarīga dalībvalstu ekonomikai, jo tā nodrošina iedzīvotājus ar pārtiku, lauksaimniecības produktiem eksportam, nemaz nerunājot par lielo skaitu darbavietu. Eiropas Savienībai ir jāspēj nodrošināt tās valstu iedzīvotājiem pietiekams daudzums pārtikas par pieņemamu cenu.

Ir acīmredzams, ka konkurētspējīgā tirgū arvien svarīgāki kļūst informācijas un veicināšanas pasākumi attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs. Izstrādājot programmas lauksaimniecības produktu veicināšanai, ir jāapspriežas ar profesionālajām apvienībām un organizācijām. Es uzskatu, ka šī regula iedrošinās Eiropas lauksaimniekus veicināt savus produktus.

Rumānijai ir daudz lauksaimniecības produktu, ko mēs diemžēl nevaram iegādāties Eiropas tirgū, lai gan daudzi no tiem ir videi draudzīgi. Šo produktu veicināšanas kampaņa sniegs labumu gan Eiropas patērētājiem, gan Rumānijas lauksaimniecības ražotājiem. Īpaši ekonomiskās krīzes laikā lauksaimniecības nozare acīmredzami aizvien ir viena no nozarēm, kam ir jāpievērš īpaša uzmanība, kā arī jāizveido atbilstošas programmas un jāpiešķir finansējums.

Krīzes situācijā dalībvalstīm ir jākoncentrē lielāka uzmanība, nosakot savas prioritātes. Tādēļ es uzskatu, ka lauksaimniecībai ir jāpaliek par jomu, kas saņem atbalstu, jo tā ir svarīga Eiropas ekonomikai.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Pirmkārt, es vēlos sveikt referentu par smago darbu pie šī ziņojuma, kur aplūkots ļoti svarīgs jautājums. Dalībvalstīm patiešām ir nepieciešams veicināt savu lauksaimniecības produktu tēlu gan Eiropas Kopienas, gan citu valstu patērētāju vidū.

Es vēlos uzsvērt divus priekšlikumus, kas minēti šajā ziņojumā. Tiek ierosināts paaugstināt Eiropas Kopienas līdzfinansējuma procentuālo daļu, lai varētu piešķirt papildu palīdzību dalībvalstu izvēlētajiem projektiem, ņemot vērā nacionālo organizāciju un iestāžu līdzfinansējuma iegūšanas nosacījumu vispārēju pastiprināšanos.

Šī grozījuma otrajā punktā ir noteikts, ka svaigu augļu un dārzeņu veicināšanas pasākumiem, kas īpaši paredzēti bērniem skolās, Eiropas Kopienas līdzfinansējuma apmērs ir 70 %. Es uzskatu, ka šie grozījumi ir atbilstoši un ceru, ka šo iniciatīvu atbalstīs iespējami vairāk Eiropas Parlamenta deputātu.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Es vēlos sveikt referentu par viņa lielisko darbu un ieguldījumu piemērojamo jomu paplašināšanā attiecībā uz programmām informācijas sniegšanai par lauksaimniecības produktiem un to veicināšanai iekšējā tirgū un trešās valstīs.

Viens no vissvarīgākajiem grozījumiem, kas ierosināts šajā ziņojumā, ir 10 % palielinājums gan Eiropas līdzfinansējumam veicināšanas programmām attiecībā uz Eiropas lauksaimniecības produktiem, gan budžeta dotācijām piena produktu, augļu un dārzeņu patēriņa veicināšanas pasākumiem skolās.

No vienas puses, Eiropa gūs labumu no lielāka skaita lauksaimniecības produktu aktīvākas veicināšanas, bet, no otras puses, lielākie ieguvēji no Kopienas palīdzības būs bērni un skolēni.

Es uzskatu, ka ierosinātie pasākumi ir ļoti svarīgi, jo tagad vairāk nekā jebkad iepriekš mums ir vajadzīgi ieguldījumi jomās, kas strauji attīstās un var radīt ekonomikas atveseļošanu. Lauksaimniecība ir viena no šādām jomām, un Eiropas Savienība var sniegt ievērojamu ieguldījumu tās veicināšanā.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, lielākie pārtikas ražotāji visā pasaulē tērē miljardus sevis reklamēšanai, varbūt izmantojot ES ražotu pārtiku, bet koncentrējoties nevis uz tās izcelsmi, bet uz saviem zīmoliem. Mums ir slaveni TV šefpavāri, kas popularizē savu īpašo pārtikas ražošanas variantu un kam ir pieeja plašsaziņas līdzekļiem un miljonu lielam budžetam. Un šeit mēs runājam par salīdzinoši nelielu naudas summu Eiropas pārtikas veicināšanai gan pasaulē, gan Eiropas Savienībā. Tas ir liels lūgums! Šis ir ļoti labs ziņojums, ko es pilnībā atbalstu, un es atbalstu mūsu komisāres šodien šeit izteiktos komentārus.

Mani jo īpaši interesē ideja par to, ka ir nepieciešami veicināšanas pasākumi ārpus Savienības, un es no visas sirds tam piekrītu, taču mums ir arī jādomā reāli par to, kā mēs konkurēsim un vai mēs esam konkurētspējīgi pasaules tirgū. Iespējams, ka komisāre varētu uz to atbildēt. Jāatzīst un jāapzinās jautājums par mūsu standartiem. Vai to atzīst un apzinās PTO?

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti stingri atbalstu mūsu kvalitatīvās pārtikas veicināšanu. Mūsdienu sarežģītajos tirgus apstākļos kvalitatīvi produkti sniedz vislielāko drošību, taču tiem ir nepieciešama veicināšana. Līdzfinansējums 60 % apmērā būtu labs rādītājs, ja tas var tikt panākts, un es nožēloju, ka šajā sakarā komisāre nespēja būt tik pretimnākoša, kā mēs cerējām.

Runājot par savu reģionu, es neapšaubāmi aicinu reģiona varas iestādes, kas nav apveltītas ar lielu iniciatīvu vai līdzekļiem, ņemot vērā, cik tās iznieko savas lielās administrācijas uzturēšanai un nevajadzīgām pārrobežu struktūrām, papūlēties novirzīt šo ES finansējumu, un tādējādi sniegt mūsu lieliskajiem vietējiem produktiem vislabākās iespējas tirgū. Es ceru, ka šajā finansējumā arī būs 70 % Eiropas atbalsta pārtikas un dārzeņu patēriņa veicināšanas pasākumiem mūsu skolās. Es ticu, ka šī iespēja netiks palaista garām vienaldzīgu vietējo iestāžu dēļ.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt ar pateicību Komisijai par neseno 50 % finansējuma apstiprināšanu *Bord Bia* priekšlikumam par informācijas sniegšanas pasākumiem attiecībā uz gaļu Āzijā nākamajos trīs gados, kas ir ļoti novērtējami.

Lai gan es ļoti atbalstu šo priekšlikumu, es vēlētos izteikt divus komerciāla rakstura iebildumus. Pirmkārt, dažas valstis, piemēram, Īrija, iespējams, neizstrādās informācijas programmas, ja tirgotāji neizrādīs interesi. Otrkārt, lai gan ierosinātais finansējuma palielinājums par 60 % un 70 % augļu un dārzeņu veicināšanai būtu ļoti atzinīgi vērtējams pašreizējā ekonomiskajā situācijā, patiesībā vispārēja veicināšanas paplašināšana var tikt ierobežota, jo veicinātāji un arī tie, kas nav veicinātāji, gūs labumu no šīm programmām.

Es vēlos pateikties referentam.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Es vēlos paust savu atbalstu *Dumitriu* kunga ziņojumam par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū. Es uzskatu, ka mums ir nepieciešams paaugstināt Eiropas Kopienas līdzfinansējuma procentu likmi, lai varētu piešķirt papildu palīdzību dalībvalstu izvēlētajiem projektiem.

Īpaši svarīgi ir paaugstināt Eiropas Kopienas finanšu ieguldījumu līdz 70 % no jaunās programmas augļu un dārzeņu veicināšanas pasākumiem, kas īpaši paredzēti bērniem Eiropas Savienības skolās, faktiskajām izmaksām. Šis pasākums sniegs ievērojamu ieguldījumu programmas augļu un dārzeņu veicināšanas pasākumiem skolās īstenošanā, un šīs ir pūles, kas jāiegulda mūsu bērnu veselības labad.

Neil Parish (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt referentu par ļoti labu ziņojumu.

Komisār, es vēlos atbalstīt jūsu teikto. Es uzskatu, ka Eiropas lauksaimniecības politikas nākotne ir ļoti saistīta ar tirgu. Mums ir jāiziet tirgū un jāveicina savi kvalitatīvie produkti. Jūs minējāt vīnu reformu. Iepriekš mēs izņēmām no tirgus ļoti daudz nekvalitatīvu vīnu, iepērkot to un pārstrādājot biodegvielā, kas bija pilnīgi nepareizs risinājums. Mums vajadzēja veicināt kvalitatīvu pārtiku. Mums ir ļoti daudz dažādu vīnu, sieru, gaļas, olīveļļas, augļu, dārzeņu – jūs šos produktus nosaucāt. Eiropa ir bagāta ar šiem produktiem un nākotnē mums tie ir jāvirza arī ārējā tirgū.

Es uzskatu, ka, tā kā virzāties tālāk par „veselības pārbaudēm” jaunajā lauksaimniecības politikā 2013. gadam un pēc tā, mums ir jānodrošina, ka izmantojam vairāk naudas, lai veicinātu mūsu produktus, un veidotu saikni ar tirgu, jo tajā ir mūsu nākotne.

Visbeidzot, vai varu sacīt komisāram, ka, iespējams, viņam vajadzētu doties uz Ameriku un pārliecināt prezidentu *B. Obama* par to, ka Rokforas siers ir ļoti labs un, ka, iespējams, viņš var mazināt tarifu, ko prezidents *J. Bush* pirms amata atstāšanas noteica šim sieram.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas un trešo valstu patērētāji saņem pārāk maz informācijas par Eiropas pārtikas kvalitāti un standartiem. Prasības Eiropas ražotājiem ir ļoti augstas. Patērētājiem to vajadzētu zināt, jo tas ietekmēs viņu lēmumu attiecībā uz piemērotu produktu izvēli.

Es atbalstu informācijas un veicināšanas pasākumus, lai gan es daudz biežāk runāju par informāciju kā par objektīvāku ziņojuma veidu. Mums ir arī jāpieņem īpašas prasības un standarti attiecībā uz informācijas kvalitāti un veicināšanas metodi. Visbeidzot, es esmu par to, ka ES un arī valstu budžetiem ir jāatbalsta informācijas un veicināšanas pasākumu programmas pārtikas jomā. Krīzes laikā informācijas un veicināšanas pasākumi ir svarīgi, jo tie pretdarbojas pieprasījuma un patēriņa, tostarp pārtikas patēriņa, samazinājumam.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, izsaku pateicību visiem, kas līdzdarbojās. Ir lieliski dzirdēt šādu entuziasmu un interesi par šo svarīgo jautājumu. Es uzskatu, ka visi šeit izskanējušie komentāri zināmā mērā saskan ar Komisijas viedokli par šo priekšlikumu.

Es vēlos izmantot šo iespēju, lai atbildētu uz dažiem šeit izskanējušiem jautājumiem vai problēmām. Pirmkārt, par finansējumu, par ko izteicās diezgan daudzi no jums. Proti, par līdzfinansējuma likmes paaugstināšanu. Tomēr es uzskatu, ka, cenšoties kontrolēt ieguvumu no Kopienas finansējuma, mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem un uzmanīgiem, jo es baidos, ka, ja mēs paaugstināsim līdzfinansējumu, tad rezultātā būs mazāk veicināšanas pasākumu. Tas būtu bēdīgs iznākums un tādēļ mēs nemainām savu priekšlikumu.

Šodien vairākas reizes tika pieminēta kvalitāte, un es jums piekrižu. Es uzskatu, ka mums ir lieliska iespēja apspriest šo jautājumu par kvalitāti, kas ir saistīts arī ar to, kā veicinām savus produktus trešās pasaules valstīs un kā paskaidrojam patērētājiem, ko viņi iegūst, iegādājoties Eiropā ražotus produktus.

Pagājušajā oktobrī mēs iesniedzām Zaļo grāmatu par kvalitāti un esam saņēmuši daudz atsauksmju. Tīmekļa vietnē ir vairāk nekā 1000 atsauksmes no visas Eiropas. Tagad mēs apkopjam visas šīs dažādās idejas un maijā iesniegsim paziņojumu. Mums ir jāizmanto šī iespēja, kad Parlamentā notiek diskusijas par saiknes izveidošanu – kā mēs uzlabojam savas iespējas padarīt to pamanāmu un saprotamu. Apspriests tiek arī sarežģītais un svarīgais jautājums par marķējumu, tādēļ rudenī es ceru iesaistīties diskusijās ar jums par šo jautājumu.

Visbeidzot, attiecībā uz augļu shēmu skolās, ko šeit šodien aplūkoja – tā nav daļa no priekšlikuma, bet tikai informācija jums – mēs ieviesām programmu „Augļi skolai” ar 70 % līdzfinansējuma likmi, lai palielinātu jauniešu sapratni un izmantotu iespēju veicināt labus ēšanas paradumus skolēnu vidū.

Es vēlreiz paužu lielu pateicību referentam *Dumitriu* kungam par ļoti labo ziņojumu. Es uzskatu, ka šodien šis ziņojums ir lieliski atspoguļots mūsu spraigajās diskusijās.

Constantin Dumitriu, referents. – (RO) Es vēlos atvainoties, ja nedaudz pārsniegšu man atvēlētās divas minūtes. Pateicos par ļoti būtiskajiem komentāriem un jūsu pausto viedokli par šo ziņojumu. Es esmu

pārliecināts, ka pārējie mūsu kolēģi deputāti uzskatīs, ka ierosinātie jaunie noteikumi ir atbilstoši un balsos par tiem.

Es vēlos teikt kolēģiem deputātiem, ka atbalstīšu viņu ieteikumus, īpaši tos, kuru mērķis ir veicināt Eiropas dažādību, ieviest Eiropas kvalitātes marķējumu un atbilstošāku Kopienas finansiālo atbalstu. Man tika jautāts, kādēļ vīns kopā ar olīveļļu tiek virzīts starptautisko organizāciju veicināšanas projektiem? Es vēlos atbildēt ar pretjautājumu: tad kādēļ olīveļļa? Mana atbilde ir pozitīva attiecībā uz abiem produktiem. Tie abi ir ļoti veiksmīgi eksporta produkti no Eiropas Savienības dalībvalstīm. Tiem ir spēcīgas, pieredzējušas starptautiskās organizācijas, kas jau ir pierādījušas savu spēju vadīt sarežģītas programmas. Patiesībā ziņojuma noteikumos netiek izslēgtas arī citas jomas. Attiecībā uz otro jautājumu par 70 % līdzfinansējuma likmi, sākotnējā procentuālā likme bija 60 %, un es jutu, ka pašreizējā ekonomiskajā situācijā to vajadzēja palielināt.

Saskaņā ar līdz šim gūto pieredzi Eiropas finansējuma jomā, viena no lielākajām problēmām joprojām ir tas, kā iegūt līdzfinansējumu, īpaši brīdī, kad mēs papildus tam saskaramies ar krīzi kredīšanas jomā. Tādēļ šī likme ir jāpalielina. Pretējā gadījumā mēs riskējam ar to, ka līdzekļi netiks izmantoti. *Fischer Boel* kundze, es vēlos pateikties jums par lielo nozīmi, ko esat piešķīrusi šim ziņojumam, īpaši par jūsu paustajiem uzskatiem. Lai gan šis ir konsultatīvs ziņojums, es ceru un vēlos, lai šos grozījumus iekļautu Komisijas jaunajā priekšlikumā.

Beidzot, apkopojot sacīto, ir divi iemesli, kādēļ šis ziņojums ir nepieciešams. Dalībvalstīm būs iespēja paplašināt programmās paredzēto pasākumu piemērošanas jomu un lūgt palīdzību starptautiskām organizācijām to īstenošanai. Tas piešķir lielāku lomu profesionālām apvienībām un organizācijām produktu informatīvo un veicināšanas programmu izstrādes procesā un īstenošanā. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi ir tas, ka šis ziņojums ir daļa no priekšlikumu kopuma Eiropas tiesību aktu pieņemšanai, lai padarītu Eiropas fondu izmantošanu pieejamāku, palielinot līdzfinansējuma procentuālo likmi laikā, kad ir ļoti grūti iegūt kredītu. Kā nākamo ieteikumu es arī vēlos pieminēt, ka Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas locekļi šo ziņojumu pieņēma vienprātīgi.

Es vēlos izmantot iespēju pateikties saviem komitejas kolēģiem par viņu sniegto atbalstu. Vēlos personīgi pateikties *Neil Parish* par viņa sniegto atbalstu un arī *Lutz Goepel* par to, ka viņš man uzticēja šī ziņojuma sagatavošanu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks vēlāk šodien.

SĒDI VADA: G.-H. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

5.1. Informācijas un veicināšanas pasākumi attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (A6-0004/2009, Constantin Dumitriu) (balsošana)

5.2. Direktīvas 2003/9/EK, ar ko paredz patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanas noteikumus, īstenošana Eiropas Savienībā – LIBE komitejas 2005.-2008. gada vizītes (A6-0024/2009, Martine Roure) (balsošana)

- *Pirms balsošanas:*

Martine Roure, referente. – (FR) priekšsēdētāja kungs, mēs nevarējam rīkot debates par šo svarīgo ziņojumu plenārsēdē, tādēļ uzskatām, ka šodien ir nepieciešams teikt runu komitejas vārdā.

Mēs esam strādājuši visi kopā, un es cildinu ēnu referentu lieliski paveikto darbu. Mēs apmeklējām ne mazāk kā 26 aiztūrēšanas centrus 10 ES dalībvalstīs un atzīmējām dažus galvenos punktus. Dažos centros novērojām centru acīmredzamu bēdīgu stāvokli un acīmredzamu higiēnas prasību neievērošanu, kā arī cilvēka cieņas

ievērošanas pārkāpumus. Mēs atklājām, ka ne vienmēr bijusi iespējama pieeja medicīniskai aprūpei un ka ne vienmēr ievērotas bērnu tiesības uz izglītību.

Mēs aicinām ievērot skaidras, godīgas, efektīvas un samērīgas patvēruma procedūras, kā arī aicinām nodrošināt regulāras vizītes un aizturēšanas centru pārbaudes. Mums ir jāparāda reālā situācija šajos centros un jāiestājas par tiesībām pārbaudīt šos centrus – ko atļauj šāda veida vizītes – un tas mums ir jādara, lai veiktu pasākumus šīs situācijas uzlabošanai.

Prese man jautāja, kādēļ mēs šajā kopsavilkuma ziņojumā neminējām nevienu valsti. Es atbildēju, ka tā bija mana izvēle, jo mums ir kolektīvā atbildība attiecībā uz to, kas notiek aizturēšanas centros Eiropā, un šī ziņojuma mērķis nav izveidot dalībvalstu vērtējuma tabulu.

Mēs nebeigsim aicināt ievērot Eiropas solidaritāti patvēruma jomā. Mēs nevaram atstāt dalībvalstis uz Eiropas robežām vienatnē risinot lielās migrācijas plūsmas problēmu. Es vēlreiz atkārtoju – mums ir kolektīvā atbildība.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, Roure kundze. Es redzu, ka pat galvenie juristi šajā plenārsēdē vai tie, kas sevi par tādiem uzskata, nezina, ka referentam ir tiesības teikt divu minūšu runu, ja ziņojums nav apspriests plenārsēdē. Tādēļ Roure kundzei ir šādas tiesības, ko viņa izmantoja, un ikvienam tas ir jāpieņem, jo šādas tiesības ir noteiktas mūsu Reglamentā.

(Aplausi)

5.3. Eiropas MVU lomas pastiprināšana starptautiskajā tirdzniecībā (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Cristiana Muscardini, referente. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pateicos par jūsu pacietību.

Kā zinām, Eiropas Parlaments jau vairākus gadus vēlas paust savu viedokli par maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas veido 99 % no visiem Eiropas uzņēmumiem un nodrošina 75 miljonus darbavieta, kamēr mūsdienās tikai 3 % šo MVU ir pieeja ārvalstu un ārējam tirgum un tikai 8 % ir pieeja iekšējam tirgum.

Tādēļ mēs lūdzam Padomi un Komisiju ņemt vērā šos faktus daudzpusējās un divpusējās sarunās, attiecībā uz pieeju ārējam tirgum, cīņā pret viltojumiem, tirdzniecības aizsardzības instrumentu izmantošanā un konkursu procedūrās. Tirdzniecība ir ceļš uz lielāku labklājību.

Es vēlos pateikties saviem kolēģiem Starptautiskās tirdzniecības komitejā un visvairāk divu lielāko grupu ēnu referentiem Saiji kundzei un Locatelli kundzei, kā arī no sirds pateikties sekretariātam un jo īpaši Bendini kungam. Es uzskatu, ka pēc darba pabeigšanas esam nonākuši pie vienādiem uzskatiem un priekšlikumiem Komisijai par tematu, kas ir tuvs Ashton kundzei, kā mēs dzirdējām komisāres atklāšanas uzrunā, un kas jārisina nekavējoties, ja mēs vēlamies kaut vai daļēji atrisināt nopietno ekonomisko un finanšu krīzi, kas skar mūsu darba ņēmējus un pilsoņus.

5.4. Starptautiskā tirdzniecība un internets (A6-0020/2009, Georgios Papastamkos) (balsošana)

5.5. Barības laišana tirgū un lietošana (A6-0407/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (balsošana)

5.6. Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ietekme uz attīstību (EPAs) (A6-0513/2008, Jürgen Schröder) (balsošana)

5.7. Kosova (balsošana)

- Pirms balsošanas par grozījumu Nr. 2:

Johannes Lebech (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs uzskatām, ka nebūtu godīgi pieminēt tikai vienu no pusēm, tādēļ vēlamies svītrot atsauci uz Kosovas iestādēm. Tad grozījums būtu šāds: „uzsver, cik svarīga ir pilnīga reģionālā sadarbība ekonomikā un pienākums ievērot un pilnībā īstenot CEFTA nolīguma noteikumus”.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

5.8. Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Ķīnu (A6-0021/2009, Corien Wortmann-Kool) (balsošana)

- Pirms balsošanas (par grozījumu Nr. 1):

Corien Wortmann-Kool, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos ierosināt mutisku grozījumu papildinot 64a. punktu. Šis papildinājums ir šāds: „ja šādai dalībai nav nepieciešams valstisks statuss, piemēram, SDO”.

Tādējādi 64a. punkta pēdējā daļa skan šādi: „atbalsta Taivānas dalību attiecīgās starptautiskās organizācijās novērotāja statusā, ja šādai dalībai nav nepieciešams valstisks statuss, piemēram, SDO”.

Es vēlos lūgt kolēģus neiebildt šim mutiskajam grozījumam, jo sociālistiem ir svarīgi atbalstīt šo rezolūciju, un plašs atbalsts ir ļoti nozīmīgs, lai raidītu spēcīgu signālu Komisijai un Ķīnai.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

SĒDI VADA: M MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es priecājos atbalstīt ziņojumu, kura rezultātā tiks veikta administratīvā un tiesiskā vienkāršošana, kas palielinās patērētāju informētību par pārtikas kvalitāti un uzturvērtībām gan Eiropā, gan trešās valstīs, un kas arī izskaidros patērētājiem drošas ražošanas metodes. Es nepiekrītu prioritātes piešķiršanai olīveļļai vai galda olīvu nozarei un es ticu, ka Komisija ieklausīs arī vīna nozari īpašajās programmās, lai palielinātu sabiedrības informētību par kvalitatīvajiem vīniem, kas tiek ražoti Eiropas Savienības dažādos reģionos.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos teikt, ka es atbalstīju šo ziņojumu. Es biju ieinteresēta debatēs dzirdēt, ka Komisija apstiprināja 70 % līdzfinansējumu programmai „Augļi skolai”, kas ļoti veicinās šīs programmas ieviešanu, un es to nepārprotami vērtēju atzinīgi.

- Ziņojums: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vēlreiz pateicos, ka devāt man iespēju izteikties. Es atbalstīju šo ziņojumu, jo ir saprātīgi pieņemt regulu, kas aizsargā lauksaimnieku intereses un to personu intereses, kas ražo barību. Es uzskatu, ka tagad mums ir jāsažņā ar iesaistītajām pusēm, lai noskaidrotu, ko viņi – gan lopbarības ražotāji, gan izmantotāji – domā, jo nepietiek vien ar šīs regulas ieviešanu, ja nav izveidota laba saziņa starp visām iesaistītajām pusēm.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju ziņojumu par barības laišanu tirgū un lietošanu, jo tas pārstāv lauksaimnieku un ražotāju intereses, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku veselības drošību, un vienlaicīgi arī to patērētāju veselības drošību, kas vēlāk patērēs šo gaļu.

Lopbarības sastāvdaļu skaidra definēšana, kā arī Kopienas lopbarības piedevu reģistrs palīdzēs lauksaimniekiem pieņemt atbildīgus lēmumus par pareizā barības veida izvēli. Tas ir solis pareizajā virzienā. Tomēr es vēlos piebilst, ka ražotāju profesionālā noslēpuma aizsardzība nevar attaisnot būtiskas informācijas trūkumu un nedrīkst novest pie tādām situācijām kā „govju sūkļveida encefalopātijas” epidēmija vai dioksīnu parādīšanās lopbarībā.

- Ziņojums: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, 2007. gada novembrī es apmeklēju Ugandu, lai tiktos ar vietējiem uzņēmējiem un NVO. Kad mēs devāmies projām no Kampalas pa putekļainu ceļu, autovadītājs pievērsa manu uzmanību dažiem kioskiem, kuros pārdeva priekšapmaksas telefonu kartes. Viņš pagriezās pret mani un teica: „Šie mobilo tālrunu operatori, šie privātie uzņēmumi ir darījuši daudz vairāk, lai novērstu nabadzību šajā valstī, nekā jebkura no jūsu baltajām Rietumu NVO”. Tajā brīdī es domāju, ka tas ir mazliet netaisnīgi, taču šie vārdi apliecina jūtas, kādas tik daudziem uzņēmējiem ir pret Eiropas Savienības attīstības politiku.

Faktiski uzņēmēji daudzās nabadzīgajās valstīs man ir teikuši, ka viņi uzskata, ka mūsu atbalsta programmas un NVO patiesībā ir ieinteresētas saglabāt nabadzību šajās valstīs. Es joprojām uzskatu, ka tas ir mazliet netaisnīgi, taču tas apliecina faktu, ka mums ir nepieciešams parādīt, ka mēs atbalstām uzņēmējus attīstības valstīs, un viens no labākajiem veidiem, kā to izdarīt, ir veicināt atklātu tirgu visā pasaulē.

Nirj Deva (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es esmu iepriecināts, ka varu atbalstīt *Schröder* kunga lielisko ziņojumu par šo jautājumu. Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi ir ļoti svarīgi attīstības instrumenti. Tirdzniecība, nevis atbalsts, palīdzēs izskaust nabadzību nabadzīgajās valstīs.

Tagad mūsu ekonomiku raksturo globāla recesija, ir vērojami protekcionisma aizsākumi no attīstīto valstu, īpaši Amerikas Savienoto Valstu, puses, un es ceru, ka ne no Eiropas Savienības puses. Ja mēs radīsim protekcionisma klimatu, tad viss tirdzniecības, ne atbalsta, jautājums par nabadzības izskaušanu tiks novirzīts no mērķa un izkaisīts vējā. Mēs nevēlamies, lai attīstības valstīs, kas vēlas īstenot tirdzniecību ar mums, tiktu apturētas mūsu savtīgo vajadzību dēļ, kas šķietami ir vērstas uz mūsu tirgus aizsardzību. Ilgtermiņā tā būtu mūsu ekonomikas katastrofa.

- Rezolūcijas priekšlikums: Kosova (B6-0063/2009)

Philip Claeys (NI). - (NL) Es balsoju pret rezolūciju par Kosovu divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, tajā ir punkts, kas nosaka, ka dalībvalstīm, kas vēl nav atzinušas Kosovas neatkarību, vajadzētu to izdarīt. Šāda veida punkts ir pretrunā ar subsidiaritātes principu. Dalībvalstu ziņā ir pieņemt šādu lēmumu un tām nav vajadzīgs nekāds ārējs spiediens no Eiropas Komisijas, Padomes un Parlamenta puses.

Otrs iemesls, kādēļ es balsoju pret rezolūciju, ir punkts, kas nosaka, ka Kosovai un faktiski visam reģionam vajadzētu skaidru perspektīvu dalībai ES. Es uzskatu, ka nav pareizi, ka Parlaments izsaka šādus solījumus. Šī brīža situācijā attiecībā uz paplašināšanos un jauno dalībvalstu skaitu ir daudz problēmu, tādēļ būtu pilnīgi nepareizi tādām valstīm kā Kosova izteikt solījumus par to, ka tās kādā posmā varēs pievienoties Eiropas Savienībai.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, no kurienes nāk mūsu apsēstība ar daudznacionālu valstu sargāšanu neatkarīgi no to iedzīvotāju vēlmēm?

Kosovai neapšaubāmi bija tiesības uz pašnoteikšanos. Tas tika pausts referendumā, kurā piedalījās pietiekams skaits balsstiesīgo, pārsniedzot 90 %. Tomēr ievērojot šādu loģiku, kā ir ar tiem serbu izcelsmes Kosovas iedzīvotājiem, kas ir saspīdušies izdevīgi tuvu Serbijas robežai. Kādēļ gan neļaut arī viņiem izbaudīt pašpārvaldi? Faktiski mēs to darām, bet kāpēc mēs to nedarām juridiski?

Atbilde ir tāda, ka mēs labprātāk paturam Kosovu kā Eiropas protektorātu – kā satrapu, līdzīgi kā osmaņu laikos. Mēs tai uzspiedām savu 12 zvaigžņu karogu un nacionālo himnu. Kosovas parlaments un iestādes pakļaujas ieceltā Eiropas komisāra neapstrīdamiem lēmumiem.

Mums vajadzētu ļaut Kosovai iedzīvotājiem rīkot referendumu par atdalīšanos, lai noskaidrotu, vai viņi to vēlas, un par nacionālo pašnoteikšanos, un mums vajadzētu noteikt tādas pašas tiesības Eiropas Savienībai pakļautajām tautām. *Pactio Olisipiensis Censenda Est!*

- Ziņojums: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, Ķīna, tāpat kā Taivāna, ir ļoti svarīgs Eiropas Savienības tirdzniecības partneris. Es vēlējos pievērst uzmanību ļoti pozitīvai attīstībai Ārlietu komitejā. Viņi balsoja par atzinumu, kas aicina Ķīnu respektēt sievietes un bērnu tiesības, izbeidzot piespiedu abortus un piespiedu sterilizāciju. Tas arī aicina Ķīnu pārtraukt politisko vajāšanu un citus cilvēktiesību pārkāpumus.

Es domāju, ka tas rada jautājumu par to, ka mēs nevaram atdalīt tirdzniecību no citiem faktoriem. Es uz to norādīju Gazas runā par tirdzniecību ar Izraēlu – ja mēs nerunāsim par cilvēktiesību pārkāpumiem, tad rodas draudi, ka mūsu nauda tiek izmantota cilvēktiesību pārkāpumu veicināšanai. Tādēļ es vēlos apsveikt Ārlietu komiteju par to, ka tā atzīst Ķīnas viena bērna politikas piespiedu raksturu un risina to kopā ar jautājumu par tirdzniecību.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Kopš 2001. gadā Ķīna kļuva par PTO locekli, tā ir baudījusi neiedomājamas priekšrocības. Mēs atvērām savu tirgu Ķīnai, taču Ķīna neievēro tos noteikumus un nosacījumus, kurus tā ir apņēmusies ievērot, un mēs būtībā ar to esam samierinājušies vairākus gadus. Es ļoti atbalstu stratēģisku partnerattiecību nodibināšanu ar šo lielo ekonomisko dalībnieku, tomēr stratēģiskās partnerattiecības ir jāizveido, nosakot, ka Ķīnas pienākums ir ievērot cilvēktiesības, jo mums ir nepieciešamas partnerattiecības ar valstīm, kas ir demokrātiskas, nevis totalitāras. Mēs jau pārāk labi pazīstam totalitārisma jaunajās dalībvalstīs.

Philip Claeys (NI). – (NL) Es balsoju par grozījumu, ko iesniedza Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupa, jo vismaz tajā ņemts vērā fakts, ka Taivāna ir svarīgs ekonomisks partneris un atbalsta Taivānas līdzdalību svarīgajās starptautiskajās organizācijās novērotāja statusā. Faktiski šis grozījums joprojām ir pārāk ierobežojošs. Tā kā Taivāna ir demokrātiska valsts ar *de facto* atzītu suverenitāti, tad patiešām ir negods, ka Taivāna nav atzīta par pilntiesīgu dalībvalsti dažādās starptautiskajās organizācijās. Grozījums attiecas uz Taivānas līdzdalību šajās organizācijās novērotāja statusā. Es uzskatu, ka Taivānai vajadzētu iesaistīties kā pilntiesīgai dalībvalstij.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, liels paldies par to, ka devāt man iespēju paskaidrot balsojumu par ES un Ķīnas attiecību ziņojumu. Kopumā tas bija ļoti saskaņots ziņojums un es priecājos, ka visumā referente varēja pieturēties pie ziņojuma temata, kas bija tirdzniecība, nevis pievērsās vairākiem citiem jautājumiem, kuriem, kā zinu, vairāki kolēģi gribēja, lai viņa pievērsas.

Tomēr par šo ziņojumu man ir lielas bažas, ko izraisa atsauce uz tirdzniecības aizsardzības instrumentiem. Mums ir jāatzīst, ka patērētāji manā valstī Lielbritānijā un daudzās citās Eiropas Savienības valstīs ir guvuši labumu no atklātā tirgus ar Ķīnu. Tas mums ir palīdzējis apkarot riskus, piemēram, inflāciju. Taču konkurētspējīgu ES ražotāju aizsargāšana uz citu to dalībnieku rēķina, kas gūst labumu, mums ir rūpīgi jārisina. Mums ir jāpārlicinās, ka mēs nodrošinām pareizo līdzsvaru un neignorējam ieguvumus, ko no tirdzniecības ar Ķīnu gūst patērētāji, uzņēmumi ar pasaules piegādes ķēdēm un mazumtirdzniecības sektors. Visumā tirdzniecība ar Ķīnu ir vērtējama atzinīgi. Galu galā tā novedīs pie visu citu jautājumu risināšanas, piemēram, cilvēktiesību ievērošanas un nodarbinātības.

Nirj Deva (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, Ķīna ir viens no vissvarīgākajiem tirdzniecības partneriem. Ķīnā arī mīt viena ceturtdaļa pasaules iedzīvotāju.

Daudzus gadus mēs esam izturējušies pret Ķīnu kā pret mazu bērnu, ko vajadzējis sabārt un par kuru jāstrīdas, it kā mēs uzskatītu sevi par kādu augstāk stāvošu iestādi. Mums nevajag aizmirst, ka Ķīnas vēsture sniedzas vairākus tūkstošus gadu senāk nekā mūsējā. Ķīna ir saglabājusi savas kultūras tradīcijas un vērtības.

Mēs vēlamies, lai Ķīna kļūst par daļu no mūsu starptautiskās kopienas, bet Ķīna ir ļoti svarīgs ES tirdzniecības partneris un mums pret Ķīnu ir jāattiecas ar cieņu kā pret vienlīdzīgu partneri.

Ja mēs to darīsim, tad Ķīna ne tikai ieklausīsies mūsos, bet arī palielinās tirdzniecības apjomu ar mums, mēs varēsim vairāk ieguldīt Ķīnā un Ķīna varēs vairāk ieguldīt mūsos. Šobrīd Ķīnai ir ļoti daudz līdzekļu, kas būs jāiegulda ārpus Ķīnas. Eiropas Savienībai vajadzētu būt vietai, kur šie līdzekļi tiek ieguldīti.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju Wortmann-Kool kundzes grozījumu par Taivānas uzskatīšanu par ekonomisku un komerciālu vienību, jo Taivāna ir bijusi demokrātiska valsts ilgu laiku un tajā ir dzīvotspējīga brīvā tirgus ekonomika. Mums ir jāiegulda vismaz politiski un morāli centieni, lai atbalstītu Taivānas statusu, kā arī nodrošinātu tās dalību starptautiskajās organizācijās, kurām nav valstiska statusa.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo Eiropas Savienības pieņemtie informācijas pasākumi ir atbilde uz dalībvalstu patieso vajadzību veicināt savu lauksaimniecības produktu tēlu gan Kopienas, gan trešo valstu patērētāju vidū, jo sevišķi attiecībā uz produktu kvalitāti, uzturvērtību,

pārtikas nekaitīgumu un drošām ražošanas metodēm. Tas arī palīdz atvērt jaunu noieta tirgu un pastiprina valsts un privātā sektora iniciatīvas.

Šis tiesību akta grozījums paredz, ka ieinteresētās dalībvalstis varētu piedāvāt informatīvas programmas arī trešās valstīs, ja tādas jau netiek īstenotas. Šis grozījums sniegs dalībvalstīm iespēju paplašināt programmās paredzēto pasākumu piemērošanas jomu un lūgt palīdzību starptautiskām organizācijām to īstenošanai.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Šī priekšlikuma mērķis ir paplašināt Regulas (EK) Nr. 3/2008 9. pantu, kas dod iespēju dalībvalstīm, ja nav iesniegti nozares priekšlikumi, piedāvāt informatīvas programmas un veicināšanas kampaņas trešās valstīs, bez finansējuma pieprasīšanas nozarei. Pašreizējo prasību izpildei vajadzīgs 20 % nozares ieguldījums finansējumā, ja ES nodrošina, lielākais, 50 % no finansējuma.

Šī rīcības brīvība sniegtu dalībvalstīm iespēju bez nozares finansiālas līdzdalības pašām uzsākt informatīvās un veicināšanas kampaņas. Šī priekšlikuma iespējas stimulēt augļu un dārzeņu nozari ir ievērojamas un arī vēlamas, ņemot vērā pašreizējos ekonomiskos apstākļus. Tādēļ es priecājos atbalstīt šo priekšlikumu.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Dalībvalstīm ir nepieciešams veicināt savu lauksaimniecības produktu tēlu gan Kopienas, gan trešo valstu patērētāju vidū, jo sevišķi attiecībā uz produktu kvalitāti, uzturvērtību, pārtikas nekaitīgumu un drošām ražošanas metodēm.

Es piekrītu, ka, ja organizācijas neizvirza programmas lauksaimniecības nozarē, tad dalībvalstīm jāspēj izstrādāt programmas un atklātā konkursā jāizvēlas organizācija, kas ir atbildīga par programmas īstenošanu.

Komisijas priekšlikums uzlabos pastāvošos tiesību aktus, jo tas ļaus dalībvalstīm izstrādāt valstu programmas.

Es atbalstu Dumitriu kunga ziņojumu un atzinīgi vērtēju viņa nozares iekļaušanu šā priekšlikuma darbības jomā.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Jūnija saraksts uzskata, ka kopējā lauksaimniecības politika (KLP) ir jāatceļ un lauksaimniecība produkti ir jāpārdod brīvā tirgū bez ES finansiālo līdzekļu ieguldīšanas informatīvajās kampaņās un šo produktu pārdošanu veicinošos pasākumos. Īpaši nopietns jautājums ir tas, ka ES grasās piešķirt finansējumu pārdošanas veicināšanas pasākumiem trešās valstīs. Šāda politika radīs negodīgu konkurenci attiecībā uz lauksaimniecības produktiem valstīs ārpus ES.

Ko ES dara? Vai tiešām ir prātīgi izmantot ES nodokļu maksātāju naudu reklāmas kampaņām, lai pārliecinātu tos pašus pilsoņus, ka viņiem vajadzētu pirkt preces, ko viņi jau ir subsidējuši? Protams, ka ne. Viss priekšlikums liecina par slēptu protekcionismu.

Zviedrijā, Somijā un Dānijā 2009. gada janvārī tika uzsākta jauna reklāmas kampaņa, kurā Zviedrijas iedzīvotāji tika mudināti iegādāties vairāk tulpju. Saskaņā ar informāciju laikrakstos ES vairāk nekā trīs gadus kopumā iegulda 14 miljonus Zviedrijas kronu šajā tulpju akcijā visās trīs minētajās valstīs. Šāda acīm redzama ES naudas izniekošana ir jāpārtrauc.

Es stingri iebilstu pret šo ziņojumu. Es vēlreiz apgalvoju, ka, par laimi, Eiropas Parlamentam nav pilnvaru pieņemt koplēmumu par ES lauksaimniecības politiku. Pretējā gadījumā ES iekristu protekcionisma un lielu subsīdiju lamatās attiecībā uz visām lauksaimniecības nozares grupām.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo priekšlikumu, kas cenšas vienkāršot un veicināt informatīvas programmas par lauksaimniecības produktiem. Es atbalstu šo priekšlikumu, jo tas nodrošinās finansējumu trešo valstu tirgum ar mērķi sniegt un uzlabot informāciju par produktu kvalitāti, uzturvērtību, pārtikas nekaitīgumu un ražošanas metodēm.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Dumitriu kunga ziņojumu par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs. Es piekrītu Komisijas daudzkārt paustajam viedoklim, ka mums ir nepieciešams vienkāršot administratīvās procedūras Eiropas institucionālajā sistēmā.

Faktiski šī regula ļauj Kopienai sniegt informāciju par daudziem lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešo valstu tirgos, tajā pašā laikā saglabājot pasākumu specifiku atkarībā no to īstenošanas vietas.

Es piekrītu politiskajam lūzumam, kas tika izveidots, un kas ievēro dalībvalstu vajadzības, cerot iedrošināt patērētājus gan ES, gan trešās valstīs, ņemt vērā galvenokārt tādus lauksaimniecības produktu rādītājus kā produktu kvalitāte, uzturvērtība, pārtikas nekaitīgums un ražošanas metodes.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (COM(2008)0431 – C6-031 3/2008 – 2008/0131 (CNS)), jo es uzskatu, ka iedzīvotāji ir atbilstoši jāinformē par lauksaimniecības produktiem, ko viņi patērē. Es arī uzskatu, ka jebkura produkta labi veicināšanas pasākumi var sniegt noderīgu informāciju patērētājiem.

- Ziņojums: Martine Roure (A6-0024/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Termins „bēglis attiecināms uz jebkuru personu, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas rases, reliģijas, tautības, politisko uzskatu vai piederības kādai noteiktai sociālai grupai dēļ, atrodas ārpus valsts, kuras piederīgais šī persona ir, un nespēj vai šādu bailu dēļ nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību. Tā ir 1951. gada ANO konvencijas definīcija.

Šis 2003. gada „Uzņemšanas nosacījumu direktīvas”, ar kuru noteica obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai Eiropā, atkārtotās izskatīšanas mērķis ir panākt šo noteikumu īstenošanu attiecībā uz, piemēram, piekļuvi informācijai, izglītībai, veselības aprūpei un attiecībā uz uzņemšanas centru standartiem. Direktīva ļauj dalībvalstīm noteikt ilgumu, kurā patvēruma meklētājam nav piekļuves darba tirgum.

Diemžēl Īrija neizvēlējās īstenot 2003. gada direktīvu un ir izveidojusi „tiešā nodrošinājuma” sistēmu, kas nodrošina mītni, pārtiku un 19, 10 euro nedēļā katram pieaugušajam, ar mērķi panākt, ka patvēruma meklētāji neizvēlas Īriju, un neļaujot viņiem iekļūt oficiālā darba tirgū visu pieteikšanās procedūras periodu. Tiesību akts, kas šobrīd ir jāizskata *Oireachtas* (Īrijas parlamentā) – 2008. gada Imigrācijas, uzturēšanās un aizsardzības likums – tiecas ieviest vēl lielākus aizliegumus, neskatoties uz lielajām bažām par šādu lēmumu ietekmi. Citi Īrijas likumdošanas pasākumi ietver kriminālatbildības noteikšanu par „viltotiem” lūgumiem un soda naudas noteikšanu tiem tiesiskajiem pārstāvjiem, kas uzņemas šādas lietas.

Tā kā Īrija vēl nav pieņēmusi 2003. gada direktīvu, es jutu pienākumu atturēties no balsojuma, vienlaicīgi slavējot ziņojuma mērķus.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi!

Roure kundze aicina ieviest dažus īpaši pievilcīgus uzņemšanas noteikumus patvēruma meklētājiem: omulīgus, atvērtus izmitināšanas centrus – šādi ir vieglāk pazust zilajās tālēs – plašu piekļuvi veselības aprūpei, tostarp psiholoģiskai palīdzībai, juridiskai palīdzībai, tulkotāju un tulku pakalpojumiem, mācībām un pat darba iespējām!

Šķiet, ka viņa ir aizmirsusi par to, kā paši imigranti neievēro lūgumu procedūru pēc starptautiskās palīdzības, lai apietu valstu likumus par ārvalstniekiem, kas ieceļo un mīt mūsu valstīs, kaut viņu patiesie iemesli ir sociāli un ekonomiski. Viņa arī „aizmirst”, ka viņi var melot par savu izcelsmi un valodas zināšanām, var iznīcināt savus dokumentus un tā tālāk, lai netiktu deportēti.

Šķiet, ka viņa arī „aizmirst”, ka tas, ko viņa pieprasa šiem ārvalstu pilsoņiem, bieži nav pieejams mūsu pašu pilsoņiem, sākot no atbilstoša mājokļa, darba un piekļuves kvalitatīviem valsts pakalpojumiem, īpaši jomās, kurās, piemēram, Majotā, imigrācijas vilnis rada milzīgas ekonomiskas un sociālas problēmas iedzīvotājiem.

Es varu saprast migrantu ciešanas un sapņus, taču mums nav iespēju un, vēl jo vairāk, līdzekļu visu pasaules trūcīgo iedzīvotāju uzņemšanai. Šis ziņojums ir kaitīgs un tā ietekme ir aplama.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs jau esam pieraduši, ka Parlamenta vairākums apstiprina rezolūcijas bez tiesiskām sekām, ar saturu, kas ir pretrunā normatīvajām rezolūcijām, ko tas pieņem. Šī tieksme palielinās, tuvojoties Parlamenta vēlēšanām.

Mēs saskaramies ar šīm „divām sejām” – patieso seju un masku, šajā gadījumā ar masku.

Nav šaubu, ka, un mēs to jau ilgi esam nepārtraukti atkārtājuši, ir nepieciešams nodrošināt patvēruma meklētāju tiesības attiecībā uz viņu uzņemšanu, piekļuvi informācijai un tiesībām izmantot tulka pakalpojumus, bezmaksas juridisko palīdzību, veselības aprūpi un darba iespējas.

Noteikti ir jānosoda, ka saistībā ar Dublīnas sistēmu pieaug aizturēto personu skaits un sistemātiski tiek veikti brīvības atņemšanas pasākumi un dažās dalībvalstīs ierobežota piekļuve uzņemšanas standartiem.

Taču ir arī svarīgi pieprasīt aizturēšanas centru slēgšanu un noraidīt Kopienas politiku, kas, atrodot mazāko kopsaucēju, nosaka uzņemšanas standartus un patvēruma piešķiršanas procedūru.

Ja Parlamentu patiesi uztrauc imigrantu un patvēruma meklētāju tiesību ievērošana, tad tam nevajadzēja apstiprināt „Atgriešanās direktīvu” (kas paredz kriminālatbildību imigrantiem un to izraidīšanu), „Zilās kartes direktīvu” (kas tos šķiro) un „Darba devēju sankciju direktīvu” (kas soda arī darba ņēmējus), kuras Portugāles komunistiskā partija noraidīja.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Attiecībā uz tiesībām, kas ir piešķirtas migrantiem Eiropas Savienībā, saskaņā ar tiesību aktiem viņiem pienākas saņemt arvien vairāk un vairāk. Jāpauž, vai šāda vienota Eiropas iestāžu nostāja nav nevietīga.

Šis ziņojums ir vienīgi garš priekšlikums un ieteikums saraksts, kura mērķis ir noteikt, ka dalībvalstīm ir jāpiešķir legālo vai nelegālo ieceļotāju tiesības simtiem tūkstošu cilvēku, kas katru gadu ierodas to teritorijās, tiesības, kas ne vien ir vienlīdzīgas dalībvalstu pilsoņu tiesībām, bet arī pārsniedz to skaitu un efektivitāti.

Patiešām, ES dalībvalstis tiek aicinātas, piemēram, likvidēt šķēršļus šo imigrantu piekļuvei darba tirgum un pieņemt likumus, kas turklāt veicina šādu piekļuvi.

Vai no tā mums ir jāsecina, ka no šī brīža pilsoņiem būs jāatkāpjas, lai solidarizētos ar to cilvēku ciešanām, kas pamet savas izcelsmes valstis ekonomisku, politisku, klimata vai ģimenes apstākļu dēļ? Jā, un to nozīmē selektīvā imigrācija, ko no visas sirds iesaka prezidents N. Sarkozy.

Pretēji tam, mēs uzskatām, īpaši krīzes laikā, ka darba vietas Eiropā ir jāsauglabā Eiropas valstu pilsoņiem un Francijā – Francijas pilsoņiem. No tā ir atkarīga Eiropas valstu atgūšanās no krīzes.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šajā ziņojumā ir vairāki punkti, ko es pilnībā atbalstu, piemēram, tas, ka pret patvēruma meklētājiem jāizturas ar cieņu un ka vienmēr ir jāievēro cilvēktiesības. Pamatota ir kritika attiecībā uz vairākiem tā dēvētajiem uzņemšanas centriem. Vairākas Eiropas valstis nespēj cienījamā veidā uzņemt patvēruma meklētājus un bēgļus.

Tomēr ziņojumā ir vairāki punkti, kuriem es nevaru piekrist. Ziņojuma galvenais mērķis ir pieņemt kopēju ES politiku imigrācijas un patvēruma meklētāju jomā. Cita starpā tas aicina dalībvalstis atbalstīt tās ES dalībvalstīs, kuras „visvairāk skar imigrācijas problēmas”. Jūnija saraksts uzskata, ka politika patvēruma meklētāju un imigrācijas jomā ir dalībvalstu kompetencē, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas starptautiskās konvencijas un vienošanās. Kopēja politika imigrācijas un patvēruma meklētāju jomā radītu risku izveidot „Eiropas cietoksni”, kura pazīmes mēs skaidri redzam jau šodien.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu, jo Īrija nepiedalījās 2003. gada direktīvas pieņemšanā.

Šādas nostājas galvenais iemesls ir patvēruma meklētāju piekļuve darba tirgum.

Šobrīd *Dáil* (Īrijas parlamenta pārstāvju palāta) gatavojas pieņemt likumu, kas aizliedz patvēruma meklētāju piekļuvi darba tirgum.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojums neatspoguļo to, cik patiesi nožēlojami apstākļi jāpiedzīvo bēgļiem un imigrantiem ES dalībvalstu uzņemšanas un aizturēšanas centros. Tas aprobežojas ar traģisko bēgļu un imigrantu dzīves apstākļu pieminēšanu, bet attiecina tos uz nepietiekamu ES direktīvu piemērošanu.

Tādējādi, no vienas puses, ziņojums atbalsta ES un tās valdību izstrādāto vispārējo anti-imigrācijas likumdošanu un politiku, ko nosaka Imigrācijas pakts un tā saucamā Dublinas sistēma patvēruma meklētājiem, savukārt, no otras puses, ziņojumā tiek pausts protests pret tās necilvēcīgajiem rezultātiem. Tas ir vismaz aizvainojoši, ka vienā virzienā domājoši politiskie spēki Eiropā, kas Eiropas Parlamentā balsoja par labu direktīvai, kura cita starpā atbalstīja „nelegālo” imigrantu turēšanu ieslodzījumā veselus 18 mēnešus, šajā ziņojumā izsaka nožēlu par nehumānajiem apstākļiem, kādos tiek turēti ieslodzītie, un ierosina tos atbrīvot.

Eiropas Parlamenta „krokodila asaras” neattaisno ES necilvēcīgo, ekspluatējošo politiku. Pat paši nepieciešamākie pasākumi, nemaz nerunājot par pienācīga atbalsta sniegšanu imigrantiem un bēgļiem un viņu tiesību aizsardzību, var tikt īstenoti, tikai iestājoties pret ES politiku un to mainot, kā arī izmainot pašu ES struktūru.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Dalībvalstīm, ieskaitot Grieķiju, ir jāiegulda lielāks darbs Eiropas Parlamenta izvirzīto prasību un priekšlikumu īstenošanā. Eiropas Parlaments nosoda valdības attieksmi pret nabadzīgajiem imigrantiem, kuri ik dienas iekļūst ES, riskējot ar savām dzīvībām.

Tādām valstīm kā, piemēram, Grieķija, kas atrodas pie ES ārējām robežām, ir jāizmanto ES piedāvātā potenciālā palīdzība un, balstoties uz bēgļu un patvēruma meklētāju tiesību ievērošanu, jācenšas nodrošināt cilvēkus apstākļos viņu uzņemšanai.

Pat ar visām nepieņemamajām „atlaidēm” imigrantu tiesību jomā, kuras tikko Komisija un Padome piešķir tiem, kas vēl mēģinās iekļūt Eiropas cietoksnī, Grieķija ievērojami atpaliek no Kopienas pamattiesību aizsardzības standartiem.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Patvēruma piešķiršana ir valsts un visas sabiedrības galējais līdzeklis, kas apliecina tās nespēju aizsargāt cilvēktiesības pasaules mērogā, un tomēr – vēlēšanos rīkoties atbilstoši šai vērtību skalai.

Tādēļ sistēmai, kas to vada, ir jābūt stingri nošķirtai no imigrācijas. Jo vairāk mēs mēģinām paplašināt koncepciju, tajā iekļaujot ar to nesaistītas lietas, jo mazāka kļūst tās vērtība, un likumīgajiem patvēruma meklētājiem tas nodara tikai ļaunumu. Tādēļ ir svarīgi, lai noteikumi būtu skaidri, procedūras notiktu ātri un lai izturēšanās pret imigrantiem būtu cieņas pilna jebkuros apstākļos. Lai gan ir nepieciešama saskaņota rīcība un izvēles iespējas, patvēruma meklēšana skaitliskā, apmēru un jēdzieniskā ziņā neizvirza tādas pašas prasības, kādas izvirza imigrācija, pat telpā bez robežām. Dalībvalstīm ir savas tradīcijas attiecībā uz patvēruma sniegšanu, un nebūtu ieteicams atstāt šīs atšķirības neievērotas iepriekšminētās koordinācijas ietvaros.

Kas attiecas uz patvēruma meklētājiem, kuru lūgums bija vai ir noraidīts, šī izstrādātā koncepcija kā augstsirdīgs, bet ierobežots žests, nevar attaisnot mazāk cilvēku izturēšanos pret cilvēkiem, kuri vienmēr būs neaizsargāti sava sociālā stāvokļa dēļ.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret *Roure* kundzes ziņojumu par Direktīvas Nr. 2003/9/EK ieviešanu, kurā noteikti obligāti īstenojamie standarti patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanai. Patiesi, lai arī pēc valstu apmeklējumiem man jāsecina, ka pašreizējās direktīvas atsevišķās dalībvalstīs tiek īstenotas daļēji vai arī netiek īstenotas pavisam, es tomēr nepiekrītu referentes apgalvojumam, ka ir daudz nepilnību attiecībā uz uzņemšanas apstākļiem.

Turklāt es nepiekrītu, ka atvērtajiem uzņemšanas centriem, kuri sākuši darbu atsevišķās dalībvalstīs, ir zema uzņemšanas spēja un, ka būtu novērojama to neatbilstība imigrantu vajadzībām. Visbeidzot, es nepiekrītu aicinājumam izvirzīt par prioritāti patvēruma meklētāju uzņemšanu atvērtajos, nevis slēgtajos centros.

Michel Teychenné (PSE), rakstiski. – (FR) Pateicoties šim ziņojumam, Eiropas Parlaments atkārtoti apliecina savu apņemšanos ievērot pamattiesības, piemēram, tiesības uz cieņu. Ir nepieņemami, ka imigrantu un patvēruma meklētāju uzņemšanas apstākļi nav priekšzīmīgi pašā Eiropas Savienībā.

Eiropas Parlamenta deputātu aizturēšanas centru apmeklējumi, kas notika laikposmā no 2005. līdz 2008. gadam, deva iespēju izstrādāt šo ziņojumu *Roure* kundzes vadībā. Ziņojums atklāj lielo pārkāpumu skaitu imigrantu aizturēšanas sistēmā Eiropā, norādot uz problēmām juridiskās palīdzības, medicīniskās aprūpes, higiēnas, nesakārtotības un informācijas sniegšanas jomā.

Tādēļ tas, ko šodien dara Eiropas Parlaments, ir kā trauksmes zvana zvanišana. Dalībvalstīm tas ir jāņem vērā un, ja nepieciešams, jāpiemēro esošo „uzņemšanas” un „procedūru” direktīvas, cik ātri vien iespējams, vai arī jāpanāk virzība to īstenošanā.

- Ziņojums: Cristiana Muscardini (A6-0001/2009)

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta leiboristu partija atturējās no balsojuma par šo ziņojumu. Mēs neiebilstam pret Eiropas MVU lomas pastiprināšanu starptautiskajā tirdzniecībā, tomēr neesam mierā ar *Muscardini* kundzes radīto Trojas zirgu, kurā ieslēpta nepieņemama nostāja jautājumā par tirdzniecības aizsardzības instrumentiem.

Mēs esam vīlušies, ka Komisija ir atlikusi ziņojuma pārskatīšanu tāpēc, ka radušās grūtības panākt vienprātīgu lēmumu par turpmākajām darbībām. Mēs joprojām uzskatām, ka nepieciešami steidzami Kopienas tirdzniecības aizsardzības režīma grozījumi, pievēršot lielāku uzmanību globālās ekonomikas attīstībai. Reformas trūkums nozīmē, ka mūsu ražošana ir nostādīta neizdevīgā pozīcijā globalizācijas sniegto priekšrocību izmantošanā. Lai gan mēs atbalstām Čehijas prezidentūras iesaistīšanos Tirdzniecības aizsardzības instrumentu pārskatāmības uzlabošanas darba programmā, ar to vien nepietiek.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Mēs balsojam par *Muscardini* kundzes ziņojumu par MVU. Tā ir asa Eiropas Savienības tirdzniecības politikas kritika, lai arī ir formulēta klusinātā un tehniski ievirzītā stilā, kas Parlamentam ir tīkamāks.

Tajā ir iekļauts viss: politiskās nostādnēs, kas pievērš uzmanību lielo uzņēmumu vajadzībām; neefektīvie pasākumi, kas domāti piekļuves veicināšanai ārvalstu tirgiem un nodrošina to, lai trešās valstis piemērotu savstarpīguma principu; mazo uzņēmumu sarežģītā piekļuve tirgus aizsardzības instrumentiem; neveiksmīgi pasākumi aizsardzībai pret viltojumiem, kā arī ģeogrāfisko norāžu nelikumīga un ļaunprātīga izmantošana, un tā tālāk.

Eiropas Savienībai patiešām ir pienācis laiks beigt savu uzņēmumu un to darbinieku „upurēšanu” uz konkurētspējas un brīvās tirdzniecības altāra, kas pasaules praksē ir tikai viens. Ir pienācis laiks atbalstīt MVU eksportu, tos patiesi aizsargāt no negodīgas konkurences un darīt to, kas ir saprātīgi mūsu tirgu aizsardzībai.

Patiesība ir tāda, ka, saglabājot uzticību uzņēmumu globalizācijai kā pašmērķim, referente turpina atbalstīt sistēmu, kuras pamatā ir absolūta preču, pakalpojumu, kapitāla un darbaspēka aprites brīvība, un tā mūs ir novedusi līdz pamatīgai ekonomiskai, finansiālai un sociālai krīzei, šī sistēma Eiropas Savienībā ir jāpārtrauc par katru cenu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tā nav sagādīšanās, ka, tuvojoties Parlamenta vēlēšanām, parādās rezolūcijas, kas cenšas izvairīties no atbildības par ES piekopto politiku (it īpaši pēdējo 5 gadu laikā) attiecībā uz ļoti nopietno situāciju, kādā ir nonākuši daudzi mikro, mazie un vidējie uzņēmumi, it īpaši Portugālē.

Mazie un vidējie uzņēmumi, un nevis lielie starptautiskie uzņēmumi, kļūst par ES veiktās tirgus liberalizācijas upuriem (it kā noteikumi „izdzīvo stiprākais” varētu darboties to labā). Ir daudzi mazie un vidējie uzņēmumi, kas spiesti „piedalīties” tā sauktajā „starptautiskajā tirdzniecībā”, jo ir atkarīgi no lielākajiem starptautiskajiem uzņēmumiem, kuru vajadzībām nākas ražot par tādām cenām, kas bieži vien neatbilst ražošanas izmaksām.

Bez šaubām, ir jānodrošina (un jāisteno) tirgus aizsardzības instrumenti, intelektuālā īpašuma tiesības, lauksaimniecības produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kā arī jāatbalsta mazo un vidējo uzņēmumu internacionalizācija.

Tad kādēļ Parlamentā pārstāvēto politisko spēku vairākums, kas atbilst arī Komisijas un ES Padomes vairākumam, nepieņem noteikumus par izcelsmes marķējumu, nepiemēro importētajiem produktiem tādas pašas drošības un ražošanas prasību standartus kā ES ražotajiem produktiem, neizmanto 2007. - 2013. gada finanšu plānu, lai aizsargātu ražošanu un darbavietas, atbalstot mazos un vidējos uzņēmumus?

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Man ir ļoti liels prieks, ka Eiropas Parlaments ir pieņēmis *Muscardini* kundzes ziņojumu, kura sagatavošanā man bija iespēja piedalīties kā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komisijas konsultantei. Daudz jau ir pateikts par mazo un vidējo uzņēmumu apstākļu uzlabošanu Eiropas Savienības iekšējā tirgū, jo īpaši saistībā ar ierosināto Mazās uzņēmējdarbības aktu.

Mazie un vidējie uzņēmumi pārstāv vairāk nekā 99% no visiem Eiropas Savienības uzņēmumiem. Tomēr pārrobežu uzņēmējdarbība vairāk atrodas lielo uzņēmumu ziņā. Tikai 8% mazo un vidējo uzņēmumu eksportē uz galamērķi ārpus savu valstu robežām. Tomēr, ja runājam par uzņēmējdarbību ārpus Eiropas Savienības robežām, ar to nodarbojas tikai nepilni 3% mazo un vidējo uzņēmumu.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka starptautiskajiem uzņēmumiem piemīt lielas novatoriskas spējas. Un novatorisms ir galvenais Eiropas ekonomikas izaugsmes elements. Tādēļ es ceru, ka iekšējā tirgus politika piedāvās MVU plašu priekšrocību klāstu, ko dod kopējais tirgus un, kad tas būs iespējams, tā radīs pamatu MVU uzņēmējdarbības internacionalizācijai. Mazajiem un vidējiem uzņēmumiem būtu jāsaņem arī lielāks atbalsts no dalībvalstīm un Eiropas Komisijas jomās, kas ietver eksporta attīstību un iespējamo tirdzniecības partneru meklēšanu, jo īpaši attiecībā uz tirgū dominējošām precēm un pakalpojumiem un jaunajām tehnoloģijām.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) *Muscardini* kundzes ziņojums skar svarīgu ekonomisko un sociālo jautājumu. Tas ir būtiski, jo īpaši tagad, ekonomiskā sabrukuma priekšā. MVU skaits (līdz 250 darba ņēmējiem, apgrozījums ≤ 50 miljoniem eiro) ES sasniedz 23 miljonus, kas ir aptuveni 99% no kopējā tirgū aktīvā uzņēmumu skaita. Vairāk nekā 75 miljoni iedzīvotāju strādā šajos MVU.

Tādēļ ir pamatoti aicināt Komisiju, dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās iestādes sniegt efektīvu atbalstu šiem uzņēmumiem, tostarp netraucēti saņemt aizdevumus. Turklāt tirdzniecība ir jāpadara vienkāršāka un jāatceļ birokrātiskie šķēršļi eksportam un importam.

Attiecībā uz valsts iepirkumiem, kuru sarežģītās un ne vienmēr skaidrās procedūras kavē piekļuvi MVU, tirgus ir jāpadara atvērtāks gan ES ietvaros, gan arī trešās valstīs. Kā norādīju savā ziņojumā par inovāciju politiku, MVU loma šajā ziņā ir nenovērtējama. Tas tādēļ, ka tie ir elastīgāki un atvērtāki modernajām tehnoloģijām un organizācijas metodēm.

Īpaša rīcība ir nepieciešama attiecībā uz MVU, kas darbojas lauksaimniecības un pārtikas jomā, kur jā rūpējas par produktu izcelsmes norādes aizsardzību un jācīnās ar viltojumiem, kas ir kaitīgi patērētāju veselībai. Es arī atbalstu domu par Eiropas MVU nedēļas organizēšanu 2009. gada maijā. Tā būtu lieliska iespēja visā ES sniegt plašu informāciju saistībā ar šo jautājumu.

Syed Kamall (PPE-DE), rakstiski. – Lai gan mēs atzīstam un atbalstām MVU lomu starptautiskajā tirdzniecībā, ir patiesi nožēlojami, ka liela šī ziņojuma daļa ir veltīta tā saukto tirdzniecības aizsardzības instrumentu saglabāšanai. Patiesībā tirdzniecības aizsardzības instrumentus nemākulīgi ražotāji izmanto kā atklātu protekcionisma līdzekli, lai izvairītos no konkurences – ne vien no konkurentiem ārpus ES, bet arī no tiem konkurentiem, kas darbojas ES un izmanto tās priekšrocības, ko sniedz globalizācija un izveidotās globālās preču piegādes ķēdes.

Tirdzniecības aizsardzības instrumenti mazumtirgotājus un patērētājus soda, piespiežot viņus maksāt augstākas cenas par precēm, kuras tie var iegādāties par labāku cenu citur. Tie soda arī prasmīgākos un novatoriskākos MVU. Mēs labi zinām, ka daudzi MVU mūsu vēlēšanu apgabalos cieš no šiem pašiem tirdzniecības aizsardzības instrumentiem, ko mēģina cildināt šis ziņojums. Šī iemesla dēļ Konservatīvie diemžēl balsoja pret šo ziņojumu.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienībā MVU skaits ir 23 miljoni (99% no kopskaita), un tie nodrošina 75 miljonus darbavietu (70%).

Es balsoju par *Muscardini* kundzes ziņojumu, jo tajā ietverta galvenā MVU izdzīvošanas stratēģija ekonomiski sarežģītā laika posmā. Tas attiecas uz politisko un finansiālo atbalstu, kura mērķis ir veicināt produktu un procesu inovāciju un uzlabot piekļuvi finanšu un fiskālajai informācijai, tostarp internacionalizācijai. Tas nozīmē arī stingras nostājas ieņemšanu sarunās par tirdzniecības atvieglošanas procedūrām, pieprasot samazināt muitas formalitāšu izmaksas, kas var sasniegt līdz pat 15% no preču cenas, kā arī veikt efektīvu preču izcelsmes reģistrāciju un modernizētu muitas kontroli.

Rumānijas gadījumā MVU internacionalizācija ir risinājums to turpmākai pastāvēšanai un uzņēmējdarbības attīstībai, kas tādējādi pastāvošās ekonomiskās krīzes apstākļos spēlēs būtisku lomu jaunu darba vietu radīšanā.

Esmu gandarīta arī par Eiropas MVU nedēļas rīkošanu 2009. gada maijā, kur galvenais uzdevums būs informācijas sniegšana MVU par iespējām internacionalizēt savu uzņēmējdarbību.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Laikā, kad pasaule meklē izeju no globālās ekonomiskās krīzes un kad izplatās protekcionisma idejas, kas redzamas, piemēram, nesenojā diskusijā par klauzulu „Pērc amerikāņu preci” (*“Buy American”*) Amerikas Savienoto Valstu Kongresā, Kopienas valdību un iestāžu pienākums ir aizsargāt mazo un vidējo uzņēmumu intereses un nodrošināt, lai tiek ievēroti noteikumi, kas jāpiemēro MVU, kā arī starptautiskajā tirdzniecībā.

Starptautisko tirgu pieejamība mazajiem un vidējiem uzņēmumiem nenoliedzami ir vērtīga. Pētījumi rāda, ka šie uzņēmumi, darbojoties ārpus Kopienas tirgus, apgūst labāku praksi, tie kļūst novatoriskāki un konkurētspējīgāki. Un tomēr mēs zinām, ka daudzi no šiem uzņēmumiem nav spējīgi izturēt un visdrīzāk neizturēs konkurenci.

Tomēr, paturot prātā šo vērtību un apzinoties, ka lielākie uzņēmumi šajos protekcionisma laikos saņem lielāku atbalstu, ir nepieciešams, lai iestādes rīkotos un aizsargātu šos uzņēmumus, uzraugot un nodrošinot starptautisko nolīgumu ievērošanu.

Tomēr vienlaicīgi šī prasība ir jāpiemēro arī attiecībā uz trešām valstīm. Starptautiskā tirdzniecība būs godīga tikai tad, ja godīgi rīkosies abas puses.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Muscardini* kundzes ziņojumu par Eiropas MVU lomas pastiprināšanu starptautiskajā tirdzniecībā. Eiropas Savienībā, kurai raksturīgi galvenokārt mazie un vidējie uzņēmumi, MVU darbībai starptautiskā mērogā ir ievērojama nozīme. Patlaban tikai 8% MVU darbojas starptautiski, un eksports lielākoties notiek Eiropas Savienības ietvaros.

Tie nedaudzie MVU, kas eksportē ārpus ES, galvenokārt orientējas uz attīstītiem un piesātinātiem tirgiem, piemēram, Amerikas Savienotajām Valstīm, Kanādu un Šveici; tikai retais uzņēmums izved savus ražojumus uz attīstības valstīm. Tomēr, neraugoties uz Eiropas Kopienas labajiem nodomiem, piemēram, SBA projektu (Mazās uzņēmējdarbības akts „Small Business Act”), mums joprojām ir daudz darāmā, lai Eiropas uzņēmumi būtu spējīgi iegūt patiesu starptautisko dimensiju.

- Ziņojums: Georgios Papastamkos (A6-0020/2009)

Vasco Graça Moura (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Elektroniskā komercija ir lieliska komerciāla iespēja maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī jauniem uzņēmējiem. Tā palīdz pārvarēt parastos ar tehniskiem aspektiem nesaistītos šķēršļus, nodrošinot piekļuvi citādā veidā nerasniedzamiem tirgiem.

Šī paša iemesla dēļ šī veida tirdzniecība garantē arī plašāku vismazāk attīstīto valstu piedalīšanos starptautiskajā tirdzniecībā. Tomēr šo partneru iesaistīšana ir atkarīga no tā, kā tiek veidota pamatinfrastruktūra, kur mums ir noteikti jādod savs ieguldījums.

Mums ir arī jāņem vērā, ka pirātisms, viltojumi vai arī datu aizsardzības noteikumu pārkāpumi nav tipiski šim tirdzniecības veidam, tam drīzāk ir raksturīgi pielāgot novecojušas prakses. Veicot vajadzīgos pielāgojumus, mums ir jānodrošina visas tradicionālās tirdzniecības garantijas.

Juridiskie jautājumi par elektronisko tirdzniecību ir aplūkoti dažādos aspektos, un tādēļ mums tas nav jāuzlūko kritiski: piemēram, interneta pārvalde patlaban ir jāveic atbilstoši starptautiski atzītai struktūrai, ir arī jautājumi par starptautiskajām privāttiesībām un kontroli.

Runājot par PTO, pastāv neskaidrības par elektronisko tirdzniecību un, neskatoties uz daudziem neatlaidīgiem pieprasījumiem, sarunas par šī veida tirdzniecību joprojām tiek atstātas risināšanai divpusējā līmenī, kas ir bīstami.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Internetam ir arvien svarīgāka loma tirdzniecības attiecībās un arī starptautiskajā tirdzniecībā. Taču joprojām tam piemīt nopietni trūkumi lietotāju un patērētāju aizsardzības ziņā, personas datu aizsardzības ziņā un garantējot iegādātās preces vai pakalpojuma kvalitāti.

Neskatoties uz to, ka šie fakti ziņojumā ir pieminēti, tajā nav izteikti priekšlikumi, kas ļauj nostiprināt lietotāju aizsardzību un sniegto pakalpojumu kvalitāti, kura pamatā ir tik neizbēgama un visiem pieejama pakalpojuma izmantošana kā elektroniskie sakari.

Lai arī tajā ir iekļauti atsevišķi aspekti, ko mēs uztveram pozitīvi, tā galvenais mērķis ir sekmēt un izmantot elektronisko tirdzniecību kā līdzekli starptautiskās tirdzniecības veicināšanai un esošo grūtību pārvarēšanai, atverot vēl vairāk tirgu.. Tas nozīmē, ka tā galvenās rūpes ir atvieglot un sekmēt elektronisko tirdzniecību, kas nozīmē produktu ražošanu, pārdošanas un izplatīšanas veicināšanu ar elektronisko sakaru tīklu starpniecību, lai atbalstītu pasaules tirdzniecību.

Tāpēc mēs atturējamies no balsojuma.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Internets ir devis jaunas iespējas preču un pakalpojumu tirdzniecībai. Tas attiecas arī uz pārrobežu darījumiem. Pēdējos gados pieaugošais darījumu skaits internetā raisa optimistiskas prognozes par patērētāju izrādīto uzticības līmeni internetam.

Tomēr joprojām pastāv šķēršļi, piemēram, valodas barjera, kuras likvidēt būs sarežģīti. Otrs nopietns šķērslis, kas apdraud starptautisko tirdzniecību internetā, ir juridiskās noteiktības un patērētāju aizsardzības trūkums. Es ceru, ka ierosinātā direktīva par patērētāju tiesībām novērsīs minētās problēmas un kļūs par papildu stimulu tirdzniecības attīstībai internetā.

Ir jānorāda, ka internets ļauj maziem un vidējiem uzņēmumiem piedalīties starptautiskos tirgos par zemām izmaksām, salīdzinot ar tradicionālajām metodēm, un piedāvā tiem tādas iespējas uzņēmējdarbības attīstībai, kādas agrāk nebija pieejamas.

Tomēr tirdzniecība internetā rada jautājumus, jo īpaši par viltotu produktu tirdzniecību, ko aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības. Viltoti produkti ir nopietna problēma interneta tirdzniecībā, jo īpaši tādēļ, ka personas, kas nodarbojas ar viltotu produktu tirdzniecību starptautiskā mērogā, ir sarežģīti saukt pie atbildības. Par krāpšanas upuriem bieži vien kļūst arī patērētāji, kuriem, piemēram, tiek izkrāpta nauda, izmantojot elektroniskos līdzekļus. Viss minētais mazina patērētāju uzticību interneta tirdzniecībai un palēnina starptautiskās tirdzniecības attīstību internetā.

Syed Kamall (PPE-DE), rakstiski. – Es šo ziņojumu atbalstu kā vispusīgu un sabalansētu ziņojumu, kurā efektīvi aplūkota interneta ietekme pārrobežu tirdzniecībā. Internets ir devis iespēju pat mazākajiem uzņēmumiem piekļūt pasaules tirgum, kas tikai pirms dažiem gadiem vēl nebija iedomājams, atbalstot tirdzniecību un ļaujot ieraudzīt globalizācijas pozitīvos aspektus. Tas ir atvēris jaunus tirgus un novērsis šķēršļus tirdzniecībai.

Ziņojumā ir pamatoti norādīts, ka internets nav vainojams pie tā, ka ir palielinājies krāpšanu un viltojumu skaits; šis jautājums drīzāk uzskatāms par senāku problēmu, kurai tagad jāmeklē risinājums jaunā un novatoriskā veidā, ciktāl tas neapdraud mūsu pilsoniskās brīvības. Ziņojumā tiek arī norādīts, ka tas ir jāuztver drīzāk kā kultūras daudzveidības rādītājs, nevis jāuzskata par draudiem. Visbeidzot, ziņojumā tiek atzīts, ka līdz ar Komisijas sagatavoto lēmumu par interneta pakalpojumu, piemēram, telefonsakaru pakalpojumu, liberalizāciju ir radies infrastruktūras investīciju bums, tādēļ es uzskatu, ka turpmāk mums ir jābūt piesardzīgiem, piemērojot jaunus noteikumus šādām nozarēm, kā to Komisija, šķiet, patlaban plāno darīt.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kurš atklāj jaunas iespējas un jaunus tirgus, kas radušies interneta vides un tehnoloģiju attīstības rezultātā. Ziņojumā ir runāts par interneta iespējamo lomu plaiss mazināšanā starp ziemeļiem un dienvidiem, izveidojot jaunus kanālus ceļus jaunattīstības valstu savienošanai ar attīstītu tirdzniecības sistēmu un palielinot tirdzniecības plūsmu.. Ziņojumā ir teikts, ka tas varētu veicināt harmonisku attīstības valstu iekļaušanos pasaules tirdzniecības sistēmā, un to es atbalstu.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es apsveicu kolēģa ziņojumu par interneta lomu tirdzniecības veicināšanā. Ņemot vērā joprojām pieaugošo interneta lietotāju skaitu, šajā augošajā nozarē ir jāizveido labāks regulējums. Eiropas politikai ir jāveicina elektroniskā tirdzniecība kā efektīva alternatīva ierastajam darījumu veikšanas veidam, kā arī līdzeklis pārrobežu tirdzniecības veicināšanai ES.

Ir nepieciešama virkne Kopienas pasākumu, lai novērstu iespējamus šķēršļus, kas kavētu interneta izmantošanu komerciāliem mērķiem. Tostarp ir vajadzīgi krāpšanas un personas datu zādzību novēršanai paredzēti pasākumi. Šiem Kopienas pasākumiem ir arī jāveicina lietotāju lielāka uzticība tiešsaistes videi.

Vienlaicīgi ir arī jānosaka Kopienas standarti elektroniskās tirdzniecības darījumiem. ES ir jāatvieglo šo standartu īstenošana, tādējādi piedāvājot elektroniskās tirdzniecības aģentiem iespēju iegūt atzītā piegādātāja statusu.

Pateicoties interneta globālajam raksturam un iespējai veikt izdevīgus komerciālos darījumus ar trešām valstīm, es ceru, ka mēs piedzīvosim notikumu attīstību arī PTO, tādējādi veicinot elektronisko tirdzniecību visā pasaulē.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tā mērķis ir atklāt tās starptautiskās tirdzniecības jomas, kur internets ir darbojies kā katalizators, radot jaunus apstākļus tirdzniecības attīstībai visā pasaulē.

Ziņojumā par nepieciešamiem ir atzīti atvērtie standarti un to nozīmīgais ieguldījums novatorismā un konkurencē, tāpat ir vajadzīga arī patiesa izvēles iespēja patērētājiem. Referents vēlas, lai ES parakstītie tirdzniecības nolīgumi veicina atvērtu un plašu interneta izmantošanu elektroniskajā tirdzniecībā, ar nosacījumu, ka patērētāju piekļuve tiešsaistes produktu pakalpojumiem un to izmantošana netiek ierobežota, izņemot gadījumus, kad to aizliedz valsts likumdošana.

Es atbalstu referenta lūgumu Komisijai izstrādāt vispārēju stratēģiju, kas palīdzētu samazināt esošos šķēršļus MVU, lai varētu izmantot elektronisko tirdzniecību un veidot datu bāzes, kas paredzētas informatīva atbalsta un ieteikumu sniegšanai jaunajiem dalībniekiem, kuriem vēl nav elektroniskās tirdzniecības pieredzes.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Papastamkos* kunga ziņojumu par starptautisko tirdzniecību un internetu. Patiesi, es atbalstu referenta mērķi parādīt tās starptautiskās tirdzniecības jomas, kur internets ir darbojies kā katalizators, radot jaunus apstākļus tirdzniecības attīstībai pasaules mērogā.

Ir skaidri redzams, ka internets un starptautiskā tirdzniecība viens otru tikai papildina. Un vēl – es patiesi ticu, ka tiešsaistes tirdzniecības attīstība sniegs būtiskas priekšrocības patērētājiem. Galvenie ieguvumi gan valstu, gan Eiropas, gan arī pasaules līmenī ir daudz plašākā preču un pakalpojumu izvēle, konkurētspējīgas cenas, zemākas dzīvošanas izmaksas un dzīves kvalitātes uzlabošanās.

Pateicoties plaši pieejamajai informācijai, tagad patērētājiem ir iespēja sameklēt labākās preces un pakalpojumus jebkurā diennakts laikā un gan no mājām, gan darba vietā.

- Ziņojums: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par sasniegto kompromisu un, manuprāt, jaunā regula ir vērtējama ļoti pozitīvi, jo tā ļauj saskaņot lopbarības tirgū laišanas un tās izmantošanas noteikumus, nodrošinot atbilstošu informāciju gan lopkopjiem, gan gaļas patērētājiem, tādējādi nodrošinot arī atbilstošu iekšējā tirgus darbību.

Es vēlos atzīmēt, cik svarīga ir „atvērtā deklarācija”, vielu saraksts, ko izmanto lopbarības maisījumos, sarūkošā secībā pēc to relatīvā svara, kas palīdzēs saglabās augstu lopkopju un patērētāju uzticības līmeni.

Turklāt tagad ražotājiem būs strikti noteikumi par lopbarības laišanu tirgū, kas dos iespēju vieglāk novērst iespējamās noziedzīgās darbības.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Eiropas Parlamenta ziņojumā ir daži konstruktīvi grozījumi, piemēram, uz etiķetes norādīt, ka atsevišķas neatgremotāju papildbarības sastāvā ietilpst gaļa un graudaugi.

Taču ziņojuma grozījumos ir arī tādi elementi, kas jārisina amatpersonām profesionālā līmenī, nevis politiķiem. Piemēram, šādi formulējumi: „lopu barošana caur muti (*oral animal feeding*): barības vielu ievadīšana dzīvnieka gastroenteroloģiskajā traktā caur muti ar mērķi apmierināt dzīvnieka vajadzību pēc pārtikas un/vai saglabāt normālu vesela dzīvnieka produktivitāti”, „minerālus saturošā laizāmā barība” vai arī „fekālijas, urīns, kā arī atdalīts gremošanas trakta saturs, kas radies, iztukšojot vai izņemot gremošanas traktu, neatkarīgi no tā apstrādes vai piemaisījumu veida”.

Šie noteikti ir svarīgi jautājumi, kas attiecas uz pārtikas drošību, taču tos jāļauj risināt valsts iestāžu ekspertiem.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir daži pēc būtības svarīgi priekšlikumi, taču tas nenožīmē, ka es uzskatu, ka ir jāiedziļinās specifiskās detaļās.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Baringdorf ziņojums par lopbarības laišanu tirgū un izmantošanu ir ļoti svarīgs lauksaimniecībai un pārtikas tirgum, ņemot vērā nesenās nepatīkšanas ar dzīvnieku barību, slimībām, kas dzīvniekiem uzbrukušas, jo daļēji trūka zināšanu par to barības sastāvdaļām, dioksīna skandālu, govju trakumsērgu u. c.

Lopbarības ražošanas nozares uzņēmējiem tiks piešķirta lielāka brīvība un uzlikta lielāka atbildība. Tomēr, tas nozīmē, ka gadījumā, ja radīsies nopietnas problēmas, kas saistītas ar saindēšanos ar indīgām vielām vai arī kaitīgu barību, tas lielā mērā ietekmēs dzīvnieku attīstību vai arī vidi. Ja ražotāju finanšu līdzekļi nav pietiekami, lai problēmu novērstu, var rasties vēl lielākas problēmas.

Es domāju, ka ir nepieciešams – un tas ir iemesls, kādēļ es balsoju par šo ziņojumu, – lopkopjiem un lauksaimniecības darbiniekiem kopumā sniegt precīzu informāciju par lopbarības sastāvu, taču arī tos pietiekami pasargāt no negadījumu izraisītiem finansiāliem, sociāliem un ekonomiskiem zaudējumiem.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Es no sirds pateicos referentam par to, ka viņš veltījis uzmanību tik sarežģītam un strīdīgam jautājumam. Barības marķēšana un tās koordinēšana Kopienas līmenī jānosaka, samērīgi ievērojot patērētāju intereses, kuriem ir tiesības zināt, kādu produktu viņi iegādājas, vai tas ir drošs un no kā tas ir gatavots, un ražotāju intereses, kuri vēlas aizsargāt savas intelektuālā īpašuma tiesības.

Uzņēmēju un dalībvalstu iebildums prasībai „pēc pieprasījuma nodrošināt specifisku informāciju” uz barības etiķetēm parāda nopietnu interešu konfliktu šo interešu grupu starpā.

Kompromisa procedūra, kas tika izstrādāta ar Eiropas Kopienas tiesas palīdzību, pavirši aplūkojot, izskatās pamatota, un tomēr tā ir nereāla, jo ir grūti iedomāties lauksaimnieku, kurš jau tāpat strādā dienu un nakti un kuram būtu tik liela interese par šo jautājumu, lai tērētu laiku un naudu sarežģītajām pārsūdzības procedūrām.

Specifiskai informācijai par lopbarības sastāvu ir jābūt pieejamai uz etiķetes ne tikai tādēļ, ka patērētājam ir uz to neatņemamas tiesības, bet vēl vairāk šīs direktīvas galvenā uzdevuma dēļ, kas ir veselības aizsardzība. Kurš gan cits, ja ne ražotājs, varētu garantēt, ka barība nav, piemēram, ģenētiski modificēta? Intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība nedrīkst atbalstīt nelikumības.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Graefe zu Baringdorf kunga ziņojumu par lopbarības laišanu tirgū un izmantošanu. Es atbalstu priekšlikumu, kurš aicina vispusīgi pārskatīt Eiropas Savienības

likumdošanu attiecībā uz lopbarību ne tikai lai vienkāršotu pastāvošos standartus, bet arī lai šo likumdošanu padarītu atbilstošu pārtikas tiesību aktiem.

Kā vienu no galvenajiem jautājumiem es nešaubīgi atbalstu lopbarības sastāvā esošo vielu un precīza to daudzuma norādīšanu („atvērtā deklarācija”), kas ir viena no Eiropas Parlamenta galvenajām prasībām pēc liellopu sūkļveida encefalopātijas (BSE) krīzes. Nobeigumā es piekrītu referentam par to, ka tiek aizsargātas patērētāju tiesības saņemt informāciju, kā arī par barības marķēšanu.

- Ziņojums: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Marie-Arlette Carloti (PSE), rakstiski. – (FR) Komisija savā attīstības stratēģijā kā vissvarīgāko punktu izvirza ekonomisko partnerattiecību nolīgumus. Schröder ziņojums un Eiropas tiesību akti dara to pašu.

Eiropas sociāldemokrāti atbalsta šīs valstis, bet ne šādu pieeju. Ciktāl tas attiecas uz mums, ekonomisko partnerattiecību nolīgumi ir krāpšana. Vēl joprojām ir laiks atbalstīt citādu domāšanas veidu, lai ekonomisko partnerattiecību nolīgumus padarītu par īstiem attīstības instrumentiem, atbalstot sarunu atsākšanu par tiem jautājumiem, par kuriem ir lielākās nesaskaņas, kā to ir apsolījis Barroso kungs un Ashton kundze; izvēloties selektīvu reģionalizāciju, ko vēlas pašas ĀKK valstis; ievērojot mūsu saistības attiecībā uz ar tirdzniecību sniegto palīdzību, kas tika apsolīta 2005. gadā, nevis „izlaupot” EAF, garantējot patiesu parlamentāro kontroli procesā, kurā ĀKK parlamentiem ir vadošā loma, un iesaistot pilsonisko sabiedrību dienviņu valstīs; un atsakoties no „buldozera stratēģijas”, kuras mērķis ir paplašināt sarunas par pakalpojumiem un „Singapūras” jautājumiem, kamēr ĀKK valstis tam nav gatavas.

Tas nelīdzinās „ceļvedim”, kas aprakstīts Schröder ziņojumā. Tādēļ es balsošu pret to.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Vēl vienu reizi, it īpaši pateicoties dažādu Āfrikas valstu, Karību jūras un Klusā okeāna valstu (ĀKK) pretestībai, neraugoties uz to pienākumu izmantot „politiski korektu” valodu, Parlamenta vairākums nespēj noslēpt patiesību par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp ES un ĀKK valstīm patiesajiem mērķiem.

Lai gan Kotonū Nolīguma 36. panta 1. punktā ļoti labvēlīgi attiecas pret „Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) saderīgo tirdzniecības nolīgumu noslēgšanu, pakāpeniski likvidējot šķēršļus tirdzniecībai starp tām un nodrošinot sadarbību visās ar tirdzniecību saistītajās jomās”, ES ir iecerējusi iet tālāk par patlaban sasniegto un sasniegt to, kas līdz šim nav sasniegts PTO, pat 10. Eiropas attīstības fonds ir nodibināts šim mērķim, vienlaicīgi samazinot atbalstu attīstībai. Citiem vārdiem sakot – pēc neveiksmīga mēģinājuma ienākt pa durvīm, mēģina iekāpt pa logu.

ES mērķis ir tirdzniecības liberalizācija, kuras pamatā ir tas, ko cenšas panākt lielākie finanšu un ekonomiskie grupējumi – nodrošināt tirgus atvēršanu, preču un pakalpojumu pārdošanu, izejvielu izmantošanu un tāda ražošanas modeļa izmantošanu, kurš paredzēts eksportam atbilstoši minēto grupējumu interesēm.

Lai efektīvi atbalstītu neatkarību, suverenitāti, sadarbību, solidaritāti, attīstību un sociālo taisnīgumu, ir nepieciešama cita politika.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Schröder kunga ziņojumu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību.

Līdz šim parakstītie „pagaidu” nolīgumi ir tikai sākums ilgstošai un auglīgai sadarbībai ar šīm ārpus Eiropas esošajām valstīm. Attiecībā uz ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, gan ES, gan arī ĀKK valstis atzīst 15 gadus ilgo liberalizācijas procesu par pieņemamu. Turklāt minimālās prasības „praktiski visas tirdzniecības” aptveršanai nebūtu mazākas par 80% tirdzniecības starp partneriem. Tādēļ es esmu pārliecināts, ka jaunu nolīgumu noslēgšana var tikai uzlabot abu līgumslēdzēju pušu ekonomisko stāvokli.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Patstāvīgajā ziņojumā par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību sadarbības jomā ir daži pamatoti punkti. Tas aicina sniegt lielāku atbalstu valdībām (galu galā ĀKK valstis pārdzīvo finansiālās krīzes triecienu) un uzsver, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumi ir attīstības instruments un ka tiem nebūtu nelabvēlīgi jāietekmē reģiona integrācija dienviņos. Neskatoties uz to, es atbalstīju alternatīvo rezolūciju, ko iesniedza Zaļo/Eiropas brīvās apvienības grupa. Galu galā saprātīgāk būtu, ja Parlaments nogaidītu ar ekonomisko partnerattiecību nolīgumu apstiprināšanu, līdz iesaistīto ĀKK valstu parlamenti būtu vienojušies par savu nostāju. Manuprāt, parlamentārajai struktūrai, kas uzrauga ekonomisko partnerattiecību nolīgumus, būtu jābūt ĀKK un ES apvienotajai parlamentārajai asamblejai, nevis struktūrai, kas izveidota šim konkrētajam uzdevumam. Tas tikai attālinātu valstis dienviņos, kurām nav finanšu līdzekļu un cilvēkresursu, lai piedalītos šajās sanāksmēs, un vājinātu to pozīciju. Turklāt

atdalītai struktūrai trūks pārskatāmības un tā nespēs ievērot visaptverošu, holistisku pieeju jautājumos, kas saistīti ar attīstību.

Michel Teychenné (PSE), rakstiski. – (FR) Lai arī ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (EPN) lielā mērā nosaka struktūru ES attiecībām ar Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīm (ĀKK), Eiropas Parlaments, pieņemot šo ziņojumu, rāda ļoti sliktu piemēru.

Eiropai ir pilnībā jāmaina pārrunu un tirdzniecības veids ar ĀKK valstīm, ja vien tā nevēlas piedalīties to sagraušanā. Šis ziņojums apstiprina sistēmu, kuras pamatā ir iedomāta vienlīdzība abu pušu starpā, lai gan patiesībā ES ir pasaules vadošais ekonomiskais spēks, un ĀKK valstīm ir jāiegulda liels darbs, lai to panāktu. Patlaban ir steidzīgi jāpieņem asimetriska un saskaņota pieeja, kas galu galā dotu šīm valstīm iespēju jautājumos, kas saistīti ar globālo konkurenci.

Es un mani kolēģi Eiropas Parlamenta sociāldemokrātu partijā balsojām pret šo ziņojumu. Šī ziņojuma pieņemšana patiesi pierāda to, ka Eiropā pie varas ir labējie un ka tas ir jāmaina!

- Rezolūcijas priekšlikums: Kosova (B6-0063/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Tas, ka daudzas valstis ir atzinušas Kosovu par suverēnu valsti, iespējams, ir izraisījis vairāk problēmu, nekā radījis to risinājumu. Es esmu skeptiski noskaņots par to, vai Kosova bija gatava neatkarības iegūšanai. Tas, ka atsevišķas ES dalībvalstis neatzīs Kosovai neatkarību, baidoties izveidot precedentus savā valstī, ir vēl vairāk sarežģījis Kosovas nākotni.

ES tagad ir uzņēmusies galveno atbildību sniegt iekšējo palīdzību Kosovai. Šī apņemšanās nedrīkst būt bezgalīga ne laika, nedz arī finanšu līdzekļu ziņā. Pastāv patiesas bažas par Kosovai politisko stabilitāti, korupcijas apmēriem, par organizētās noziedzības ietekmi uz Kosovai iekšlietām un ārlietām, kā arī par izturēšanos pret minoritātēm, tostarp serbiem.

Ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES iestādes saglabātu piesardzību un būtu gatavas iejaukties, ja Kosova neīstenos augstos standartus, kas neizbēgami jāsasniedz, iegūstot suverēnas valsts statusu.

Neraugoties uz savām bažām, es sniežu savu atbalstu rezolūcijai.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Nav nekā iepriecinoša attiecībā uz situāciju Kosovā vai arī attiecībā uz to lomu, ko šajā valstī pilda Eiropas Savienība.

Šajā gadījumā tas attiecas arī uz EULEX, Eiropas Savienības miera uzturēšanas misiju Kosovā, tikai ANO „militārie” spēki ir atbildīgi par uzraudzību, lai Kosovai pagaidu valdība un administrācija nepārkāptu ANO Rezolūciju Nr. 1244, kas atzīst Serbijas suverenitāti šajā provincē.

Parlamentā izteiktajiem labajiem nodomiem, ieteikumiem un lūgumiem ir grūti noslēpt tragisko realitāti: minoritāšu, jo īpaši serbu apspiešana teritorijā, kas patlaban – starptautiskās un jo īpaši Eiropas sabiedrības dēļ – ir atstāta korupcijas, organizētās noziedzības, albaņu mafijas un, iespējams, pat islāma teroristu grupu varā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šīs rezolūcijas mērķis ir samazināt ES atbalstu nelikumīgai vienas pusē Kosovas provinces Serbijas neatkarības deklarācijai.

Parlamenta mērķis ir nepieņemamā veidā „padarīt par likumīgu” izveidoto protektorātu un agresijas, kā arī militārās okupācijas ceļā ar ASV, NATO un ES līdzdalību nodrošināt to politisko, ekonomisko un militāro pārsvaru šajā Eiropai ļoti svarīgajā reģionā. „Pseidovalsts” pastāvēšana „uzraudzītas suverenitātes” veidā, ko aizsargā ES/NATO, jo īpaši ar saviem „EULEX” un „vicekaraļiem” „starptautisko civilo pārstāvi” un „ES īpašo pārstāvi”, kuriem ir juridiskas, policejiskas un muitas pilnvaras, kā arī „izpildvaras funkcijas” un uzraudzības funkcijas, ir nepieņemama neokoloniāla rīcība.

Šajā rezolūcijā mēs konstatējam, ka „vis svarīgākais Eiropas Drošības un aizsardzības politikas (ES) uzdevums patlaban” ir neiedomājami Apvienoto Nāciju Organizācijas Hartas pārkāpumi un bīstams precedents attiecībā uz starptautiskajām tiesībām, kura sekas, jo īpaši attiecībā uz Eiropas kontinenta robežu stabilitāti, ir neparedzamas.

Daži no tiem, kas kļūst par starptautisko tiesību ievērošanu un par teritoriālo integritāti, suverenitāti un Gruzijas neatkarību, galu galā ir tādi paši kā tie, kas veicināja un atbalstīja agresiju pret Dienvidslāviju.

Šī rezolūcija ir vienīgi kārtējā liekulības un cinisma attaisnošana ar Parlamenta vairākumu.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Gandrīz 20 gadus Parlaments ir atbalstījis un vērojis to, kā Kosovas iedzīvotāji pakāpeniski sola atvadīties no Serbijas. Šajā plenārsēdē debatēs par Kosovu parasti tiek apspriesta nevis pati Kosova, bet galvenokārt tas, kā tā ietekmē pārējo pasauli. Gan tie, kuri ir pret, gan arī tie, kuri ir par neatkarību, galvenokārt ir norūpējušies par to, ka jebkurš lēmums izveidos precedentu pārējiem reģioniem, un norūpējušies par risku, ka rezultātā Eiropas Savienību varētu apsūdzēt savas varenības vairošanā.

Es 30 gadus esmu protestējis pret to gan Parlamentā, gan ārpus tā. Vissvarīgākais, ko no mums prasa demokrātija, ir ievērot pašu cilvēku intereses un vajadzības. Pēc Turcijas gadsimtiem ilgās valdīšanas un pēc Serbijas valdīšanas pēdējā gadsimtā šiem cilvēkiem galīgi nav vajadzīga vardarbība no ārienes. Ja viņiem nav atļauts pievienoties Albānijai, viņi vēlas patiesu neatkarību.

Pēdējo 10 gadu laikā esmu aizstāvējis politiku, kas nāk no sabiedrības un kas rīkojas no nabadzīgo, neizdevīgā situācijā esošo interešu viedokļa, no to cilvēku viedokļa, kuri cieš no demokrātijas un uztura līdzekļu trūkuma, kuri ir dabas katastrofu vai karu upuri, jeb, īsāk sakot, esmu aizstāvējis ikvienu, kas ir nonācis neizdevīgā stāvoklī tādēļ, ka nav vienlīdzības starp cilvēkiem. Es balsošu pret EULEX ieceri, jo tā nesniedz risinājumus Kosovas vienkāršo iedzīvotāju interešu aizsardzībai.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlamenta rezolūcija ne tikai atzīst Kosovu par atsevišķu valsti, bet arī aizvainojoši mudina tās ES dalībvalstis, kuras Kosovas neatkarību nav atzinušas, to atzīt, acīmredzami pārkāpjot starptautiskās tiesības un ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1244.

Šī iemesla dēļ tas atbalsta Kosovas drošības spēku (KSF) izveidošanu, citiem vārdiem sakot, atsevišķas armijas izveidošanu, kas, protams, rīkosies NATO okupācijas spēku KFOR aizgādībā.

Represīvo policejisko/tiesas spēku EULEX izveidošanai un nostiprināšanai Kosovā, kā arī tām reformām, ko tie atbalsta, piemēram, privatizācijas reformai un citām, mērķis ir uzspiest ES intereses un paātrināt tās iesaistīšanos Eiropu apvienojošās struktūrās. Tas pilnībā pārveidos Kosovu par Eiropas un NATO protektorātu.

Pirmais asiņainais Dienvidslāvijas sadalīšanas cikls un jaunu robežu izveidošana noslēdzas ar jaunu rētu radīšanu Balkānu un pasaules mērogā ar imperiālistisko „skaldi un valdi” politiku, kas izraisa jaunus saspīlējumus un jaunas iejaukšanās.

Grieķijas Komunistiskā partija balsoja pret šo nepieņemamo rezolūciju, uzsverot nepieciešamību palielināt cīņu pret imperiālismu un ES, kā arī tās politiku, pieprasot, lai Grieķijas un arī pārējās Eiropas – NATO okupācijas armijas atstātu Kosovu un visu Balkānu reģionu.

Maria Petre (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju pret šo rezolūciju, jo Rumānija neatzīst Kosovas provinces neatkarību.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu par Kosovu, jo nepieņemami vairākiem tajā iekļautajiem punktiem.

Es personīgi neuzskatu, ka funkcionējošas liecinieku aizsardzības programmas izveidošana ir tik būtiska tiesisku darbību veikšanai pret liela mēroga noziedzniekiem Kosovā, jo īpaši saistībā ar kara noziegumiem. Turklāt es neuzskatu, ka Kosovai ir būtiski sekmēt projektus ar mērķi, piemēram, atjaunot izpostītās kapsētas ar tiešu vietējo dalībnieku iesaistīšanu: patiesībā šādiem projektiem Kosovas sabiedrībā nebūs praktiskas vērtības, un tie nesekmēs labāka etnisko attiecību klimata veidošanos.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Šī Parlamenta deputāti jau labi zina manu nostāju ne tikai attiecībā pret Kosovu, bet arī pret visu Balkānu reģionu kopumā.

Manuprāt, Kosovas jautājumu atrisināt var vienīgi ar saskaņotu pieeju, iesaistot pirmkārt ne tikai Serbiju, bet arī kaimiņvalstis.

Šajā ziņojumā daudz kas ir tāds, kam es labprāt piekristu, taču pastāvēšana uz to, ka katrai dalībvalstij ir jāatzīst neatkarīgā Kosova, nav nostāja, kuru es varētu atbalstīt.

Kosovas neatkarība ir jautājums, ko var atrisināt vienīgi vienprātībā un vienojoties ar Serbiju. To neatzīstot, manuprāt, tikai radīsies kaimiņvalstu problēmas nākotnē un pieaugs pret Serbiju vērstas nelabvēlīgas noskaņojums šeit, Parlamentā.

Tādēļ grozījuma Nr. 3 pieņemšana šo rezolūciju padara neobjektīvu un nopietni kaitē tās pārējam tekstam. Tas nozīmē, ka es diemžēl nevaru to atbalstīt.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Balsojums par grozījumu Nr. 3 un galīgais balsojums, manuprāt, bija ļoti svarīgi. Abos gadījumos es balsoju pret. Ar grozījumu Nr. 3 EP lūdz ES dalībvalstis atzīt Kosovas neatkarību. Manuprāt, viss šis neatkarības process ir sasteigts un nepārdomāts. Es zinu, ka sarunas starp Kosovu un Serbiju, pat starptautiski atzītu personu un starptautisko organizāciju klātbūtnē, bija ieilgušas, un daudzi nesaskatīja iespēju sasniegt risinājumu arī tad, ja tās turpinātos. Tādēļ vairums ES valstu un ASV pieņēma Aktisari plānu. Un tomēr es uzskatu, ka visas vienpusējās neatkarības deklarācijas nākotnē radīs vienīgi problēmas un konfliktus. Laika posms pēc Kosovas neatkarības deklarācijas minēto tikai apstiprina. Ja vēlamies saglabāt mieru savā reģionā, tad, lai arī cik ilgs laiks tiktu veltīts sarunām, tas nav ne pārāk ilgs, ne arī bezjēdzīgs.

- Ziņojums: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Šis ziņojums atspoguļo Ķīnas kā tirdzniecības valsts augošo spēku. Tas vērš uzmanību arī uz Ķīnas tirdzniecību ar Taivānu, kas šķiet palielinājusies pēc abpusēju tirdzniecības nolīgumu parakstīšanas.

Ciešāki ekonomiskie sakari starp Ķīnu un Taivānu var veicināt pozitīvāku pieeju daudzpusīgākai ne visai neveiksmīgajai abpusējo attiecību jautājuma risināšanai. Tomēr šai saspīlējuma mazināšanai nav lielas jēgas, ja Taivāna neiesaistās starptautiskajās organizācijās, jo īpaši tajās, kas saistītas ar tirdzniecību, piemēram, Pasaules Veselības asamblejā un Starptautiskajā Jūrlietu organizācijā.

Parlamentam ir jāizsaka stingrs atbalsts Padomes pasludinātajai politikai atbalstīt Taivānas jēgpilno līdzdalību starptautiskajās organizācijās. Parlamentam ir arī jāizdara spiediens uz Ķīnu, jo tā joprojām nevēlas pieļaut, lai Taivānas balss būtu dzirdama starptautiskā līmenī. Taivānas 23 miljonu iedzīvotāju labklājība un veselība nedrīkst tikt turēta ķīlnieka lomā politisku mērķu risināšanai.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo atbalstu Taivānas jēgpilnu līdzdalību starptautiskajās organizācijās.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Wortmann-Kool ziņojumu, jo atbalstu ES un Ķīnas ekonomisko attiecību attīstību. Šai valstī ir pieredzēta krasa ekonomiskā izaugsme, kas to ir padarījusi par vienu no lielākajiem ekonomikas dalībniekiem pasaules tirgū. Tirdzniecības attiecības starp ES un Ķīnu pēdējo gadu laikā ir būtiski paplašinājušās, kopš 2006. gada padarot Eiropu par Ķīnas lielāko tirdzniecības partneri. 2007. gadā Ķīna bija otrs lielākais ES tirdzniecības partneris.

Mūsdienās, lai atrisinātu pašreizējo ekonomisko un finansiālo krīzi, mums ir vajadzīga ārkārtīgi spēcīga sadarbība starp ES un Ķīnu. Manuprāt, tā kā Ķīna ir viens no spēcīgākajiem pasaules attīstību virzošajiem spēkiem, tai ir jāuzņemas atbildība par ilgtspējīgas un līdzsvarotas pasaules ekonomikas attīstību. ES tirdzniecības attiecībām ar Ķīnu ir jābalstās uz savstarpīguma, ilgtspējīgas attīstības, vides aizsardzības, klimata pārmaiņu novēršanas, godīgas konkurences un Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumu ievērošanas principiem, neaizmirstot arī cilvēktiesības.

ES ir jāpastāv uz patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu ievērošanu, lai Eiropas Savienības pilsoņi vairs netiktu pakļauti riskam iegādāties veselībai bīstamus produktus, kā arī preces ar slēptiem defektiem vai viltotas preces.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Katru gadu šajā Parlamentā tiek pieņemts teksts par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Ķīnu, un ar katru gadu secinājumi kļūst bēdīgāki: cilvēktiesību pārkāpumi, negodīgas tirdzniecības metodes, dēpings, Ķīnas starptautisko saistību neievērošana, vai tā būtu PTO vai SDO (Starptautiskā Darba organizācija), viltojumi, patentu politika, kas tikpat laba kā zagšana, un tā tālāk. Uzskatījums kļūst arvien garāks, un tas ir biedējoši.

Vēl biedējošāka ir referentes nezūdošā ticība mītam par „demokrātiskajām pārmaiņām tirdzniecības ceļā”, kur vislielākā pretruna ir pašreizējā situācija Ķīnā. Šis mīts kalpo kā aizbildinājums visiem tiem, kuri dažu komerciālās intereses stāda augstāk par tām vērtībām, kuras paši sludina, tādēļ, lai nebūtu jāpieņem nepieciešamie lēmumi - tirdzniecības aizsardzības un sankciju instrumentu īstenošana.

Bez šaubām jūs ticat, ka Ķīnai ir jāklūst par pasaules cehu, kas par zemām cenām ražo preces, kuru kvalitāte ir vairāk vai mazāk – un uzsvars tiek likts uz „mazāk” – augsta.

Mēs izvēlamies tādu politiku, kas atbalsta ražošanu Eiropā, ko veic eiropieši, preces, kuras mēs paši iegādājamies, un atgūstam ražošanas neatkarību Eiropas tirgū, kas ir pilnībā aizsargāts.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Kopš 2006. gada Eiropa ir bijusi Ķīnas vadošais tirdzniecības partneris, un kopš 2007. gada Ķīna ir Eiropas otrais lielākais tirdzniecības partneris. Ķīnas tirdzniecības apjoms patlaban ir 6 % no pasaules tirdzniecības apjoma.

Ķīna ir virzījusies plašiem soļiem kopš 2002. gada, kad man bija tas gods iepazīstināt Parlamentu ar ziņojumu. Taču izrādās, ka daudzas lietas, kas šajā laikā bija jāatrisina, joprojām nav atrisinātas, lai arī dažos aspektos to risināšanā ir panākta ievērojama virzība.

Sociālās un vides ietekmes ziņā ir skaidri redzams, ka Ķīnas rūpniecība nav tam gatava, un šeit ir nepieciešami lielāki pamudinājumi no Eiropas puses.

Ķīna un ES risina sarunas par partnerattiecību un sadarbības nolīgumu kopš 2007. gada oktobra, un šo sarunu rezultāti vēl nav redzami. Ņemot vērā Eiropas atbalstu starptautiskajai tirdzniecībai vairākās jomās, Ķīna nedrīkst nepildīt savas saistības, kuras tā uzņēmusies PTO ietvaros. Ir radīti šķēršļi noteikumu un regulējuma veidā, kas ierobežo Eiropas Savienības uzņēmumu piekļuvi stratēģiskām jomām.

Novembrī Ķīna paziņoja par savu nodomu atteikties no divkāršās tekstilpreču un apavu importa kontroles sistēmas, kas ir spēkā kopš 2007. gada. Pieejamie statistikas dati nesekmē diskusijas, taču, iespējams, ka par tirdzniecības jautājumiem mūs sagaida strīdi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tā kā nav iespējams apspriest daudzos šajā rezolūcijā izvirzītos jautājumus, mēs uzskatām, ka ir svarīgi uzsvērt, ka mēs atbalstām reālu un efektīvu sadarbības attiecību nostiprināšanu starp ES dalībvalstīm un Ķīnu, kuru pamatā ir savstarpējs izdevīgums, īstenojot dažādu tautu atšķirīgu cilvēku vajadzības, un kas sekmē savstarpēju attīstību, ievērojot neiejaukšanās un valstu suverenitātes principus.

Balstoties uz šiem principiem, - lai arī rezolūcijā ir vairāki punkti, kuriem mēs piekrītam, mēs tomēr noteikti ieilīstam pret rezolūciju, tā kā tajā jau sākotnēji ir ietverta neolīberāla pieeja, aizstāvot turpmāku tirdzniecības liberalizāciju, kā šajā gadījumā ar Ķīnu.

Rezolūcija, slēpjot ļoti nopietnās pasaules tirdzniecības liberalizācijas sekas, ir mēģinājums iet tālāk tirgus atvēršanā starp ES un Ķīnu, tā uzsver centienus pātrināt sarunas PTO un „norāda, ka jaunā ES un Ķīnas PSN mērķim ir jābūt brīvas un godīgas tirdzniecības izveidošanai”.

Kā redzams citās līdzīgās Parlamenta rezolūcijās, mērķis ir apmierināt ES lielāko ekonomisko un finanšu grupējumu prasību pēc paplašināšanās, kas ir pretrunā ar darba ņēmēju, kā arī ar mazo un vidējo uzņēmumu vajadzībām dažādās ES dalībvalstīs, jo īpaši Portugālē.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šī ziņojuma ieteikumus, kas veicina piekļuvi Ķīnas tirgum, atceļot šķēršļus tirdzniecībai, palielinot ārzemju uzņēmumu piekļuvi Ķīnai un koncentrējot uzmanību uz to, lai visiem būtu vienādi ekonomiskie apstākļi.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pašreizējos globālās ekonomiskās un finanšu krīzes apstākļos attiecības starp ES un lielākajiem ārējiem ekonomiskajiem partneriem ir daudz svarīgākas, nekā tas bija iepriekš. No tirdzniecības plūsmu ekonomiskās stabilitātes un ilgtspējības, kurā iesaistīta ES, kļūst arvien atkarīgāka mūsu drošība nākotnē. Es balsoju par Wortmann-Kool kundzes ziņojumu par ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām ar Ķīnu, jo uzskatu, ka šis ir ceļš pretim labākai Eiropas Savienības un tai nozīmīga globālā partnera tirdzniecības attiecību sakārtošanai.

Vajadzību pēc šāda ziņojuma parāda skarbā realitāte – tirdzniecības deficīts 160 miljardu eiro apmērā. Tomēr vairums šī ziņojuma elementu ir ne tikai Eiropas Savienības prasības attiecībā uz Pekinas ekonomisko un tirdzniecības politiku, bet arī ierosinājumi, kuru īstenošana dos labumu pašai Ķīnai, kā arī tās turpmākajai attīstībai. Jau patlaban Pekina ir panākusi nozīmīgus uzlabojumus tādās jomās kā labāks regulējums un intelektuālā īpašuma aizsardzība, mūsu Āzijas partnera radītās sociālās ietekmes un ietekmes uz vidi samazināšana, preču viltošanas un preču pirātisma samazināšana. Ja tā turpināsies, tas tikai sekmēs Ķīnas attīstību.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Balstoties arī uz manu personīgo pieredzi, kuru guvu Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas sanāsmē Ķīnā, kas notika 2008. gadā no 16. līdz 21. martam, es balsoju par Corien Wortmann-Kool ziņojumu par ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām ar Ķīnu.

Kopš 2000. gada tirdzniecība starp ES un Ķīnu ir krasi pieaugusi. ES ir Ķīnas lielākā tirdzniecības partnere, un Ķīna ir otrā lielākā tirdzniecības partnere ES.

Lai arī, iestājoties PTO, Ķīna ir ieguvusi nozīmīgas priekšrocības, Eiropas uzņēmumiem ir jāpārvar lieli šķēršļi, mēģinot iegūt piekļuvi Ķīnas tirgum; vieni no lielākajiem šķēršļiem ir patentu tiesību pārkāpumi un neskaidrā standartu sistēma. Es atzinīgi vērtēju nodomu uzsākt programmu „Vārti uz Ķīnu”, kuras mērķis ir izveidot apmācību programmas Ķīnas vadības līmeņa cilvēkiem, lai atbalstītu Eiropas MVU piekļuvi Ķīnas tirgum līdz 2010. gadam..

Ziņojumā ir doti ieteikumi tirdzniecības attiecību uzlabošanai starp Ķīnu un Eiropas Savienību, kuru pamatā ir jābūt savstarpīguma, ilgtspējīgas attīstības, ietekmes uz vidi ierobežošanas, līdzdalības globālās sasilšanas ierobežošanā, godīgas ekonomiskās konkurences un tirdzniecības principiem, kā arī tirdzniecībai saskaņā ar mūsu kopējām vērtībām un saskaņā ar PTO noteikumiem. Es atzinīgi vērtēju grozīto priekšlikumu, kurā ES atzīst Taivānu par komerciālu un tirdzniecības vienību un atbalsta Taivānas līdzdalību novērotājas statusā attiecīgajās starptautiskajās organizācijās.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Debates par tirdzniecības attiecībām ar Ķīnu mums vienmēr liek atgriezties pie jautājumiem par cilvēktiesībām šajā valstī. Tas ir saprotams. Iebildumus, ko izraisa attiecības ar Ķīnu var saprast, ņemot vērā dažādus novērtējumus, kas vairumā gadījumu ir pamatoti.

Uzskatām, ka Ķīnas ekonomiskajai izaugsmei nav nekādu paralēlu līdzības saistību ar cilvēktiesību un demokrātijas ieviešanu šajā valstī, ne arī ar tās darbību starptautiskajā līmenī, tāpat arī strādājošo ekspluatācija, darba noteikumu regulējums, kas ir nesalīdzināmi vājāks, vides jautājumu un intelektuālā īpašuma, un patentu tiesību neieviešana, - visi šie faktori ir šķērslis atvērtām tirdzniecības attiecībām, ko raksturo labas starptautiskās prakses ieviešana. Tomēr tirdzniecība notiek, un tās apjomi pieaug. Ķīnas loma mūsdienu pasaules ekonomikā ir nepārvērtējama, un tās līdzdalība pastāvošās krīzes pārvarēšanā ir vitāli svarīga.

Tādēļ ir jāuzstāj uz starptautiskās tirdzniecības noteikumu un principu ieviešanu, uz līdzvērtīgu piekļuvi tirgiem un demokrātijas un cilvēktiesību aizstāvēšanu, neaizmirstot reālos apstākļus un mūsu arvien lielāko savstarpējo atkarību. Patiesībā mums ir jācenšas iegūt viss, ko mēs no šīs situācijas varam iegūt, ja vien varam šo lielloko valsti ietekmēt pozitīvi.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Balsojot par ziņojumu par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Ķīnu, es balsoju par tā pieņemšanu.

Ķīna ir otrā lielākā ES tirdzniecības partnere, un ES kopš 2006. gada ir lielākā Ķīnas tirdzniecības partnere. Šī valsts ir pasaules izaugsmes virzošais spēks. Ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienības valstu tirdzniecības attiecību pamatā ar Ķīnu valdītu savstarpīguma, ilgtspējīgas attīstības, ietekmes uz vidi ierobežošanas un godīgas konkurences principi.

Tirdzniecības attiecību attīstībai ar Ķīnu ir jānotiek vienlaikus ar politisko dialogu, kurā jāietver cilvēktiesību jautājums. Ķīnai ir jāpalielina savi centieni intelektuālā īpašuma aizsardzības jomā un jārisina problēmas, kas saistītas ar viltojumu un pirātisko preču ražošanu Ķīnā.

Augstais piesārņojuma līmenis, ko rada Ķīnas ražošana, un pieaugošais dabas resursu patēriņš arī ir satraucošs.

Sarunu pārtraukšana ar *Dalai Lama* aizēno attiecības ar Ķīnu. Ķīnai ir jāpārtrauc jebkādas Tibetas tautas vajāšanas.

Lai nodrošinātu atbilstošu līmeni tirdzniecības attiecībām ar Ķīnu, to pamatā ir jābūt saistībām un stratēģiskām partnerattiecībām, kurās tiek stingri ievērots savstarpīguma, godīgas konkurences un tirdzniecības principi atbilstoši mūsu kopējām vērtībām un PTO noteikumiem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Mans vērtējums par *Wortmann-Kool* kundzes ziņojumu par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Ķīnu nav atzinīgs, jo nepiekrītu atsevišķiem šī ziņojuma punktiem.

Piemēram, par nākamajiem soļiem, kas jāveic Eiropas Savienībai: es nepiekrītu, ka problēmas ir jārisina savstarpējā dialogā. Patiesībā Ķīnas vadības augstākstāvošo lēmumu pieņēmēju sastapšanās ar otru pusi no Eiropas Komisijas nevar atbilstoši atrisināt abām pusēm svarīgos jautājumus, jo īpaši tos, kas saistīti ar ieguldījumiem, piekļuvi tirgum un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, kā arī citiem ar tirdzniecību saistītiem jautājumiem. Tas tā ir tāpēc, ka Ķīnas valdība neievēro ekonomiskos nolīgumus ar Eiropas Savienību.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Šajā ziņojumā ir pieminēta Ķīnas augošā tirdzniecība ar Taivānu, kuru es vērtēju atzinīgi. Prezidenta *Ma* vadībā Taivāna ir spērusi milzīgus soļus, normalizējot savas

tirdzniecības attiecības ar Ķīnu un mēģinot izbeigt destruktīvo attieksmi, kāda Pekinas komunistu vadībai bija attiecībā pret tirdzniecības attiecībām ar Taivānu.

Tomēr, lai Taivāna kādreiz varētu pilnībā iekļauties Dienvidaustrumāzijas reģiona ekonomikā, to ir jāatzīst starptautiskajām organizācijām neatkarīgi no tā, vai tā tiek atzīta par neatkarīgu un suverēnu valsti.

Ņemot vērā daudzos satricinājumus veselības jomā, ko radījusi brīva preču aprite un pārvietošanās brīvība Austrumāzijā pēdējos gados – tādi kā SARS, putnu gripa un skandāls par melamīna saturu pienā – ir būtiski, lai Taivānai Pasaules Veselības asamblejā piešķirtu novērotāja statusu. Šādas pārmaiņas nostiprinātu abpusēju tirdzniecību, paaugstinātu kvalitātes standartus reģionā un paceltu Taivānu starptautiskā līmenī.

Veids, kādā Ķīna izmanto savas nesaskaņas ar Taivānu, lai veidotu politiku, izmantojot sabiedrības veselības jautājumus, ir jānosoda. Tādēļ tik apkaunojošs ir miers, ar kādu tik daudzi Eiropas pilsoņi uzņem Ķīnas izdarīto spiedienu.

Es balsoju par šo ziņojumu.

7. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

(Sēde tika pārtraukta plkst. 12.35 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA: KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

8. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana: sk. protokolu

9. Pieprasījums atcelt deputāta imunitāti: sk. protokolu

10. Komiteju un delegāciju sastāvs: sk. protokolu

11. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debates)

11.1. Situācija Šrilankā

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debates par četriem rezolūcijas priekšlikumiem par situāciju Šrilankā.⁽¹⁾

Tobias Pflüger, autors. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, patlaban Šrilankas ziemeļos notiek humanitāra katastrofa, kurai tiek pievērsts samērā maz uzmanības. Šrilankas armija veic tādus uzbrukumus civiliedzīvotājiem, ko var nosaukt par asinspirti. Saskaņā ar humānās palīdzības organizāciju ziņām, uguns ir atklāta arī pret slimnīcu, vispārējā situācija ir katastrofāla. Sarkanais Krusts ir sacēlis trauksmi.

Situācija Šrilankā ir saasinājusies un Eiropas Savienība šeit nav bez vainas, izjaucot sarunas, kas notika Norvēģijas vadībā, iekļaujot Tamilu Eelam Atbrīvošanas kustību (LTTE) teroristu organizāciju sarakstā. Tas nozīmēja, ka sarunas Eiropas Savienībā vairs nebija iespējamās.

Šrilankā vairs nepastāv preses brīvība. Nesen tika nogalināts žurnālists. Vācijas vēstnieku, kas runāja viņa bērū ceremonijā, prezidents raksturoja kā cilvēku, kuram būtu jāatstāj valsts. Viņš bija tikai precīzi raksturojis situāciju.

Runa ir par tūkstošiem bēgļu ziemeļos, un man ir skaidri jāpasaka, ka kopumā šī ir tāda situācija, kurai mums būtu jāpievērš daudz lielāka uzmanība. Eiropas Savienībai ir daudz nepārprotamāk jāiestājas pret to, ko patlaban dara Šrilankas valdība. Gan Šrilankas armijas, gan arī LTTE uzbrukumi ir netaisnīgi; ir skaidrs, ka no tiem cieš galvenokārt civiliedzīvotāji.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Mums ir jāpalīdz cilvēkiem, kas ir iekļuvuši slazdā ziemeļos, un jāpanāk pamiers, jo ir pilnīgi skaidrs, ka tur tiek noslepkavoti daudzi civiliedzīvotāji. Tas ir nepieņemami, un Eiropas Savienība ir līdzvainīga, ja tā daudz noteiktāk nepastāvēs uz to, ka ir jāpārstāj atbalstīt Šrilankas valdību.

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētājas kundze, šķiet, ka Šrilankas asiņainais pilsoņu karš beidzot tuvojas noslēgumam. Organizācijai LTTE, kuru ES ir iekļāvusi melnajā sarakstā kā terorisma organizāciju, tagad noteikti ir jānoliek ieroči un jāpadodas. ES un citi līdzpriekšsēdētāji ir mudinājuši LTTE uz šādu rīcību. LTTE reakcija mums parādīs, vai tai patiešām ir tuvas tamilu intereses.

LTTE izmanto savas Eiropas aizsegoorganizācijas, lai veiktu pēc iespējas lielāku propagandu un iegūtu naudu ar starptautiskas izspiešanas palīdzību. Daži LTTE kareivji var pat censties meklēt patvērumu Eiropas Savienībā.

Visa šī nežēlīgā 26 gadus ilgā pilsoņu kara laikā LTTE ir iesākusi zvērīgu terorisma taktiku, tādu kā pašnāvnieku spridzinātāju uzbrukumus, ko tagad izmanto daudzās citās pasaules daļās – nožēlojami. Tāpēc Šrilankas armijai ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai neitralizētu šos brutālos nemierus. Tomēr ir skaidrs, ka LTTE paziņotais upuru skaits ir pārspīlēts. Nu daži skaitļi ir atsaukti – piemēram, *Agence Presse* stāsts par 300 noslepkavotiem civiliedzīvotājiem pēc tam, kad šķietamais autors noliedza, ka ir autors. Tomēr civiliedzīvotāju nāve karadarbības zonā ir traģiska, neatkarīgi no tā, kad un kur tā notiek.

Skaidrs, ka Šrilankas bruņotie spēki nevar pretendēt uz neaptraipītu reputāciju, bet tie nav centušies ekspluatēt civiliedzīvotāju un nodarīt tiem ļaunumu, kā to, domājams, darījusi LTTE.

Ja karš patiešām drīz beigsies, ir būtiski, lai Šrilanka tagad pēc konflikta pievērstu uzmanību tādiem jautājumiem kā atbrūošānās, demobilizācija un reintegrācija. Steidzami un neatlaidīgi jāpievēršas tamilu atstumtības jautājumam uz senegāliešu vairākuma rēķina, lai nodrošinātu stabilu un ilgtspējīgu etniski daudzveidīgu sabiedrību, nododot varu reģioniem.

ES jānodrošina arī, lai Šrilankai piešķirtu resursus attīstības atbalstam pēc konflikta. Lai gan mums jāatbalsta valdības piedāvājums apžēlot vairumu LTTE dalībnieku, ir būtiski, lai neviens no tiem, kuri ir atbildīgi par visnopietnākajiem kara noziegumiem, neizbēgtu no soda.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētājas kundze, Šrilanku gadu desmitiem plosa iekšējās kaujas. Šī traģiskā situācija ir rezultāts bruņotajam konfliktam galvenokārt starp separātistu nemiernieku spēkiem ziemeļos un Šrilankas armiju. Šīs cīņas laikā tūkstošiem nevainīgu cilvēku tika nogalināti un ievainoti, un ir nodarīts liels kaitējums īpašumam, infrastruktūrai un videi.

Šis bēdīgais stāvoklis pēdējo mēnešu laikā ir saasinājies, galvenokārt pateicoties valdības plaša mēroga militārajai ofensīvai pret „tamilu tīģeriem”. Ziņojumi no Šrilankas norāda, ka pēdējo nedēļu laikā situācija atsevišķos apgabalos ir traģiski pasliktinājusies, simptomi civiliedzīvotāju ir izlikti no savām dzīvesvietām un pakļauti karadarbībai. Saskaņā ar „Amnesty International” datiem, gan valdība, gan „tamilu tīģeru” kaujinieki ir pārkāpuši starptautiskās konvencijas un cilvēktiesības.

Jāatzīst, ka šādos apstākļos ir ļoti grūti iegūt pilnīgu pārliecību par to, kurš ir vainojams dažos no traģiskajiem notikumiem Šrilankā, bet mums jāaicina abas puses savaldties un veltīt vislielāko uzmanību, un izturēties ar cieņu pret nevainīgajiem civiliedzīvotājiem, un ievērot konvencijas par karadarbību.

Tā kā situāciju nosaka Šrilankas valdība, un tā ir starptautiski atzīta valsts vara, loģiski un nepieciešami ir mums savus aicinājumus izteikt tai. Vienlaicīgi mums jāaicina „tamilu tīģeru” līderi pakļauties starptautiskās sabiedrības aicinājumiem, izmantot valdības izteikto amnestijas piedāvājumu, atteikties no vardarbības un censties sasniegt savus mērķus politiska dialoga ceļā.

Tāpat mums vēlreiz mierīgi jānorāda, ka karadarbība neatrisina problēmas un ka ilgstošu mieru iespējams panākt vienīgi pie pārrunu galda, kuras neizbēgami agrāk vai vēlāk notiks. Šajās pārrunās abām pusēm jāvienojas par kompromisu un jārod atrisinājums, kas nāktu par labu šīs skaistās valsts pilsoņiem. Mēs ceram, ka ar šīs rezolūcijas palīdzību mēs sekmēsim Šrilankas iedzīvotāju ciešanu samazināšanu un tik ļoti nepieciešamā miera nodibināšanu šajā valstī.

Robert Evans, autors. – Priekšsēdētājas kundze, Parlamenta Sociāldemokrātu grupa oficiāli atsakās piedalīties šajā balsošanā par Šrilanku. Pagājušajā mēnesī Parlamentā notika vispusīgas debātes, iepazīstinot ar Padomes un Komisijas ziņojumiem par situāciju Gazā. Mēs no savas puses Šrilanku uzskatām par tikpat nozīmīgu un uzskatām, ka tā ir pelnījusi līdzvērtīgu un atbilstošu diskusiju, bet diemžēl neviena cita grupa neatbalsta mūsu nostāju.

Īsas debates šajā ceturtdienas pēcpusdienā, kurās piedalās maza grupiņa cilvēku, ir apvainojums tūkstošiem cilvēku, kuri Šrilankas ziemeļos ir pakļauti uzbrukumiem un bojāejai. Mēs vēlējamies, līdzīgi kā kopīgajā ASV un AK deklarācijā, kuru šonedēļ pieņēma Vašingtonā, aicināt abas puses uz tūlītēju un beznosacījumu uguns pārtraukšanu, bet ETP atteicās iekļaut to tekstā.

Mēs atklāti vēlējamies nosodīt slimnīcu un palīdzības sniedzēju bombardēšanu, bet *Van Orden* kungs, kurš vadīja sarunas ETP vārdā, atteicās izteikt nosodījumu. Tāpēc tas nav iekļauts rezolūcijā, kura ir jūsu priekšā. Viņš – un, domājams, arī Dr. *Tannock* – uzskata, ka viss, ko saka Šrilankas valdība, ir patiesība un ka visas iesaistītās palīdzības organizācijas, sākot ar Sarkano Krustu un beidzot ar ANO, var noraidīt. „Amnesty International” šodien pieļauj, ka Šrilankas armija var būt vainojama kara noziegumos, bombardējot ar kasešu bumbām slimnīcu – saskaņā ar „Amnesty International” datiem, bombardēšanas ilgums bija 16 stundas.

Arī PSE vēlējas izteikt nosodījumu par žurnālistu un citu plašsaziņas līdzekļu darbinieku slepkavībām, kuras veikuši valdības aģenti. Rezolūcijas 4. pantā valdībai – tai pašai Šrilankas valdībai – lūgts izmeklēt viņu pašu nopietnos cilvēktiesību pārkāpumus.

Kolēģi, iespējams, ka daži no jums un jūsu pārstāvētās grupas vēlas atbalstīt šādus uzskatus, bet mēs to nevēlamies. Balsojiet par šo tekstu, un jūs piedosiet uzbrukumus slimnīcām un apsūdzības kara noziegumos. Es uzsveru, ka *Van Orden* kungam pat nepietika drosmes, lai būtu šeit un aizstāvētu savu asiņaino roku darbu, bet mani tas īpaši nepārsteidz. Mūsu pārrunu laikā viņš tikai noraidīja un izsmēja Šrilankas kareivju apsūdzības izvarošanā kā propagandu, tad ko gan citu varētu sagaidīt?

Vidējos Austrumos miljoniem cilvēku – ieskaitot daudzus ebrejus – bija sašutuši par to, ko Izraēla nodarīja Gazai, bet tas nenozīmē, ka viņi ir Hamas atbalstītāji. Tas ir skumji, ka ikvienu, kurš neatbalsta Šrilankas valdību, uzskata par apoloģētu un *LTTE* atbalstītāju.

Tomēr mūsu priekšlikums bija kritisks pret *LTTE* un viņu taktiku. Mēs nosodām viņu uzbrukumus un vēlamies, lai „tamilu tīģeri” sēžas pie pārrunu galda, taču šis karš ir jāpārtrauc nekavējoties. Valdībai jāpārtrauc sava militārā kampaņa, kura – kā citi jau teica – ir radījusi katastrofu simtiem un tūkstošiem cilvēkiem salas ziemeļos.

Diemžēl šī rezolūcija nepieprasa nekavējoties pārtraukt karadarbību, tāpēc mēs neatbalstīsim šo pieeju, piedaloties šodienas balsojumā. Priekšsēdētāj un kolēģi, mēs norobežojamies no šī priekšlikuma, un es aicinu tā darīt arī pārējos, kuriem ir līdzīgi uzskati.

Raül Romeva i Rueda, autors. – (ES) Es vēlētos sākt ar to, ka rezolūcija, par kuru beidzot panākta vienošanās, absolūti nelīdzinās tai, kādu es būtu piedāvājis. Uzskatu, ka tās problēma ir pārlietu bezrūpīga attieksme pret Kolombo valdību. Es baidos, ka tas ir kārtējais gadījums, kad tiek vienkāršota, kriminalizēta un pastāvīgi vajāta kāda grupa, vienkārši apgalvojot, ka tas ir teroristu grupējums. Patiesībā viss ir daudz sarežģītāk.

Tomēr es uzskatu, ka pašreizējā situācija ir tāda, ka Parlamentam jāizsūta skaidri ziņojumi par konkrētiem jautājumiem. Piemēram, viens no galvenajiem jautājumiem, kurš, manuprāt, ir jāuzsver, ir Tokijas aicinājums abām pusēm, proti, *LTTE* (Tamilu Eelam Atbrīvošanas kustībai) un valdībai, saprast, ka jāvienojas par uguns pārtraukšanu, lai ļautu piekļūt humanitārajai palīdzībai un evakuēt slimos un ievainotos.

Otrkārt, *Tannock* kungs, es domāju, ka ir svarīgi atcerēties, ka militārs risinājums nav iespējams. Tas nevar notikt, tas vienkārši nav iespējams.

Tāpēc ir laiks pārrunāt vardarbības pārtraukšanas, demobilizācijas un atbrūošanās nosacījumus. Tomēr, lai tas notiktu, valdībai jāpārstāj tiekties pēc militāras uzvaras, kas tikai paildzina tik daudzu cilvēku ciešanas.

Labas gribas žests būtu, piemēram, ļaut neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem un humanitārās palīdzības sniedzējiem iekļūt ziemeļos.

Turklāt, attiecībā uz Vispārējo preferenču sistēmu, VPS Plus režīmu, es esmu viens no tiem, kuri domā, ka to nekādā gadījumā nebūtu bijis jāpiešķir tādai valstij kā Šrilanka, ievērojot nopietnos un joprojām pastāvošos cilvēktiesību pamattiesību pārkāpumus valstī un to, ka daudzus no šiem pārkāpumiem izraisa valsts iestādes. Es domāju, ka mums nopietni jāapsver padziļinātu diskusiju aizsākšana par šīs preferenču sistēmas piemērošanas lietderīgumu un, pats galvenais, par sekām, ko tas radīs daudzām grupām, ieskaitot darba ņēmējus.

Šo iemeslu dēļ es aicinu Eiropas Komisiju veikt *in situ* izmeklēšanu, lai noskaidrotu, kāda ir pieņemto pasākumu sekas, un to pārskatītu, ja nepieciešams.

Ewa Tomaszewska, autore. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pilsoņu karš Šrilankā ir ildzis 25 gadus. Konfliktos ir gājuši bojā vairāk nekā 70 000 cilvēku. Šodien, nokļuvuši starp Šrilankas valdības armiju un „tamilu tīģeru” spēkiem apmēram 300 km² lielā teritorijā, aptuveni 250 000 civiliedzīvotāju cieš no šī kara izraisītajām smagajām sekām. Kopš janvāra vidus konflikta zonā ir miruši simtiem neaizsargātu cilvēku. Laikā, kad slimnīcu bombardēja artilērija, tajā atradās aptuveni 500 cilvēki.

Saskaņā ar Starptautiskā Sarkanā Krusta datiem, šāviņi trāpīja bērnu nodaļā. Pārbiedētie cilvēki baidās bēgt, par spīti valdības izsludinātajam 48 stundu ilgajam uguns pārtraukumam. Viņi baidās iet bojā vai tikt ievainoti. Abas konfliktā iesaistītās puses vērs uzmanību uz cilvēktiesību pārkāpumiem, kurus pastrādājusi otra puse, un abas puses pārkāpj cilvēktiesības. Valdība paredz, ka uzvara pār tamiliem ir tuvu. Cilvēki, kuri ir iesprostoti starp divām armijām, var nenodzīvot pietiekami ilgi, lai piedzīvotu karadarbības beigas.

Mēs aicinām abas konfliktā iesaistītās puses samazināt civiliedzīvotāju bojāeju un uzsākt miera sarunas.

Thomas Mann, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kā SAARC delegācijas loceklis man vairākas reizes bija iespēja apmeklēt Šrilanku. Es pats redzēju, cik liela iedzīvotāju daļa cieš no pilsoņu kara, kas ilgst jau 25 gadus un ir prasījis 70 000 cilvēku dzīvību. Cīņa starp valdību un LTTE ir pastiprinājusies. Kontrolei ir pakļautas lielas teritorijas ziemeļos un ir ieņemti tamilu nometnījumi.

Tas, ko man reiz stāstīja cilvēktiesību organizācijas Kolombo un Džafā, diemžēl ir atkal un atkal apstiprinājies: „karš ir ieradums”. Humanitārā situācija ir satraucoša. Ir tūkstošiem bēgļu. Trūkst medicīniskās aprūpes un pārtikas. Palīdzības aģentūrām ir jāpiespējam neierobežota piekļuve civiliedzīvotājiem pamiera laikā, par kuru jāpanāk vienošanās. Valdībai ir jāizveido koridori, lai ļautu evakuēt civiliedzīvotājus no apgabaliem, kur notiek cīņas; tas ir neapņemami, ka „tamilu tīģeri” nav respektējuši šo drošības zonu, turpina apšaudes un izmanto cilvēkus kā dzīvus vairokus.

Tokijas grupa, kura ietver Japānu, Amerikas Savienotās Valstis, Norvēģiju un Eiropas Savienību, ir aicinājusi LTTE vadību visbeidzot pārrunāt uguns pārtraukšanu ar Šrilankas valdību. Miera procesa uzsākšana ir visu interesēs – arī tamilu. Es īpaši atbalstu valdības lēmumu ievērot Šrilankas Konstitūcijas 13. grozījumu un nodot varu attiecīgo provinču padomēs vēlētiem ziemeļu un austrumu reģiona pārstāvjiem. Mēs arī ceram, ka tā respektēs tiesības uz rūpīgu, neitrālu cilvēktiesību pārkāpumu izmeklēšanu, kurus mēs tikko apspriedām, un preses brīvības pārkāpumu izmeklēšanu. Nedrīkst pieļaut, ka drošība un stabilitāte Šrilankas iedzīvotājiem paliktu nepiepildīts sapnis.

Marie Anne Isler Béguin, Vets/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, kas mums ir zināms un ko mēs redzam attiecībā uz Šrilanku? Uz kādu organizāciju ziņojuma pamata mums turpināt darbu, ja visas NVO, izņemot Sarkanā Krusta, ir evakuētas no valsts kopš septembra? Kam lai mēs ticam? Šrilankas valdībai vai anonīmiem aculieciniekiem?

Skaidrs ir tas, ka situācijas attīstība virzās pretim pēdējam triecienam, lai iznīcinātu valdību, kas izmanto spēku pretestības apturēšanai, kura ir bijusi daudz ilgāka, nekā tai patiktu. Vēlreiz, dāmas un kungi, kurš no tā cieš visvairāk? Protams, visi civiliedzīvotāji, sievietes, bērni, vecie cilvēki, kas ir iesprostoti un pārcieš neizturamu vardarbību. Tas ir jābeidz. Starptautiskajai sabiedrībai ir patiešām pēdējais laiks izdarīt spiedienu uz Šrilankas valdību, lai tā pārtrauktu vardarbības un slepkavošanas saasināšanu.

Eiropas Savienībai ir jāpieņem ļoti skaidra nostāja, un tā nedrīkst ignorēt tamilu civiliedzīvotāju vēsturi, padarīt viņus par vienaldzības upuriem. Mums Eiropas Parlamentā nevajadzētu apstāties pie šīs vienotās rezolūcijas. Mums jāpieprasa nekavējoša un beznosacījumu uguns pārtraukšana, kas iezīmēs stingrākas rīcības sākumu, kas veicinātu miermīlīgu šī konflikta risinājumu, respektējot cilvēktiesības un kultūras identitātes.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Šrilankas dramatiskie iespaidi atklāj to, ka nežēlīgais pilsoņu karš, kas ildzis gadu desmitiem, tuvojas noslēgumam. Kā mēs visi zinām, lai gan ir iespējams pārtraukt karu ar ieroču palīdzību, ilgstošu mieru šādā ceļā nav iespējams iedibināt. Turklāt, nav iespējams efektīvi, ilgstoši cīnīties pret terorismu, it sevišķi ar ieroču palīdzību, jo terorisms vienmēr atrod ceļu. Tāpēc ir svarīgi ķerties pie cēloņiem.

Nākamajam solim ir jābūt miera nodibināšanai, balstoties uz šādiem pamatelementiem. Pirmkārt, skaidrs varas monopols būs centralizētai valstij. Neviena valsts nevar ļaut etniskām grupām vai iedzīvotāju daļām bruņoties un iesaistīties bruņotā konfliktā. Tomēr šajā nolūkā ir nepieciešams, lai šī valsts ievērotu demokrātijas noteikumus un likuma varu un, ievērojot autonomijas principus, aktīvi meklētu politisku risinājumu, kas

beidzot atrisinātu Šrilankas nacionālās problēmas, kas ir sens vēsturisks mantojums un arī koloniālo laiku mantojums un kas ir steidzami jārisina.

Tāpēc es vēlos skaidri aicināt Eiropas Savienību un visas zemeslodes valstis palīdzēt demokrātijas un likuma varas izveidošanā, stiprinot autonomiju un minoritāšu tiesības un, protams, arī šīs valsts ekonomikas attīstību, kuru tik ļoti ir vājinājušas šī pilsoņu kara šausmas.

Tādēļ, ja galu galā ieroči tiks nolikti mierīgā ceļā un uz ilgu laiku – diemžēl, vēl tas nevar notikt – tas nenozīmētu notikumu beigas, bet tikai kustības uzsākšanu pretim mieram, kura pamatā būtu likuma vara, brīvība, cilvēktiesības, minoritāšu tiesības un valsts autonomija.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Tokijas konference norādīja, ka krīze Šrilankā var beigties un ka ir cerības sasniegt mieru. Tomēr ceturtdaļmiljonam civiliedzīvotāju, kuri ir iesprostoti konflikta zonā, ir nepieciešams drošs koridors humanitārās palīdzības nodrošināšanai. Ārvalstu novērotājiem ir jānodrošina piekļuve šim apgabalam, lai izvērtētu nepieciešamību pēc humanitārās palīdzības. Tomēr nesenie uzbrukumi žurnālistiem norāda, ka humanitārajām organizācijām nav garantēta drošība. Lai gan valdība ir solījusi izmeklēt uzbrukumu žurnālistiem, tas nav risinājums. Mums arī jāizdara spiediens uz Šrilankas valdību, lai tā parakstītu Otavas konvenciju un novāktu kājnieku mīnas. Man žēl, ka Eiropas Parlamenta locekļi no sociāldemokrātu grupas izvēlējās doties mājup, nevis piedalīties šodienas debatēs un aizstāvēt savus uzskatus par to, kā atrisināt Šrilankas problēmu.

Catherine Stihler (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es tikai vēlos atbalstīt *Robert Evans* pieeju. Manuprāt, tas bija *Posselt* kungs, kurš šo konfliktu raksturoja kā pilsoņu karu, un diemžēl cilvēki, kuri iesniedza šo kopējo rezolūcijas priekšlikumu, saskaņā ar mana kolēģa teikto, atteicās to nosaukt par pilsoņu karu.

Es vēlos izteikt atbalstu tam, ko iepriekšējie runātāji teica par nekavējošu uguns pārtraukšanu. Nesenā karadarbības pastiprināšanās starp *LTTE* un Šrilankas valdības spēkiem ir saasinājusi situāciju, un tiek lēsts, ka 230 000 no mājvietām pārvietoto cilvēku ir iesprostoti Vanni reģionā, kā mēs jau runājām. Tādas nežēlības kā *PTK* slimnīcas bombardēšana, situāciju ļoti pasliktina un padara daudz bīstamāku.

Tas ir ļoti skumji, bet mēs to nevaram atbalstīt, un es ceru, ka nākamajā sesijā par šo ļoti nopietno situāciju Šrilankā notiks plašākas debates ar vairāk dalībniekiem.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, traģisko Šrilankas notikumu scenārijs ir tāds pats kā citos līdzīgos gadījumos. Runājot par nabadzīgo cilvēku traģēdiju, mēs aizmirstam, ka cilvēki arī ir viens no traģēdijas cēloņiem – nevis nabadzīgie cilvēki, bet cilvēki, kuri nāk no tās pašas vides. Lai iegūtu varu, viņi izmanto reliģiskās, cilšu un etniskās atšķirības, vēsturiskos pārrakstus un citus iespējamus līdzekļus, lai radītu domstarpības starp sabiedrības daļām attiecīgajā valstī. Tas noved pie demokrātijas elementu, kas parasti nav spēcīgi iesakņojušies, iznīcināšanas un pie pilsoņu kara ar visu tā nežēlību, pie cilvēktiesību un informācijas ignorēšanas un pie pilnīgas pretnieka iznīcināšanas.

Es atbalstu rezolūciju, kurā izteikts nosodījums tiem, kuri atdzīvina pilsoņu karus un tos materiāli un politiski atbalsta. Viens no veidiem, kā brīdināt nehumānu scenāriju radītājus, būtu likt tiem apzināties, ka tos notvers, piemēram, starptautiskās īpašās vienības, un viņi tiks notiesāti ar mūža ieslodzījumu.

Nirj Deva (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, *Evans* kungs sagroza faktus, un tādēļ man ir jārūpējas un jāizlabo viņa teiktais. Nekāda slimnīca nav bombardēta. Preses aģentūra, kas izplatīja šo ziņojumu, ir to atsaukusi, paziņojot, ka tas ir bijis kļūdainš. Nekādi 230 000 civiliedzīvotāji nav iesprostoti: ir 113 000, kurus *LTTE* izmanto kā dzīvu vairogu. Ja viņiem patiešām rūpētu tamilu iedzīvotāji, viņi neizmantotu tamilus kā dzīvu vairogu, lai aizsargātu sevi. Kas gan tā par drosmi?

Šrilanka jau 25 gadus cieš no pilsoņu kara. Mums jāpalīdz šai valstij saglabāties tādai, kāda tā vienmēr ir bijusi: vienai no senākajām demokrātiskajām valstīm pasaulē. Tās demokrātijas vēsture ir ilgāka nekā 22 no 27 ES dalībvalstīm. Tajā ir notikušas 16 vispārējās vēlēšanas, piecas prezidenta vēlēšanas, un tā ir rīkojusies kā demokrātisko valstu saimes locekle. Tā ir demokrātija, kas cīnās pret teroristu kampaņu. Un tā ir uzvarējusi.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Es vēlētos jums atgādināt, ka pirms dažiem gadiem mums Parlamentā bija debates par Šrilanku un ka tolaik Šrilankas valdība darbojās, lai panāktu rīcības brīvību, tai skaitā arī no Eiropas Savienības, balstoties uz neiejaucšanās, nevis starpniecības principu, lai sasniegtu risinājumu.

Man jānorāda, ka viss, par ko es izteicu šaubas minētajās debatēs sakarā ar iespējamiem notikumiem nākotnē, ir piepildījies. Tāpēc uzskatu, ka mums patiešām jāatgriežas pie starpniecības nostājas un tamilu tautas vārdā

jācīnās par autonomiju Šrilankas Ziemeļaustrumos. Ja mēs to nedarām, tad Eiropai jāuzņemas daļa vainas par šausmīgo asinspirti, kas tur norisinās.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, kā viena no Tokijas līdzpriekšsēdētājām Šrilankas miera procesā, Eiropas Komisija rūpīgi seko notikumiem Šrilankā. Mēs esam ļoti nobažījušies par pašreizējo situāciju un konflikta traģiskajām humānajām sekām, kā teikts oficiālajā ziņojumā, ko līdzpriekšsēdētāji pieņēma uz vietas 2009. gada 3. februārī.

Mēs ar bažām raugāties uz sarežģīto situāciju, kurā atrodas tūkstošiem valsts iekšienē pārvietoto cilvēku, kurus kā slazdā tur cīņas Šrilankas ziemeļos. Abi komisāri, *B. Ferrero-Waldner* un *L. Michel*, jau ir publiski izteikuši bažas par sekām, kādas karadarbība atstāj uz civiliedzīvotājiem, un ir aicinājuši abas puses, *LTTE* un Šrilankas valdību, aizsargāt civiliedzīvotājus, kā to pieprasa starptautiskās humānās tiesības, un ļaut cilvēkiem droši un brīvprātīgi doties prom no apgabaliem, kur notiek cīņas.

Komisija ir nobažījusies par saņemto informāciju par apstākļiem, kādos dzīvo pārvietotie cilvēki tā dēvētajos „labklājības centros”, kad tie no „tamilu tīģeru” kontrolētās teritorijas izkļuvuši valdības kontrolētos apgabalos. Ir svarīgi, lai arī šajās pagaidu nometnēs tiktu ievēroti starptautiskie standarti. Saskaņā ar starptautiskajām humānajām tiesībām, ANO dienestiem, Sarkanajam Krustam un citām humanitārās palīdzības organizācijām jānodrošina brīva piekļuve šiem centriem.

Komisija joprojām ir norūpējusies par cilvēktiesību situāciju Šrilankā, balstoties uz ziņojumiem par pretlikumīgām slepkavībām, nolaupīšanām un nopietniem draudiem plašsaziņas līdzekļiem. Ir ļoti svarīgi, lai valdība turpinātu sekot nozīmīgākajiem notikumiem. Nesenajā tikšanās reizē ar Šrilankas ārlietu ministru komisāre *B. Ferrero-Waldner* aicināja Šrilankas valdību izlēmīgi rīkoties, lai pārtrauktu cilvēktiesību pārkāpumus, ieskaitot pasākumus pret vainīgajiem, un lai nodrošinātu preses brīvību.

Komisija joprojām ir pārliecināta, ka Šrilankas etnisko konfliktu nav iespējams atrisināt militārā ceļā. Vispirms ir nepieciešams visaptverošs dialogs, lai vienotos par politisku risinājumu, lai panāktu ilgstošu mieru un izlīgumu, risinot jautājumus, kas izraisīja nemierus, un lai nodrošinātu atbilstošu dzīves telpu visām kopienām.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

11.2. Birmas bēgļu stāvoklis Taizemē

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Birmas bēgļu stāvokli Taizemē.⁽²⁾

Erik Meijer, *autors*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Birma ir pazīstama kā varmācīga militārā diktatūra, kurā daudz gadus ir spējusi saglabāt varu spekulantu kasta. Apspiešana un nabadzība daudzus cilvēkus ir piespiedusi bēgt no valsts vai arī mēģināt to darīt.

Valsts etniskā daudzveidība diktatūru gan pamato, gan nostiprina. Lielās teritorijās minoritātēm piederošās personas veido iedzīvotāju vairākumu. Tās cīnās par autonomiju un organizē protestus pret diktatūru. Militārie vadītāji uzskata, ka viņu diktatūra ir vajadzīga, lai varētu valsti uz visiem laikiem saglabāt nedalītu un lai pakļautu dumpīgos iedzīvotājus. Viņus vairāk interesē teritorija, nevis cilvēki, kuri tajā dzīvo. Piešķirot galvenās resursu izmantošanas koncesijas ārzemju uzņēmumiem, viņi atņem svarīgu ienākumu avotu vietējiem iedzīvotājiem, ar to arī nopietni kaitējot dabai un videi.

Nepieciešamību bēgt no valsts vēl vairāk pastiprina tas, ka reģionā netiek ņemti vērā vairākumā esošie iedzīvotāji. Režims dedzīgi tiecas likvidēt traucējošās grupas, cilvēkus vai nu nogalinot, vai arī vajājot, līdz tie atstāj valsti. Daudzi mūk pa jūru mazās laiviņās, ļoti riskējot iet bojā. Birmas kaimiņvalsts Taivānas robežu šķērso daudz bēgļu - saskaņā ar aprēķiniem pēdējos 25 gados kā bēgļi Birmu ir atstājuši vairāk par diviem miljoniem cilvēku un desmitiem tūkstoši bēgļu, kuriem nav atļauts ieeļot valstī, joprojām ir bezpajumtnieki, kas mitinās neitrālajā zonā, piekrastē.

Diemžēl simpātijas pret bēgļiem un solidaritātes jūtas pret viņiem Dienvidaustrumāzijā ir krietni mazāk attīstītas nekā Eiropā. Ļoti bieži bēgļus sūta atpakaļ, kaut arī tas viņiem nozīmē drošu nāvi. Sabiedriskā doma

⁽²⁾ Sk. protokolu.

uzrāda mazu ieinteresētības līmeni pat tad, ja ir runa par cilvēkiem, kuriem ir tāda pati reliģija, kā tas bija, piemēram, gadījumā ar musulmaņu kuģa bēgļiem, kas no Indonēzijas nokļuva Birmā.

Arī valdības lielāku prioritāti piešķir labām attiecībām ar saviem kolēģiem diktatūras valstīs, nevis izdara uz viņiem spiedienu sakārtot un uzlabot situāciju. Pat atsevišķām personām Eiropā ir tendence ieņemt līdzīgu nostāju, un mēs varam redzēt, cik katastrofāli tas ietekmē Āziju. Šis ir otrs iemesls, kādēļ mums jāmuļūnina Āzijas valstis rast risinājumu.

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētājas kundze, šis jautājums parāda, cik nožēlojamā stāvoklī atrodas minoritātes valstī, kur tās labākajā gadījumā tiek atstumtas un sliktākajā gadījumā pret tām izturas visnežēlīgākajā veidā. *Rohingya* tauta gadu gaitā ir pārcietusi divkārtu diskrimināciju. Viņiem kā musulmaņiem nav atļauts brīvi piekopt savu reliģiju – tās ir tiesības, kādas mēs ES uzskatām par pamattiesībām; viņu mošejas ir sagrautas un apgānītas. Kā etniskajai minoritātei, *Rohingya* pārstāvjiem sistemātiski tiek liegtas pilsoņu tiesības, kas lielākajā pasaules daļā tiek uzskatītas par pašsaprotamām: tiesības stāties laulībā, tiesības brīvi pārvietoties, tiesības uz tās valsts pilsonību, kurā tie dzīvo, un tiesības uz atbilstošu izglītību.

Slavinot pašiem savus progresīvos sasniegumus, mēs ES varam nepamanīt, ka daudziem cilvēkiem pasaulē nav pat šo pamattiesību. Mēs Parlamentā labi zinām, cik nožēlojams stāvoklis Birmā ir kopumā, bet kopš budistu mūku sacelšanās 2007. gadā šī valsts ir zināmā mērā pagaisusi no sabiedrības uzmanības.

Rohingya cilvēku, kas nebija īpaši pazīstami, atbaidošā nāve – īpaši to, kuri bēgšanai izmantoja kuģi – un uz kuriem attiecas šī rezolūcija, ir atkal pievērsusi mūsu uzmanību Birmas despotiskajam režīmam, valstij, kur citā ziņā ir tik liels cilvēku potenciāls. Militārās huntas necilvēcība ir krasā pretstatā Taizemes rīcībai, kura, manuprāt, savu atbildību par *Rohingya* bēgļiem ir uzņēmusies tikai daļēji, jo tā diemžēl apgalvo, ka lielākā bēgļu daļa ir vienkārši ekonomiskie bēgļi, kas, manuprāt, ir ļoti maz ticams, un mēģināja viņus nosūtīt atpakaļ. Taizemei ir nopietnāk jāizturas pret tās pieaugošo lomu kļūt par stabilitātes un humānisma balstu reģionā.

Turpretim uz Birmas militārajiem vadītājiem mēs varam likt ļoti mazas cerības, viņi ir bijuši tik neatsaucīgi uz mūsu daudzajiem lūgumiem pēdējos gados. Es ceru, ka huntas ģenerāļu nicinošā izturēšanās pret civilizētu nostāju kādu dienu vērsīsies pret viņiem pašiem, iespējams, ar starptautiskā krimināltribunāla palīdzību, kad Birma galā atbrīvosies no tirānijas.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētājas kundze, necilvēcīgais Birmā valdošais režīms jau labu laiku tūkstošiem civiliedzīvotājus piespiež pamest savu valsti, meklējot drošāku nākotni un augstākus dzīves standartus kaimiņvalstī Taizemē vai arī, šķērsojot Taizemi, citās Dienvidaustrumāzijas valstīs.

Starp šiem nabadzīgajiem cilvēkiem ir Rietumbirmas *Rohingya* kopiena, kas pēdējo gadu laikā kļuvusi par Birmas valdības veiktās etniskās tīrīšanas upuri. Diemžēl Taizemes iestādes šiem bēgļiem nesniedza humanitāro palīdzību, ko viņi nepārprotami bija pelnījuši. Ir saņemti ziņojumi, ka tā vietā šie cilvēki tikuši dedzīgi vajāti. Mēs aicinām Taizemes valdību ievērot Birmas bēgļu cilvēktiesības un pret viņiem izturēties ar cieņu, līdzcietību, godu un humānismu.

Šī rezolūcija dod man iespēju pievērsties arī 41 gadu vecajam Kipras izcelsmes Austrālijas rakstniekam *Harry Nicolaidēs*, kuram piesprieda trīs gadu ilgu brīvības atņemšanu Taizemē, inkriminējot karaliskās ģimenes apvainošanu 2005. gadā uzrakstītā romānā. *Nicolaidēs* kungs tajā laikā mācīja angļu valodu Taizemes universitātē, un savā romānā viņš ir tikai devis anonīmu norādi par kādu no Taizemes karaliskās ģimenes locekļiem un darbs, par kuru viņš tika notiesāts, bija skaidrs izdomājums.

Nicolaidēs kungs tiesas procesa laikā tika rādīts starptautisko plašsaziņas līdzekļu pirmajās lapās, ieslēgts kēdēs, reportieriem viņš stāstīja, ka pārdzīvo neizsakāmas ciešanas. *Nicolaidēs* kungs ir atvainojies karaliskajai ģimenei un lūdzis tai apžēlošanu.

Mēs uzskatām, ka *Nicolaidēs* kungs jau ir saņēmis pietiekami bargu sodu un sliktu izturēšanos no Taizemes iestādēm, kuras šo lietu izskatīja visiejušīgākajā un nepieņemamākajā veidā, un mēs aicinām tās un karalisko ģimeni nekavējoties atbrīvot *Nicolaidēs* kungu un ļaut viņam atgriezties mājās Austrālijā. Rīkoties pretēji būtu negudri, nožēlojami, un tas kaitētu Taizemei.

Marcin Libicki, autors. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs runājam par Šrilanku, Birmu un Taizemi. Citu sesiju laikā esam runājuši par citām valstīm. Tomēr runa vienmēr ir par nerimstošiem pilsoņu kariem, par slepkavībām, par cilvēku pamattiesību pārkāpumiem.

Mēs nekad nespēsim apturēt šos nežēlīgos noziegumus, ja neapzināsimies politiskos spēkus un bezprincipu ārpolitikas intereses, kas šos karus izraisa. Šie kari nevarētu bezgalīgi ilgi turpināties nabadzīgās valstīs, kuras patiesībā nevarētu tos atļauties, ja vien fonā nebūtu ārpolitikas intereses.

Tādēļ, lai izzinātu šo procesu, mums ir jāizdara divas lietas. Vispirms mums ir jāapzina, kādas ir šīs intereses un kas ir šie politiskie spēki un ar politiskām metodēm jāpārlicina tie apstāties. Otrkārt, mums ir jāizveido ātrās reaģēšanas, policijas un militārās vienības, kas veikš profilaktiskus pasākumus tajos gadījumos, kad politiskie līdzekļi nepalīdzēs. Eiropas Savienība spēj to izdarīt.

Catherine Stihler, autore. – Priekšsēdētājas kundze, izturēšanās pret *Rohingya* cilvēkiem un to diskriminācija biedē mūs visus. Kā musulmaņu minoritāte Birmā, kur valda budisti, viņi netiek atzīti par vienu no Birmas etniskajām minoritātēm. Viņiem ir maz likumīgo tiesību un, kā uzsvērts *Glenys Kinnock* iesniegtajā grozījumā Nr. 5, viņi saskaras ar tīši izraisītu nabadzību, atteikumu piešķirt pilsonību, pārvietošanās brīvības aizliegumu, patvaļīgu aplikšanu ar nodokļiem, zemes konfiskāciju un atteikumu atļaut noslēgt laulību.

Nav brīnums, ka ir tik daudz mēģinājumu atstāt Birmu, jo viņiem nav citu iespēju. Šokējošie ziņojumi par to, ka Taizemes iestādes, kas pamanīja kuģi, uz kura atradās tūkstotis *Rohingya* cilvēku pēc 12 dienām tā vietā, lai tos nogādātu drošībā, tauvā aizvilka atpakaļ starptautiskajos ūdeņos – bez navigācijas ierīcēm, pārtikas un ūdens, atstājot viņu likteni viņu pašu rokās, – tas izraisa šausmas katram, kam piemīt kaut mazumiņš cilvēciskā krietnuma.

Vēl vakar *The Guardian* rakstīja par citiem starpgadījumiem. Pēdējā gadījumā zvejnieks pamanīja 220 cilvēkus uz maza kuģīša bez klāja. Šie bēgļi apgalvoja, ka Taizemes iestādes viņus turējušas uz attālas salas divus mēnešus un ka pirms dzīšanas uz kuģa un pamešanas likteņa varā viņi tikuši sisti.

Jautājums par vardarbību un starptautiski koordinētas rīcības trūkumu, lai sniegtu palīdzību *Rohingya*, ir jārisina. Taizemei arī ir jāuzņemas atbildība. Taizemes premjerministram ir jārikojas. Problēmas ar Taizemes amatpersonu vardarbību ir nopietni jārisina. Taizemes valdībai ir jāparaksta ANO 1951. gada konvencija par bēgļu statusu un 1967. gada protokols. Kā teica organizācijas *Refugees International*, kas atrodas Vašingtonā, priekšsēdētāja vientieks *Joel Chamy*, *Rohingya* ir nepieciešama aizsardzība un patvērums.

Taizeme ir pateikusi, ka nevēlas to sniegt, taču šī problēma nepazudīs. Tiek saņemti ziņojumi par izturēšanos pret Birmas bēgļiem, kas nokļuvuši Malaizijā. Daudzus no viņiem pārdod verdzībā, sievietes un bērnus nodod seksuālajā verdzībā un vīriešus pārdod piespiedu darbam uz zvejas kuģiem. Daļa no šīm zīvīm var nonākt arī ES tirgū. Es ceru, ka šodien mēs varam uzsvērt Birmas bēgļu nozēlojamo situāciju un jo īpaši nozēlojamo *Rohingya* situāciju.

Raül Romeva i Rueda, autors. – (ES) Pirms divām nedēļām man bija iespēja apmeklēt Birmas iedzīvotājus un Taizemes – Birmas robežu. Tur es savām acīm redzēju netaisnību, ar kādu mēs izturamies pret atsevišķām pasaules daļām politiskā un plašsaziņas līdzekļu ziņā.

Pārāk bieži mēs pamanām tikai to, kas tiek plaši atspoguļots plašsaziņas līdzekļos. Tas, ko mēs redzējam Birmā, un ko vairs npublicē pirmajās lappusēs, ir drāma, kas īpaši neatšķiras no tā, kas mūs mobilizējis daudz citos gadījumos.

Mums ir ļoti skaidri vajāšanu, spīdzināšanu, nelikumīgu aizturēšanu, izvarošanu un citu Birmas militārās huntas veiktu negēlību piemēri. Viena no visapkaunojošākajām lietām pēdējā laikā bija tā sauktās konstitūcijas pieņemšana, kas pārkāpj demokrātijas pamatprincipus un garantē gandrīz pilnīgu nesodāmību par visām manis tikko pieminētajām darbībām.

Ir lieliski saprotams, ka cilvēki no šādas situācijas mūk, kā karenu iedzīvotāji jau vairākus gadus, un, kā mēs šodien ziņojam rezolūcijā, *Rohingya* iedzīvotāji arī ir bēguši un aizturēti Taizemē.

Sava apmeklējuma laikā šajā sakarībā es ievēroju, ka gan Taizeme, gan arī starptautiskā sabiedrība pret huntas izturēšanos satraucoši padevīgi. Piemēram, daudzas advokātu apvienības, opozīcijas partijas, bēgļi un politiskie ieslodzītie mūs brīdināja par briesmīgajām sekām, kas var piemēklēt Birmas iedzīvotājus, ja starptautiskā sabiedrība un jo īpaši Eiropas Savienība atbalstīs un apstiprinās šīs neīstās vēlēšanas, kuras Valsts miera un attīstības padome SPDC rīko 2010. gadā. Viņi brīdināja mūs, ka tas huntai dos rīcības brīvību arī turpmāk nesodīt pastrādāt visdažādākos noziegumus.

Politiskās un etniskās grupas, kas iebilst pret huntas, ir ļoti labi organizētas un ir izstrādājušas alternatīvu konstitūciju, kura ir daudz atbilstošāka tiem principiem, ko mēs aizstāvam Eiropas Savienībā. Tādēļ pamest

viņus vienus savā cīņā būtu liela kļūda no mūsu puses un padarītu mūs par aktīviem vai pasīviem Birmas diktatūras sabiedrotajiem.

Giovanna Corda, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, vakar es redzēju dažus Birmas *Rohingya* bēgļu attēlus. Uzturēšanos šajās mazajās laiviņās raksturo cilvēku ciešanas.

Pēc īsas aizturēšanas Taizemes flote tās pavadīja ārpus teritoriālajiem ūdeņiem un atstāja likteņa varā. Un tomēr Taizeme vēlas sevi parādīt kā bēgļiem un patvēruma meklētājiem viesmīlīgu valsti. Turklāt, būdama Birmas kaimiņvalsts, Taizeme labi apzinās huntas radītos necilvēcīgos dzīves apstākļus, kas daudzus Birmas iedzīvotājus piespiež emigrēt, riskējot ar dzīvību, pārvarot šķēršļus, ko es raksturotu kā došanos drošā nāvē.

Mēs aicinām Taizemi, kā arī citas ASEAN valstis mēģināt atrast ilglaicīgu risinājumu bēgļu jautājumam, jo īpaši *Rohingya* bēgļu jautājumam, par ko runājam šodien.

Mēs vēlētos arī aicināt Taizemi ratificēt Apvienoto Nāciju Organizācijas 1951. gada konvenciju par bēgļu statusu un 1967. gada protokolu.

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, cilvēktiesību pārkāpumu problēma Birmā ir vairākas reizes apspriesta pašreizējā Eiropas Parlamenta pilnvaru termiņa laikā.

Birma, valsts, kas ir pazīstama tās brīnišķīgo, zelta pārpilno budistu tempļu dēļ, ir arī cietums tūkstošiem Birmas iedzīvotāju. Tie dzīvo vienā no lielākajiem politiskajiem režīmiem pasaulē, no kura mēģina aizbēgt – uz ASV, Austrāliju, Kanādu, uz Eiropas valstīm un tās kaimiņvalstīm. Pēc rezolūciju pieņemšanas, kas aicina atbrīvot tūkstošiem politiešlodziņus, tostarp daudzus politiskos līderus, kuru vidū vispazīstamākais ir viens no Nobela prēmijas laureātiem, un pēc starptautisko organizāciju protestiem pret bērnu pakļaušanu karaklausībai Birmā, kurus pēc tam nodarbina piespiedu darbā, liedzot tiem pienācīgas rūpes, šodien mēs diskutējam par cilvēktiesību pārkāpumu problēmu.

Bēgot no Birmas elles, tūkstošiem cilvēku – musulmaņu minoritātei piederīgo – ir Taizemes teritorijā aizturēti savās laivās, tauvā aizvilkti neitrālajos ūdeņos un pamesti bez navigācijas iekārtām un pārtikas, vai arī daži no tiem ir apcietināti.

Musulmaņu etnisko minoritāti vajā Birmas militārā režīma vara. Šajā vajāšanā ietilpst pilsoņu tiesību noliegšana, apcietinājums, ierobežota piekļuve izglītībai, laulību ierobežojumi, brīvas pārvietošanās ierobežojumi un mošeju, baznīcu un citu pielūgsmes vietu iznīcināšana. Lai gan mums jānovērtē Taizemes varas iestāžu piešķirtā atļauja Taizemē īslaicīgi uzturēties bēgļiem un arī Taizemes premjerministra deklarācija, kurā viņš ir paziņojis par izmeklēšanu, nesenie notikumi tomēr ir acīmredzams piemērs tam, kā taizemieši pārkāpj cilvēktiesības.

Protams, mēs atbalstām rezolūciju, kura tomēr neaizskāra cilvēciskās traģēdijas reģionā, kur konfliktu pamatā ir ne vien nehumāns militārais režīms un reliģiskie konflikti, bet arī dažādu spēku intereses. Tāpēc ir nepieciešams efektīvāk pretoties gan militārajai huntai, gan atšķirīgu ticību piekritēju vajātāju grupu separātisma tendencēm.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pēdējo gadu laikā tūkstošiem birmiešu ir atstājuši savu valsti, baidoties no valdošā militārā režīma represijām un bada dēļ, kurš kļūst arvien izplatītāks, meklējot patvērumu Taizemē vai Dienvidaustrumāzijā. Šī problēma galvenokārt attiecas uz *Rohingya* etnisko minoritāti, kura dzīvo valsts rietumu daļā. Viņiem sistemātiski tiek liegta pilsonība, viņu vārda brīvība un pārvietošanās brīvība ir ierobežota, un viņiem tiek liegtas citas būtiskas cilvēktiesības.

Birmas bēgļu problēmai ir reģionāla dimensija, un kaimiņvalstīm, piemēram, Indijai, Bangladešai un Indonēzijai ir ciešāk jāsadarbojas, lai atrisinātu problēmu un nodrošinātu bēgļiem pienācīgu aprūpi un patvērumu. Starptautiskās aģentūras ziņo par nehumānu izturēšanos pret Birmas bēgļiem un par viņu brutālo padzišanu, kas nozīmē nolemt viņus drošai nāvei. Kad Taizemes krasta apsardze izstūma atklātā jūrā kuģi, uz kura klāja atradās tūkstoš bēgļi bez jebkādam pārtikas rezervēm, tā bija necilvēcīga rīcība, kas noveda pie daudzu bēgļu nāves.

Turklāt Birmas militārā režīma rīcības un vardarbības akti pret *Rohingya* minoritāti ir strikti jānosoda, un viņiem jāizvirza prasība pilnībā ievērot pilsoņu tiesības.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Šiem traģiskajiem notikumiem uz Birmas-Taizemes robežas ir divas puses. Tas ir nožēlojami, ka Taizemes varas iestādes ir ķērušās pie neattaisnojamiem paņēmieniem, jo vairāk tāpēc, ka Taizeme ir pazīstama kā valsts, kurā tiek respektētas cilvēktiesības, un kas uzņem daudzus bēgļus.

Premjerministrs ir paziņojis, ka visi šie notikumi tiks izmeklēti un ka tie, kuri neatbilstoši izturējušies pret birmiešu kuģi, tiks sodīti. Cerēsim, ka šie solījumi tiks pildīti. No otras puses, tā nav pirmā reize, kad mēs esam apsprieduši nekaunīgo un nepieņemamo Birmas režīma rīcību. Es domāju, ka Eiropas Savienībai jāpieņem stingri pasākumi, un mēs patiesi gaidām no lielākajām valstīm ne tikai vārdus, bet arī rīcību. It sevišķi Ķīnai ir jāizdara spiediens uz Birmu, lai tā ievērotu opozīcijas un minoritāšu tiesības.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, šodien Parlamentā tika pieņemts ziņojums par obligātajiem standartiem patvēruma meklētāju uzņemšanai. Tiem jāattiecas arī uz tādām valstīm kā Birma un Taizeme. Šodien mēs stājamies Birmas musulmaņu minoritātes tiesību aizsardzībā, pateicoties Eiropas Parlamenta pārstāvjiem.

Situācija ir kļuvusi šokējoša un satraucoša, kad Taizemes kareivji piespieda šos Birmas bēgļus atgriezties okeānā kuģos bez dzinējiem; tiek lēsts, ka vismaz 500 cilvēki gāja bojā. Izdzīvojušo ziņojumi ir Taizemi nosodoši, un tas vēl ir maigi teikts. Nosūtīt bēgļus atpakaļ briesmās jau ir slikti, taču nodot tos likteņa varā drošā nāvē ir vēl daudz sliktāk. Citi ir atstāti Taizemē, kur tie strādā vergu darbu.

Premjerministrs no savas puses ir apsolījis veikt pilnīgu izmeklēšanu, bet mums viņš ir jāatbalsta, lai viņš varētu rīkoties neatkarīgi no armijas un savā rīcībā ievērot starptautiskās humānās normas.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šajā sēžu zālē mēs daudzas reizes esam runājuši par situāciju Birmā. Tāpēc nevienam nepārsteidz, ka apdraudētajiem Birmas iedzīvotājiem jāveic tik bīstami mēģinājumi glābties pāri Andamanas jūrai.

Pret tiem, kuri sasniedz Taizemes piekrasti, bieži izturas necilvēcīgi. Viņi tiek izsūtīti jūrā bez iespējas rīkoties un bez dzinējiem. Taizemes Iekšējās drošības rīcības vienība apcietinājusi četrdesmit sešus *Rohingya* minoritātes pārstāvjus, kad viņi bija sasnieguši *Phrathong* salu. Viņiem nav likumīga atbalsta, kā arī kontakta ar advokātiem par bēgļu jautājumiem. Birmas bēgļiem nekavējoties ir nepieciešama humānā palīdzība un patvērums.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Komisija kā prioritāram jautājumam seko situācijai Mjanmā un Taizemē, tostarp nesenajiem starpgadījumiem, kad bēgļi no Bangladešas Taizemē nonāca grūtos apstākļos.

Taizeme izmitina aptuveni 140 000 bēgļu deviņās nometnēs pierobežā. Vairāk kā miljons Mjanmas iedzīvotāju veido nozīmīgu darbaspēka daļu Taizemē lauksaimniecības nozarē, tekstila rūpniecībā un tūrisma nozarē. Taizemē iesprostotie *Rohingya* kuģa cilvēki ir daļa no daudzšķautņainās, uzspiestās vai brīvprātīgās emigrācijas no Mjanmas. Turklāt Taizemē ir jārisina arī citi ar bēgļiem saistīti jautājumi, piemēram, jautājums par *Hmong* ļaudīm no Laosas.

Šo jautājumu sarežģītība prasa visaptverošu politisku, humanitāru, ekonomisku un sociālu risinājumu. Komisija veic intensīvas pārrunas ar starptautisko sabiedrību un Taizemes valdību, meklējot iespējamus risinājumus.

Nesenās politiskās neskaidrības Taizemē pārtrauca dialogu ar valdību par šo jautājumu, bet tas ir īslaicīgi. Līdz ar to Komisija cer, ka ES iniciatīvas sadarbībai ar valdību rezultātā radīsies konstruktīva pieeja.

2009. gada 29. janvārī ES Trijotne vēstnieku līmenī Bangkokā izteica savas bažas Taizemes varas iestādēm. Tā apsveica valdības nolūkus pilnībā izmeklēt starpgadījumus un ziņot par saviem atklājumiem, kā arī mudināja Taizemes valdību pret cilvēkiem, kuri ierodas Taizemes ūdeņos ar kuģiem, izturēties atbilstoši starptautiskajiem humanitārajiem un cilvēktiesību standartiem.

Komisija apsveic valdības nodomu nodrošināt ANO Augstā Komisāra bēgļu jautājumos biroja pārstāvjiem piekļuvi cilvēkiem no kuģiem.

Komisija mudina Taizemes valdību mēģināt sadarboties reģiona līmenī, iesaistot arī ANO Augsto Komisāru bēgļu jautājumos, jo iepriekš pieminētajiem *Rohingya* jautājumiem nepieciešams visaptverošs risinājums.

Visbeidzot, ilgtspējīgs risinājums nevar rasties īstermiņa drošības apsvērumu rezultātā. Jāņem vērā ilgtermiņa humanitārie, politiskie un sociāli ekonomiskie apsvērumi.

Par spīti tam, ka Taizeme nav 1951. gada Bēgļu konvencijas dalībniece, Taizemes karaliskā valdība pagātnē ir veikusi humanitāra rakstura pasākumus. Komisija turpinās atgādināt Taizemes varas iestādēm stingri ievērot starptautiskos cilvēktiesību standartus kā priekšnoteikumu jebkura lēmuma pieņemšanai.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

11.3. Brazīlijas atteikums izdot Cesare Battisti

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debates par sešiem priekšlikumiem par Brazīlijas atteikšanos izdot *Cesare Battisti*.⁽³⁾

Mario Mauro, autors. - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, *Antonio Santoro*, cietuma darbinieks, *Lino Sabađin*, miesnieks, *Perluigi Torregiani*, juvelieris un *Andrea Campagna*, valsts policijas virsnieks: šie ir četru pilsoņu vārdi, kuri kopā ar daudziem citiem zaudēja dzīvību no 1978. gada 6. jūnija līdz 1979. gada 19. aprīlim, kurus nogalināja neprātīgie teroristu organizāciju slepkavas, kas mēģināja gāzt demokrātisko iekārtu Itālijā. Un viena viņu slepkavas vārds ir *Cesare Battisti*.

Vispirms es vēlos atkārtot Itālijas prezidenta *Napolitano* nožēlu par Brazīlijas prezidenta *Lula* kunga lēmumu piešķirt politiskā bēgļa statusu Itālijas teroristam *Cesare Battisti*, kuram tiesa ir piespriedusi mūža ieslodzījumu par slepkavībām „svina gadu” (terorisma periods Itālijā) laikā.

Ļaujiet man atgādināt, ka *Battisti* par vainīgu ir atzinuši ne tikai Itālijas tiesneši, bet arī Francijas tiesneši un Eiropas Cilvēktiesību tiesa. Šis ir neizprotams un ārkārtīgi nopietns gadījums, ko Eiropas iestādes nevar un nedrīkst atstāt bez ievēribas. Mums ir pienākums pret *Battisti* upuru piederīgajiem, taču vēl lielāku pienākumu mums uzliek tas, ka Eiropas Savienība jau daudzus gadus ir noteikusi pretterorisma stratēģiju, lai garantētu pilsoņiem drošību un aizsargātu demokrātiskās institūcijas. Tādējādi noskatoties un neko nedarot nozīmētu iznīcināt iepriekšējo gadu pūliņus, lai plecu pie pleca cīnītos pret pastāvošajiem draudiem.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas arī cer, ka Brazīlija jautājumu pārskatīs un nopietni padomās par ļoti jutīgo, taču pilnīgi pamatoto pieprasījumu. Brazīlija ir liela demokrātiska valsts, un tai vienmēr ir bijušas lieliskas attiecības ar Eiropu un Itāliju, tieši tādēļ mūs pārsteidza durvju aizciršana šajā jautājumā. Patiešām, draudzības un mūsu valstu interešu ievērošanas dēļ, draudzības, sadarbības un partnerattiecību nolīgumu, kas saista Brazīliju ar Eiropas Savienību dēļ gan politiskā, gan ekonomiskā ziņā, visām iesaistītajām pusēm ir jārikojas izlēmīgi un efektīvi.

Eiropai ir jābūt vienotai, atbalstot Itālijas valdību, kura izmanto visus likumīgos līdzekļus politiskā un diplomātiskā spiediena izdarīšanai un visus tiesiskos līdzekļus, lai taisnība uzvarētu. Brazīlijas pieņemtais lēmums ir milzīgā pretrunā ar priekšstatu par Eiropas Savienību, jo tas šķietami parāda, ka vienā no dalībvalstīm notiek politiskā vajāšana un spīdzināšana. Īsi sakot, mēs patlaban risinām nepieņemamo situāciju, kurai nav nekādas saiknes ar realitāti.

Manuel Medina Ortega, autors. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka *Mauro* kungs situāciju raksturoja ļoti labi. Tas cilvēks ir slepkava - viņš ir nogalinājis četrus cilvēkus. Viņu Itālijas tiesa ir atzinusi par vainīgu arī citās noziedzīgās darbībās, piemēram, līdzdalībā bruņotā grupā, ieroča turēšanā – noziegumos, kurus atzīst par smagiem vairākumā Eiropas Savienības valstu, – kā arī vardarbībā.

Šo cilvēku par vainīgu ir atzinusi Itālijas tiesa. Tagad mēs konstatējam, ka 17. decembrī Brazīlijas valdība, demokrātiskas valsts valdība, ir piešķīrusi viņam politiskā bēgļa statusu.

Kā jau teica *Mauro* kungs, Eiropas Savienībai ir jāizrāda solidaritāte ar Itālijas valdību un jāparāda Brazīlijai – draudzīgai demokrātiskai valstij – ka tā ir pieļāvusi kļūdu.

Brazīlijas iestādes mūs informēja, ka lieta joprojām atrodas federālajā augstākajā tiesā, kur tā ir pārsūdzēta, taču skumji ir tas, ka jautājums ieguvīs šādu ievirzi.

Ir jāatceras arī, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesa noraidīja *Battisti* kunga lūgumu viņu aizsargāt un ka Eiropas Savienības darbības pamatā ir cilvēku pamattiesību ievērošana, kas ir būtisks Eiropas Konstitūcijas elements.

Tādēļ, ņemot vērā Eiropas Savienības un Brazīlijas draudzības saites, Brazīlijas iestādēm būtu jāatgādina, ka ES ir labs sabiedrotais un draugs un ka mēs ceram, ka Brazīlija no savas puses tāpat kā iepriekš rīkosies atbilstoši minētajam.

Carl Schlyter, autors. – (SV) Es vēlētos, lai mēs šī jautājuma vietā apspriestu jautājumu par Filipīnām, kur mēs patiesi varētu dot ieguldījumu daudzu cilvēku dzīvību glābšanā. Šobrīd mēs diskutējam par konkrētu

⁽³⁾ Sk. protokolu.

tiesvedību, ko patlaban izskata tiesa, lai varētu paziņot, ka mēs aizstāvam principus un tiesu varu. Valstī, no kuras esmu es, viens no likuma varas pamatprincipiem ir, ka Parlaments neiejaucas konkrētās lietās, kuras izskata tiesa.

Es un mūsu grupa uzskatām, ka ir pilnīgi aplam atsevišķu lietu, ko izskata tiesa, apspriest Parlamentā. Diemžēl šī nav ne pirmā, ne pēdējā reize, jo drīz mēs balsosim par *Medina* ziņojumu, kura saturs ir tieši tāds pats. Patlaban notiekošā tiesvedībā pret *Pirate Bay*, ko izskata Zviedrijas tiesa, Parlaments komentēja jautājumu par vainas atzīšanu, lai arī lieta joprojām tiek izskatīta. Es patiesi ceru, ka tas nekļūs par ieradumu, jo, ja tā notiks, tad tieši mēs šeit Eiropas Savienībā būsim tie, kuri apstrīd paši savus likuma varas principus, un tas būtu ārkārtīgi bēdīgi. Paldies!

Atvainojiet, es aizmirsu pieminēt ko svarīgu.

Ja neesam apmierināti ar to, kā Brazīlija un Eiropa izskata lietas par noziedznieku izdošanu un ja neesam apmierināti ar to, kā mūsu tiesību aktus interpretē valstu tiesās, mums likumi ir jāmaina, lai tie būtu visiem vienādi. Mums nav jālaužas un jāmēģina ietekmēt konkrētu lietu. Tas ir tiesu, prokuroru un advokātu, nevis Parlamenta darbs. Mēs veidojam likumus, un likumdošanas varas princips nosaka, ka tiesa ir tā struktūra, kas likumus interpretē.

Cristiana Muscardini, *autore*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ir patiešām apkaunojoši, ka Eiropas Parlamenta deputāts lūdz vārdu Parlamentā, nebūdamas pat izlasījis tekstu rezolūcijai, kuru ir parakstījušas visas lielākās deputātu grupas, un runā nepatiesību - tiesvedība ir izbeigta pirms vairākiem gadiem.

Ļaujiet man aplūkot mūsu problēmu. Mums draudzīgas valsts valdība, ar kuru mēs sadarbojamies, nedrīkst aizstāvēt terorista un vairākkārtēja slepkavas, kurš vairākas reizes atzīts par vainīgu, plosīšanos. Mēs vēlamies uzsvērt jau vēstulē Padomes priekšsēdētājam izteikto nepieciešamību sarīkot debates Padomē par šo neiedomājamo situāciju un, ņemot vērā pēdējā laika starptautisko terorismu, izskatīt un izlemt jautājumu par noteikumiem par noziedznieku izdošanu, kas būtu visiem vienādi – gan 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm, gan arī starp Eiropas Savienību un trešām valstīm.

Neviens nedrīkst pieļaut, lai kāds, kas ir nogalinājis neapbruņotus cilvēkus un izmantojis visus iespējamus līdzekļus, lai izvairītos no tiesas un upura piederīgajiem, iegūtu vajāšanas upura statusu un radītu bīstamu precedentu, kas kaitētu likumam un sabiedrībai.

Marios Matsakis, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, personām, ko tiesas ir atzinušas par vainīgām, ir jāsaņem sods, nevis jākļūst par bēgļiem kādā citā pasaules valstī.

Cesare Battisti ir Itālijā par vainīgu atzīts slepkava, un Brazīlijas iestāžu pieņemtā nostāja viņu pasargāt no ES tiesas ir ne vien nepieņemama, bet arī apkaunojoša un nosodāma visstingrākajā veidā, un mums, kā arī visām citām iestādēm un struktūrām ES, ir visas tiesības to pateikt. Es ceru, ka Brazīlijas valdība sapratīs un pārskatot lietu izdarīs to, kas tai jāizdara, un *Battisti* kungu pēc iespējas ātri izdos Itālijas iestādēm, pirms šīs lietas dēļ radīsies nopietnas sekas citādi labajām ES un Brazīlijas attiecībām. Brazīlija nedrīkst kļūt par miera ostu par vainīgiem atzītiem kriminālnoziedzniekiem, un ES nedrīkst pieļaut, lai noziedznieki izbēgtu no soda.

Roberta Angelilli, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ar šo kopējo rezolūcijas priekšlikumu Parlaments liks sadzirdēt savu balsi starptautiskā līmenī, saistībā ar lietas pārskatīšanu par *Cesare Battisti* izdošanu un vēl jo vairāk, šis solis apliecinās cieņu viņa upuriem un izrādīs vienotību ar viņu ģimenēm, kuras vairāk nekā 20 gadus ir gaidījušas, lai tiktu īstenotas viņu pamattiesības uz taisnīgu tiesu, uz ko bija jāgaida tik ilgi. Nav nepieciešams teikt kaut ko vairāk, priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlos dažas atlikušās sekundes, kas atvēlētas manai runai, veltīt klusuma brīdim upura piemiņai.

(Parlaments ievēroja klusuma brīdi vienu minūti)

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pateicos jums, *Angelilli* kundze par šo svarīgo žestu, kas parāda, cik ļoti šī Parlamenta izturēšanās atšķiras no Eiropas Savienības izturēšanās, kas gluži kā Poncijs Pilāts liekulīgi mazgā rokas nevainībā, lai arī patiesībā šajā lietā ir iesaistītas divas valstis - Itālija, kas ar saviem upuriem un ļoti grūtiem gadiem ir samaksājusi ārkārtīgi augstu cenu par terorismu, un Francija, kas ir tajā iesaistīta līdz kaklam, pateicoties nožēlojamajai, bēdīgi slavenajai kreisā spārņa „kaviāra” lobija interesei, kurš jau guvis ievērību *Petrella* lietā un kuram droši vien arī ir loma slepenajos dienestos.

Šādā veidā Eiropas Savienība vājina savas pretterorisma direktīvas un zaudē jebkādu autoritāti globālajā terorisma apkarošanas stratēģijā. Es vēlētos uzzināt, vai būtu noticis tas pats, ja runa būtu par Vācijas teroristu

no Sarkanās armijas grupējuma? Eiropa tomēr Brazīlijai saka, ka atteikšanās izdot tādus komunistus un kriminālnoziedzniekus kā *Battisti*, kurš šodien, lai arī cietumā, tomēr nīrgājas par saviem upuriem, pašu valsti padarīs par kriminālnoziedznieku un teroristu patvērumu.

Šāda rīcība var padarīt problemātiskus visus partnerattiecību līgumus un, manuprāt, arī līdzdalību G8. Mums ir pilnīgi skaidri jāpasaka: nav pieļaujams vienoties ar teroristiem. Teroristiem, kas ir notiesāti likumīgos tiesas procesos – jo mūsu valstī ir lieliska tiesiskā sistēma, kur neviens netiek spīdzināts un tiesas procesi notiek likumīgi – ir jāizcieš savs sods līdz pašai pēdējai dienai. Teroristiem, slepkavām un komunistiem!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es lūdzu vārdu tādēļ, ka 10 gadus biju Vācijas un Brazīlijas Parlamentārās grupas priekšsēdētājs Vācijas parlamenta apakšpalātā un ļoti labi pazīstu Brazīliju. Esmu patiešām izbrīnīts par *Lula* administrācijas atteikšanos izdot šo par vainīgu atzīto slepkavu Eiropas Savienības dalībvalstij. Es ceru, ka tiesas process Brazīlijā tiks pabeigts ļoti ātri.

Lula administrācija ir īpaši apņēmusies ievērot cilvēktiesības. Viens no cilvēktiesību aspektiem ir tas, ka par vainīgiem atzīti slepkavas ir jāsauc pie atbildības, un es ceru, ka šis rezolūcijas priekšlikums būs spēcīgs atbalsts. Es personīgi izmantošu savus sakarus ar Brazīlijas parlamentāriešiem un parūpēšos par to, lai uz valdību tiktu izdarīts spiediens arī Brazīlijā, lai šis pieprasījums izdot noziedznieku tiktu izpildīts.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, kopš Otrā pasaules kara beigām daudzi nacistu kriminālnoziedznieki, lai izbēgtu no soda, bēga uz Dienvidameriku. Mēģinājumi tos atgriezt atpakaļ un saukt pie atbildības ir bijuši ārkārtīgi sarežģīti. Tas noveda pie tādiem bezizejas soļiem kā, piemēram, kad Izraēlas operatīvie dienesti vienkārši nolaupīja *Eichmann* Dievidamerikā, lai viņu varētu saukt pie atbildības.

Ir zināms, ka tradīcija bēgt uz Dienvidameriku vēl pastāv, kā arī pārliecība, ka tur iespējams sameklēt patvērumu un ka viņi tur varēs mierīgi vadīt savas dienas nesodīti, neraugoties uz pastrādātajiem noziegumiem. Šāda veida rīcība, tāpat kā Brazīlijas valdības rīcība, saglabā šo pārliecību un diemžēl rada sajūtu, ka izvairīšanās no soda ir ļoti izplatīta. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, lai šis priekšlikums par noziedznieku izdošanu tiktu pieņemts.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, Komisija zina par Brazīlijas tieslietu ministra neseno lēmumu piešķirt politisko patvērumu Itālijas pilsonim *Cesare Battisti*, kuram Itālijas tiesa aizmuguriski ir piespriedusi mūža ieslodzījumu.

Mēs esam rūpīgi apsvēruši Komisijas lomu šajā situācijā, jo īpaši pēc tam, kad Itālijas Eiropas lietu ministrs *Andrea Ronchi* pagājušajā nedēļā lūdza priekšsēdētāja vietniekam *J. Barrot* atbalstīt Itālijas iesniegto lūgumu Brazīlijas valdībai izdot kriminālnoziedznieku.

Kā tas tika arī izklāstīts Itālijas valdībai, Komisijai nav iespējas iesaistīties šajā lietā. ES līgumā par šo jautājumu paredzētā nostāja ir pilnīgi skaidra – Eiropas Savienības un Komisijas likumīgās pilnvaras sadarbībai krimināllietās ir spēkā tikai ES 27 valstu juridiskajā telpā. Eiropas Savienība var veicināt noziedznieku izdošanu dalībvalstu starpā, taču tai nav pilnvaru sadarbībai krimināllietās, kas notiek starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Itālijas divpusējās attiecības ar Brazīliju šajā jautājumā reglamentē 1989. gadā parakstītais divpusējais nolīgums.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Tagad mēs turpināsim balsot.

12. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākošais punkts ir balsojums.

(Par balsojuma rezultātiem un citu informāciju par balsojumu: sk. protokolu)

– Pirms balsojuma:

Martine Roure (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, jūs domāsi, ka esmu ļauna, taču es domāju, ka, ja tik maz deputātu piedalās balsojumā par tik svarīgiem ziņojumiem un tik svarīgām rezolūcijām – un tā, protams, nav to deputātu vaina, kuri atrodas šeit – atklāti sakot, es uzskatu, ka situācija ir bezcerīga un ka runa ir par uzticēšanos mums.

Tādēļ personīgi es nespēju pieņemt, ka šeit mūsu vēl ilgi būs tik maz, un vienlaikus ir arī jāuzdod jautājums par to, vai šeit ir kvorums. Es labi zinu, ka, lai būtu kvorums, šeit jābūt 40 deputātiem. Tā kā mēs šeit esam tikai mazliet vairāk par 40, tas ir sarežģīti, bet, manuprāt, kaut kas lietas labā ir jādara.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Tā kā šo jautājumu ir izvirzījuši mazāk par 40 deputātiem, mēs sāksim balsošanu.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, tā tas ir jau pēdējos piecus gadus. Tā tas nav tikai šodien. Šodien ir mazliet par vēlu uz to norādīt.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es vēlos uzsvērt tikai to, ka šī problēma attiecas uz sociāldemokrātiem un, iespējams, uz atsevišķām citām grupām arī, taču ne uz Eiropas Tautas partiju, kas apzinās savu atbildību attiecībā uz šo svarīgo tematu un piedalās krietni lielākā skaitā nekā pārējie.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, jums ir pilnīga taisnība. Kvoruma procedūru var piemērot tikai pēc 40 deputātu vai arī sēdes priekšsēdētāja pieprasījuma. Tādēļ, ja jūs to vēlaties, ja jūs piekrītat Roure kundzes teiktajam, ka šīs debates ir pārāk svarīgas un ka tās ir jāpārtrauc, jūs pati varat ierosināt kvoruma procedūru un šo balsojumu apturēt, ja uzskatāt, ka tas ir noderīgi.

Mario Mauro, autors. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos Onesta kungam, taču domāju, ka vēl viens mēģinājums jaunākajā gadījumā glābt teroristu, kurš daudz reizes ir atzīts par vainīgu, ir zaudēts.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es tikai vēlējos teikt, ka ceturtdienas pēcpusdienās tiek apspriesti vissvarīgākie jautājumi un ka tādēļ, ņemot vērā to svarīgumu, šie svarīgie jautājumi patiešām ir jāapspriež ceturtdienas pēcpusdienās. Vainot var tikai tos, kuri ceturtdienās nepiedalās. Viņi nepilda savu darbu, un viņiem būtu jāpārdomā, vai viņi vēlas arī nākamreiz mukt no Eiropas Parlamenta.

Priekšsēdētāja. – Šim jautājumam ir plašāka politiskā dimensija. Vainojami ir ļoti daudzi - gan politiskās grupas, gan deputāti. Onesta kungs, es nevaru pārkāpt procedūru. Noteikumi paredz, ka es varu atbalstīt 40 deputātu lūgumu, kas nav piemērojams dotajā brīdī.

12.1. Stāvoklis Šrilankā (balsojums)

– Pirms balsojuma par 2. punktu:

Manuel Medina Ortega, autors. – (ES) Es piedalos šajā sēdē, taču saskaņā ar vienošanos ar Sociāldemokrātu grupu, es balsojumā nepiedalīšos. Bet es esmu šeit.

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētājas kundze, es lūdzu veikt pēdējās izmaiņas mutiskā jautājuma formulējumā – ja to atļauj Parlaments – jo tagad esam noskaidrojuši, kas kopējā rezolūcijā rada neskaidrības.

Sākotnējais formulējums bija „uguns pārtraukšanas periods” (*non fire period*), mūsaprāt, tādā formulējumā nav nekāda pamata, tādēļ mēs to nomainījām ar „pamiers” (*cease-fire*). Tagad izrādījās, ka līdzpriekšsēdētāju deklarācijas oficiālajā tekstā, kur ir runa par Eiropas Savienību, ir izmantots šis formulējums – kurš ir dīvains un tomēr tas rakstiski tiek izmantots – “uguns pārtraukšanas periods” (*no-fire period*). Vai mēs nevarētu tādēļ aizstāt vārdu „pamiers” (*cease-fire*) ar vārdiem „uguns pārtraukšana” (*non-fire, no-fire*), jo tas atspoguļotu oficiālo līdzpriekšsēdētāju tekstu?

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka šeit kaut kas slēpjas, un, manuprāt, Tannock kungam mums vajadzētu izstāstīt arī par to, pirms mēs balsojam. Ir vēl viena sīka izmaiņa.

Charles Tannock (PPE-DE), autors. – Priekšsēdētājas kundze, vārds “humanitārā” palīdzība tika iekļauts tikai tādēļ, lai būtu skaidrs par kāda veida palīdzību mēs runājam.

Taču svarīgi ir teikt “uguns pārtraukšanas periods” (*no-fire period*), jo tāds ir formulējums līdzpriekšsēdētāju deklarācijā.

Raül Romeva i Rueda, autors. – (ES) Jā, kaut kas te nav skaidrs, bet es nezinu, vai tas ir vai nav pārpratoms. Teorētiski mutiskā grozījuma versijas teksts būtu jālasa kā „pamiers” (*cease-fire*), nevis „uguns pārtraukšana” (*non-fire*). Vai tas tā ir, vai esmu pārpratis?

Teksts ir šāds: „pamiers” (*cease-fire*)

Charles Tannock, *autors*. – Priekšsēdētājas kundze, es tikko sapratu, ka, pateicoties kārtībai, kādā grozījumi ir izdrukāti balsošanas sarakstā, es tikko lasīju mutisko grozījumu K) apsvērumam. Atvainojos par pārpratumu, bet patlaban mēs grozām 2. punktu. Tas var izskaidrot, kādēļ radās sajukums. Vai mēs nevarētu balsot par balsošanas sarakstā iekļautajiem jautājumiem pretējā secībā? Es atvainojos, bet manā sarakstā jautājumi nav pareizajā kārtībā. Patlaban es lasīju grozījumu, ko vēlētos K) apsvērumā, nevis 2. punktā, jo tas ir nākamais punkts, par kuru mēs balsosim. Atvainojos par pārpratumu.

2. punkta grozījums, kuru mums būtu vajadzējis pieņemt pagājušajā reizē, ir: „Uzkats, ka militārā uzvara pār Tamilu Eelam Atbrīvošanas kustību (LTTE), kā to paredzējusi Šrilankas valdība, nenovērsīs nepieciešamību rast politisku risinājumu, lai nodrošinātu ilgstošu mieru”. Tā tas ir balsošanas sarakstā.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, lai būtu korekti, tagad būtu jābalso par K) apsvērumu.

– Pirms balsojuma par I A apsvērumu:

Charles Tannock, *autors*. – Priekšsēdētājas kundze, es to tagad atkārtošu *Romeva i Rueda* kunga dēļ.

K) apsvēruma ar mutisko grozījumu tagad ir šāds: „Tā kā Tokijas līdzpriekšsēdētāji ir aicinājuši Šrilankas valdību un LTTE kopīgi pasludināt uguns pārtraukšanas periodu (*no-fire period*), lai dotu iespēju evakuēt sasilmušos un ievainotos un sniegt humanitāro palīdzību civiliedzīvotājiem,”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

12.2. Birmas bēgļu situācija Taizemē (balsojums)

– Pirms balsojuma par 2. punktu:

Charles Tannock, *autors*. – Priekšsēdētājas kundze, es atkal ievēroju, ka amatpersonas nav pierakstījušas mutiskos grozījumus tādā kārtībā, kādā par tiem patlaban balsojam, tādēļ es tagad būšu ļoti uzmanīgs, lai ievērotu pareizo kārtību. Attiecībā uz 2. punktu, mēs vēlamies to papildināt ar dažiem vārdiem teikuma beigās: „kā arī aplūkot tiši izraisīto nabadzību, patvaļīgo aplikšanu ar nodokļiem un zemes konfiskāciju”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

Pirms balsojuma par 5. punktu:

Charles Tannock, *autors*. – Priekšsēdētājas kundze, ar mutisko grozījumu 5. punktu aizstāj ar šādu: „Atzinīgi vērtē Taizemes valdības sadarbību ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augsto komisāru bēgļu jautājumos un aicina nekavējoties nodrošināt neierobežotu piekļuvi aizturētajiem *Rohingya* cilvēkiem no kuģa, lai noskaidrotu, kas nepieciešams viņu aizsardzībai; vienlaikus aicina Taizemes valdību parakstīt ANO 1951. gada konvenciju par bēgļu statusu un 1967. gada protokolu,”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

Charles Tannock, *autors*. – Priekšsēdētājas kundze, es nolasīšu visu 6. punkta tekstu ar mutisko grozījumu: „Uzsvēr, ka jautājums par cilvēkiem no kuģiem, kas ir svarīgs Taizemei un arī citām valstīm, ir reģionam svarīgs jautājums; pozitīvi vērtē Taizemes valdības centienus paplašināt sadarbību ar reģiona kaimiņvalstīm, lai atrisinātu *Rohingya* jautājumu; šajā ziņā atzinīgi vērtē Ārlietu valsts sekretāra *Kasit Piromya* 23. janvāra tikšanos ar Indijas, Indonēzijas, Bangladešas, Malaizijas un Birmas vēstniekiem; aicina ASEAN valstis un īpaši Taizemes vadītāju un attiecīgās starptautiskās organizācijas strādāt, lai šai ietilpumīgai problēmai atrastu ilgstošu risinājumu,”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

Charles Tannock, *autors*. – Priekšsēdētājas kundze, E) apsvēruma ir šāds: „turpretī Apvienoto Nāciju Organizācijas bēgļu aģentūra ir izteikusi bažas saistībā ar paziņojumiem par sliktu izturēšanos pret Birmas bēgļiem un guvusi piekļuvi dažiem no 126 *Rohingya* cilvēkiem, kuri joprojām atrodas Taizemes iestāžu uzraudzībā”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

12.3. Brazīlijas atteikums izdot Cesare Battisti

13. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

14. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi: sk. protokolu

15. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem: sk. protokolu

16. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana: sk. protokolu

17. Rakstiskas deklarācijas, kas ir iekļautas reģistrā (Reglamenta 116. pants): sk. protokolu

18. Nākamo sēžu datumi: sk. protokolu

19. Sesijas pārtraukšana

(Sēdi slēdza plkst. 16.35)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 6 (Mairead McGuinness) (H-1046/08)

Temats: Pārtikas cenas

Vai Padome var sniegt komentāru par iepriekšējā decembrī publicēto Komisijas paziņojumu par Pārtikas cenām Eiropā (COM(2008)0821)? Vai Padome uzskata, ka Komisija atbilstoši risina pašreizējo tirgus situāciju, kad lauksaimniecības produktu un enerģijas cenas ir dramatiski samazinājušās?

Vai Padome uzskata par nepieciešamu veikt lielāku tirgus uzraudzību un situācijas izzināšanu tajā, lai risinātu gan patēriņa, gan pārtikas preču cenu svārstības?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome vēlas informēt godājamo deputātu, ka Padome ar Komisijas paziņojumu par pārtikas cenām Eiropā tika iepazīstināta 2009. gada 19. janvāra sesijā. Šis paziņojums tika sagatavots pēc 2008. gada jūnija Eiropadomes lūguma izmeklēt cēloņus krasajam pārtikas cenu pieaugumam, kas sekoja pēc vēl lielāka patēriņa preču cenu kāpuma.

Paziņojumā sniegts pārskats par lauksaimniecības produktu un pārtikas cenu neseno attīstību. Tajā jo sevišķi ierosināti veidi, kā uzlabot pārtikas ķēdes darbību Eiropā, izstrādājot darba programmu tās darbības uzlabošanai. Turklāt tajā cita starpā ir minēta nepieciešamība panākt līdzsvaru starp globālo piegādi un pieprasījumu pēc pārtikas, kā arī novērst šķēršļus starptautiskajā tirdzniecībā.

Prezidentūra uzskata, ka Padomes diskusijas bija lietderīgas, dodot Padomes locekļiem iespēju apmainīties viedokļiem par šo nopietno jautājumu. Diskusiju laikā tika pausti daudzi viedokļi. Piemēram, vairākas delegācijas uzsvēra vājo ražotāju pozīciju pretstatā lielajām mazumtirdzniecības ķēdēm un nepieciešamību atspoguļot cenu kritumu visā pārtikas piegādes ķēdē.

Lielākā daļa delegāciju piekrita tam, ka tirgus ir jāuzrauga stingrāk, un Komisija uzņēmās sniegt ziņojumu par šo jautājumu līdz 2009. gada beigām.

*
* *

Jautājums Nr. 7 (Seán Ó Neachtain) (H-1048/08)

Temats: Stabilitāte Centrālāfrikas Republikā

2008. gada decembrī starptautiskā krīzes grupas „Crisis Watch” paziņoja, ka šobrīd vairāk nekā jebkad ir lielākais risks par vardarbības atjaunošanos Centrālāfrikas Republikā. Atrodoties starp Čadu, Sudānu un Kongo Demokrātisko Republiku, arī Dienvidāfrikas Republikai draud iekšējā nestabilitāte. Ir paustas bailes, ka valsts vārgā stabilitāte netiks saglabāta tādēļ, ka trūkst labi apmācītu, pieredzētu un atbilstoši ekipētu miera uzturēšanas spēku, kā arī starptautiskajai kopienai nav politiskās gribas. Ko Padome darīs, lai nodrošinātu, ka Dienvidāfrikas Republika neklūtu par vēl vienu Čadu vai Kongo Demokrātisko Republiku?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome ir atkārtoti paudusi savas bažas par humānās krīzes turpināšanos Centrālāfrikas Republikas (CĀR) ziemeļaustrumu daļā. Padome arī apzinās, ka šajā areālā (CĀR) ir nepieciešams radīt labvēlīgus apstākļus, lai bēgļi un pārvietotās personas varētu brīvprātīgi, droši un uz ilgu laiku atgriezties, kā arī šī reģiona atjaunošanai un ekonomiskajai un sociālajai attīstībai.

Šī iemesla dēļ ES Centrālāfrikas Republikai, līdzīgi kā Čadai sniedz dažāda veida atbalstu. EDAP operācija EUFOR Chad/RCA ir viena daļa no šīs daudzdimensionālās reakcijas. Komisijas pasākumi piedāvā papildu atbalstu attīstības sadarbības atbalstam, kā arī humānās palīdzības nodrošināšanai.

ES operācija EUFOR Chad/RCA kopā ar ANO misiju MINURCAT, kā arī ANO kopējo darbību Darfurā (UNAMID) jau ir devusi ievērojamu ieguldījumu reģiona stabilizācijā. EUFOR Chad/RCA jo īpaši ir nodrošinājusi bēgļu, pārvietoto personu un humānās palīdzības nodrošinātāju aizsardzību.

EUFOR Chad/RCA ir divpadsmit mēnešu ilga militāra iejaukšanās operācija, un tā beigsies 2009. gada 15. martā. Padome ir uzsvērusi, ka pēc EUFOR pilnvaru beigām svarīgi ir pilnībā izvērst Apvienoto Nāciju misiju Čadā un CĀR (MINURCAT), kas apstiprināta ar ANO Drošības padomes Rezolūciju 1861 (2009). Pilnīga MINURCAT izvēršana ir svarīga, lai nodrošinātu efektīvu reakciju uz nemilitāriem bandītisma un noziedzības draudiem.

Šajā saistībā un, konsultējoties ar Centrālāfrikas iestādēm, Padome ir pieprasījusi veikt visus iespējamus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek pieņemti noteikumi par ES operācijas turpināšanu, tostarp ar Apvienoto Nāciju Organizācijas operāciju saskaņā ar Rezolūcijas 1778 10. pantu.

*
* *

Jautājums Nr. 8 (Liam Aylward) (H-1051/08)

Temats: Jaunas iniciatīvas bērnu darba apkarošanai

Kādas jaunas iniciatīvas Padome īsteno, lai pasaulē apkarotu bērnu izmantošanu un bērnu darbu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūrā 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Cīņa pret bērnu darbu ir būtiska Eiropas Savienības cilvēktiesību programmas sastāvdaļa, un pret to ir jāvērsas visos līmeņos un dažādās rīcības jomās. ES īsteno vispusīgu pieeju visu veidu bērnu darba ierobežošanai, ietverot politisko, tirdzniecības un attīstības pārvaldības dimensiju un pasākumus saistībā ar nabadzības mazināšanu, darba tirgu, sociālo dialogu un sociālo aizsardzību, uzvaru liekot uz bezmaksas un vispārējo pamatizglītību.

Čehijas prezidentūra plāno sākt diskusijas par vairākiem ar bērnu aizsardzību saistītiem jautājumiem. Prezidentūra jo sevišķi uzmanību pievērsīs aktīvai policijas sadarbībai, meklējot pazudušus bērnus, Šengenas informācijas sistēmas (SIS) labākai izmantošanai šiem nolūkiem un kopējiem pasākumiem, lai cīnītos pret nelikumīgu saturu internetā. Turklāt Čehijas prezidentūra turpinās Francijas prezidentūras aktivitātes, kā arī ņems vērā Padomes secinājumus saistībā ar „Child Alert” projektu. Bērnu aizsardzība tika apspriesta neoficiālajā tieslietu un iekšlietu ministru sanāksmē Prāgā 15. un 16. janvārī, un tā tiks apspriesta arī ministru konferencē „Drošāks internets bērniem” un „Bērniem draudzīga Eiropa”, kas notiks aprīlī.

Saistībā ar bērnu darbu, pamatojoties uz Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes (VLĀAP) secinājumiem, Eiropas Komisija strādā ar ziņojumu, kura mērķis ir uzsvērt esošos pasākumus, kas pieejami bērnu darba apkarošanai; Čehijas prezidentūra gaida tā rezultātus.

Turklāt Komisija 2009. gada martā plāno iesniegt Padomei pārskatītu Padomes pamatlēmumu par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu. Čehijas prezidentūra ir gatava uzsākt aktīvas sarunas par attiecīgo iniciatīvu, kuras mērķis ir izveidot daudz efektīvāku instrumentu cīņai pret seksuālo noziedzību, kas saistīta ar bērniem. Bez tam Čehijas prezidentūras laikā 2009. gada martā Prāgā notiks krimināltiesību konference par „Neaizsargāto upuru aizsardzību un viņu situāciju krimināllietās”.

Cilvēktiesību kontekstā Čehijas prezidentūras mērķis būs uzlabot ES iestāžu sadarbību un partnerību ar nevalstiskajām organizācijām un sekmēt attiecīgo ES finanšu instrumentu efektivitātes palielināšanos. Plānots, ka 2009. gadā tiks veikts atjaunotā Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (EIDHR) novērtējums. EIDHR paredz pasākumus, kuru mērķis ir novērst bērnu vervēšanu bruņotiem konfliktiem un sekmēt viņu atbrīvošanu un atkārtotu integrāciju.

*
* *

Jautājums Nr. 9 (Eoin Ryan) (H-1053/08)**Temats: Labāks pasaules finanšu pakalpojumu tirgus regulējums un pārraudzība**

Kādas iniciatīvas Padome veic kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Ķīnu un Indiju, lai nodrošinātu labāku pasaules finanšu pakalpojumu tirgus regulējumu un pārraudzību?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūrā 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padomes prezidentūra regulāri piedalās ministru sanāksmēs un valstu vadītāju samitos, kuros piedalās liels daudzums trešo valstu, tostarp ASV, Ķīna un Indija. Šajās sanāksmēs tiek apspriestas savstarpējo interešu tēmas, tostarp finanšu pakalpojumi, un, ja iespējams, tiek mēģināts rast kopīgu sapratni. Taču, ja Komisija nav iesniegusi priekšlikumu, Padome nevar pieņemt nevienu tiesību aktu. Pašreizējās finanšu krīzes dēļ sanāksmes ar partneriem pasaules līmenī ir ļoti svarīgas.

Saistībā ar attiecībām ar ASV ir jāuzsver Transatlantiskās Ekonomikas padomes (TEP) nozīmība. Tā tika izveidota 2007. gadā, lai pārraudzītu ES un ASV transatlantisko ekonomisko integrāciju, kas, cita starpā, iekļauj arī finanšu tirgu integrāciju.

Turklāt vairākus gadus Eiropas Komisija ar svarīgākajiem ekonomiskajiem partneriem ir veikusi regulārus dialogus finanšu pakalpojumu regulējuma jomā un atsevišķos gadījumos arī dialogus par makroekonomiku. Tie sākās ar ES un ASV regulatīvo dialogu 2002. gadā un ES un Ķīnas dialogu 2005. gadā, kam sekoja ES un Indijas dialogs 2006. gadā.

Padome nepiedalās šajos dialogos, bet uzrauga progresu ar Finanšu pakalpojumu komitejas un Ekonomikas un finanšu komitejas starpniecību. Nepieciešamības gadījumā Komisija sniedz Padomei kopsavilkumu par progresu un veic neoficiālu viedokļu apmaiņu.

Visbeidzot atgādinu, ka G 20, tostarp ASV, Ķīna un Indija, tikās pirmajā sanāksmē Vašingtonā 2008. gada 15. novembrī, lai apspriestu pašreizējās krīzes radītos nopietnos izaicinājumus pasaules ekonomikai un finanšu tirgiem. Padomi šajā sanāksmē pārstāvēja Prezidentūra. G 20 valstu vadītāji vienojās par mērķtiecīgu rīcības plānu pasākumiem, kuri jāveic gan īsā, gan vidējā termiņā, lai uzlabotu starptautisko finanšu regulējumu. Šis process turpināsies – nākamā sanāksme jau ir plānota šī gada 2. aprīlī –, un ar šo darbu, iespējams, tiks izveidots pamats vissvarīgākajai starptautiskajai platformai labākam pasaules finanšu pakalpojumu tirgus regulējumam un pārraudzībai.

*

* *

Jautājums Nr. 10 (Brian Crowley) (H-1055/08)**Temats: Kopējā enerģētikas politika**

Kādas iniciatīvas veic Čehijas prezidentūra, lai nodrošinātu, ka tiks izveidota kopēja enerģētikas politika, un lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība sarunās par energoapgādi spēs rīkoties vienoti?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūrā 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Pašreizējais Krievijas un Ukrainas strīds par gāzi ir parādījis, cik svarīga ir Eiropas Savienības enerģētikas politikas stiprināšana. Čehijas prezidentūra enerģētiku izvirzīja par vienu no trijām svarīgākajām politiskajām prioritātēm krietnu laiku pirms tam, kad kārtējo reizi ar piegādes pārtraukšanu tika apliecināta ES neaizsargātība pret enerģētisko atkarību. Kā premjerministrs M. Topolānek pirms divām nedēļām Budapeštā Nabucco samitā skaidri norādīja – kopēja enerģētikas politika Eiropai ir ārkārtēji svarīga. Šobrīd Čehijas prezidentūras uzdevums ir izmantot šo krīzes radīto impulsu un politisko gribu, lai īstenotu visspiedīgākos īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumus, lai novērstu galveno piegāžu traucējumus nākotnē, un uzlabotu mūsu spēju tikt galā ar sekām, ja rodas tāda nepieciešamība. 12. janvārī notika Enerģētikas padomes ārkārtas sanāksme, un tajā tika noteikti pasākumi, kas šajā saistībā veicami.

Attiecībā uz ilgtermiņa stratēģiskajiem pasākumiem – risinājums ir piegādes maršrutu, piegādātāju un avotu dažādošana. Tie var būt Nordstream, Nabucco, Southstream vai LNG termināli, dažādošana ir izdevīga tāpēc, ka tā samazinās mūsu enerģētisko atkarību, un tādējādi ES būs spēcīgāka sarunu pozīcija attiecībā pret tās partneriem.

Saistībā ar vidēja termiņa pasākumiem ir jākonstatē trūkstošā enerģētikas infrastruktūra un jāpaātrina darbs ar to. Eiropas iekšējais enerģētikas tirgus nekad nedarbosies, ja pārrobežu tranzīts nebūs viegli pieejams. Tas pats attiecas uz Eiropas solidaritāti. Ir jārisina problēmas ar „enerģijas salām”. Priekšnoteikums ir nepieciešamo finanšu resursu mobilizēšana, proti, ar EIB vai ERBA starpniecību. Prezidentūra cīnīsies, lai Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā enerģētikas infrastruktūras projektiem tiktu piešķirta prioritāte.

Un visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi – nepieciešamības gadījumā mums ir jāmēģina palīdzēt dalībvalstīm, veicot īstermiņa ārkārtas pasākumus. Slovākijas un Bulgārijas piemērs mums skarbi parādīja, ka ir nepieciešams stiprināt divpusējas un reģionālās solidaritātes pasākumus.

Ir konstatēti arī vairāki citi lietderīgi pasākumi, piemēram, pārredzamības uzlabošana saistībā ar gāzes plūsmām, pieprasījumu un uzglabāšanas apjomu gan dalībvalstīs, gan piegādes/transzīta valstīs pēc uzticamas mērierīču sistēmas uzstādīšanas. Ir jānovērtē agrīnās brīdināšanas mehānisms, un jāiekļauj tajā tranzītvalstis.

Liela nozīme var būt arī direktīvas par dabasgāzes piegādes drošības nodrošināšanu pārskatīšanai. Visi šie pasākumi stiprinās ES, un tādējādi mēs spēsim paust vienotu viedokli mūsu enerģijas piegādātājiem.

Eiropas Savienības enerģētikas politikas pamatā ir rīcības plāns, ko Eiropadome pieņēma 2007. gada martā. Šobrīd notiek šī rīcības plāna īstenošanas darbs. To papildus stiprinās, ņemot vērā Komisijas Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu, kuru Padomei iesniedza 2008. gada novembrī un kurā īpaša uzmanība pievērsta energoapgādes drošībai un nepieciešamībai pēc solidaritātes.

Padome 19. februārī novērtēs situāciju un nolems par turpmākajiem konkrētajiem pasākumiem, kas izklāstīti Otrajā stratēģiskajā enerģētikas pārskatā, kā arī par turpmāk veicamajiem pasākumiem, par ko vienojās 12. janvārī. Šis darbs sniegs pamatu Eiropadomei martā vienoties par nepieciešamajiem atbildes pasākumiem, ja Eiropas Savienība turpinās īstenot kopējas enerģētikas politikas pilnveidošanas mērķi, un it īpaši, ja tā stiprinās savu energoapgādes drošību.

Vēl viens svarīgs kopējas enerģētikas politikas elements ir energoefektivitāte. Šajā jomā Padome risinās dažādus likumdošanas priekšlikumus, kurus Komisija pēdējā laikā ir iesniegusi, kopā ar Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu, proti, pārstrādāto priekšlikumu par ēku energoefektivitāti, pārstrādāto priekšlikumu par energoefektivitātes marķējumu ar enerģiju saistītiem produktiem, un priekšlikumu par energoefektivitātes marķējumu riepām.

*
* *

Jautājums Nr. 11 (Marie Panayotopoulos-Cassiotou) (H-1057/08)

Temats: Subsidiaritāte izglītības un sociālo lietu jautājumos

Kā Padome ir nolēmusi sekmēt subsidiaritātes principu jautājumos, kas saistīti ar izglītību, sociālajām lietām un privāttiesībām?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome ir apņēmusies pilnībā ievērot subsidiaritātes principu. Saskaņā ar EK līguma 5. pantu tā turpinās nodrošināt, lai visas Kopienas darbības tiktu veiktas vienīgi tad un tik ilgi, kamēr dalībvalstis pašas nevar pietiekami labi sasniegt ierosinātā pasākuma mērķus.

Apsverot jebkuru priekšlikumu pasākumam Kopienas līmenī, Padome izskata ne tikai šī priekšlikuma saturu, bet arī novērtē, vai priekšlikumā ir ievēroti subsidiaritātes un proporcionalitātes principi. Padome nepiekrīt nevienam priekšlikumam, ja tā uzskatīs, ka šādi principi nav ievēroti.

Tieši tas pats attiecas arī uz izglītības, sociālo lietu un privāttiesību jomu, kuru izcēla godājamā deputāte. Turklāt saistībā ar šīm abām jomām līgumos noteikts, ka Kopienas darbību mērķis ir atbalstīt un papildināt dalībvalstu aktivitātes. It īpaši Padome nezaudē modrību, lai nodrošinātu, ka Kopienas darbībās izglītības

jomā tiktu ņemta vērā dalībvalstu atbildība par mācību saturu un izglītības sistēmas organizāciju, kā arī viņu kultūras un valodas daudzveidību.

*
* *

Jautājums Nr 12 (Jim Higgins) (H-1059/08)

Temats: Reģionālā attīstība

Vai Padome var raksturot tās īpašos mērķus teritoriālās kohēzijas jomā, un kādus centienus tā veiks, lai risinātu telpisko nelīdzsvarotību, kas Kopienā pastāv ekonomikas, sociālās un vides attīstības jomā?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome piešķir lielu nozīmi teritoriālajai kohēzijai kā vienam no galvenajiem kohēzijas politikas aspektiem, kura mērķis ir risināt teritoriālo nelīdzsvarotību ekonomikas, sociālās un vides attīstības jomā Eiropas Savienībā. Tā atzīst kohēzijas politikas nozīmi 2007.–2013. gadā, veicinot to, lai dalībvalstis ņemtu vērā teritoriālo dimensiju. Komisijas 2008. gada 6. oktobra Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju šobrīd tiek publiski apspriesta, tādēļ Padome vēl nav sasniegusi galīgo nostāju par tās saturu. Šo publisko diskusiju sākotnējie rezultāti tiks publicēti neoficiālajā reģionālās attīstības ministru sanāksmē, kas notiks Mariánské Lázně (Čehijas Republikā) 2009. gada aprīlī.

Tomēr Francijas prezidentūra ir sagatavojusi pagaidu ziņojumu, un tas ir publiski pieejams.⁽⁴⁾

Galvenie šī pagaidu ziņojuma atzinumi apstiprināja vispārēju atbalstu šādiem vispusīgiem mērķiem:

- atšķirības mazināšana starp reģioniem attīstības ziņā;
- ilgtspējīga un līdzsvarota visas ES teritorijas attīstība, ņemot vērā atsevišķu reģionu īpatnības, lai nodrošinātu taisnīgus dzīves apstākļus visā Eiropas Savienībā;
- tāda principa veicināšana, lai katrā teritorijā būtu minimālais piekļuves līmenis galvenajai transporta infrastruktūrai, jaunākajai informācijai un komunikāciju tehnoloģijām, un svarīgākajiem vispārējas nozīmes pakalpojumiem, tādēļ kā veselība un izglītība;
- atbalsts tam, lai Kopienas, gan valstu nozaru politikas lielāku uzmanību pievērstu to dažādajai ietekmei uz teritorijām un labākiem sakariem ar citām Eiropas politikām, kurām ir teritoriāla ietekme.

Taču saskaņā ar ziņojumu atsevišķas delegācijas pauda bažas par atsevišķiem Zaļās grāmatas aspektiem.

Padome turpinās cieši sekot līdzi šai problēmai, un it īpaši, veicot turpmākus pasākumus pēc publiskās diskusijas par Komisijas Zaļo grāmatu. Tā varēs pieņemt oficiālo nostāju pēc tam, kad Komisija iesniegs jebkādu priekšlikumu, ņemot vērā šo diskusiju.

*
* *

Jautājums Nr. 13 (James Nicholson) (H-1062/08)

Temats: Produktu izcelsme / pārtikas marķēšana

Ņemot vērā nesenos notikumus, kas skāra cūkkopības nozari, vai Padomei ir kādas pārdomas saistībā ar izcelsmes norādīšanu uz visiem pārtikas produktiem, lai varētu panākt izsekojamību un pārredzamību?

Vai Padome apstiprina, ka šis ir vienīgais veids, lai nodrošinātu patērētāju uzticēšanos pārtikas ražošanas nozarei?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

⁽⁴⁾ dok. 17580/08

Jautājums par pārtikas produktu izcelsmes marķēšanu pašreiz tiek apspriests gan Padomē, gan Eiropas Parlamentā, ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem⁽⁵⁾.

Saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem, izcelsmes marķējums ir jānorāda

- gadījumos, kad patērētāji varētu tikt maldināti par pārtikas produktu patieso izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu, un

- piemērojot īpašus noteikumus, piemēram, attiecībā uz augļiem un dārzeņiem, liellopu gaļu, vīnu, medu, zivīm un importēto mājputnu gaļu.

Attiecībā uz pārtikas produktu izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu ierosinātajos jaunajos tiesību aktos saglabājas tās pašas pamatprasības. Tādēļ šis marķējums ir brīvprātīgs, ja vien šādas informācijas nesniegšana var maldināt patērētāju. Šādā gadījumā marķējums ir obligāts. Komisijas priekšlikuma mērķis ir arī precizēt noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var pieņemt savus noteikumus par izcelsmes marķēšanu.

Šīs pieejas pamatā ir viedoklis, ka pārtikas marķēšana, tostarp norādot tās izcelsmi, vispirms ir patērētāju informācijas instruments. Izcelsmes marķēšanu pašu par sevi nevar uzskatīt par līdzekli, lai sekmētu pārtikas drošību, tāpat, kā tā neatrisina tādus piesārņojuma cēloņus, kādus minēja godājamais deputāts.

Visai pārtikai un barībai, kas ir likumīgi laista Eiropas Savienības tirgū, ir jābūt drošai, neatkarīgi no kurienes tā nāk. Lai nodrošinātu patērētāju uzticību, šim pamatprincipam ir jābūt ES pārtikas drošības politikas pamatā.

*
* *

Jautājums Nr. 14 (Claude Moraes) (H-1064/08)

Temats: Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana

2008. gada jūnijā Padome paziņoja, ka 2008. gadam „ir jāieziņē pavērsiena punkts kopīgo centienu samazināt nabadzību sekmēšanā ilgtspējīgas attīstības kontekstā, lai nodrošinātu, ka līdz 2015. gadam visā pasaulē tiktu sasniegti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM)”.

Par kādu progresu Padome var ziņot saistībā ar tās centieniem sasniegt TAM, un vai Padome uzskata, ka 2008. gads iezīmēja šādu pavērsiena punktu?

Turklāt, kādas iniciatīvas Padome plāno veikt nākamajā gadā, lai palīdzētu nodrošināt, ka TAM tiek sasniegti līdz 2015. gadam?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

ES ir parādījusi savu apņemšanos atbalstīt Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanu ar „ES rīcības programmu saistībā ar TAM”, ko Eiropadome apstiprināja 2008. gada jūnijā. Šajā rīcības programmā ir noteikti vairāki atskaites punkti, kas sekmēs šī mērķa sasniegšanu, un sniegti vairāki piemēri ES rīcībai jau ES paveikto saistību atbalstam.

ES rīcības programmā noteiktas prioritārās darbības svarīgākajās jomās, tādās kā izglītība, vide, veselība, ūdens un sanitārie apstākļi, lauksaimniecība, nabadzīgo valstu izaugsme, infrastruktūra un dzimumu līdztiesība. Ir nepieciešams veikt arī pasākumus, lai sekmētu transversālo jautājumu integrāciju visās nozarēs. ES ir ierosinājusi saviem attīstības partneriem pievienoties šai rīcības programmai, kura būtu jāņem vērā arī saistībā ar kopējo Āfrikas un ES stratēģiju un tās dažādajām partnerībām, kas pieņemtas Lisabonas samītā. Ja partnervalstis pieņems šo rīcības programmu, tas būs svarīgākais faktors, lai nodrošinātu tās izdošanos.

Ņemot vērā dažās valstīs un teritorijās īstenoto progresu, ES ir pārliecināta, ka vēl joprojām visus TAM var sasniegt visos pasaules reģionos ar noteikumu, ka no šī brīža līdz 2015. gadam tiek veikta saskaņota un ilgstoša darbība. Tomēr ES pauž nopietnas bažas par daudzās valstīs un reģionos, it īpaši Subsahāras Āfrikā esošās tendences sekām TAM sasniegšanas ziņā.

⁽⁵⁾ COM(2008)40 galīgā redakcija - 2008/0028 (COD).

Ir radušās jaunas problēmas, kas var apdraudēt TAM sasniegšanu: pasaules finanšu krīze, augstās un nepastāvīgās pārtikas un patēriņa preču cenas. Jaunu dalībnieku parādīšanās ir padarījusi atbalsta sistēmu daudz sarežģītāku. Prioritāte, kas piešķirta klimata pārmaiņām un attīstības valstu iespēju stiprināšanai pielāgoties, pastāvīgi palielinās, kā rezultātā ir jāpalielina kopīgie centieni papildu palīdzības veidā. Lai šīs jaunās problēmas atrisinātu, starptautiskajai kopienai no jauna ir jāapņemas atbalstīt Monterejas konsesu un jābūt gatavai veikt turpmākus pasākumus.

Savās pamatnostādņēs par dalību Dohas attīstības finansēšanas konferencē ES norādīja, ka nabadzīgākajām valstīm un valstīm, kas atrodas nestabilā situācijā, nebūtu jābūt jācieš no pašreizējās krīzes, kura nedrīkst apdraudēt saistību īstenošanu, atbalstot Monterejas konsesu un TAM sasniegšanu.

Ņemot to vērā, ES saglabās vadošo lomu finanšu atbalsta sniegšanā TAM sasniegšanai, tostarp, lai saglabātu savas OAP saistības un pieliktu visas pūles, lai nodrošinātu plašākas starptautiskās kopienas mērķtiecīgu reakciju. Padome šos jautājumus detalizēti apspriedīs VLĀAP sanāksmē 2009. gada maijā.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Bernd Posselt) (H-1068/08)

Temats: Cilvēktiesības Kubā

Kāds ir Padomes viedoklis par cilvēktiesību situāciju Kubā, it īpaši par Ricardo González Alfonso situāciju, kurš ir pavadījis ieslodzījumā vairāk nekā piecus gadus un kuru 2008. gada decembrī „Žurnālisti bez robežām” izvēlējās par gada žurnālistu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Cilvēktiesību ievērošana un veicināšana, kā arī viedokļu veidošanas un vārda brīvība ir svarīga ES ārējo attiecību politikas sastāvdaļa.

Padome 2008. gada 23. jūnija secinājumos aicināja Kubas valdību uzlabot cilvēktiesību situāciju, cita starpā, bez izņēmumiem atbrīvojot visus politiskos ieslodzītos, tostarp tos, kurus apcietināja un notiesāja 2003. gadā. Tā arī aicināja Kubas valdību atvieglot starptautiskajām cilvēktiesību organizācijām piekļuvi Kubas cietumiem. Padome ir arī vēlreiz apstiprinājusi savu apņemšanos īstenot dialogu ar Kubas iestādēm, kā arī ar pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas pārstāvjiem saskaņā ar ES politiku, lai sekmētu cilvēktiesību ievērošanu un patiesu progresu virzībā uz plurālistisku demokrātiju. ES turpinās piedāvāt visām sabiedrības nozarēm praktisku atbalstu miermīlīgām pārmaiņām Kubā, un turpinās izdarīt spiedienu uz Kubas valdību, lai nodrošinātu informācijas un vārda brīvību, tostarp piekļuvi internetam.

Dialogs ar Kubas iestādēm tika atsākts no jauna 2008. gada 16. oktobra ministru sanāksmē. Tajā ES tika dota iespēja uzsvērt Kubas valdībai tās viedokli par demokrātiju, vispārējām cilvēktiesībām un pamatbrīvībām. Tajā pašā laikā ES turpina uzturēt kontaktus ar demokrātisko opozīciju.

Cilvēktiesību un viedokļa veidošanas brīvības evolūcija Kubā būs svarīgs elements, vērtējot ES attiecības ar Kubu, tostarp politiskā dialoga procesa efektivitāti.

Kas attiecas uz atsevišķiem gadījumiem, Padome tiem cieši seko un atgādina tos Kubas iestādēm, kad vien rodas iespēja.

*
* *

Jautājums Nr. 16 (Gay Mitchell) (H-1070/08)

Temats: Eiropas Parlamenta vēlēšanas

Neskatoties uz to, ka Eiropas Parlamenta pilnvaras un atbildība nepārtraukti palielinās, balsotāju dalība Eiropas vēlēšanās pastāvīgi samazinās – no vidēji 63 % 1979. gadā līdz 45,3 % 2004. gadā visā Eiropas Savienībā. Jaunās vēlēšanas ir paredzētas jūlijā; kā Padome ierosina piesaistīt elektorātu katrā dalībvalstī, darīt zināmu Eiropas Parlamenta nozīmīgumu un mainīt šo tendenci?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Jautājums par līdzdalību vēlēšanās ir katras atsevišķas dalībvalsts ziņā, un informācijas kampaņas saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām tiek organizētas katrā dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem. Tādēļ Padomei nav atbilstoši pieņemt nostāju šajā jautājumā, nedz arī uzņemties kādas īpašas iniciatīvas.

Tomēr Eiropas Parlaments, Padome un Komisija 2008. gada 22. oktobra politiskajā deklarācijā „Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu” uzsvēra, ka saziņas uzlabošanai vispārīgi par ES jautājumiem ir ļoti liela nozīme, lai Eiropas pilsoņi varētu izmantot savas tiesības piedalīties Eiropas Savienības demokrātiskajā dzīvē.

Padome no savas puses secinājumos par „Partnerību informācijas sniegšanā par Eiropu” ir norādījusi, ka „tādi notikumi kā Eiropas Parlamenta tiešās vēlēšanas sniedz lieliskas iespējas uzlabot pilsoņu informēšanu par ES jautājumiem un sniegt viņiem informāciju, lai veicinātu viņu dalību politikas debatēs.”

Saskaņā ar šo deklarāciju Padome atzīst, ka ir svarīgi risināt saziņas problēmas par ES jautājumiem partnerībā starp dalībvalstīm un citām iestādēm, lai piemērotā līmenī nodrošinātu efektīvu saziņu ar cik vien iespējams plašu auditoriju, un sniegtu tai objektīvu informāciju.

Atbilstoši deklarācijai Padome, Eiropas Parlaments un Komisija izvirzīja „Eiropas Parlamenta vēlēšanas” par vienu no starpiestāžu saziņas prioritātēm 2009. gadam.

*
* *

Jautājums Nr. 17 (Dimitrios Papadimoulis) (H-0002/09)

Temats: Nepieciešamība piemērot Izraēlai politiskās, diplomātiskās un ekonomiskās sankcijas

2008. gada 8. decembrī Eiropas Savienības (ES) Padome pieņēma tekstu (17041/08), izklāstot savus secinājumus par ES un tās Vidusjūras partneru divpusējo attiecību stiprināšanu; šajā tekstā atjauninātas ES un Izraēlas attiecības, neskatoties uz to, ka pēdējos mēnešos Izraēla ir piemērojusi blokādi Gazas joslai un paplašinājusi apmetnes, kā arī pastiprinājusi vardarbību pret palestīniešiem. Ar šo lēmumu Padome ir parādījusi savu atbalstu Izraēlas nesamierināmībai un agresijai, kā arī pakļāvusi ES arābu pasaules kritikai.

Ņemot vērā to, ka Izraēla turpina savus noziedzīgos uzbrukumus Gazai, kurā ir nogalināti simtiem un ievainoti tūkstošiem palestīniešu, no kuriem liela daļa bija civilie iedzīvotāji, vai Padome apstiprina, ka tā plāno atzīt par spēkā neesošu šo lēmumu, ar kuru tiek atjauninātas ES un Izraēlas attiecības kopā ar iepriekšējo ES un Izraēlas aizsardzības sadarbības nolīgumu (1993)? Kādus vēl politiskos, diplomātiskos un ekonomiskos pasākumus tā domā veikt pret Izraēlu, lai veicinātu, ka tā pārtrauc genocīda politiku pret palestīniešiem?

Jautājums Nr. 18 (Pedro Guerreiro) (H-0007/09)

Temats: ES un Izraēlas attiecības

2008. gada decembrī ES no jauna apstiprināja savu politiku par tās divpusējo attiecību ar Izraēlu pastiprināšanu, pieņemot jaunu instrumentu, ar kuru 2009. gada aprīlī plānots aizstāt pašreizējo rīcības programmu. Pamatnostādnes par politiskā dialoga pastiprināšanu ar Izraēlu paredz: biežākus visu līmeņu divpusējos samitus; biežāku Izraēlas piekļuvi Eiropas Savienības Politikas un drošības komitejai; Izraēlas ekspertu uzklaušanās veicināšana Padomes grupās un komitejās; neoficiālo stratēģisko konsultāciju sistematizācija un paplašināšana; Izraēlas saskaņotības ar KĀDP sekmēšana; pamatlīmeņa sadarbības nodrošināšana Eiropas Savienības drošības un aizsardzības politikas jomā; un Izraēlas mudināšana piedalīties un iesaistīties tādās daudzpusējās struktūrās, kā ANO. Izraēlas vēstnieks ES ir norādījis, ka nav runa par jebkādu šī lēmuma un ar to saistīto procesu pārskatīšanu un ka Izraēla un ES nostājas šobrīd ir konverģentas.

Ņemot vērā to, ka Izraēla ir atsākusi savus nežēlīgos un nepamatotos uzbrukumus palestīniešiem Gazas joslā, Izraēlas armijas pastrādātos šausminošos noziegumus, un to, ka Izraēla okupētajās palestīniešu teritorijās pilnībā neievēro starptautiskās tiesības un cilvēktiesības, vai Padome var pamatot, kādēļ tā nav izteikusi nosodījumu Izraēlai un nav pārtraukusi nolīgumus un visus pārējos procesus, kuru mērķis ir pastiprināt šos nolīgumus, ar šo valsti?

Jautājums Nr. 19 (David Martin) (H-0012/09)**Temats: ES un Izraēlas tirdzniecības attiecības**

Ņemot vērā notiekošo militāro darbību Gazā, pārmērīgo un nesamērīgo Izraēlas spēka izmantošanu un ņemot vērā tūkstošiem zaudēto civiliedzīvotāju un nevainīgo Palestīnas pilsoņu nogalināšanu, kādā veidā Padome plāno pārskatīt tirdzniecības attiecības ar Izraēlu?

Jautājums Nr. 20 (Jens Holm) (H-0014/09)**Temats: Nolīguma pārtraukšana ar Izraēlu**

Ziemassvētku brīvdienu laikā Izraēla uzsāka operāciju „Cast Lead” („Lietais svins”). Tās sagatavošanas laikā vairāk nekā 900 palestīniešu tika nogalināti un tūkstošiem – ievainoti. ES un Izraēlas sadarbības nolīguma 2. pantā tiek prasīta cilvēktiesību ievērošana. Ir vairāk nekā skaidrs, ka Izraēla šo noteikumu ir pārkāpusi. 2005. gada oktobrī ES pārtrauca sadarbības līgumu ar Uzbekistānu, atsaucoties uz 2. pantu.

Vai Padome ir gatava izpildīt prasību pēc cilvēktiesību ievērošanas tirdzniecības nolīgumā ar Izraēlu un pārtraukt šo nolīgumu? Kādi vēl pasākumi ir plānoti, lai pārliecinātu Izraēlu pārtraukt vardarbību?

Jautājums Nr. 21 (Willy Meyer Pleite) (H-0018/09)**Temats: ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu saistībā ar 2. panta par cilvēktiesībām pārkāpšanu**

Nesenais karš Gazā vēlreiz parādīja Izraēlas valdības starptautisko krimināltiesību un humanitāro tiesību pārkāpšanu konfliktā ar Palestīnu.

ES un Izraēlas Asociāciju nolīgumā ir iekļauts noteikums, kas paredz to, ka šis nolīgums ir spēkā, ja tiek ievērotas cilvēktiesības. Tas, ka Izraēlas valdība to nav ievērojusi, ir acīmredzami: armija pielieto pārmērīgu un patvaļīgu spēku, kā rezultātā iet bojā civile iedzīvotāji, civilā infrastruktūra (slimnīcas, universitātes, tilti, ceļi, elektrības piegādes, kanalizācija) ir bojāta vai iznīcināta, mājas ir sagrautas, Gazas iedzīvotāji atrodas iezogojumā un izolācijā, tiek veikta patvaļīgas aizturēšanas, kam seko slikta izturēšanās un spīdzināšana.

Ņemot vērā šo situāciju, vai Padome uzskata, ka pašreizējais ES un Izraēlas Asociācijas nolīgums būtu jāiesaldē, jo Izraēla neievēro nosacījumu par cilvēktiesību ievēšanu?

Jautājums Nr. 22 (Georgios Toussas) (H-0024/09)**Temats: Aizliegums arābu partijām piedalīties Izraēlas vēlēšanās**

12. janvārī Izraēlas Centrālā vēlēšanu komiteja nolēma aizliegt divām arābu politiskajām partijām, kuras ir ievēlētas Izraēlas Parlamentā (Knesetā), Apvienotajam arābu sarakstam – Ta'al un Balad piedalīties gaidāmajās februāra vēlēšanās. Šis lēmums, kurš izslēdz Izraēlas arābu izcelsmes pilsoņus no politiskās dzīves, atņem Izraēlas arābu kopienai demokrātiskās cilvēktiesības un ir pilsoņu tiesību un tiesību uz vārda brīvības pārkāpums. Šis aizliegums arābu partijām piedalīties vēlēšanās ir neatņemama sastāvdaļa no Izraēlas valdības noziedzīgā kara pret palestīniešiem un vardarbīgās tūkstošiem palestīniešu civiliedzīvotāju, tostarp simtiem bērnu noslepkavošanas Gazas joslā.

Ņemot vērā Izraēlas politiku, kura acīmredzami pārkāpj starptautiskās tiesības un demokrātiskās brīvības, vai Padome nosoda Izraēlas darbības un pārtrauks ES Asociāciju nolīgumu ar Izraēlu?

Kopīga atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome pilnībā piekrīt godājamā deputāta bažām par briesmīgo civiliedzīvotāju situāciju Gazas joslā.

Eiropas Savienība pauž dziļu nožēlu par cilvēku, it īpaši civiliedzīvotāju dzīvību zaudēšanu šī konflikta laikā. Pavisam nesen 26. janvāra sanāksmes secinājumos Padome atgādināja visām šajā konfliktā iesaistītajām pusēm pilnībā ievērot cilvēktiesības un izpildīt savas saistības saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām. Padome turpina Izraēlai paust nopietnas bažas par cilvēktiesību situāciju visās augsta līmeņa sanāksmēs, visnesenāk – 2009. gada 21. janvārī ES Ārlietu ministru vakariņās ar Izraēlas ārlietu ministru Tzipi Livni.

Jautājums par ES un Izraēlas Asociāciju nolīgumu un par attiecību uzlabošanu ar Izraēlu, ko ierosināja godājamie deputāti, 26. janvāra Padomes sanāksmes secinājumos risināts netika. Kopumā Padome uzskata,

ka ļoti svarīgi ir saglabāt atvērtus visus diplomātiskus kanālus un politiskos kontaktus un ka pozitīva pārliecināšana un dialogs ir visefektīvākā pieeja vēstījuma paušanai no ES.

Attiecībā uz īpašo jautājumu par aizliegumu divām arābu partijām piedalīties vēlēšanās Izraēlā Padome ir ņēmusi vērā Izraēlas Valsts Augstākās tiesas 2009. gada 21. janvāra lēmumu, ar kuru atcēla Centrālās vēlēšanu komitejas lēmumu par politisko partiju „Nacionālā demokrātiskā asambleja – Balad” un „Apvienotais arābu saraksts un Arābu kustība pārmaiņām” sarakstu neiekļaušanu gaidāmajās Izraēlas parlamenta (Kneseta) vēlēšanās, kuras paredzētas 2009. gada 10. februārī.

*
* *

Jautājums Nr. 23 (Linda McAvan) (H-0003/09)

Temats: Skolotāji jaunattīstības valstīs

Centieni palielināt skolas apmeklējumu jaunattīstības valstīs ir guvuši ievērojamus panākumus, taču skolēnu skaita pieaugums skolās nav radījis arī skolotāju skaita pieaugumu. Jaunattīstības valstīs daudzās klasēs skolēnu un skolotāju attiecību procentuālais rādītājs bieži vien ir 100 pret 1 vai pat lielāks. Pašreizējos Starptautiskā Valūtas fonda nosacījumos attiecībā uz aizdevumiem jaunattīstības valstīm ir noteikti ierobežojumus par tēriņiem valsts sektorā kopumā, kā arī noteikts maksimālais limits skolotāju algām. Miljoni skolēnu nesaņem vajadzīgo izglītību tāpēc, ka fiskālie noteikumi neļauj jaunattīstības valstīm pieņemt darbā pietiekami daudz skolotāju.

Ņemot vērā, ka skolēnu nodrošināšana ar atbilstīgu izglītību ir svarīga, lai nodrošinātu patiesu, ilgstošu attīstību, vai Padome izdarīs spiedienu uz SVF par lielāka fiskālā elastīguma atļaušanu, lai jaunattīstības valstis varētu nodrošināt saviem bērniem skolotājus, kuri tiem ir ļoti nepieciešami?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome pilnībā piekrīt godājamā deputāta bažām par skolotāju, kā arī citu svarīgu profesionāļu, piemēram, ārstu un medmāsu – mazo skaitu jaunattīstības valstīs.

Vispārējas pamatzglītības sasniegšana līdz 2015. gadam ir otrais Tūkstošgades attīstības mērķis. Saskaņā ar šo mērķi Eiropas Savienība ir noteikusi izglītību par vienu no nabadzības samazināšanas daudzdimensionālajiem aspektiem Eiropas konsensā par attīstību. Ja apstākļi to atļauj, ES mudina izmantot arī vispārējo vai nozaru budžetu izglītības budžeta atbalstam.

Jautājums par skolotāju trūkumu un viņu zemo atalgojumu it īpaši ir problēma jaunattīstības valstīs, kurās skolotāju iespējas ir kritiskas līdz ar izglītības nodrošināšanu kopumā. Saskaņā ar piederības principu pašu partnervalstu ziņā ir noteikt savas attīstības prioritātes un atbilstoši piešķirt izglītībai paredzēto budžeta daļu. Tajā pašā laikā skolotāju algām ir jābūt samērīgām, salīdzinot ar valsts vidējo atalgojumu valsts sektorā.

Ciktāl tas attiecas uz SFV, Eiropas Savienības dalībvalstis ir tikai neliela daļa no 185 valstīm, kas ir tā locekles. Daudzas no tām ir jaunattīstības valstis, kurām, protams, arī ir teikšana par to, kā SVF darbojas. Gadījumā, ja kādai dalībvalstij ir grūtības ar savas maksājuma bilances finansēšanu, SVF ir fonds, kuru var izmantot, lai sekmētu atveseļošanu. Politikas programmu, kas nāk līdzī finansējumam, plāno valstu iestādes ciešā sadarbībā ar SVF, un turpmāka finansējuma piešķiršana ir atkarīga no šīs programmas efektīvas īstenošanas.

SVF valstīm ar zemiem ienākumiem sniedz arī aizdevumus ar izdevīgām procentu likmēm saskaņā ar Nabadzības samazināšanas un izaugsmes mehānismu (NMIM) un Finanšu mehānismu ārējiem satricinājumiem (FMĀS).

*
* *

Jautājums Nr. 24 (Tadeusz Zwiefka) (H-0010/09)**Temats: Nelikumīgā TV kanāla al-Manar pārraide**

Nesen Vācija aizliedza al-Manar TV pārraidi Vācijā. Saskaņā ar šo rīkojumu par aizliegumu nelikumīga ir jebkāda sadarbība ar al-Manar TV. Tam sekoja aizliegumi pārraidīt al-Manar TV Francijā, Spānijā un Nīderlandē tāpēc, ka al-Manar TV pārkāpa Eiropas audiovizuālos tiesību aktus.

Saskaņā ar rīkojumu par aizliegumu, ko Vācijas Federālais iekšlietu ministrs izdeva 11. novembrī, „al-Manar TV mērķis un darbība ir vērsta uz atbalstu, aizstāvēšanu un aicināšanu izmantot vardarbību kā līdzekli, lai sasniegtu politiskos un reliģiskos mērķus”. Rīkojums par aizliegumu raksturo arī, ka al-Manar TV izplata „aicinājumus kļūt par mocekļiem, veicot pašnāvnieku uzbrukumus”, un uzskaita al-Manar TV Korāna vārsmu izmantošanu, lai pamatotu un veicinātu vardarbību.

Kādus pasākumus Padome plāno veikt, lai pārtrauktu al-Manar TV pārraides Eiropā ar Nilesat starpniecību? Vai ES Pretterorisma koordinators ir sniedzis kādus ieteikumus par to, kā novērst musulmaņu radikalizēšanos Eiropā tādu teroristu televīziju, kā al-Manar TV ietekmē?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome kā otrs likumdevējs kopā ar Eiropas Parlamentu 2007. gada 18. decembrī pieņēma Direktīvu 2007/65/EK („Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu direktīva”), kurā atjaunināja tiesisko regulējumu televīziju pārraidēm un audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem ES⁽⁶⁾. Šīs direktīvas 3.b pants aizliedz pārraides, kurās notiek naida kurināšana rases, dzimuma, reliģijas vai valstspiederības dēļ.

Šīs direktīvas un tās priekštecē „Direktīvas par televīziju bez robežām” darbības jomā var iekļaut programmas, kuras pārraida organizācijas, kas dibinātas ārpus ES, piemēram, Al Manar un Al Aqsa, bet tām ir jāizmanto satelīta resursi, kas „pieder šai dalībvalstij”. Padome pieņem, ka Francijas pārvaldes iestādes, pamatojoties uz to, 2009. gada janvārī izdeva rīkojumu pae Al Aqsa pārraides aizliegumu Eutelsat. Taču situācija ar Nilesat un Arabsat, kurā Al Manar vēl joprojām ir pieejama, ir atšķirīga, jo tā neizmanto ES satelīta resursus. Tādēļ ir daudz grūtāk pieņemt atbilstošu ES reakciju.

Saskaroties ar šo situāciju, Padome apzinās, ka Komisija meklē iespējas, kā aktualizēt šo jautājumu savā politiskajā dialogā gan ar Ēģipti, gan Libānu. Līdzīgi arī Padome mēģinās nodrošināt, ka šis jautājums tiek risināts sarunās ar šīm valstīm.

Vairākus gadus radikalizācija un vervēšana ir bijis ļoti svarīgs ES drošības jautājums. Ir sagatavoti un apstiprināti īpaši ES dokumenti, kas attiecas uz šo parādību, tostarp stratēģiskie dokumenti, piemēram, Eiropas Savienības Pretterorisma stratēģija un tās rīcības plāns, ES Stratēģija cīņai pret radikalizāciju un vervēšanu un tās rīcības plāns.

ES Pretterorisma koordinators ir veicinājis pasākumu pilnveidošanu radikalizācijas apkarošanai Eiropā un citās valstīs, kas, kā atzīts iepriekšējā Eiropas samītā iesniegtajā ziņojumā par Eiropas drošības stratēģijas īstenošanu, ir viens no galvenajiem draudiem, ar ko saskaras Eiropa. 2008. gada 27. un 28. novembrī Tieslietu un iekšlietu padome pieņēma pārskatītu stratēģiju un rīcības plānu radikalizācijas apkarošanai.

*
* *

Jautājums Nr. 25 (Kathy Sinnott) (H-0015/09)**Temats: Izklaides zveja**

Kā noprotu, Čehijas prezidentūra plāno sākt diskusijas darba grupas līmenī par Komisijas priekšlikumu par esošās ES kontroles un īstenošanas zvejas tiesību aktu kodifikāciju. Noteiktam šī priekšlikuma aspektam, kas saistīts ar izklaides un sporta zveju, būs ievērojama ietekme uz Īrijas iedzīvotājiem.

Vai Čehijas prezidentūra var sāki izklāstīt, par kādiem pasākumiem tā diskutēs saistībā ar atpūtas zvejas kontroli?

⁽⁶⁾ OV L 322, 2007. g. 18. decembris, 27. - 45. lpp.

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome var apstiprināt, ka priekšlikumu Regulai, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu, Komisija iesniedza Padomei 2008. gada 14. novembrī.⁽⁷⁾ Šajā priekšlikumā iekļauti pasākumi atpūtas zvejas kontrolei, piemēram, nozvejas reģistrēšanai vai prasība pēc zvejas atļaujas izsniegšanas.

Diskusijas Padomes darba grupas līmenī sākās 22. janvārī.

Padome pievērsīs nopietnu uzmanību visiem Komisijas priekšlikuma aspektiem. Tomēr, tā kā Padome šo priekšlikumu ir sākusi izvērtēt tikai pavisam nesen, tā vēl nevar sniegt patstāvīgu viedokli par jebkuru no pasākumiem, kas tajā minēti.

*
* *

Jautājums Nr. 26 (Katrin Saks) (H-0017/09)

Temats: Robeža starp Eiropas Savienību, Igauniju un Krieviju

1997. gadā Eiropas Savienība ieteica Krievijai nekavējoties parakstīt robežlīgumu ar Igauniju. 2005. gada 18. maijā valstis parakstīja robežlīgumu, no kura Krievija atsauc savu parakstu, jo Krievijas iestādes nepiekrita Igaunijas parlamenta pievienotajai vienusējīgai deklarācijai saistībā ar Tartu 1920. gada Miera līgumu un okupāciju pēc Otrā pasaules kara. 2006. gada augustā Krievija ierosināja Igaunijai uzsākt sarunas par jaunu robežlīgumu, kurā būtu norādīts, ka starp pusēm nepastāv teritoriālu pretenziju un ka visi iepriekšējie līgumi saistībā ar robežu jautājumiem vairs nav spēkā. Igaunijas ārlietu ministrs Urmas Paet 2007. gada 25. decembra intervijā ziņu aģentūrai Interfax aicināja Krievijas iestādes ratificēt robežlīgumu, tajā pašā laikā Igaunija atzinīgi novērtēja Krievijas un Latvijas robežlīguma spēkā stāšanos 2007. gada 18. decembrī. Jebkāda veida progress, ar līguma noslēgšanu uzlabojot ES un Krievijas attiecības, ir gan visas ES, gan arī Igaunijas interesēs. Robežlīguma spēkā stāšanās starp Latviju un Krieviju varētu Krieviju mudināt noslēgt robežlīgumu starp Igauniju un Krieviju.

Vai Padomes prezidentūra var paust savu nostāju un sniegt informāciju par pasākumiem, kas ir plānoti, lai atbalstītu Eiropas Savienības dalībvalstis, kuras saskaras ar tādu būtisku problēmu, kā strīdu par valsts robežām un atteikumu tās atzīt?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Daudzus gadus, un it īpaši, kopš Igaunija 2004. gada 1. maijā pievienojās Eiropas Savienībai, Padome ir uzsvērusi Krievijai, ka ES un Krievijas attiecībām ir ļoti svarīgi parakstīt un ratificēt robežlīgumu ar Igauniju.

Padome atzinīgi novērtēja robežlīguma parakstīšanu 2005. gada maijā un Igaunijas parlamenta ratifikāciju 2005. gada jūnijā, un gaidīja, ka līgumu ratificēs arī Krievija un ka tas drīz stāsies spēkā. Tādēļ Padome puda dziļu nožēlu, kad Krievija nolēma atsaucēt savu parakstu no robežlīguma.

Tā kā jautājums vēl joprojām nav atrisināts, Padome turpinās uzsvērt Krievijai to, ka ES un Krievijas attiecībām ir ļoti svarīga robežlīguma parakstīšana un ratificēšana, un pauž nožēlu, ka vēstures notikumi ir radījuši sarežģījumus.

Kaut arī robežjautājumi būtībā ir dalībvalstu kompetencē, Padome daudz vispārīgāk uzsver, kādu nozīmi tā piešķir ES dalībvalstu un kaimiņvalstu ārējo robežu juridiskajai noteiktībai un stabilām attiecībām starp ES dalībvalstīm un Krieviju. Saistībā ar to ES un Krievijas robežu noteikšanai ir jābūt pabeigtai saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, kas noteikti plānā par brīvību, drošību un tiesiskumu, ko 2005. gada maijā pieņēma ES un Krievijas Maskavas samitā kā instrumentu 2003. gada maijā pieņemtās Kopējās telpas ieviešanai.

⁽⁷⁾ Dok. 15694/08 PECHE 312 + ADD 1 un ADD 2.

*
* *

Jautājums Nr. 27 (Krzysztof Hołowczyc) (H-0022/09)

Temats: Ceļu drošība

Kopienas līmenī ir veikti daudz likumdošanas pasākumi, lai samazinātu uz ES ceļiem nogalināto cilvēku skaitu. Tas atbilst EK Līguma 6.(a) pantam. Tomēr saskaņā ar Līgumu īpašie noteikumi, kas tieši skar satiksmes dalībniekus, vairumā gadījumu ir noteikti dalībvalstu ceļu satiksmes noteikumos. Viens izņēmums ir Eiropas Standartizācijas komitejas izstrādātie standartizētie noteikumi par atstarojošo objektu noteikumu standartizāciju, un visās dalībvalstīs, ražojot šādu produkciju, šie noteikumi ir jāievēro.

Vai Padome ir ņēmusi vērā to, ka tikai 12 dalībvalstīs ir noteikumi, kuri regulē satiksmes dalībnieku aizsardzību saistībā ar atstarojoša apģērba izmantošanu, atbalstot pasākumus ceļu satiksmes drošības uzlabošanai ES, ko Prezidentūra plāno arī jaunajā satiksmes drošības programmā 2011-2020. gadam?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome ceļu satiksmes drošību uzskata par ļoti svarīgu. Nesen vairākas ES prezidentūras, tostarp Čehijas prezidentūra ir uzsvērusi nepieciešamību Kopienas līmenī stiprināt ceļu satiksmes drošības politiku. Čehijas prezidentūras darba programmā it īpaši ir norādīts, ka ir jāuzsāk diskusija par ES politikas attiecībā uz ceļu satiksmes drošību turpmāko virzību. Tomēr saskaņā ar EK Līgumu Padome likumdošanas pasākumus var veikt vienīgi, pamatojoties uz Kopienas priekšlikumu.

Saistībā ar godājamā Eiropas Parlamenta deputāta minēto jautājumu – atstarojošā apģērba izmantošanu – Padome zina to, ka divpadsmit dalībvalstīs jau ir pieņemušas tiesību aktus saistībā ar šāda apģērba izmantošanu. Komisija līdz šim nav iesniegusi likumdošanas priekšlikumu par šo jautājumu, pamatojoties uz kuru Padome kā otrs likumdevējs kopā ar Eiropas Parlamentu varētu apsvērt kādu pasākumu veikšanu.

*
* *

Jautājums Nr. 28 (Sajjad Karim) (H-0025/09)

Temats: Eiropas Zilās kartes direktīva

2008. gada 20. novembrī Eiropas Parlaments ar 388 balsīm par, 56 pret un 124 atturoties pieņēma normatīvo rezolūciju (P6_TA(2008)0557), ar kuru grozīja priekšlikumu Padomes direktīvai par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos (Eiropas Zilās kartes direktīva).

Vai Padome, ņemot vērā šī priekšlikuma nozīmību, ir noteikusi tā pieņemšanas datumu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada februāra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome ir panākusi vienošanos par priekšlikumu Padomes direktīvai par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos.

Vairākas kompetentās Padomes struktūras ir izvērtējušas Eiropas Parlamenta atzinumu un, lai to oficiāli pieņemtu, kas tiek plānots tuvākajos mēnešos, ar priekšlikuma tekstu ir jāveic vēl joprojām vairākas procedūru prasības, proti, tā galīgā saskaņošana ar juristiem-valodniekiem.

*
* *

Jautājums Nr. 29 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0030/09)**Temats: ES stratēģija Latīņamerikā**

Kopš pirmā divpusējā samita Riodežaneiro (Brazīlija) 1999. gadā Eiropas Savienība un Latīņamerika izmanto stratēģiskās partnerības priekšrocības.

Kādas ir Čehijas prezidentūras prioritātes saistībā ar Latīņamerikas reģionu, īpaši ņemot vērā ES attiecības ar tādām valstīm kā Venecuēla un Kuba?

Kā Padome ierosina rīkoties, lai atbalstītu Kolumbijas valdības centienus atbrīvot ķīlniekus, ko gūstā tur FARC guerrillas un miera nostiprināšanas un izlīguma procesā?

Vai pēc tam, kad jaunievēlētais ASV prezidents Barack Obama pārņems savus pienākumus, Padome paredz jebkādas izmaiņas ES stratēģijai Latīņamerikā?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūrā 2009. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

ES pieeja attiecībā pret Kubu tika izklāstīta Padomes 2008. gada 23. jūnijā pieņemtajos secinājumos. Padomē turpinās diskusijas par to, kā rīkoties, lai īstenotu šos secinājumus. 16. oktobrī ministru sanāksmē Parīzē ES un Kuba vienojās par visaptveroša politiska dialoga atsākšanu, ietverot politiskus, ekonomiskus, zinātnes, kultūras un īpaši cilvēktiesību jautājumus uz abpusēja, nediskriminējoša un uz rezultātiem vērsta pamata. Padome turpinās īstenot 1996. gada Kopējā nostājā paredzētos mērķus un tās divpusējo pieeju: dialogu ar Kubas iestādēm un ar visiem Kubas sabiedrības sektoriem, lai veicinātu cilvēktiesību ievērošanu patiesu progresu virzībā uz daudzpusīgu demokrātiju. ES politikas attiecībā pret Kubu pamatā paliek Kopējā nostāja un īpaši neatlaidīgā prasība kubiešiem, īstenot reālus un izmērojamus uzlabojumus cilvēktiesību situācijā un visu politisko ieslodzīto beznosacījumu atbrīvošana.

Padome turpina rūpīgi pārraudzīt situāciju Venecuēlā un īsteno savus kontaktus ar iestādēm un institūcijām visos līmeņos, kā arī opozīciju, lai sniegtu ieguldījumu nacionālajā dialogā un novērstu jebkuras puses darbības, kas varētu apdraudēt valsts stabilitāti vai kaitēt demokrātijai un tiesiskai valstij. Šī stratēģija šķiet rezultatīva. Venecuēlā abas puses apzinās mūsu ieguldījumu vērtību.

Attiecībā uz Kolumbiju Padome atzinīgi vērtē un atbalsta acīmredzamos, turpinošos uzlabojumus valsts drošības jomā un cilvēktiesību ievērošanā, tajā skaitā pateicoties nesen pieņemtajiem tiesību aktiem. Tajā pat laikā Padomei joprojām māj bažas par stāvokli Kolumbijā, īpaši par noziegumiem, piemēram, neseno vietējo iedzīvotāju tiesību aizstāves Quilcué kundzes vīra slepkavību. Kolumbija iestādes pastāvīgi ir mudinātas nodrošināt atbilstošus līdzekļus, lai veiksmīgi īstenotu tiesiskumu un mieru nostiprinošus tiesību aktus. Padome atgādina arī savus aicinājumus nelikumīgi bruņotajām grupām atbrīvot visus viņu ieslodzītos, pārtraukt vardarbību un ievērot cilvēktiesības. ES turpinās tās pastāvīgās apspriedes ar Kolumbijas iestādēm un nodrošinās atbalstu atbrīvošanai, tiesiskumam un miera nostiprināšanas procesam.

Ir pārāgri prātot par jaunās ASV pārvaldes pieeju attiecībā pret Latīņameriku. Tomēr iepriekšējie paziņojumi par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz Kubu saistībā ar ģimeņu un citu personu apmeklējumiem, kā arī naudas pārvedumiem, ir uzmundrinoši. Šīs pārmaiņas ir skaidra atbilde uz gan uz salas, gan ASV dzīvojošo kubiešu lūgumiem. Šie pasākumi atbilst ES pieejai, kas izklāstīta 1996. gada Kopējā nostājā. Padome plāno īstenot pastāvīgu dialogu ar ASV par Latīņameriku.

*
* *

Jautājums Nr. 30 (Athanasios Pafilis) (H-0033/09)**Temats: baltā fosfora izmantošana aviācijas bumbās Izraēlas armijā Gazā**

Uzbrukumos Palestīnai, Gazā, Izraēlas armija izmanto baltā fosfora aviācijas bumbas, kas ir īpaši bīstamas un jau ir radījušas īpaši smagus apdegumus un dzīvībai svarīgu orgānu savainojumus, pamatā bērniem un Palestīnas civiliedzīvotājiem. Pirms dažām dienām ANO priekšsēdētājs ziņoja, ka Izraēlas armija ar šādā, bumbām pārsteidza tur atrodošās ANO galvenās mītnes. Ir labi zināms, ka saskaņā ar 1980. gada Ženēvas Konvenciju par noteiktu parastu ieroču lietojuma aizliegumu šādas aviācijas bumbas ir aizliegtas izmantot apdzīvotās teritorijās.

Vai Padome ir nosodījusi šādu ieroču izmantošanu no Izraēlas puses? Vai tā uzskata, ka to izmantošana ir kara noziegums, un rīkosies, lai novērstu to turpmāko izmantošanu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūrā 2009. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome pievienojas godājamās deputātes bažām par situāciju Gazā. Mums ir ļoti žēl, ka šis konflikts rada ciešanas civiliedzīvotājiem.

ES atgādina savu apņemšanos saistībā ar visaptverošu un reģionālu pieeju, lai atrisinātu konfliktu starp Izraēlu un Arābiju.

26. janvārī Padome aicināja visas konfliktā iesaistītās puses ievērot visas cilvēktiesības un īstenot savus pienākumus saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem cilvēktiesību jomā. Padome paziņoja arī, ka veiks rūpīgas izmeklēšanas saistībā ar apgalvotajiem starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā pārkāpumiem, un šajā sakarā rūpīgi ņēma vērā ANO ģenerālsēkretāra Ban Ki-Moon 21. janvāra ziņojumu Drošības padomei.

15. janvārī prezidentūra nosodīja UNRWA ēkas bombardēšanu Gazā, ko īstenoja Izraēlas artilērija, un pieprasīja Izraēlai veikt pasākumus, lai novērstu šādu uzbrukumu civiliedzīvotājiem vai humanitārās palīdzības nodrošinātājiem atkārtējos.

*
* *

Jautājums Nr. 31 (Ryszard Czarnecki) (H-0035/09)

Temats: miera nostiprināšanas perspektīvas Tuvajos Austrumos

Kādas perspektīvas Padome redz saistībā ar miera nostiprināšanu Tuvajos Austrumos, ņemot vērā pēdējos notikumus šajā reģionā?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūrā 2009. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome ir pārliecināta, ka pašreizējo situāciju Gazā ir nepieciešams uzlabot, pilnībā īstenojot ANO Drošības padomes rezolūciju. Rezolūciju Nr. 1860 ir jāīsteno abām pusēm, un tas galvenokārt nozīmē brīvu un neierobežotu humanitārās palīdzības transportu uz Gazu un tās ietvaros. Ir nepieciešams ilgtspējīgs pamiers, kam ir jābūt balstītam uz mehānismu, kas ņemtu vērā Izraēlai nepieciešamo aizsardzību, no vienas puses, novēršot ieroču kontrabandu, un, no otras puses, padarot Gazā iespējamu atjaunošanu un ekonomikas attīstību, atverot robežu šķērsošanas punktus.

Tomēr Padome uzskata, ka krīze Gazā ir vērtējama plašākā kontekstā. Pamatojoties uz pastāvošajām politikas vadlīnijām, kas sīki izstrādātas Padomes kārtējos secinājumos, Padome īsteno aktīvu politiku, lai atbalstītu problēmu risināšanu saistībā ar kara sekām Gazā, kā arī vidēja termiņa pasākumus, kas nepieciešami, lai šajā reģionā atjaunotu miera nostiprināšanas perspektīvas. Šajā sakarā Padome uzskata, ka vitāli būtisks ir iekšējs Palestīnas dialogs un miera nostiprināšanas procesa atsākšana.

Novēršot turpmāko situācijas saasināšanos Jordānas Rietumkrastā, Palestīnas iestādes ir apliecinājušas, ka ir uzticami un efektīvi partneri. Padome noteikti mudina prezidenta Mahmoud Abbas vadībā īstenot izlīgumu starp palestīniešiem, kas ir galvenais faktors miera nostiprināšanai, stabilitātei un attīstībai, un šajā sakarā atbalsta Ēģiptes un Arābu līgas starpniecības pasākumus.

Padome ir pārliecināta, ka reģionā miers ir panākams tikai, pabeidzot miera nostiprināšanas procesu, kā rezultātā Jordānas Rietumkrastā un Gazā izveidosies neatkarīga, demokrātiska, blakusesoša un dzīvotspējīga Palestīnas valsts, kas pastāvēs blakus Izraēlai mierā un drošībā. Lai varētu īstenot šo perspektīvu, Padome atgādina savus aicinājumus abām pusēm īstenot savus pienākumus saskaņā ar Ceļvedi. Pieņemot, ka Arābu valstu miera iniciatīva ir pārliecinošs un atbilstošs pamats visaptverošam Izraēlas un Arābijas konflikta risinājumam, ES ir apņēmusies šajā situācijā sadarboties ar Kvartetu, jauno ASV pārvaldi un arābu partneriem. Padome atzinīgi vērtē tūlītēju ASV īpašā sūtņa iecelšanu Tuvajos Austrumos, šajā amatā apstiprinot George Mitchell, un pienākumu noteikšanu, kas veicami šajā reģionā, un ir gatava ar viņu cieši sadarboties.

*
* *

Jautājums Nr. 32 (Konstantinos Droutsas) (H-0037/09)

Temats: Palestīnā dzīvojošo grieķu problēmas

Palestīnas Grieķijas Sieviešu asociācija ziņo, ka grieķi, kuri dzīvo šajā reģionā, dzīvo tikpat necilvēcīgos apstākļos, ko radījusi Izraēlas okupācijas armija, kā pārējie palestīnieši. It īpaši norādāms, ka Izraēlas iestādes padara grieķu pasēs nederīgas, apzīmējot tās ar Izraēlas zīmogu un palestīniešu personas kodu. Īstenojot šādu praksi, grieķiem pamatā tiek aizliegts pamest Telavivas lidostu un piespiež viņus ceļot caur Jordāniju, padarot Grieķijas pasēs līdzvērtīgas vīzām. Citi ES dalībvalstu pilsoņiem ceļojot saskaras ar līdzīgām problēmām.

Vai Padome iesniegs Izraēlai sūdzību un pieprasīs pārtraukt šādu praksi, kas ir kļedošs starptautisko tiesību aktu pārkāpums, lai aizstāvētu grieķu pilsoņu tiesības?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūrā 2009. gada februāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Godājamā deputāta uzdots jautājums primāri ir atsevišķo dalībvalstu kompetencē.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 42 (Eoin Ryan) (H-1054/08)

Temats: transatlantiskās attiecības

Ņemot vērā nesen 20. janvārī notikušo ASV prezidenta Barack Obama inaugurāciju, kādus pasākumus veicinās Eiropas Komisija, lai sekmētu ES un ASV attiecības? Kādās saistītās politikas jomās turpmāko mēnešu laikā plāno darboties Eiropas Komisija?

Atbilde

(EN) Komisija sirsnīgi apsveica prezidentu B. Obamu ar inaugurāciju. Komisija atzinīgi vērtē viņa sākotnējos centienus slēgt Gvantanamo internēto nometni, pastiprināt ASV darbības miera nostiprināšanas procesā Tuvajos Austrumos un gūt rezultātus islama pasaulē.

Turpmāko mēnešu laikā galvenā prioritāte būs pasaules ekonomikas atgūšanās. Komisijai ir jānodrošina, lai ES un ASV politikas savstarpēji viena otru stiprinātu un veicinātu transatlantiskās ekonomikas attīstību, nostiprinot un uzlabojot Transatlantisko Ekonomikas padomi. Komisijai ir jāsadarbojas, lai varētu stāties pretī atdzimušajām protekcionisma idejām. Komisija vēlas cieši sadarboties ar ASV klimata pārmaiņu jomā, galvenokārt, lai veicinātu jaunās tirgus ekonomikas valstis un vēl pirms 2009. gada beigām sasniegtu daudzpusējās sarunās patiesu progresu.

ES ārējo attiecību un Eiropas kaimiņattiecību politikas komisāre rakstiski vērsās pie Valsts sekretāres H. Klintones, izklāstot Komisijas viedokli saistībā ar neatliekamām ārējo attiecību prioritātēm: ilgtspējīgs pamiers Gazā, nepieciešamība risināt jautājumu par valsts veidošanu Afganistānā tās reģionālajā kontekstā un jautājums par stabilitātes veicināšanu ES austrumu kaimiņvalstīs. Komisijai kopīgiem spēkiem ir arī jāveicina objektīvu starptautiskās sadarbības struktūru, kas ietvertu jaunās lielvaras.

Centieni izveidot ES-ASV attiecības uz jauniem pamatiem tiks attīstīti līdz ES un ASV samitam 2009. gada vidū. Kad Komisija būs izveidojusi ar jaunajiem ASV kolēģiem labu dialogu saistībā ar prioritārajiem jautājumiem, Komisijas izskatīs, vai ir nepieciešams atjaunināt ES un ASV attiecības institucionālo struktūru jomā - 1995. gada jauno Transatlantisko darba kārtību, lai tā labāk kalpotu mūsu kopējiem mērķiem.

ES ir jātiecas atbilst ASV gaidām, pierādot, ka ES spēj būt efektīvs partneris. ES ir jābūt vienotam viedoklim. Šajā sakarā transatlantiskajās attiecībās ievērojamu atbalstu sniegtu drīza Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

*
* *

Jautājums Nr. 43 (Jim Higgins) (H-1060/08)

Temats: attiecību uzlabošana ar Palestīnu

Vai Komisija var informēt, vai Īrijas valdība ir pie tās vērusies saistībā ar centieniem nodrošināt attiecību ar Palestīnas iestādēm uzlabošanu, un vai Komisija atbalsta šādu priekšlikumu, ņemot vērā nepieciešamību sniegt palīdzību Palestīnas valsts un tās tautas attīstībai.

Atbilde

(EN) Īrijas kolēģi vērās pie Komisijas un ES Ārlietu ministra decembrī ar lūgumu uzlabot Komisijas attiecības ar Palestīnas iestādēm.

Pagājušo gadu Komisija kopā ar Palestīnas iestādēm izveidoja dažas apakškomitejas, lai institucionalizētu dialogu šādās jomās:

1. ekonomikas un finanšu lietas, tirdzniecība, muitas jautājumi,
2. sociālās lietas,
3. enerģētika, vides aizsardzība, transports, zinātnes un tehnoloģijas,
4. cilvēktiesības, laba pārvaldība un tiesiskums.

Pirmo (cilvēktiesību, labas pārvaldības un tiesiskuma) apakškomiteju Komisija kopā ar Palestīnas iestādēm izveidoja jau 2008. gada decembrī.

Turklāt papildus pastāvošajam politiskajam dialogam ministru līmenī Padome pagājušo decembri pirmo reizi organizēja pirmo politisko dialogu augstāko ierēdņu līmenī.

Tie ir būtiski pirmie pasākumi virzībā uz dziļākām divpusējām attiecībām. Tie liecina par abu pušu apņemšanos izpētīt dažādas iespējas, kā panākt dziļākās un plašākas divpusējās attiecības, ņemot vērā kopējos centienus izveidot Palestīnas valsti.

Katrā ziņā Komisijas un Palestīnas iestāžu Kopējais rīcības plāns nodrošina daudzas iespējas uzlabotai sadarbībai. Komisija ir gatava pastiprināt tā īstenošanu, izmantojot nesen izveidotās četras apakškomitejas.

*
* *

Jautājums Nr. 44 (John Bowis) (H-1061/08)

Temats: kasešu bumbu aizliegums

Komisijai noteikti ir zināms briesmīgais kaitējums, ko rada kasešu bumbas, īpaši apdraudējums, ko tā rada bērniem, jo viņi mēdz tās pacelt, domājot, ka tās ir krāsainas bumbiņas.

Vai Komisija var apstiprināt, ka sešas dalībvalstis ir atteikušās parakstīt Oslo konvenciju, kas aizliedz izmantot kasešu bumbas, un vai Komisija vērsīsies rakstiski pie šo valstu valdībām, paskaidrojot apdraudējumu, ko rada šādi ieroči, un mudinās tās parakstīt konvenciju?

Atbilde

(EN) Komisija atzinīgi vērtēja Starptautiskās konvencijas par šķembu munīcijas aizliegumu atvēršanu parakstīšanai ANO dalībvalstīm 2008. gada 3. decembrī Oslo. Komisija īpaši atzinīgi novērtēja to, ka 95 no 193 ANO dalībvalstīm nekavējoties parakstīja konvenciju un četras no tām to ļoti drīz ratificēja. Tas ir patiesi daudzsolis fakts un Komisija cer, ka konvenciju pēc iespējas drīzāk parakstīs un ratificēs visas valstis, gan tās, kuras skar šķembu munīcijas ietekme, gan arī tās, kuras šos ieročus izmanto un kurās tos ražo, lai tā varētu nekavējoties stāties spēkā.

Konvencija par šķembu munīcijas aizliegumu ir būtisks pavērsiens konflikta upuru aizsardzības uzlabošanā daudzos reģionos visā pasaulē. Komisija Konvenciju par šķembu munīcijas aizliegumi pamatā uzskata par humanitāru instrumentu. Tajā pat laikā Komisija apzinās, ka ar šāda veida konvenciju iespējams panākt

atbruņošanas un aizsardzību valstīs, teritorijās, kurās Eiropas Kopienai un tādējādi Komisijai nav īpašas kompetences. Jautājums par konvencijas parakstīšanu un ratificēšanu ir dalībvalstu kompetence.

Sadarbības un atbalsta attīstības ietvaros Komisijai ir būtiska funkcija saistībā ar atbalsta sniegšanu efektīvai konvencijas īstenošanai. Komisija plāno turpināt sniegt visaptverošu atbalstu valstīm un iedzīvotājiem visās teritorijās, kur ir spridzekļi, kas atlikuši pēc kara, tādās jomās kā cīņa pret šķembu munīcijas ietekmi, atmnēšana, izglītošana par mīnu radīto apdraudējumu, kā arī upuru atbalsta programmas.

*

* *

Jautājums Nr. 45 (Bernd Posselt) (H-1069/08)

Temats: Ukraina un Moldova

Kāds ir Komisijas viedoklis saistībā ar politisko un cilvēktiesību attīstību divās cieši saistītajās kaimiņvalstīs Ukrainā un Moldovas Republikā, un kādi pasākumi ir jāveic turpmāk, lai stabilizētu stāvokli šajās geostratēģiski būtiskajās valstīs?

Atbilde

(EN) Komisija rūpīgi seko politiskajai un cilvēktiesību attīstībai gan Ukrainā, gan Moldovas Republikā. Cilvēktiesību un īpaši pamatbrīvību ievērošana ir būtisks elements mūsu attiecībās ar abām šīm valstīm. Komisija ir plašāk iesaistījusies atbalsta sniegšanā šajos jautājumos, izmantojot politisku dialogu un finanšu un tehnisko sadarbību, tajā skaitā atbalstot pilsoniskās sabiedrības organizācijas. Komisija nevilcinoties puda savus apsvērumus par jomām, kur nepieciešams panākt progresu, un atkārtoti uzsvēra, ka ES attiecību padziļināšana ar abām valstīm ir atkarīga no to panākumiem starptautisko cilvēktiesību saistību ievērošanā.

Šobrīd norit sarunas starp Komisiju un Ukrainu par ambiciozu asociācijas nolīgumu, un tuvākajā laikā Komisija plāno uzsākt sarunas ar Moldovas Republiku par jaunu, uzlabotu nolīgumu. Abi šie nolīgumi sniegs ieguldījumu iekšēju reformu nostiprināšanā šajās valstīs, pateicoties saistošiem pienākumiem. Īpaši tie sniegs iespēju Komisijai pastiprināt turpmāko sadarbību cilvēktiesību jautājumos. Turklāt Austrumu partnerības priekšlikums paredz daudzpusējus pasākumus, un Komisija uzskata, ka tie sniegs ievērojamu ieguldījumu stabilitātes palielināšanai šajā reģionā. Piemēram, tādējādi tiks sniegtas papildu iespējas koordinēt mūsu pasākumus saistībā ar Transnistrijas konfliktu un divpusējiem strīdīgajiem jautājumiem starp Ukrainu un Moldovas Republiku, piemēram, to kopējās robežas noteikšana.

*

* *

Jautājums Nr. 46 (Pedro Guerreiro) (H-0008/09)

Temats: ES un Izraēlas attiecības

Izraēla jau četrdesmit gadus okupē Palestīnas teritorijas, Jordānas Rietumkrastu, Gazas sektoru un Austrumjeruzalemi, nogalinot, apcietinot, apspiežot, laupot, ekspluatējot, noliedzot leģitīmākās pamata tiesības un uzspiežot Palestīnas iedzīvotājiem degradējošākos, pazemojošākos un necilvēcīgākos dzīves apstākļus.

Vai Komisija var paziņot, kādus pasākumus tā veikusi, lai nodrošināti steidzami nepieciešamo humāno palīdzību Palestīnas iedzīvotājiem Gazas sektorā, ņemot vērā Izraēlas atjaunos un nepamatotos uzbrukumus Palestīnas iedzīvotājiem Gazas sektorā, Izraēlas armijas nodarītos drausmīgos un kriminālos noziegumus un faktu, ka Izraēlā Palestīnas teritorijā pilnībā neievēro starptautisko tiesību aktus un cilvēktiesības?

Vai Komisija var paskaidrot, kādēļ tā neuzņēmās iniciatīvu saistībā ar priekšlikumu par nolīgumu starp ES un Izraēlu pārtraukšanu un jebkādiem procesiem attiecībā uz šo nolīgumu pastiprināšanu?

Atbilde

(EN) Pagājušo nedēļu Attīstības un humānās palīdzības komisārs devās uz šo reģionu un pirmdien, 26. janvārī, paziņoja par ārkārtas palīdzību Gazas sektora iedzīvotājiem 32 miljonu eiro apmērā, kas paredzēta pārtikai, patvertnēm, veselības aprūpei un psiholoģiskajam atbalstam.

Jau iepriekš šajā mēnesī Komisija nodrošināja vairāk kā 10 miljonus eiro, ņemot vērā humanitāro stāvokli Gazas sektorā. Tas nozīmē, ka 2008. gadā ir sniegta palīdzība vairāk kā 73 miljonu eiro apmērā. Tā ir paredzēta pārtikas nodrošināšanai, ārkārtas patversmju remontam un papildu medicīnas aprūpei. Visas šīs

jomas ir atzīmētas kā prioritāras ANO Palīdzības un darba aģentūras (UNRWA) projektā Flash Appeal, kas tika aizsākts 2008. gada 30. decembrī.

Turklāt, kā Jums iespējams zināms, Komisija pilnībā nodrošina Gazas elektrostaciju ar degvielu. Labākas koordinēšanas nolūkā Komisija ir norīkojusi Kopējās sadarbības centrā, ko izveidoja Izraēlas valdība, amatpersonu uz pilnu slodzi, lai tā palīdzētu saistībā ar humānās palīdzības piegādi.

Komisija arī turpmāk sniegs palīdzību UNRWA. Šogad Komisija atkal nodrošinās sākotnējo iemaksu aģentūras ģenerālfondā 66 miljonu eiro apmērā, un papildinās iepriekš minētās summas ar atbilstošu humāno palīdzību un palīdzību pārtikas veidā.

Turpmāko nedēļu laikā Komisiju aicinās veikt ieguldījumus neatliekamās palīdzības pasākumos un vēlāk arī Gazas sektora rekonstrukcijas darbos. Šajā sakarā Komisija cer, ka starptautisko palīdzības sniedzēju konferencē, kas pagaidām ir plānota 28. februārī, Ēģiptē, galvenā uzmanība tiks pievērsta pašām steidzamākajām iedzīvotāju vajadzībām. Komisija plāno īstenot būtisku funkciju visa šī procesa laikā.

Saistībā ar Jūsu otru jautājumu par iespējamo asociācijas nolīguma ar Izraēlu pārtraukšanu norādāms, ka Komisija apzinās sarūgtinājumu, kas radies tiem, kas uzskata, ka īpaši pagājušā gada laikā stāvoklis ir pasliktinājies. Tomēr beigu beigās Komisijas vērtējums (kas atspoguļo ES Ārlietu ministru sanāksmes viedokļus Ārējo attiecību padomē) ir, ka asociāciju nolīguma pārtraukšana padarītu Izraēlas iestādes mazāk atsaucīgas attiecībā uz starptautiskās sabiedrības centieniem veicināt noturīgus risinājumus.

Komisija saistībā ar attiecību uzlabošanas procesu vienmēr ir norādījusi, ka to ietekmē faktiskās situācijas attīstība. Šobrīd Komisija ir pilnībā pievērsusies citai prioritātei, proti, stāvoklim Gazas sektorā, īpaši pēc pagaidu pamiera 18. janvārī. Gazas sektora iedzīvotājiem ir neatliekamas pamatvajadzības, kas Komisijai ir jānodrošina.

Tādēļ Komisija uzskata, ka nav īstais brīdis, lai risinātu šo jautājumu un atgriezīsies pie tā, kad būs atbilstoši apstākļi.

*
* *

Jautājums Nr. 47 (Jens Holm) (H-0009/09)

Temats: nolīguma ar Izraēlu pārtraukšana

Ziemassvētku brīvdienu laikā Izraēla uzsāka operāciju Cast Lead. Šobrīd ir nogalināti vairāk nekā 900 palestīniešu un tūkstošiem ir ievainoti. ES un Izraēlas sadarbības nolīguma 2. pants paredz cilvēktiesību ievērošanu. Ir vairāk nekā skaidrs, ka Izraēla ir pārkāpusi šo noteikumu. 2005. gada oktobrī ES pārtrauca sadarbības nolīgumu ar Uzbekistānu, atsaucoties uz tā 2. pantu.

Vai Komisija ir gatava pastiprināt cilvēktiesību prasības tirdzniecības nolīgumā ar Izraēlu un pārtraukt nolīgumu? Kādus pasākumus plānots veikt, lai panāktu, ka Izraēla pārtrauc vardarbību?

Atbilde

(EN) Cilvēktiesību ievērošana ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām un būtiska ES ārlietu politikas sastāvdaļa. Tas nozīmē, ka Komisija attiecībās ar Izraēlu pievērš lielu uzmanību cilvēktiesību aizsardzībai.

Tiekoties ar Izraēlas iestādēm, Komisija pauž savas bažas saistībā ar Palestīnas iedzīvotāju cilvēktiesību stāvokli, īpaši Gazas sektorā, un turpina atgādināt Izraēlai tās pienākumus atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem cilvēktiesību jomā.

Tomēr beigu beigās Komisijas vērtējums (kas atspoguļo ES Ārlietu ministru sanāksmes viedokļus Ārējo attiecību padomē) ir, ka asociāciju nolīguma pārtraukšana padarītu Izraēlas iestādes mazāk atsaucīgas attiecībā uz starptautiskās sabiedrības centieniem veicināt noturīgus risinājumus.

Tas nozīmē, ka Komisija rūpīgi seko šobrīd noritošajām izmeklēšanām saistībā ar abu pušu rīcību pēdējā konflikta laikā.

Ņemot vērā krīzes situācijas uzliesmojumu Gazā, ES Ārlietu ministri 30. decembrī, Parīzē, noturēja ārkārtas sanāksmi, lai izstrādātu priekšlikumus – Parīzes Deklarāciju, lai izbeigtu konfliktu. Īsi pēc Padomes sanāksmes ES trijotnes pārstāvji devās uz reģionu ar mērķi panākt tūlītēju karadarbības pārtraukšanu.

Kopš krīzes sākuma Komisija pēc ES ārējo attiecību un Eiropas kaimiņattiecību politikas komisāres ieteikuma galveno uzmanību visu kontaktu un pārrunu ar Izraēlu ietvaros pievērsa jautājumam par labāko krīzes risinājuma veidu. Faktiski sanāksmes par citiem tematiem ir atceltas, jo jautājums par stāvokli Gazā ir prioritāte. Izraēlas iestādēm tas ir ticis paskaidrots, un tās saprata, ka stāvoklis Gazā prevalē pār citiem jautājumiem.

Pēc pagaidu pamiera nodibināšanas Komisija tagad strādā pie tā, lai pamiers būtu ilgtspējīgs. Vienlaikus Komisija turpina veikt ieguldījumus, lai uzlaboto Palestīnas iedzīvotāju humanitāro stāvokli un nodrošinātu Gazas elektrostacijas darbību, kaut arī nepietiekamu.

Pagājušajā nedēļā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padome nolēma izstrādāt ES rīcības plānu. Tajā galvenā uzmanība būs pievērsta tūlītējai humānās palīdzības sniegšanai Gazas iedzīvotājiem un ietvers atbalstu nelikumīgas ieroču un municijas tirdzniecības novēršanai, atbalstu, lai atkal atvērtu robežu šķērsošanas punktus, rehabilitāciju un rekonstrukciju un miera nostiprināšanas procesa atjaunošanu.

Šobrīd attiecības ar Izraēlu Komisijas prioritāte joprojām ir stāvoklis Gazā un īpaši jautājums par pieeju humānai palīdzībai un tās nodrošināšana. Saistībā ar visiem šiem jautājumiem būtisks ir dialogs ar Izraēlu.

*
* *

Jautājums Nr. 48 (Willy Meyer Pleite) (H-0019/09)

Temats: ES izmeklēšanas komisijas izveidošana, lai izmeklētu Izraēlas starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā pārkāpumus Gazas sektorā

ANO Cilvēktiesību padome nolēma nosūtīt apstākļu noskaidrošanas misiju, lai izmeklētu okupētājas valsts, Izraēlas, starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā pārkāpumus attiecībā pret Palestīnas iedzīvotājiem pēdējā kara laikā Gazā.

Vai Komisija plāno ierosināt Eiropas Savienībai izveidot apstākļu noskaidrošanas misiju, lai izmeklētu starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā pārkāpumus Gazas teritorijā kara laikā, kas uzsākās 2008. gada 27. decembrī?

Atbilde

(EN) Vairāki starptautiskie dalībnieki un pilsoniskās sabiedrības grupas ir aicinājušas veikt pilnīgu starptautisku izmeklēšanu saistībā ar incidentiem, kas liecina par starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā neievērošanu (piemēram, ANO skolu un ēku bombardēšana, baltā fosfora izmantošana blīvi apdzīvotās vietās).

ANO ģenerālsekretārs Ban Ki Moon paziņoja, ka ANO tuvākajā laikā plāno uzsākt šādu izmeklēšanu. Arī Izraēla ir uzsākusi savu izmeklēšanu, un mēs gaidām tās rezultātus. Premjerministrs Ehud Olmert ir izveidojis īpašu darba grupu starptautiskām tiesas prāvām pret Izraēlas amatpersonām, kuras bija iesaistītas operācijā Cast Lead.

Pagājušo pirmdienu Ārējo attiecību padome secināja, ka ES "turpinās rūpīgi sekot izmeklēšanai saistībā ar iespējamajiem starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā pārkāpumiem".

Komisija uzskata, ka Starptautiskā Sarkanā krusta komiteja un citas personas ir paiduši nopietnas apsūdzības saistībā ar abu pušu rīcību šī konflikta laikā, ko nepieciešams rūpīgi izmeklēt. Saistībā ar izdarītajiem pārkāpumiem ir jāveic objektīva izmeklēšana un jāatgādina starptautisko tiesību pārkāpumu.

*
* *

Jautājums Nr. 49 (Laima Liucija Andriekienē) (H-0031/09)

Temats: ES stratēģija Latīņamerikā

Kopš pirmā divpusejā samita Riodežaneiro (Brazīlija) 1999. gadā Eiropas Savienība un Latīņamerika izmanto stratēģiskās partnerības priekšrocības.

Kādi ir Komisijas galvenie mērķi un uzdevumi šajā reģionā tuvākajai nākotnei un ilgtermiņā, īpaši ņemot vērā ES attiecības ar tādām valstīm kā Venecuēla un Kuba?

Kā Komisija ierosina rīkoties, lai atbalstītu Kolumbijas valdības centienus atbrīvot ķīlniekus, ko gūstā tur FARC guerrillas un miera nostiprināšanas un izlīguma procesā?

Vai pēc tam, kad jaunievēlētais ASV prezidents Barack Obama pārņems savus pienākumus, Komisija paredz jebkādas izmaiņas ES stratēģijai Latīņamerikā?

Atbilde

(EN) 1. Stratēģiskā partnerība starp ES, Latīņameriku un Karību reģionu – kurai šogad ir desmit gadu jubileja – ir atrunāta ar šādiem mērķiem: intensīvs politiskais dialogs, demokrātiskas pārvaldības stiprināšana un cilvēktiesību ievērošana, integrācijas procesu atbalstīšana, ieskaitot asociācijas nolīgumu tīkla izveidošanu, un visaptveroša sadarbība nabadzības, sociālās nevienlīdzības izskaušanā un izglītības līmeņa uzlabošanā.

Šie mērķi pastāvīgi tiek pielāgoti jaunu notikumu attīstībai un problēmām visā pasaulē, piemēram, pašreizējā finanšu un ekonomiskā krīze, klimata pārmaiņu risināšanas steidzamība un problēmu enerģētikas drošības jomā risināšana.

Komisija izmantos nākamās sanāksmes, piemēram, Eiropas Savienības un Rio Grupas ministru sanākumi 2009. gada maijā, Prāgā, un sagatavošanās darbus saistībā ar gaidāmo Latīņamerikas, Karību reģiona un ES augstākā līmeņa sanākumi (2010. gadā Spānijā), lai risinātu šos jautājumus.

Saistībā ar Venecuēlu mūsu mērķis ir stiprināt attiecības un izveidot pastāvīgāku, atvērtāku, konstruktīvāku un strukturizētāku dialogu vispārējo interešu jautājumos, attīstot dialogu ekonomikas jomā un divpusējo sadarbību (40 miljoni eiro ir piešķirti 2007. līdz 2013. gadam divām prioritārām vajadzībām: Venecuēlas valsts modernizēšanai un tās ekonomikas diversifikācijai).

Attiecībā uz Kubu ir norādāms, ka pēc Padomes 2008. gada secinājumiem ir rezumēta sadarbības starp EK un Kubu attīstības jomā. Īsāk sakot, EK sadarbība tiks īstenota, pamatojoties uz ad hoc, un veikta ar ANO aģentūru un Eiropas un vietējo NVO starpniecību. Viens no galvenajiem sadarbības mērķiem būs rekonstrukcijas un rehabilitācijas pasākumu atbalstīšana pēc 2008. gadā notikušajām viesuļvētrām.

Kuba ir vienīgā valsts Latīņamerikā un Karību reģionā, ar kuru ES nav izveidots līgumisks pamats. Komisija cer, ka attiecības ar Kubu būs iespējams nostabilizēt vidēja termiņa laikā.

2. Komisija piedāvā Kolumbijas valdībai visu iespējamo palīdzību un solidaritāti saistībā ar tās centieniem nodrošināt ķīlnieku atbrīvošanu, kurus tur gūstā FARC. Tomēr, ņemot vērā pieredzi pagātnē, Kolumbijas valdība šajā gadījumā nolēma ierobežot citu valstu vai Vatikāna institūciju iesaistīšanos, un Komisijai ir jāciena šis lēmums.

Saistībā ar miera nostiprināšanas procesu norādāms, ka Komisija tieši miera nostiprināšanai, alternatīvai un ilgtspējīgai attīstībai un narkotiku apkarošanai velta 70 % no mūsu palīdzības (vairāk nekā 160 miljonus eiro). Turklāt 20 % no šīs palīdzības tiks ieguldīta tiesiskuma stiprināšanā Kolumbijā, citu starpā izmantojot juridiskas iestādes un veicinot cilvēktiesību ievērošanu. Miera un stabilitātes nostiprināšana Kolumbijā nešaubīgi joprojām ir mūsu galvenais mērķis.

3. Komisija uztur labus un plūstošus kontaktus ar ASV pārvaldi saistībā ar jautājumiem par Latīņameriku. Mums ir pastāvīgs politiskais dialogs (divreiz gadā) ar ASV ES trijotnes Augsto pārstāvju līmeni, kura ietvaros tiek apspriesti tieši jautājumi par Latīņameriku un Karību reģionu. Mēs esam pārliecināti, ka turpināsim šo konstruktīvo dialogu un sadarbību arī ar jaunā prezidenta B. Obama pārvaldi.

Prezidents B. Obama šobrīd nav paudis būtiskus paziņojumus par turpmākajām attiecībām ar Latīņameriku. Tomēr pirmie rādītāji ir pozitīvi, kā to liecina pirms dažām nedēļām notikusi sanāksme, kurā viņš pildīja izvēlēta priekšsēdētāja funkciju un kurā piedalījās Meksikas prezidents F. Calderon. Mums ir jāgaida, līdz uzzināsim vairāk par prezidenta B. Obamas stratēģiju un apņemšanos saistībā ar šo reģionu. Jomas, kurās mēs, iespējams, varētu veicināt plašāku sadarbību starp ASV, ES un Latīņameriku, ir narkotiku un organizētās noziedzības apkarošana.

*

* *

Jautājums Nr. 53 (Mairead McGuinness) (H-1047/08)**Temats: sociālais progress un darba ņēmēju tiesību aizsardzība**

Eiropadomes 2008. gada decembra sanāksme secinājumi saturēja paziņojumus par Īrijas iedzīvotāju bažām saistībā ar Lisabonas līgumu, ko izklāstīja premjerministrs Brian Cowen. Vai Komisija var paskaidrot, kā tā saprot Savienības rīcību, piešķirot "lielu nozīmi sociālajam progresam un darba ņēmēju tiesību aizsardzībai"? Vai Komisija var izklāstīt savu līdzšinējo darbu šajā jautājumā un nākotnes plānus saistībā ar šo problēmu risināšanu? Vai Komisija uzskata, ka pašreizējā ekonomiskā situācija padarīs sociālā progressa aizsardzību un veicināšanu un darba ņēmēju tiesību aizsardzību grūtāku, taču vienlaikus vēl nozīmīgāku?

Atbilde

(FR) Sociālais progress un darba ņēmēju tiesību aizsardzība vienmēr ir bijuši Eiropas Savienības attīstības centrālie mērķi. Šī iemesla dēļ pastāvošajos līgumos ietvertās sociālo lietu un darba ņēmēju tiesību aizsardzības politikas ir stiprinātas Lisabonas līgumā, un tekstā ir skaidri izklāstīta sociālo partneru izšķirošā loma.

Kā redzams, konteksts, ko izvērsam, paredz pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šos mērķus. Tādēļ, ka mūsu sabiedrības pamattatība, piemēram, globalizācija, jauno tehnoloģiju attīstība, demogrāfiskās izmaiņas un klimata pārmaiņas ir izmainījušas sociālo jautājumu dabu. Šīs pārmaiņas rosināja Eiropas Savienību izveidot Lisabonas stratēģiju, pielāgot tiesību aktus, Eiropas Sociālo fondu (ESF) vai Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF), izstrādāt atklātu koordinācijas metodi (AKM), lai turpinātu nodrošināt atbilstošu Eiropas Savienības sociālo vērtību īstenošanu, tajā pat laikā dinamiskā veidā pielāgojot mūsu instrumentus.

Turklāt 2008. gada jūlijā Komisija iepazīstināja ar atjaunoto sociālo programmu, lai, ņemot vērā visas šīs pārmaiņas, pielāgotu un stiprinātu mūsu Eiropas sociālo modeli. Mēs esam snieguši visiem līdzvērtīgas iespējas iegūt izglītību, saņemt veselības aprūpi vai pakalpojumus, rīkoties, lai atbalstītu visnelabvēlīgākajos apstākļos nonākušos cilvēkus, pamatojoties uz solidaritāti, veicināt sociālo dialogu, izmantojot pārskatīto direktīvu par Eiropas Uzņēmumu padomi, un uzlabot pagaidu darba ņēmēju tiesību aizsardzību.

Šobrīd visu Eiropu skar ekonomiskā krīze, kuras rezultātā Savienībai bija jāveic ārkārtas pasākumus, izstrādājot ekonomikas atveseļošanas plānu, kas skaidri atspoguļo, cik būtiski tai ir aizsargāt darba ņēmēju pamattiesības, kas pamatā ir darba pieejamība. Vēl Komisija ierosināja paplašināt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda atbilstības kritērija piemērošanas jomu un palielināt tā elastību, lai nodrošinātu lielākas palīdzības iespējas darba ņēmējiem, kurus ietekmējusi krīze. Neņemot vērā šos finanšu pasākumus, pašlaik acīmredzami neatliekams ir kļuvis jautājums par uzsākto reformu īstenošanu saistībā ar elastības drošību, aktīvu integrāciju un pensiju sistēmām.

Tādēļ krīzes situācija tikai stiprina Komisiju tās darbībā saistībā ar sociālo progresu, kā arī darba ņēmēju tiesību aizsardzību.

*
* *

Jautājums Nr. 54 (Marie Panayotopoulos-Cassiotou) (H-1058/08)**Temats: diskriminācija par labu īpašām grupām**

Vai Komisija uzskata, ka Eiropas tiesību akti pieļauj pozitīvu diskrimināciju, lai kompensētu sievietes, jauniešus, gados vecāku cilvēkus, invalīdus, cilvēkus ar hroniskām slimībām, vientuļo vecāku un daudz bērnu ģimeņu locekļu nelabvēlīgo stāvokli? Vai pozitīva diskriminācija par labu iepriekš minētajām sociālā nodrošinājuma sistēmas kategorijām spēj kompensēt darba piedāvājumus, kas nav nosakāmi skaitliskā izteiksmē?

Atbilde

(FR) Pirmkārt, Komisija vēlas norādīt, ka attiecībā uz pozitīvu rīcību par labu sievietēm⁽⁸⁾, gados vecākiem cilvēkiem un invalīdiem⁽⁹⁾ Eiropas tiesību aktos ir noteikumi, kas paredz, ka dalībvalstīm ir jāpieņem pasākumi,

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva 2002/73/EK, ar ko groza Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa piemērošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem.

⁽⁹⁾ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju.

kas nodrošina īpašas priekšrocības ar mērķi garantēt vienlīdzību starp šīs kategorijas cilvēkiem un citiem darba ņēmējiem.

No otras puses, Kopienas tiesību akti neparedz īpašu noteikumus saistībā ar pozitīvu rīcību jauniešu, cilvēku ar hroniskām slimībām, vientuļo vecāku vai daudz bērnu ģimeņu locekļu labā, jo šādai rīcībai nav juridiska pamata.

Visbeidzot, Komisija vēlas norādīt, ka gadījumos, kad Kopienas tiesību akti paredz noteikumus pozitīvai rīcībai, dalībvalstu kompetencē ir noteikt atbilstošās procedūras. Tomēr Eiropas Kopienas Tiesa savā judikatūrā ir noteikusi īpašu nosacījumus pozitīvas rīcības pieņemšanai saistībā ar sievietēm:

- konkrētā grupa attiecīgajā nodarbinātības jomā ir pārstāvētas mazāk;
- pieņemtajiem pasākumiem ir jālabo radusies situācija;
- pieņemtajiem pasākumiem ir jābūt samērīgiem ar noteikto mērķi.

Jebkurā gadījumā Eiropas Kopienas Tiesa ir noteikusi, ka šādas pozitīvas rīcības rezultātā nevar automātiski un bez nosacījumiem veidoties prioritāra attieksme tikai tādēļ, ka persona ir sieviešu dzimuma.

*
* *

Jautājums Nr. 55 (Claude Moraes) (H-1065/08)

Temats: daudzējāda diskriminācija

Ņemot vērā Eiropas Komisijas 2007. gada ziņojumā "Daudzējādas diskriminācijas jautājuma risināšana: metodes, pasākumi un tiesību akti" paustos ieteikumus, ka daudzējāda diskriminācija ir skaidri jāaizliedz, kādēļ Vienlīdzības direktīvas priekšlikums (COM(2008)0426) nesatur skaidru daudzējādas diskriminācijas aizliegumu un kādēļ vienīgā atsauce uz daudzējādo diskrimināciju (saistībā ar sievietēm) ir atrodama preambulā (piemēram, 13. apsvērums)?

Atbilde

(EN) Godājamā deputāta norādīto ziņojumu pēc Komisijas lūguma sastādīja Dānijas Cilvēktiesību institūts.

Komisija uzskata, ka daudzējāda diskriminācija ir sociāla realitāte, kas jārisina atbilstošā veidā. Tomēr Komisijas 2008. gada 2. jūlijā pieņemtais Priekšlikums direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas⁽¹⁰⁾ nesatur skaidri izklāstītus noteikumus, kas paredzētu daudzējādas diskriminācijas aizliegumu.

Tam ir divi iemesli. Pirmkārt, priekšlikums attiecas uz diskrimināciju reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ. Klauzulas par daudzējādu diskrimināciju citu iemeslu dēļ (piemēram, dzimuma vai rasu vai etniskās piederības dēļ) iekļaušana varētu tikt uzskatīta par direktīvas pilnvaru pārkāpšanu. Tajā pat laikā, ja daudzējādā diskriminācija attiektos tikai uz direktīvas priekšlikumā minētajiem četriem diskriminācijas iemesliem, tad netiktu risināti jautājumi par ievērojamiem daudzējādas diskriminācijas veidiem, piemēram, dzimuma vai rasu un etniskās piederības dēļ. Otrkārt, kad sagatavoja iepriekš minēto priekšlikumu, Komisija uzskatīja, ka šo jautājumu nepieciešams apspriest plašāk.

Tādēļ Komisija ierosināja, lai pie jautājuma par daudzējādo diskrimināciju strādā nesen izveidotā valsts nediskriminācijas ekspertu grupa. Ar Komisijas 2008. gada 2. jūlija lēmumu⁽¹¹⁾ izveidotās grupas uzdevumi ir šādi:

- sadarbības izveidošana starp attiecīgās dalībvalsts iestādēm un Komisiju jautājumos par vienlīdzības veicināšanu un diskriminācijas rasu vai etniskās piederības, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma un dzimumorientācijas dēļ apkarošanu;
- uzraudzīt ES un valstu politiku attīstību šajā jomā; un

⁽¹⁰⁾ COM(2008)426 galīgā redakcija.

⁽¹¹⁾ K(2008) 3261 galīgā redakcija

- veicināt pieredzes un labas prakses apmaiņu jautājumos, kas skar vispārējās intereses nediskriminācijas un vienlīdzības veicināšanas jomā.

Grupas pirmās sanāksmes laikā, 2008. gada novembrī, Komisija piekrita grupai, ka tai ir jārisina jautājums par daudzējādo diskrimināciju. Vēl Komisija lūdza Eiropas juridisko ekspertu tīklu dzimumu līdztiesības jomā sastādīt ziņojumu par daudzējādās diskriminācijas juridiskajiem aspektiem, īpašu uzmanību pievēršot dzimumu aspektam. Ir sagaidāms, ka ziņojums būs pabeigts 2009. gada jūnijā.

*

* *

Jautājums Nr. 56 (Hélène Goudin) (H-1066/08)

Temats: definīcijas saistībā ar kolektīvu rīcību

Saskaņā ar Strāth ziņojumu, kas 2008. gada 12. decembrī tika prezentēts Zviedrijā, saistībā ar EKT spriedumu lietā Laval (C-341/05), arodbiedrību tiesības rīkot streikus ir jāierobežo, ārvalstu darba ņēmēju (kuri nosūtīti darbā no citas dalībvalsts) gadījumā nozaru nolīgumos ir jāparedz tikai minimālās algas un minimālos nosacījumus.

Vai Komisija piekrīt šādai interpretācijai? Kāds ir Komisijas viedoklis saistībā ar pieņemamu minimālo algu noteikšanu nozaru nolīgumos? Kāds ir Komisijas viedoklis, kāda veida kolektīvu rīcību arodbiedrības var veikt, lai nodrošinātu no citām valstīm norīkotiem darba ņēmējiem tādu algas līmeni, kādu uzskata par pieņemamu? Vai Komisija uzskata, ka Strāth ziņojuma secinājumos ir jauni aspekti, salīdzinot ar EKT spriedumu lietā Laval (C-341/05)?

Atbilde

(EN) Būtībā tā ir valsts iestāžu kompetence novērtēt sprieduma lietā Laval ietekmi uz viņu valsts darba tirgu un izlemt, ko šajā sakarā nepieciešams veikt saskaņā ar viņu institucionālo un tiesisko struktūru.

Komisijas izpratnē Strāth ziņojums, uz ko atsaucas godātais deputāts, ir paredzēts, lai sniegtu ieteikumus, kas varētu kalpot par pamatu pastāvošo valsts tiesību aktu grozījumiem saistībā ar uz Zviedriju norīkotiem darba ņēmējiem. Komisija nevar sniegt komentārus par tiesiskiem pasākumiem sagatavošanas stadijā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija ir gatava atbalstīt un sadarboties ar valsts iestādēm, meklējot iespējas, kā vislabāk atrisināt problemātiskos jautājumus, un joprojām turpina ar tām divpusējās apspriedes par jebkādiem paredzētiem, konkrētiem īstenošanas pasākumiem, lai nodrošinātu, ka tie ir saderīgi ar Kopienas tiesību aktiem.

*

* *

Jautājums Nr. 57 (Mihael Brejc) (H-0004/09)

Temats: veselības aizsardzība un darba drošība

Ekonomiskās krīzes laikā, uzņēmēji meklē iespējas, kā samazināt izmaksas viņu darbības jomās. Saskaņā ar mums pieejamo informāciju, izmaksas tiek samazinātas arī veselības aizsardzības un darba drošības jomā. Vai Komisija ir informēta par to? Kā tā plāno rīkoties, lai, neskatoties uz saspringto stāvokli uzņēmējdarbībā, nepazeminātos veselības aizsardzības un darba drošības standarti?

Atbilde

(FR) Iesākumā ir jānorāda, ka Komisijai nav pieejama informācija, uz ko atsaucas godājamais deputāts un saskaņā ar ko uzņēmēji ekonomiskās krīzes laikā acīmredzot ir uzsākuši izmaksu samazināšanas procesu, kas lielā mērā skar veselības aizsardzību un darba drošību.

Ņemot vērā godājamā deputāta bažas, ka izmaksu samazināšana var izraisīt standartu pazemināšanos, ir jānorāda, ka Eiropas Savienības līmenī noteikumi saistībā ar veselības aizsardzību un darba drošību ir juridiski saistoši, proti, noteikumi Direktīvas 89/391/EEK un ar to saistīto īpašo direktīvu ietvaros. Dalībvalstu pienākums ir transponēt un īstenot šīs direktīvas to valsts tiesiskajās sistēmās.

Tādējādi jebkāda veida potenciāla darba ņēmēju veselības aizsardzības un darba drošības standartu pazemināšanās ne pie kādiem apstākļiem nevar padarīt šos standartus zemākus par minimālo līmeni, ko pieprasa Kopienas direktīvas.

Turklāt Komisija un Bilbao Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūra pastāvīgi, arī šīs ekonomiskās krīzes laikā cenšas pievērst darba devēju uzmanību faktam, ka ekonomiskā ziņā uzņēmumi, kas iegulda savu darbinieku veselības aizsardzībā un darba drošībā, gūst izmērāmus rezultātus: izmaksu samazināšanos saistībā ar darba kavējumiem, lielāku darba ņēmēju motivāciju un uzlabotu darba ražīgumu un uzņēmuma konkurētspēju.

*
* *

Jautājums Nr. 58 (Olle Schmidt) (H-0005/09)

Temats: sociālā nodrošinājuma sistēmu pieejamība Eiropas pilsoņiem

Ir vispārzināms, ka Zviedrijas reģionā Oresunda darba ņēmēji mēdz regulāri šķērsot Zviedrijas un Dānijas robežu, lai nonāktu darba vietā. Zviedrijas plašsaziņas līdzekļos (piemēram, 2008. gada 22. novembra un 2009. gada 2. janvāra Sydsvenskan) ir izskanējuši paziņojumi, ka nelaimes gadījumos cietuši zviedru darba ņēmēji nav saņēmuši no dāņu darba devējiem slimības naudu, neskatoties uz to, ka saskaņā ar ES noteikumiem ir piemērojama tās valsts sociālā nodrošinājuma sistēma, kurā darba ņēmēji strādā.

Kā Komisija plāno rīkoties, lai nodrošinātu, ka sociālā nodrošinājuma sistēmas ir pieejamas tiem Eiropas pilsoņiem, kuri strādā citā dalībvalstī?

Atbilde

(EN) Komisija vēlas pievērst godātā deputāta uzmanību noteikumiem par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju, ko satur Regula (EEK) Nr. 1408/71 un Regula (EEK) Nr. 574/72. Saskaņā ar šiem noteikumiem, personai, kura strādā tikai Dānijā, bet kuras dzīvesvieta ir Zviedrijā, pamatā ir tiesības saņemt sociālā nodrošinājuma pabalstus Dānijā atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem, kā personas, kuras šajā valstī dzīvo un strādā. Pierobežu darba ņēmējiem ir tiesības saņemt attiecīgos slimības pabalstus Dānijā vai Zviedrijā – atbilstoši savai izvēlei. Tomēr pienākums izmaksāt slimības pabalstu skaidrā naudā, kas ietver arī slimības naudu, ko jāizmaksā darba devējam (piemēram, nelaimes gadījumā, kas noticis darba ņēmēja darba laikā), ir Dānijas sociālā nodrošinājuma sistēmai. Tādējādi tas nozīmē, ka darba devējam ir pienākums izmaksāt slimības naudu darba ņēmējam arī tad, ja viņš vai viņa dzīvo Zviedrijā.

Saskaņā ar Komisijai pieejamo informāciju veids, kādā Dānija piemēro koordinācijas regulas, nav atbilstošs Kopienas tiesību aktiem. Šī lieta ir darīta zināma Zviedrijas iestādēm, kuras rakstiski vērsās pie dāņu kolēģiem, lai rastu risinājumu.

Ņemot vērā šādu notikumu attīstību, Komisija ir pārliecināta, ka jautājums tiks atrisināts Kopienas tiesību aktiem atbilstošā veidā.

Komisijas dienesti sazināsies ar Dānijas un Zviedrijas iestādēm, lai iegūtu informāciju par viņu sadarbības rezultātiem un nekavējoties informēs godājamo deputātu par tiem.

*
* *

Jautājums Nr. 59 (Kathy Sinnott) (H-0016/09)

Temats: 1million4disability – “Miljons cilvēku ar īpašām vajadzībām”

Kopš 2007. gada septembra astoņu mēnešu laikā lūgumraksta kampaņa 1million4disability – “Miljons cilvēku ar īpašām vajadzībām” – ir ieguvusi vairāk nekā 1,3 miljonus parakstu visā ES. 2007. gada 4. oktobra noslēguma ceremonijā, kurā piedalījās simtiem invalīdu un viņu atbalstītāji, paraksti tika iesniegti personīgi Parlamenta priekšsēdētājam un Komisijai ar priekšsēdētāja vietnieces Margot Wallström starpniecību.

Mani pārņēma apmulsums, kad Konstitucionālo jautājumu komitejas 2008. gada septembra sanāksmē par iedzīvotāju iniciatīvu es uzzināju, ka 1million4disability lūgumraksts atrodas Eiropas Komisijas pagraba stāvā un ka Komisija ir vērsusies pie EDF (Eiropas Invalīdu foruma) un piedāvājusi atgriezt lūgumrakstu, it kā tas tikai lieki aizņemtu vietu un uzkrātu putekļus.

Kad mēs varēsim sagaidīt, ka Komisija izskatīs 1million4disability lūgumrakstu un atbildēs uz tajā pausto lūgumu saistībā ar invalīdu tiesību atzīšanu un īpašiem tiesību aktiem invaliditātes jomā?

Atbilde

(EN) Komisija ir apņēmusies stiprināt pilsoņu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā un pievērsī lielu uzmanību pilsoniskās sabiedrības viedoklim.

Priekšsēdētāja vietniece Margot Wallström piedalījās 1million4disability kampaņas noslēguma ceremonijā 2007. gada 4. oktobrī un 2008. gada 23. janvārī priekšsēdētājs J. M. Barroso personīgi apliecināja 1 294 497 parakstu saņemšanu, ko Komisijai iesniedza 2007. gada 22. novembrī. Tie tiek uzglabāti Komisijas telpās.

Lisabonas līgums, kas paredz, ka "Savienības pilsoņi, kuru skaits nav mazāks par vienu miljonu un kas pārstāv ievērojamu dalībvalstu skaitu, var izrādīt iniciatīvu un aicināt Eiropas Komisiju saskaņā ar tās pilnvarām iesniegt atbilstīgu priekšlikumu jautājumos, kuros pēc pilsoņu ieskata Līgumu īstenošanai ir nepieciešams Savienības tiesību akts", vēl nav spēkā. Tomēr 1million4disability kampaņa bija ļoti nozīmīga un mēs augstu novērtējam pilsoņu iniciatīvu, kas tika ņemta vērā, sastādot Komisijas 2008. gada jūlija priekšlikumu direktīvai⁽¹²⁾ par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu ārpus nodarbinātības ietvariem, lai paplašinātu aizsardzības pret diskrimināciju darbības jomu.

Ierosinātā direktīva, īpaši tās 4. pants satur īpašus noteikumus par vienlīdzīgas attieksmes īstenošanu pret personām, neatkarīgi no invaliditātes, kas garantē tāda paša līmeņa aizsardzību, kāda tiktu panākta ar direktīvu, kas skartu tikai invaliditātes jomu. Šī Komisijas priekšlikuma interpretēšana tiesību aktos ir abu likumdevējuvaras nozaru ziņā.

*
* *

Jautājums Nr. 60 (Proinsias De Rossa) (H-0032/09)

Temats: Maksātnespējas direktīvas transponēšana Īrijā

Papildinot manus rakstisko jautājumus E-3295/06, E-3298/06, E-3299/06 un E-4898/06 saistībā ar Maksātnespējas direktīvas transponēšanu un īstenošanu Īrijā un 2007. gada "Direktīvas 80/987/EEK⁽¹³⁾ par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā, tās ar Direktīvu 2002/74/EK⁽¹⁴⁾ grozītajā redakcijā, īstenošanas ziņojumu" un Eiropas Kopienas Tiesas 2007. gada 25. janvāra spriedumu lietā C-278/05 (Carol Marilyn Robbins un citi pret Secretary of State for Work and Pensions (Valsts sekretāru darba un pensiju jautājumos)), vai Komisija var ieskicēt saraksti ar Īrijas iestādēm saistībā ar iespējamajiem direktīvas pārkāpumiem no Īrijas puses, īpaši attiecībā uz 8. pantu, un kādas atbildes ir sniegušas Īrijas iestādes?

Kādus pasākumus plāno veikt Komisija, ja tiks konstatēts, ka Īrija ir pārkāpusi šos tiesību aktus, īpaši direktīvas 8. pantu, ņemot vērā iepriekš minēto EKT spriedumu?

Atbilde

(EN) 2008. gadā publicēja Komisijas dienestu darba dokumentu par 8. panta un saistītu Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīvas 80/987/EEK par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā noteikumu īstenošanu saistībā ar uzņēmumu vai starpuzņēmumu papildu pensiju programmām, kas nav saistītas ar valsts sociālā nodrošinājuma sistēmām⁽¹⁵⁾.

Secinājumos ir norādīts, ka atsevišķos gadījumos var rasties jautājumi attiecībā uz to, cik lielā apmērā dalībvalstu pieņemtie pasākumi ir atbilstoši, lai aizsargātu darba ņēmēju un pensionāru intereses darba devēja maksātnespējas gadījumā. Tādēļ ir nepieciešama papildu izmeklēšana, lai atrisinātu šādus jautājumus:

- kā un cik lielā apmērā aizsargāt darba ņēmējus un pensionārus pret pensiju programmu riskiem vai pārāk mazu to finansējumu;

- kā nodrošināt jebkādas pensiju programmās neiemaksātas iemaksas;

⁽¹²⁾ COM(2008) 426 galīgā redakcija, <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=477&langId=en>.

⁽¹³⁾ OV L 283, 28.10.1980., 23. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 270, 08.10.2002., 10. lpp.

⁽¹⁵⁾ SEC(2008)475.

- kā rīkoties gadījumos, ja uzņēmuma pensiju programmu pārvalda pats darba devējs.

Komisija gatavojas uzsākt pētījumu, lai risinātu šos jautājumus.

Ciktāl tas attiecas uz Īriju, pēc uzņēmuma Waterford Wedgwood grūtībām, par ko 2009. gada janvāra vidū tika ziņots presē, un to rezultātā radušos risku attiecībā uz uzņēmuma darba ņēmēju pensijām, Komisija lūdz Īrijas iestādes iesniegt papildus informāciju par pieņemtajiem aizsardzības pasākumiem, īpaši saistībā ar noteiktajām pabalstu programmām. Ja atbildes analīzes rezultāti liecinās, ka šie pasākumi neatbilst Direktīvas 2008/94/EK⁽¹⁶⁾ 8. panta prasībām atbilstoši tā interpretējumam Eiropas Kopienų Tiesas izpratnē, Komisija atbilstoši Līguma 226. pantam nekavējoties uzsāks valsts pienākumu neizpildes procedūras.

*

* *

Jautājums Nr. 61 (Athanasios Pafilis) (H-0034/09)

Temats: atklāts darba devēju terorisms pret arodbiedrību locekļiem

2008. gada 22. decembrī notikušais nāvējošais uzbrukums Konstantina Kouneva, arodbiedrības loceklei un Apkopēju un māsasaimniecības pakalpojumu sniedzēju Panattic savienības ģenerālsekretārei, ir kulminācija virknei darba devēju atklāta terorisma gadījumu, kas vērsti pret darba ņēmējiem, kuri ir arodbiedrību locekļi un pieprasa ievērot viņu tiesības vai piedalās streikos, ko rīko viņu arodbiedrības. Viens no nesenākajiem, līdzīgiem gadījumiem ir rotaļlietu veikala Jumbo, kas atrodas Vari pilsētā, darbinieka Nikos Niklopoulou atļaišana no darba tādēļ, ka viņš 2008. gada 10. decembrī piedalījās vispārējā valsts mēroga streikā.

Vai Komisija paudīs nosodījumu saistībā ar šiem darba devēju terorisma pret darba ņēmējiem gadījumiem, kas kļuvuši par ikdienišķu parādību darba ņēmēju darbvietās un ir padarījušas tās par geto, kuros nav spēkā pastāvošie nodarbinātības tiesību aktu noteikumi, bet visiem līdzekļiem tiek uzspiesta darba devēju despotiskā griba?

Atbilde

(EN) Komisija uzskata uzbrukumus arodbiedrību locekļiem par nosodāmiem un pilnībā nepieņemamiem, neatkarīgi no tā, vai attiecīgie darba ņēmēji ir likumīgi vai nelikumīgi imigranti un vai viņi ir no citām dalībvalstīm vai trešajām valstīm.

Ikvienai personai ir tiesības uz viņa/viņas fizisko un garīgo neaizskaramību. Turklāt ikvienai personai ir tiesības uz apvienošanās brīvību, tajā skaitā iesaistīšanos arodbiedrībās. Abas šīs tiesības ir iekļautas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (attiecīgi 3. un 12. pantā).

Apvienošanās brīvības aizsardzību nodrošina Starptautiskās Darba Organizācijas (SDO) darba pamatstandarti, ko ratificējušas visas ES dalībvalstis un kas tām ir jāievēro un jāīsteno.

Tādēļ principā nepieciešamo pasākumu šādas rīcības apkarošanai veikšana valstī ir attiecīgo valsts iestāžu kompetencē, piespriežot vainīgajiem sodu, pamatojoties uz atbilstošajiem valsts un starptautiskajiem tiesību aktiem.

*

* *

Jautājums Nr. 62 (Silvia-Adriana Țicău) (H-1039/08)

Temats: ēku energoefektivitātes uzlabošanas pasākumi

Eiropas Savienība noteica sev mērķi līdz 2020. gadam uzlabot energoefektivitāti un sasniegt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanos par 20 %, panākot, ka 20 % no izmantojamās enerģijas tiek gūta no atjaunojamiem avotiem. 40 % no visām siltumnīcefekta gāzu emisijām rada ēkas. Tādējādi ēku energoefektivitātes uzlabošana paver ievērojamas iespējas siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai. Dalībvalstīm noteiktos gadījumos ir atļauts izmantot daļu no struktūrfondiem, lai uzlabotu ēku energoefektivitāti. Vidusposma pārskats par noteikumiem, kas reglamentē struktūrfondus, ir paredzēts 2010. gadā.

⁽¹⁶⁾ OV L 283, 28.10.2008., 36. lpp.

Vai Komisija var paziņot, kādus pasākumus tā plāno kā daļu no pārskata par noteikumiem, kas reglamentē struktūrfondus, lai uzlabotu Eiropas Savienībā esošo ēku energoefektivitāti?

Atbilde

(EN) Ēku energoefektivitātes uzlabošana ir būtisks solis virzībā uz klimata pārmaiņu mazināšanu un energodrošības un ES ekonomikas konkurētspējas palielināšanu. Komisija ir veikusi plašu pasākumu klāstu, lai uzlabotu ēku sektora energoefektivitāti, piemēram, īstenojusi tiesiskus pasākumus, finanšu instrumentus un darbības, lai izplatītu informāciju. Viens no būtiskākajiem tiesiskajiem instrumentiem šajā jomā ir Direktīva 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti, kuras īstenošanu Komisija pārbauda. Lai paplašinātu tās darbības jomu un stiprinātu dažus noteikumus, Komisija nesen iepazīstināja ar priekšlikumu tās pārstrādāšanai.

Saistībā ar Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) un Kohēzijas fondu ir jāatgādina, ka visu dalībvalstu tiesiskais regulējums šobrīd pieļauj veikt plašus ēku energoefektivitātes uzlabošanas un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas pasākumus ēkās, kas nekalpo kā dzīvojamās platības. Saistībā ar iepriekš minēto pašreizējos tiesību aktos ir paredzēta ierobežota ar mājokļiem saistītu izdevumu atbilstība ES 12 dalībvalstīs, kas atkarīgs no piešķirtā finansējuma, minēto pasākumu konteksta, mājokļu veida, pasākumu īstenošanas vietas un veida.

Saskaņā ar paziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu⁽¹⁷⁾ Komisija 2008. gada 3. decembrī iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu saistībā ar ieguldījumiem mājokļos, kas saistīti ar energoefektivitātes uzlabošanu un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu. Grozījumi piešķirtu visām dalībvalstīm tiesības saņemt līdz 4 % no visiem ERAF piešķirtajiem līdzekļiem energoefektivitātes uzlabošanai un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanai esošajos mājokļos. Atbilstošo mājokļu kategorijas tiks noteiktas dalībvalstu līmenī, ar mērķi atbalstīt sociālo kohēziju.

Ja grozījumi tiks pieņemti, tad dalībvalstīm būs tiesības izlemt, vai vēlas pārprogrammēt savu struktūrfondu darbības programmas, lai sniegtu lielāku atbalstu energoefektivitātes ieguldījumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 63 (Colm Burke) (H-1041/08)

Temats: ES dalībvalstu tiesību akti sieviešu ģenitāliju sakroplošanas novēršanas jomā

ES ietvaros ir nepieciešams īstenot pasākumus, lai risinātu jautājumu saistībā ar sievietēm un meitenēm, kuras ir pakļautas sieviešu ģenitāliju sakroplošanas (SĢS) riskam. Īrija - kā viena no 15 ES dalībvalstīm - nesen paziņoja apņemšanos uzsākt valsts rīcības plānu SĢS novēršanai. 15 ES dalībvalstīs, kuras ir apņēmušās ieviest likumu, kas pilnībā aizliedz SĢS viņu valstīs.

Vai Komisija var ierosināt dalībvalstīm, kuras nav paudušas šādu apņemšanos, apsvērt šādus rīcības plānus un tiesību aktus, kas aizliedz šādu kaitējošu praksi? Šādi tiesību akti būtu skaidra zīme iespējamajiem šīs tradīcijas praktizētājiem, ka ES ietvaros SĢS ir pilnībā nepieņemama. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas aprēķiniem 100 līdz 140 miljoni meiteņu un sieviešu dzīvo ar SĢS izraisītājām sekām (un ik gadu trīs miljoni ir pakļautas šādam riskam), kā ārejo attiecību politikas ietvaros rīkojas Komisija, lai mazinātu šīs tradīcijas kaitīgo ietekmi?

Atbilde

(EN) Komisija uzskata, ka sieviešu ģenitāliju sakroplošana (SĢS) ir nopietns sieviešu un meiteņu pamattiesību pārkāpums un ka visām Eiropas valstīm ir jāveic stingrus pasākumus, lai novērstu šādu praksi gan ES ietvaros, gan ārpus tās.

Visa veida sieviešu ģenitāliju sakroplošana ir saistīta ar palielinātu psiholoģiska un fiziska kaitējuma risku, tajā skaitā noasiņošanu, infekcijām, neauglību, nesaturēšanu un garīgām veselības problēmām. Sieviešu ģenitāliju sakroplošana ir arī iemesls komplikācijām dzemdību laikā, kas rodas mātēm un bērniem, tajā skaitā nedzīvu bērnu piedzimšanai, bērnu nāves gadījumiem un ilgtermiņa invaliditātei. Šīs prakses ir nopietns fiziskās un garīgās neaizskaramības pamattiesību pārkāpums, ko atzinušas visas ES dalībvalstis. Kaut arī Komisija nav pilnvarota ierosināt šajā jomā tiesību aktus, tā Daphne III programmas ietvaros pastāvīgi dara

⁽¹⁷⁾ COM(2008) 800 galīgā redakcija

pieejamus Kopienas līdzekļus, lai atbalstītu Eiropas nevalstiskās organizācijas (NVO) un vietējās un reģionālās iestādes un institūcijas SĢS izskaušanā.

Programma Daphne ir sniegusi īpašu ieguldījumu Eiropas NVO tīkla, kas cīnās pret SĢS izveidošanā un atbalstīšanā (Euronet SĢS), kurš koordinē Daphne finansēto projektu, ko norādīja godājamais deputāts. Šī projekta ietvaros izstrādā rīcības plānus (RP) SĢS izskaušanai 15 ES dalībvalstīs un EEZ dalībvalstīs (Austrija, Beļģijā, Dānijā, Francijā, Somijā, Vācijā, Grieķijā, Īrijā, Itālijā, Nīderlandē, Norvēģijā, Portugālē, Spānijā, Zviedrijā un Apvienotajā Karalistē) un izpēta situāciju saistībā ar SĢS arī 10 jaunajās dalībvalstīs. Projekts beigsies 2009. gada jūnijā, un pēdējo konferenci rīkos neilgi pirms projekta termiņa beigām, lai iepazīstinātu ar valstu RP un tos apspriestu un izplatītu, veicinātu starptautiskās sabiedrības izpratni par SĢS problēmu Eiropā un kopumā vardarbību pret sievietēm un meitenēm migrantēm. Komisija piedalīsies šajā pasākumā un mudinās dalībvalstis, kas vēl nav izstrādājušas rīcības plānus, iepazīties ar projekta rezultātiem un veikt pēc iespējas drīzāk nepieciešamos pasākumus.

Ārējās palīdzības trešām valstīm ietvaros Komisija īsteno trīs politikas cīņai pret SĢS. Pirmkārt, Komisija politiskajos un ar politiku saistītajos dialogos ar partneru valdībām iekļauj jautājumus par sieviešu lomas pastiprināšanu, cilvēktiesībām un sieviešu veselības aprūpi. Otrkārt, Komisija atbalsta valsts tiesību aktu uzlabošanas iniciatīvu propagandēšanu un aģitēšanu un atbilstoši valstu politiku attīstību sieviešu tiesību veicināšanai un aizsardzībai un kaitējošu praksi aizliegšanai. Treškārt, Komisija atbalsta valdību amatpersonu veikspējas palielināšanas iniciatīvas, kā arī propagandu un izpratnes veicināšanu visos sabiedrības sektoros.

Šobrīd Komisija finansē šādus projektus:

Programmas "Ieguldījums cilvēkos" ietvaros sadarbībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Bērnu fondu (UNICEF) tiek finansēta programma, kuras mērķis ir sniegt ieguldījumu atsevišķu valstu sievietēm un meitenēm kaitējošu sociālu normu atcelšanā.

Burkinafaso Komisija atbalsta Sieviešu labklājības centru un SĢS novēršanu. Šis centrs galvenokārt nodarbojas ar SĢS izskaušanu un tās izraisīto seku ārstēšanu, kā arī izglītošanu par sieviešu tiesībām.

Komisija nodrošinās atbalstu tieslietu nozarei Nigērijā, plašākam nevalstisko darbinieku klāstam, parlamentāriešiem un plašsaziņas līdzekļiem. Šāda rīcība sniegs ieguldījumu sabiedrības izpratnes veicināšanā, vietējā dialoga stiprināšanā un politiku propagandas par pamata jautājumiem saistībā ar labu pārvaldību un cilvēktiesībām, tajā skaitā SĢS, veicināšanā.

Senegālā mēs atbalstām Senegālas asociācijas AFELP - "Association Femmes Enfant Lutte Contre la Pauvreté" – projektu, ko tā īsteno sadarbībā ar "Secours Populaire Français". Šis projekts palīdz sievietēm pašām cīnīties pret visa veida vardarbību, kuras upuri viņas ir, kā arī palīdz viņām apkarot kaitējošas kultūras prakses un veicināt demokrātijas principus.

Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta ietvaros Komisija finansē projektu Somālijā - "Somālijas sieviešu SĢS izskaušanas plānu". Līdzekļu saņēmēja organizācija ir starptautiskās sabiedrības organizācija "Sadarbība jaunās tirgus ekonomikas valstu attīstībai" (COSPE). Vēl Komisija nesen pabeidza projektu Nigērijā, ko īstenoja vietējās organizācijas, risinot jautājumu par vardarbību pret sievietēm, ieskaitot SĢS. Projekta mērķis ir palielināt ziņojumu īpatsvaru par vardarbību dzimuma dēļ.

*

* *

ENJautājums Nr. 64 (Georgios Papastamkos) (H-1042/08)

Temats: viltotu preču konfiskācija uz ES robežām

Ņemot vērā uz Es robežām konfiscēto viltoto preču pieaugumu, vai Komisija var sniegt informāciju par pasākumiem viltošanas izskaušanai, pamatojoties uz dalībvalstu muitas iestāžu īstenoto kopējo operāciju rezultātiem? Vai tā var nodrošināt arī informāciju par konfiscēto produktu veidu un apjomu?

Atbilde

(FR) Viltošanas un pirātisma apkarošana ir Komisijas prioritāte. Ik gadu tā publicē statistikas ziņojumu par dalībvalstu muitas iestāžu konfiscētajām precēm. Ziņojums ir sastādīts, balstoties uz informāciju, ko iesniedz

dalībvalstis, un saskaņā ar spēkā esošo tiesību aktu noteikumiem⁽¹⁸⁾. Ziņojumi ir pieejami Eiropas tīmekļa vietnē ar šādu adresi:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_fr.htm

.

Dalībvalstu muitas iestāžu kopējo darbību rezultāti ir iekļauti rezultātos, ko tās iesniegušas Komisijai. Šobrīd statistikas sastādīšanas pamatā esošā informācija nesniedz Komisija iespēju nodrošināt vairāk informācijas, īpaši saistībā ar veiktajām operācijām. Tomēr dažas Komisijas dienestu veiktās darbības pamudināja īpašu ziņojumu sastādīšanu. Šāda veida darbības vienmēr ir vērstas uz konkrētiem produktiem, transporta līdzekļiem vai īpašām izcelsmes valstīm. Tādējādi rezultāti ir cieši saistīti ar piemērotajiem kritērijiem.

Operācija "FAKE"

2005. gada maijā Komisijas kopā ar Eiropas Savienības dalībvalstu muitas iestādēm organizētās kopējās muitas iestāžu operācijas "FAKE" ietvaros konfiscēja 60 konteinerus, kas bija nosūtīti ar jūras transportu, un 140 kravas, kas bija nosūtītas ar gaisa transportu. Kopsummā t. i. vairāk nekā 2 000 000 viltotu preču (tajā skaitā 1 258 110 cigarešu paciņas) no Ķīnas. Konfiscētās viltotās preces galvenokārt bija tekstilizstrādājumi, apavi, somas, elektroniskas preces, medikamenti, cigaretes un citi produkti (brilles, jostas, tintes kasetnes, pulksteņi, rotaļlietas, skuvekļi, medus, zobu birstes).

Operācija "DAN"

2006. gadā 13 Kopienas ostu uzsāktā un Eiropas Komisijas koordinētā operācija "DAN" bijā vērsta uz precēm, kas ar jūras transportu tiek piegādātas no Ķīnas. Operācijas rezultātā konfiscēja 92 konteinerus ar plašu produktu klāstu. Starp viltotajām precēm bija, piemēram, desmitiem tūkstoši rotaļlietu, simtiem kastes ar saulesbrillēm, miljoniem apavu pāru un liels skaits viltotu automašīnu rezerves detaļu, DVD, naži, apģērbi un miljoniem šķiltavu un cigarešu.

Operācija "DIABOLO"

2007. gadā Komisijas kopā ar 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm un 13 Āzijas valstīm (

⁽¹⁹⁾), kā arī Interpolu, Eiropu un Pasaules Muitas organizāciju organizētās muitas iestāžu kopējās operācijas "DIABOLO" rezultātā konfiscēja aptuveni 135 miljonus cigarešu ar viltotām preču zīmēm un 1 089 585 citas viltotas preces, proti, tekstilizstrādājumus, apavus, rotaļlietas, mēbeles, ceļasomas un pulksteņus. Turklāt pēc operācijas astoņiem cilvēkiem uzdeva jautājumus.

Ziņojums ir pieejams Eiropas tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/anti_fraud/diablo/i_en.html

Operācija "INFRASTRUKTŪRA"

2007. gada beigās Komisijas īstenotās kopējās operācijas "INFRASTRUKTŪRA", ko atbalstīja Apvienotās Karalistes, Vācijas, Francijas un Beļģijas muitas iestādes un ASV Muitas un robežsardzes departaments (CBP), kuras mērķis bija pastiprināt intelektuālā īpašuma tiesības, rezultātā konfiscēja vairāk nekā 360 000 viltotas integrālās shēmas ar vairāk kā 40 dažādām preču zīmēm un īstenoja rezultatīvu informācijas apmaiņu. Šī ir pirmā kopējā operācija, kas skar intelektuālā īpašuma tiesības.

Operācija "MUDAN"

2008. gada aprīlī Komisijas organizētā kopējā muitas iestāžu operācija "MUDAN", ko atbalstīja Eiropas Savienības dalībvalstu muitas iestādes, bija vērsta uz pasta bandrolēm no Ķīnas un tās rezultātā konfiscēja 1 300 000 cigaretes.

Turklāt, lai koordinētu un atbalstītu visa veida kopējas muitas iestāžu operācijas, tajā skaitā saistībā ar viltošanas apkarošanu, dalībvalstīm Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) Briselē ietvaros tapusi pieejama Pastāvīgā operāciju koordinācijas nodaļa. Šī infrastruktūra, kas īpaši tika izmantota operācijai

⁽¹⁸⁾ Padomes 2003. gada 22. jūlija Regula (EK) Nr. 1383/2003: OV L 196, 02.08.2003., un Komisijas 2004. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1891/2004: OV L 328, 30.10.2004.

⁽¹⁹⁾ (Bruneja, Birma/Mjanma, Ķīna, Kambodža, Indonēzija, Japāna, Dienvidkoreja, Malaizija, Laosa, Filipīnas, Singapūra, Taizeme un Vjetnama).

“FAKE” un “DIABOLO”, sniedz iespēju liela mēroga Kopienas vai starptautisku iniciatīvu laikā īstenot norītošās operācijas informācijas koordināciju reāllaikā.

*
* *

Jautājums Nr. 65 (Nils Lundgren) (H-1050/08)

Temats: ceļā uz ES aizsardzības politiku

Komisija ierosināja jaunu licencēšanas shēmu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem, kas aizvietotu pašreizējos licencēšanas režīmus 27 dalībvalstīs (COM(2007)0765). Saskaņā ar Komisijas teikto, atšķirības starp dalībvalstīm rada “būtiskus ierobežojumus Eiropas aizsardzības aprīkojuma tirgus (EDEM) izveidei”.

Priekšlikuma direktīvai sagatavošanas darbu laikā Komisija apsvēra iespēju izveidot bezlicenču zonu un ļaut ES pārvaldīt licenču izdošanu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem. Tomēr šo iespēju noraidīja, “ņemot vērā pašreizējo kopējās ārpolitikas neesamību” un “nepietiekamo dalībvalstu savstarpējo politisko integrāciju”.

Vai Komisija uzskata, ka būs iespējams izveidot ES bezlicenču zonu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem, ja spēkā stāties Lisabonas līgums? Vai Komisija uzskata, ka šāda zona ir nepieciešama?

Atbilde

(EN) Ar aizsardzību saistīti ražojumi ietver plašu militāro preču un pakalpojumu spektru, sākot ar komponentiem ar zemu risku un vieglajiem ieročiem līdz sarežģītām ieroču sistēmām, piemēram, cīņai pret lidmašīnām vai kara kuģiem, kā arī materiāliem ar augstu riska pakāpi, piemēram, kodolieročiem, bioloģiskiem un ķīmiskiem mehānismiem.

Šobrīd dalībvalstīm ir tiesības noteikt ierobežojumus saistībā ar aizsardzību saistīto ražojumu laišanu apgrozībā iekšējā tirgū, pamatojoties uz EK līguma 30. pantu. Šajā pantā ir atļauts noteikt atsevišķus brīvas preču aprites starp dalībvalstīm aizliegumus vai ierobežojumus, kas inter alia pamatojas uz sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumiem, uz cilvēku veselības un dzīvības aizsardzības apsvērumiem, ar nosacījumu, ka šie aizliegumi vai ierobežojumi atbilst samērīguma principam. Lisabonas līgumā šis pants nav grozīts. Šajā kontekstā būtiska nozīme ir diviem iemesliem:

1. Dalībvalstis vēlas nodrošināties pret to, ka šādi materiāli nejauši nonāk ienaidnieka rokās vai nepareizajās valstīs. Visu dalībvalstu galvenās bažas ir saistītas terorisma draudu samazinājumu un masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas risku.

2. Dalībvalstis vēlas nodrošināties pret to, lai aizsardzības aprīkojumu ES ietvaros neizmantotu noziedznieki. Vardarbīgas noziedzības un terorisma novēršanai ES ietvaros ir nepieciešama stingra daudzo ar aizsardzību saistīto ražojumu aprites kontrole.

Turklāt EK līguma 296. pants arī atļauj dalībvalstīm noteiktos gadījumos veikt tādus pasākumus, ko uzskata par vajadzīgiem, lai aizsargātu savas būtiskās drošības intereses, kas saistītas ar ieroču, munīcijas un militārā aprīkojuma ražošanu vai tirdzniecību. Lisabonas līgumā arī šis pants nav grozīts.

Lisabonas līguma stāšanās spēkā kā tāda neietekmē dalībvalstu tiesības ieviest ierobežojumus, kas pamatoti ar valsts drošības interesēm. Tomēr priekšlikums direktīvai par noteikumu un nosacījumu vienkāršošanu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā, par ko Parlaments balsoja 2008. gada 16. decembrī, ir ievērojams solis uz priekšu ceļā uz labāk integrētu iekšējo ar aizsardzību saistīto ražojumu tirgu, nepakļaujot riskam valstu drošību.

Kaut arī Komisija neparedzēja ES iespēju pašai izsniegt licences ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem, pieņemtā direktīva satur trīs būtiskus noteikumus, kam ir pakāpeniski jāveicina licencēšanas prasību likvidēšana vai ievērojama to atvieglošana:

– direktīva atļauj dalībvalstīm atsevišķos gadījumos atbrīvot ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumus no pienākuma iepriekš saņemt licence, piemēram, ja piegādātājs vai saņēmējs ir valsts struktūra vai bruņoto spēku daļa;

– direktīva satur attīstības klauzulu, saskaņā ar ko citus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumus var atbrīvot no pienākuma iepriekš saņemt licenci, piemēram, ja ražojuma nosūtīšana un piegāde norit apstākļos, kas neietekmē sabiedrisko kārtību vai valsts drošību;

– vispārējo sūtījumu licenču sistēma, kas noteikta ar direktīvu, nav individuāla licence, bet gan vispārīga licence piegādātājiem, lai īstenotu ar licence saistītos pienākumus un saistības, lai varētu īstenot ar aizsardzību saistītu ražojumu sūtījumus uz citām dalībvalstīm atbilstoši saņēmēja kategorijai vai kategorijām, kas norādītas licencē.

Direktīva atceļ daudzas liekas administratīvās formalitātes, vienlaikus sniedzot dalībvalstīm iespēju veikt nepieciešamās pārbaudes, lai aizsargātu valsti pret plašu aizsardzības aprikojuma izplatīšanos un diversijas risku.

Komisija pārskatīs direktīvas darbību un iesniegs Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtēs, vai un cik lielā apmērā ir sasniegti direktīvas mērķi, ņemot vērā iekšējā tirgus darbību.

*
* *

Jautājums Nr. 66 (James Nicholson) (H-1063/08)

Temats: produkta izcelsmes valsts / pārtikas produktu marķēšana

Vai Komisija, ņemot vērā nesenos notikumus cūku audzēšanas industrijā un lai uzlabotu pašreizējo situāciju, kas ir pilnībā nepieņemama, iesniegs priekšlikumus skaidrai pārtikas produktu marķēšanai, norādot “produkta izcelsmes valsti”, lai patērētājiem būtu iespēja izdarīt skaidras un pamatotas izvēles?

Atbilde

(EN) Eiropas Savienības (ES) pārtikas aprites tiesību aktu pamatprincips ir, ka visiem pārtikas produktiem un lopbarībai, kas laisti apgrozībā tirgū ES, ir jābūt drošiem, neatkarīgi no to izcelsmes valsts. Kopienas tiesību aktu ietvaros ir ieviests plašs pasākumu klāsts, lai nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu un atbalstītu kaitīgas pārtikas/ lopbarības izņemšanu no aprites tirgū.

Saskaņā ar Vispārējo pārtikas aprites regulu⁽²⁰⁾ izsekojamība ES teritorijas ietvaros ir obligāta visiem pārtikas produktu nozares uzņēmumiem visos pārtikas aprites posmos, sākot no importētāja līdz mazumtirdzniecībai. Tas nozīmē, ka pārtikas nozares uzņēmumiem ir jābūt sistēmām un procedūrām, lai varētu identificēt citus pārtikas nozares uzņēmumus, no kuriem tie saņem un kuriem piegādā produktus.

Īpaši dzīvnieku izcelsmes produktiem, tajā skaitā tiem, kas ievesti no valstīm ārpus Kopienas, tiesību aktos pārtikas higiēnas jomā ir iekļauti papildus izsekojamības noteikumi, ko satur Regula (EK) Nr. 853/2004⁽²¹⁾, paredzot prasību, lai šādiem produktiem būtu veselības marķējums vai identifikācijas marķējums.

Komisija nepiekrīt tam, ka šī sistēma nav atbilstoša. Nesenais gadījums Īrijā, kur cūkām un liellopiem bija dota ar dioksīnu saindēta barība, skaidri pierāda, ka dzīvnieku izcelsmes produktu izsekojamība ir ievērojami uzlabojusies, salīdzinot ar līdzīgiem saindēšanās un piesārņojuma gadījumiem pagātnē. Kad tika noskaidrots fakts par piesārņojumu, pateicoties atbilstošām izsekojamības sistēmām, iespējami saindēto Īrijas cūkgaļu un liellopu gaļu īsā laikā izņēma no apgrozības tirgū 25 dalībvalstīs un 12 trešajās valstīs. Ātrā saindētās gaļas izņemšana no apgrozības tirgū ir galvenais nosacījums, lai aizsargātu sabiedrības veselību un panāktu patērētāju uzticību.

Attiecībā uz obligāto prasību par izcelsmes valsts marķējumu uz pārtikas produktiem kopumā ir jānorāda, ka izcelsmes valsts marķējums nav instruments pārtikas nekaitīguma nodrošināšanas vajadzībām. Komisija izcelsmes valsts marķējumu primāri uzskata par instrumentu patērētāju informēšanai, īpaši par tā raksturojumu un jebkurā gadījumā par produkta kvalitāti.

Izcelsmes valsts marķējums ir nepieciešams gadījumos, kad patērētāji varētu tikt maldināti par pārtikas produktu izcelsmi vai avotu, un piemērojot īpašus noteikumus, piemēram, augļiem un dārzeņiem, liellopu gaļai, vīnam, medum un zivīm. Papildus tam norāde par izcelsmes valsti ir jānorāda importētai mājputnu

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz vispārīgus pārtikas aprites tiesību aktu principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 01.02.2002).

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 39, 30.04.2004. Labota redakcija pieejama OV L 226, 25.06.2004.).

gaļai un, sākot no 2010. gada 1. jūlija, izcelsmes valsts jānorāda uz ES pārtikas produktiem, kas ir fasēti un marķēti kā bioloģiski ražoti (un uz importētiem produktiem, ja ir izmantots Kopienas logotips).

Nesen iesniegtais Komisijas priekšlikums Parlamenta un Padomes Regulai par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem⁽²²⁾ nepapildina to produktu sarakstu, kam piemērojams obligātais izcelsmes valsts marķējums, bet paredz noteikumus, kas pieļauj brīvprātīgas norādes par izcelsmi, kas balstītas uz tādiem pašiem kritērijiem.

Īpaši saistībā ar liellopa un teļa gaļu regulas projekts paredz, ka šīs brīvprātīgās norādes par izcelsmi sniegs informāciju par dažādām dzīvnieku dzimšanas, audzēšanas un nokaušanas vietām, ja dzīvnieks nav dzimis, audzēts un nokauts viena un tajā pašā valstī vai vietā.

Komisija pavisam noteikti apzinās, ka jautājums ir pamudinājis turpmākas debates. Savā Zaļajā grāmata par lauksaimniecības produktu kvalitāti⁽²³⁾ Komisija īpaši jautāja, vai obligāta primāro produktu ražošanas vietas norādīšana, piemēram, "ES" vai "ārpus ES" būtu lietderīga, lai nodrošinātu labāku saikni starp ražošanā ieguldītājiem līdzekļiem un gala produktu. Zaļā grāmata bija atvērta ieinteresēto pušu un sabiedrības atbildēm. Apspriedes beidzās 2008. gada 31. decembrī.

*
* *

Jautājums Nr. 67 (Dimitrios Papadimoulis) (H-1074/08)

Temats: ANO Pretkorupcijas konvencija un Siemens "melnās kases"

Tiesas izmeklēšanas saistībā ar Siemens uzņēmumu rezultātā tika atzīta "melno kašu" pastāvēšana, kas tiek izmantotas, lai uzpirktu politiskās pārtikas un atbildīgās amatpersonas. Tomēr īsā noilguma termiņa dēļ apsūdzībām iestājās noilgums un iesaistītās politiskās personas ir palikušas nesodītas. ANO Pretkorupcijas konvencija, ko Eiropas Savienība parakstīja (2005. gada 15. septembrī) un ratificēja (2008. gada 25. septembrī), ir vēl viens instruments, ko var izmantot, lai veiktu izmeklēšanu Siemens lietā un konstatētu vainīgos, īpaši tās 29. pants, kas attiecas uz "Noilguma periodu" un 30. pants par "Kriminālvajāšanu, tiesāšanu un sankcijām".

Ņemot vērā faktu, ka šis uzņēmums sadarbībā ar citiem uzņēmumiem ir īstenojis projektus, ko līdzfinansējusi Kopiena, vai Komisija var norādīt, kuras dalībvalstis ir iepriekš minētās konvencijas dalībvalstis? Vai Komisija ieteiks dalībvalstīm pielāgot valstu tiesību aktus šai konvencijai un īpaši tās 29. pantam, kas paredz garu noilguma termiņu? Kādus pasākumus tā plāno veikt, lai īstenotu pilnīgu šīs lietas izmeklēšanu un konstatētu vainīgos?

Atbilde

(EN) Saskaņā ar informāciju attiecīgajā ANO tīmekļa vietnē, ANO Pretkorupcijas konvenciju (UNCAC) līdz ar Eiropas Kopienām parakstījušas un ratificējušas ir Austrija, Beļģija, Bulgārija, Dānija, Somija, Grieķija, Ungārija, Lietuva, Luksemburga, Nīderlande, Polija, Portugāle, Slovākija, Spānija, Zviedrija un Apvienotā Karaliste. Itālija, Īrija, Vācija, Čehijas Republika un Kipra ir parakstījušas UNCAC konvenciju, bet nav vēl to ratificējušas.

Korupcija ir ievērojams apdraudējums sabiedrībai un neviens nevar apgalvot, ka ar mums šādi nenotiks. Komisija vienmēr ir aicinājusi dalībvalstis parakstīt, ratificēt un īstenot ANO konvencijas un citus starptautiskus instrumentus, kas kalpo korupcijas apkarošanai.

Saistībā ar izmeklēšanu lietā, ko norādīja godājamais deputāts, Komisija vēlas atsaukties uz Komisijas atbildi, kas tika sniegta uz godājamā deputāta mutisko jautājumu H-0746/08, kurā detalizēti izklāstītas Komisijas dienestu, ieskaitot Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF), un dalībvalstu attiecīgās funkcijas šajā lietā. Šajā sakarā Komisija vēlas atgādināt, ka saistība ar iespējamiem korupcijas gadījumiem dalībvalstīs atbilstošu pasākumu veikšana ir attiecīgo dalībvalstu iestāžu kompetence. Komisijas dienesti, tajā skaitā OLAF, ir gatavi atbalstīt valstu iestādes, ja šāda palīdzība uzskatāma par nepieciešamu un ir iespējama atbilstoši ES tiesību aktiem, īpaši, ja jautājumā ir iesaistīti ES līdzekļi.

*
* *

⁽²²⁾ COM(2008) 40 galīgā redakcija

⁽²³⁾ (COM(2008 641)

Jautājums Nr. 68 (Manolis Mavrommatis) (H-0001/09)**Temats: bērnu mirstība ES dalībvalstīs**

Saskaņā ar EURO-PERISTAT iegūtajiem datiem, kas publicēti 2008. gadā, bērnu mirstības līmenis (saistībā ar nāves gadījumiem pirmo 27 dienu laikā pēc piedzimšanas) ES dalībvalstīs ir aptuveni no 0,2 % Kiprā un Zviedrijā līdz 0,57 % Latvijā. Turklāt bērnu ar nepietiekamu svaru procentuālais īpatsvars variē atkarībā no attiecīgās valsts ģeogrāfiskā izvietojuma, jaundzimušo skaits, kuru svars ir zemāks par 2,5 kg, ir lielāks Dienvidu un Austrumeiropas valstīs.

Kā Komisija rīkosies, ņemot vērā šos rādītājus? Kādus pasākumus tā veiks, lai izskaustu bērnu mirstības problēmu 21. gadsimta Rietumu pasaulē, īpaši Eiropa, kurā ir nopietnas demogrāfiskas problēmas?

Atbilde

(EN) Komisija ir priecīga, ka varēja sniegt atbalstu šī ziņojuma sastādīšanā, kas papildina datus par bērnu mirstību (tajā skaitā perinatālajā, vēlinā embrionālā un neonatālajā periodā), ko ik gadu apkopo Eiropas Kopienas Statistikas birojs (Eurostat). Tas nodrošina atsaucē punktu, kas var kalpot par virzītāju dalībvalstu rīcībai. Kā jau jautājumā konstatēts, ziņojums liecina par ievērojamām atšķirībām Eiropas Savienības ietvaros.

Saistībā ar veicamajiem pasākumiem ir norādāms, ka saskaņā ar Līguma 152. pantu veselības aprūpes nozare primāri ir dalībvalstu kompetencē. Tādēļ pamatā dalībvalstīm ir jāapsver, kuri šī ziņojuma jautājumi uz tām attiecas, un jāveic atbilstoši pasākumi.

Tomēr viens no ES veselības stratēģijas mērķiem ir nevienlīdzības problēmas risināšana veselības aprūpes nozarē. Komisija plāno 2009. gada laikā publicēt paziņojumu par veselības aprūpes nevienlīdzības problēmu risināšanu.

Komisija jau ir veikusi pasākumus šajā jomā. Piemēram, Komisija atbalstīja dalībvalstis to pasākumos, kuru mērķis bija samazināt to iedzīvotāju vidū riska uzvedību saistībā ar bērnu mirstību un mirstību perinatālajā periodā. Tie ietvēra arī sieviešu informēšanu par riskiem, kas saistīti ar smēķēšanu un alkohola lietošanu grūtniecības laikā.

Komisija atbalsta arī veselības aprūpes sistēmu uzlabojumu, piemēram, veicot ieguldījumus ar struktūrfondu starpniecību, pētījumus par labākām veselības aprūpes tehnoloģijām un tehnikām Pētījumu pamatprogrammu ietvaros.

Komisija arī turpinās izstrādāt šāda veida salīdzināmu informāciju par veselības aprūpi un ar veselību saistītu iedzīvotāju uzvedību, par slimībām un par veselības aprūpes sistēmām. Kā liecina PERISTAT ziņojums, šāda informācija sniedz iespēju veikt salīdzinošu novērtējumu visā Eiropā un palīdz veicināt konkrētus pasākumus dalībvalstu ietvaros, tādējādi palīdzot labai praksei izplatīties visa ES.

*
* *

Jautājums Nr. 69 (Saïd El Khadraoui) (H-0006/09)**Temats: Regulas (EK) Nr. 261/2004 par gaisa transporta pasažieru tiesībām piemērošana**

Kopš 2004. gada pastāv tiesību akti, proti, Regula (EK) Nr. 261/2004⁽²⁴⁾, kas reglamentē gaisa transporta pasažieru tiesības gadījumos, ja ir atteikta iekāpšana, atcelts lidojums vai lidojums ilgi kavējas.

2007. gadā Komisija atzina, ka ir nepieciešami turpmāki pasākumi, lai uzlabotu šīs regulas piemērošanu praksē un tādēļ aicināja veikt apspriedes ar valsts gaisa transporta iestādēm un ieinteresētajām pusēm. Tolaik nolēma, ka pēc nepieciešamības vispirms paziņos brīdinājumus un pēc tam uzsāks pārkāpumu procedūras pret dalībvalstīm, kuras pasažieru tiesību normas piemēro nepareizi vai neadekvāti.

Cik daudz sūdzības no gaisa transporta pasažieriem ir saņēmušas dalībvalstis un Komisija, kopš stājās spēkā Regula (EK) Nr. 261/2004? Kāda bija šo sūdzību būtība? Kādi pasākumi ir veikti saistībā ar šīm sūdzībām? Vai sūdzību skaits ir palielinājies vai samazinājies, un vai ir konstatējamās konkrētas tendences saistībā ar sūdzību būtību un skaitu?

(24) OV L 46, 17.02.2004., 1. lpp.

Kādus pasākumus kopš tā laika ir veikusi Komisija, lai uzlabotu Regulas (EK) Nr. 261/2004 piemērošanu praksē? Cik daudzas pārkāpumu procedūras kopš tā laika ir uzsāktas pret dalībvalstīm un/vai aviosabiedrībām?

Vai Komisija plāno veikt turpmākus pasākumus regulas piemērošanas uzlabošanai? Vai tiek plānoti jauni tiesību aktu priekšlikumi, lai uzlabotu spēkā esošo regulu?

Atbilde

(EN) 1. Komisijai vai dalībvalstīm nav juridisks pienākums sastādīt statistikas datus vai ziņot par Regulas (EK) Nr. 261/2004 piemērošanu. Tādēļ Komisijai nav pieejama informācija par sūdzību skaitu, ko saņēmušas valsts tiesību aizsardzības iestādes laika periodā, ko norādījis godājamais Eiropas Parlamenta deputāts.

Tomēr, pildot pareizas Kopienas tiesību aktu īstenošanas uzraudzības funkciju, Komisija tās 2007. gada 4. aprīļa paziņojumā⁽²⁵⁾ (5. lpp., SEC(2007)0426) norādīja laikposmā no 2005.-2006. gadam saņemto sūdzību skaitu. Turklāt Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centri (ECC), ko līdzfinansē dalībvalstis un Komisija, arī izdeva divus ziņojumus, kas balstīti uz sūdzībām, ko tie saņēmuši laikposmā no 2005.-2006. gadam. Šīs sūdzības attiecās tikai uz gadījumiem robežu šķērsošanas punktos (tātad neattiecas uz valsts lidojumiem) un arī problēmām ar bagāžu, kas neietilpst Regulas par gaisa transporta pasažieru tiesībām darbības jomā. Šos ziņojumus var izlasīt Komisijas tīmekļa vietnē, kā arī jebkura EEC tīmekļa vietnē.

Papildus tam Komisija 2008. gada novembrī nosūtīja visām kompetentajām valsts iestādēm aptaujas anketu, paredzot iesniegšanas termiņu līdz 15. janvārim, lūdzot sniegt attiecīgo informāciju, tajā skaitā informāciju par sūdzību izskatīšanu Regulas (EK) Nr. 261/2004 darbības laikā no 2007.-2008. gadam. Komisijas dienesti šobrīd tulko un analizē aptaujas anketās sniegtās atbildes. Komisija plāno drīzumā nosūtīt līdzīgu vēstuli aviosabiedrībām. Komisijas dienesti apkopos un izanalizēs visus pieejamos datus un informēs Parlamentu par šīs pārbaudes rezultātiem 2009. gada otrajā ceturksnī līdzīgi, kā tas notika 2007. gadā. EEC plāno 2009. gadā izdot trešo ziņojumu par sūdzībām, kas saņemtas laikposmā no 2007.-2008. gadam.

2. Saskaņā ar regulas 16. pantu par tās ieviešanu ir atbildīgas dalībvalstis un tādēļ dalībvalstu kompetencē ir rīkoties attiecībā uz aviosabiedrībām, kas neīsteno pilnībā regulas nosacījumus. Komisija var tikai uzsākt pārkāpumu procedūras pret dalībvalstīm, kas nepilda savus īstenošanas pienākumus.

2007. gada paziņojumā Komisija puda viedokli, ka ir nepieciešams periods stabilitātes nostiprināšanai, lai valsts tiesību aizsardzību iestādes, aviosabiedrības, dalībvalstis un arī Komisija pati varētu attīstīt praktisku, konsekventu un saskaņotu regulas piemērošanu. Pēc paziņojuma iesniegšanas Komisija 2007. gadā uzaicināja visas ieinteresētās puses (īpaši aviosabiedrības un valsts tiesību aizsardzības iestādes), lai izstrādātu dokumentu kopumu, kas uzlabotu regulas piemērošanu un ievērošanu. Visi šie dokumenti ir pieejami Komisijas tīmekļa vietnē⁽²⁶⁾. 2008. gadā mēs guvām nepieciešamo laiku stabilitātes nostiprināšanai, kas ļāva visām ieinteresētajām pusēm praktiski īstenot visas procedūras un mehānismus, kas tika atrunāti 2007. gadā.

Ņemot vērā, ka visas valsts tiesību aizsardzības iestādes bija pilnībā apņēmušās ievērot šo brīvprātīgo pieeju un uzsāka regulas ievērošanas uzlabošanu, stabilitātes nostiprināšanās laikā – no 2007.-2008. gadam – netika uzsāka neviena pārkāpumu procedūra.

Sanāksme, ko pagājušā gada 2. decembrī noturēja Briselē un kurā atkal piedalījās visas ieinteresētās puses, noslēdza stabilitātes nostiprināšanās periodu un aizsāka jaunu attīstības posmu, kura ietvaros Komisija veiks analīzi, vai un kādēļ Regula (EK) Nr. 261/2004, iespējams, joprojām netiek pilnībā ievērota, un piemēros atbilstošos risinājumus.

2009. gada janvārī Komisija uzsāks sarunas saistībā ar šiem trim dokumentiem ar divām dalībvalstīm, izmantojot ES palīgdokumentu sistēmu, lai rastu risinājumus. Divas lietas ir saistītas ar faktu, ka Itālijas valsts tiesību aizsardzības iestādes nav rīkojusies, un viena – ar rīcības trūkumu no Spānijas valsts tiesību aizsardzības iestādes puses. Pamatojoties uz kompetento valsts iestāžu atbildi šajās lietās, Komisija, iespējams, uzsāks pārkāpumu procedūru pret šīm valstīm. Otrkārt, tuvāko nedēļu laikā Komisijas dienesti nosūtīs atsevišķām dalībvalstīm vēstuli ar lūgumu sniegt papildu informāciju par veidu, kā tiek īstenota regula attiecībā uz citu valstu gaisa pārvadātājiem. Ja informācija, ko iesniegs dalībvalstis, nebūs apmierinoša, Komisija 2009. gadā pret tām uzsāks pārkāpumu procedūru.

(25) KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI saskaņā ar 17. pantu Regulā (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos (COM(2007)0168 un SEC(2007)0426)

(26) <http://apr.europa.eu>

3. Ņemot vērā, ka pie Komisija vēršas tikai neliels skaits pasažieru, kuri nav apmierināti ar aviosabiedrības vai tiesību aizsardzības iestādes atbildi, Komisija uzskata, ka šīs sūdzības neatspoguļo kopējo situāciju Eiropā. Tomēr šīs sūdzības ir noderīgas Komisijai, lai varētu pārraudzīt, kā dalībvalstis un to gaisa pārvadātāji piemēro regulu praksē, un attiecīgajos gadījumos atbilstoši rīkoties.

Komisija nosūta atbilstošajām, kompetentajām valsts tiesību aizsardzības iestādēm visas pasažieru vēstules, nodrošinot informāciju par to, ka aviosabiedrības neievēro savus pienākumus atbilstoši regulas prasībām. Komisija seko valsts tiesību aizsardzību iestāžu darbam šajās lietās un pēc pasažieru lūguma sniedz viņiem attiecīgo informāciju.

Komisija mudina valsts tiesību aizsardzības iestādes sadarboties un savā starpā apmainīties ar informāciju, lai nodrošinātu aizvien saskaņotāku regulas īstenošanu. Lai to panāktu, Komisija regulāri rīko sanāksmes ar valsts tiesību aizsardzības iestādēm. Pēdējā notika 2009. gada 2. decembrī, nākamā visdrīzāk notiks maijā valsts tiesību aizsardzības iestāžu, EEC un SPC tīkla kopējā sanāksmē. Šo sanāksmju laikā pakāpeniski tiek apspriesti jautājumi, kas pausti pasažieru sūdzībās.

4. Kopš 2005. gada sūdzību skaits, ko saņēmusi Komisija, ir samazinājies un kopš 2007. gada šis skaits ir nostabilizējies līdz aptuveni 2200 vēstulēm un pasta sūtījumiem. Divi pasažieru visbiežāk minētie gadījumi ir problēmas saistībā ar bagāžu (Regula (EK) Nr. 889/2002, ar ko īsteno Monreālas Konvenciju) un ilgi kavējumi vai lidojumu atcelšana (Regula (EK) Nr. 261/2004). Pēc Regulas (EK) Nr. 261/2004 pieņemšanas ir acīmredzami samazinājies tādu gadījumu skaits, kad pārsniegts faktiskais vietu skaits un notikusi pazemināšana.

5. Komisija plāno 2009. gada rudenī iesniegt Padomei un Parlamentam vēl vienu ziņojumu par Regulas (EK) Nr. 261/2004 darbību un rezultātiem. Komisijas paziņojumā, ko pieņems šī gada otrajā ceturksnī, būs izanalizēti regulas četri darbības gadi, lai novērtētu tās panākumus incidentu skaita samazināšanā un gaisa transporta pasažieru tiesību aizsardzības uzlabošanā. Tajā būs paziņoti arī Komisijas nodomi saistībā ar turpmākajiem tiesiskajiem pasākumiem.

*

* *

Jautājums Nr. 70 (Manolis Mavrommatis) (H-0011/09)

Temats: nelikumīgā televīzijas kanāla al-Manar pārraides

Nesen Vācija aizliedz televīzijas kanāla al-Manar darbību visā Vācijā. Aizlieguma dēļ jebkāda sadarbība ar televīzijas kanālu al-Manar ir nelikumīga. Televīzijas kanāla al-Manar pārraides ir aizliegtas arī Francijā, Spānijā un Īslandē, jo šis televīzijas kanāls ir pārkāpis visus Eiropas tiesību aktus audiovizuālajā nozarē.

Saskaņā ar aizlieguma rīkojumu, ko Vācijas Federālais iekšlietu ministrs paziņoja 11. novembrī, "al-Manar televīzijas kanāla mērķis ir atbalstīt, propagandēt un aicināt visus izmantot vardarbīgus līdzekļus, lai panāktu politiskus un reliģiskus mērķus". Rīkojumā par aizliegumu ir arī norādīts, ka televīzijas kanāls al-Manar sludina mokpilnu dzīvi, īstenojot pašnāvnieku uzbrukumus, un uzskaita kanāla izmantotos Korāna pantus, kas pamatotu un veicinātu vardarbību.

Vai Komisija izvirzīja jautājumu par televīzijas kanāla al-Manar pārraidēm Eiropā, izmantojot Nilesat, ES un Ēģiptes Asociācijas komitejas sanāksmes laikā 2008. gada 16. decembrī? Ja nē, vai Komisija var paskaidrot iemeslu?

Atbilde

(EN) Komisija pievienojas godājamā deputāta bažām, ka daļa no materiāla, ko pārraida televīzijas kanāls al-Manar, ir pielīdzināma naida kurināšanai.

Pirmajā ES un Ēģiptes Asociācijas komitejas sanāksmē 2008. gada 16. decembrī novērtēja asociācijas nolīguma īstenošanas un kopējā rīcības plāna atbilstoši Eiropas kaimiņattiecību politikai panākumiem. Citu darba kārtības jautājumu starpā Asociācijas komiteja apsprieda dažādu apakškomiteju sanāksmju secinājumus, kas notikušas 2008. gadā; tomēr neviena no tēmām netika izskatīta detalizēti, jo to veica attiecīgās apakškomitejas.

Jautājumos par cīņu pret rasismu, ksenofobiju un neiecietību kompetentā iestāde ir politisko jautājumu attiecībās ar Ēģipti apakškomiteja. Tas attiecas arī uz ES un Ēģiptes kopējā rīcības plāna mērķi "stiprināt

plašsaziņas līdzekļu lomu ksenofobijas un diskriminācijas reliģiskās pārliecības vai kultūras dēļ izskaušanā un mudināt plašsaziņas līdzekļus "novērtēt šajā sakarā izrietošo atbildību".

Pirmā politisko jautājumu attiecībā ar Ēģipti apakškomitejas sanāksme notika 2008. gada 2.-3. jūnijā, bet tajā netika apspriests jautājums par nauda kurināšanu ar plašsaziņas līdzekļu starpniecību. Ņemot vērā daudzu citu būtisku notikumu attīstību, kas ir jārisina, kā arī ES prioritātes šī dialoga ietvaros, kopā ar dalībvalstīm ir nolemts, ka šo jautājumu neapspriedīs pirmajā apakškomitejas sanāksmē (skat. Komisijas atbildi uz mutiskajiem jautājumiem H-0480/08 un H-0491/08).

Tomēr Komisija ir vairākas reizes izvirzījusi jautājumu par televīzijas kanāla al-Manar pārraidēm: Piemēram, pēc Komisijas ieviešanas otrajā ES un Libānas apakškomitejas 2008. gada 17. novembra sanāksmē par cilvēktiesībām, pārvaldību un demokrātiju Libānas valdība paziņoja, ka nav saņēmusi jebkādas oficiālas sūdzības par televīzijas kanālu al-Manar. Papildus tam šis jautājums tika apspriests Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulējošo iestāžu darba grupas⁽²⁷⁾ 2008. gada 4. jūnija sanāksmē. Kontaktkomitejas⁽²⁸⁾ 2008. gada 16. decembra sanāksmē Komisija jautāja dalībvalstīm, vai pastāv norādes, kas liecina, ka televīzijas kanāls al-Manal joprojām sakūda naudu un, ja tā, vai tās apsvērtu iespēju iesniegt Libānas valdībai diplomātisku sūdzību (un informēt Komisiju par to).

Komisija turpina rūpīgi sekot notikumu attīstībai šajā jautājumā un, iespējams, izvirzīs šo jautājumu turpmāko ES pastāvīgo politisko dialogu ar Ēģipti un Libānu vai cita foruma ietvaros.

*
* *

Jautājums Nr. 71 (Krzysztof Hołowczyc) (H-0020/09)

Temats: godīga konkurence un patērētāju tiesības Kopienas gaisa transporta nozarē

Direktīvas 2005/29/EK⁽²⁹⁾ mērķis ir standartizēt tiesību aktus, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi Kopienā. Direktīva tiecas saskaņot pasākumus uzņēmēju negodīgas komercprakses attiecībā pret patērētājiem apkarošanai. Komisijas paziņojumā COM(2007)0099 par ES Patērētāju politikas stratēģiju 2007.-2013. gadam vēlreiz ir apstiprināti direktīvas mērķi.

Kaut arī lēto aviosabiedrību tirgu dinamiskā izaugsme ir pozitīvas attīstība, vai Komisija var norādīt, kādus pasākumus tā plāno veikt, lai nodrošinātu, ka šīs aviosabiedrības sniedz precīzu informāciju par aviobiļetes cenu?

Vai Komisija uzskata, ka prakse, ko īsteno Īrijas aviosabiedrība, sistemātiski ieturot par biļetēm, kas tiek iegādātas tiešsaistē, lielāku maksu, nekā norādīts reklāmās, ir pretrunā ar iepriekš minētās direktīvas mērķiem?

Atbilde

(EN) Komisijai ir zināma šī aviosabiedrību sektora problēma saistībā ar skaidru un pilnīgu cenu noteikšanu un tā ir pasākumus, lai nodrošinātu, ka aviosabiedrības uzlabo savu praksi. 2007. gada septembrī Komisija kopā ar valstu iestādēm koordinēja "sweep" veida uzraudzības pasākumu, kas bija vērts uz aviobiļešu pārdošanu tiešsaistē, tajā skaitā aviosabiedrību tīmekļa vietnēs.

Pārbaudīja vairāk nekā 400 tīmekļa vietnes, un rezultāti liecināja, ka viena trešdaļa no aviosabiedrībām pārkāpj noteikumus, sniedzot maldinošu informāciju par aviobiļešu cenu, kas ir viens no biežākajiem pārkāpumiem. Bieži vien lidojumu cenas, kurus reizēm piedāvā kā bezmaksas, nesatur nodokļus un nodevas, tādēļ beigās ieturētā summa ir ievērojami augstāka par reklamēto cenu. 60% no pārkāpumiem nākamo 13 mēnešu laikā ir izlaboti⁽³⁰⁾. Pārējie 40 % joprojām tiek izmeklēti.

⁽²⁷⁾ Dibināta saskaņā ar Direktīvu 89/552/EEK, kurā jaunākie grozījumi veikti ar Direktīvu 2007/65/EK, par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos - OV L 332, 2007. gada 18. decembris.

⁽²⁸⁾ Dibināta saskaņā ar Direktīvu 89/552/EEK, kurā jaunākie grozījumi veikti ar Direktīvu 2007/65/EK, par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos - OV L 332, 2007. gada 18. decembris.

⁽²⁹⁾ OV L 149, 11.06.2005., 22. lpp.

⁽³⁰⁾ IP/08/1857

Negodīgas komercprakses direktīva⁽³¹⁾ uzliek tirgotājiem pienākumu sniegt patērētājiem savlaicīga un skaidrā veidā nepieciešamo informāciju, lai viņi varētu pieņemt uz informāciju balstītus lēmumus. Tirgotājiem reklāmās un sludinājumos ir arī jāsniedz skaidra, pilnīga un galīgā informācija par cenām, ieskaitot nodokļus un citas nodevas.

Direktīva arī paredz, ka arī tehniski pareizi ievietota informācija ir uzskatāma par maldinošu, ja tā maldina vai šķietami maldina vidusmēra patērētāju. Papildus tam direktīvas melnais saraksts satur aizliegumu maldinoši norādīt produktu kā bezmaksas gadījumos, ja tas tā nav.

Tomēr vēl precīzākus pienākumus aviosabiedrībām saistībā ar pilnīgas informācijas sniegšanu par lidojumu maksu paredz Regula par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā⁽³²⁾, kas stājās spēkā 2008. gada 1. novembrī. Informācijā ir jābūt iekļautiem visiem nodokļiem un lidostas nodevām, un visiem pārējiem paredzamajiem papildu maksājumiem.

Novembrī Eiropas Komisijas transporta komisārs un es tikāmies ar aviācijas nozares pārstāvjiem, lai apspriestu jautājumu par viņu tīmekļa vietņu saderību ar ES tiesību aktiem patērētāju tiesību jomā. Nozares pārstāvjiem tika izsniegta pārbaudes punktu veidlapa par viņu tīmekļa vietņu saderību, un Komisija viņus informēja, ka šo pavasari neatkarīga pētījuma ietvaros veiks pārbaudi, kuras tīmekļa vietas atbilst pārbaudes punktu kritērijiem.⁽³³⁾

*
* *

Jautājums Nr. 72 (Georgios Toussas) (H-0021/09)

Temats: piekrastes kuģniecības (jūras kabotāžas) standartu kritums

Saskaņā ar pamatoto informāciju, ko sniedza Grieķijas Konkurences ģenerāldirektorāts, 14 piekrastes kuģniecības uzņēmumi kopā ar Piekrastes kuģniecības uzņēmumu savienību (UCSC) ir inter alia apsūdzētas cenu politikas, reisu grafiku saskaņošanā, netieši saskaņojot cenas par kravu pārvadājumiem un koordinējot politikas UCSC ietvaros, lai saīsinātu maršrutus līdz Egejas un Dodekanēsas salām, tādējādi palielinātu kuģošanas uzņēmumu peļņu. Tiesiskā regulējuma rezultātā, ko Grieķijā izstrādāja Nea Dimokratia un PASOK valdības un citas dalībvalstis, pamatojoties uz Regulu (EEK) Nr. 3577/92⁽³⁴⁾, visur pazeminājās piekrastes kuģniecības līniju standarti, radot nopietnas problēmas darba ņēmējiem un salu iedzīvotājiem. Ņemot vērā, ka strauji tuvojas šī Parlamenta pilnvaru termiņa beigas, nav pieņemami, ka Komisija septiņu gadu laikā kopš pēdējā ziņojuma par jūras kabotāžu (COM(2002)0203) joprojām nav publicējusi jaunu ziņojumu.

Kādēļ Komisija joprojām nav publicējusi šādu ziņojumu un kad tā plāno tādu publicēt? Vai tā plānot atcelt Regulu (EEK) Nr. 3577/92, kas ir pilnībā pretrunā ar darba ņēmēju interesēm un ir pilnībā institucionalizējusi kuģu īpašnieku un karteļu imunitāti piekrastes kuģniecībā?

Atbilde

(EN) Komisija ņem vērā godātā deputāta paustās bažas saistībā ar grieķu pārvadātājiem, tomēr vēlas atzīmēt, ka kopš 2004. gada 1. maija⁽³⁵⁾ Komisija un valsts konkurences iestādes ("VKI"), kā arī ES dalībvalstu tiesas ir kopīgi atbildīgas par EK konkurences noteikumu īstenošanu. Komisija tic, ka Grieķijas konkurences iestāde piemēros EK konkurences noteikumus, ja tie būs piemērojami konkrētajās lietās. Šādā gadījumā Grieķijas konkurences iestādes pienākums ir cieši sadarboties ar Komisiju (Regulas (EK) Nr. 1/2003 11. pants)

⁽³¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK un 2002/65 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva).

⁽³²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Regula (EK) Nr. 1008/2008 par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (pārstrādāta versija)

⁽³³⁾ IP/08/1857

⁽³⁴⁾ OV L 364, 12.12.1992., 7. lpp.

⁽³⁵⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, OV L, 04.01.2003., 1. lpp.

Regula par jūra kabotāžu⁽³⁶⁾ ierosina liberalizēt jūras kabotāžas pakalpojumus, piemērojot brīvību jebkurā ES dalībvalstī sniegt šos pakalpojumus Kopienas kuģu īpašniekiem, kuru kuģi ir reģistrēti dalībvalstī un peld ar dalībvalsts karogu. Ir jānorāda, ka regula par jūras kabotāžu ir liberalizējusi šos pakalpojumus, vienlaikus ņemot vērā sabiedriskā transporta vajadzības uz/no salām, kā arī ļaujot dalībvalstīm izvēlēties, vai nodrošināt šo sabiedrisko pakalpojumu un kādā mēra to darīt.

Komisija rūpīgi uzrauga regulas par jūras kabotāžu piemērošanu. Turklāt saskaņā ar regulas 10. pantu Komisija reizi divos gados ir jāiesniedz Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu. Kā norādīja godātais deputāts, pēdējais (ceturtais) ziņojums par laikposmu no 1999.-2000. gadam ir pieņemts 2002. gadā. Saskaņojot ar Padomi⁽³⁷⁾, Komisija nolēma piektajā ziņojumā ietvert garāku laikposmu, lai pilnībā izanalizētu kabotāžas tirgu attīstību Kopienā, tajā skaitā Grieķijā, kas gūst vismazāk priekšrocību no standartu krituma. Šobrīd Komisija sagatavo piekto ziņojumu. Šis pārbaudes ietvars Komisija plāno pirms ziņojuma pieņemšanas apspriesties ar ieinteresētajām pusēm un, ja nepieciešams, iesniegt papildu priekšlikumus.

*
* *

Jautājums Nr. 73 (Konstantīnos Droutsas) (H-0023/09)

Temats: komerciālās krīzes katastrofālā ietekme uz lauksaimniecības māsaimniecībām

Noteikumu ieviešana, kas tika pieņemti ņemot vērā vidusposma pārskatu par atsevišķiem produktiem, izraisīja cenu sabrukumu, līdz ar to tās vairs nenosedz ražošanas izmaksas. Piemēram, cena par cietajiem kviešiem 2007. gadā pazeminājās no 0,50 eiro par kilogramu līdz 0,30 eiro par kilogramu 2008. gadā. Šī paša laikposma ietvaros cena par kokvilnu pazeminājās no 0,40 līdz 0,20 eiro par kilogramu, un olīveļļas cena pazeminājās no 3,5 eiro par kilogramu līdz 2,4 eiro par kilogramu.

Ņemot vērā to, ka šis cenu pazeminājums ir izraisījis daudzu Grieķijas lauksaimniecības māsaimniecību bankrotu, vai Komisija plāno veikt pasākumus, lai novērstu komerciālās krīzes katastrofālo ietekmi? Ja tā, kādus pasākumus tā plāno?

Atbilde

(EN) Pēc strauja un ātra kāpuma 2007. gada beigās un 2008. gada sākumā daudzu lauksaimniecības preču cenas radikāli pazeminājās galvenokārt straujās ražošanas attīstības dēļ 2008. gadā ES un visas pasaules līmenī. Šobrīd cenas ir atgriezušas tajā līmenī, kāds bija pirms cenu paaugstināšanās. Turklāt cenu kritumu saasināja satraukums un nedrošība par ekonomisko stāvokli un vispārējais pasaules finanšu sistēmas satricinājums.

Cenu pazemināšanās 2008. gadā izraisīja atsevišķu ienākumu samazināšanos daudzās ES dalībvalstīs, kaut arī patiesībā galvenais iemesls lauksaimniecības ienākumu kritumam ir augstāka pievienotā vērtība (īpaši saistībā ar enerģiju un mēslojumu). Grieķijā lauksaimniecības ienākumi uz vienu darbinieku faktiski pazeminājās par 7 %, neskatoties uz to, ka lauksaimniecības produktu pievienotā vērtība pieauga par 3 % (ko veidoja ražošanas apjoma pieaugums par 4 % un neliels produkcijas izlaidis cenu pazeminājums par 1 %).

Neskatoties uz šīm nelabvēlīgajām cenu tendencēm, 2008. gadā Grieķijas lauksaimnieku ienākumus ievērojami atbalstīja, piešķirot tiešos atsaistītos maksājumus, kas tiek izmaksāti neatkarīgi no dominējošās tirgus cenas, un kas veido 40 % no Grieķijas lauksaimniecības faktoriem ienākumiem. Turklāt, lai līdzsvarotu pašreizējo lauksaimniecības tirgus cenu pazemināšanās tendenci, Komisija nesen pielāgoja tirgus pārvaldību piena nozarē.

*
* *

⁽³⁶⁾ Padomes 1992. gada 7. decembra Regula (EEK), ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža), OV L 364, 12.12.1992., 7. lpp.

⁽³⁷⁾ Padomes 2002. gada 5. novembra secinājumi

Jautājums Nr. 74 (Sajjad Karim) (H-0026/09)**Temats: pārrobežu videokonferences**

2008. gada 18. decembrī Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par e-tiesiskumu. Rezolūcijā ir norādīts, ka tā kā dažās dalībvalstīs spēkā esošā pierādījumu vākšanas sistēma krimināllietās joprojām ir balstīta uz lēniem un neefektīviem līdzekļiem, ko piedāvā savstarpējā palīdzība krimināllietās, un tā kā atbilstīgā gadījumā un tikai tad, ja tas nekaitē liecību sniedzošās personas tiesiskajam statusam, liels progress klāt neesošu liecinieku liecību uzklaušīšanā būtu tehnoloģisko risinājumu, piemēram, videokonferenču, izmantošana.

Tomēr šobrīd nav pieejami statistikas dati par videokonferenču īstenošanu praksē un šķiet, ka šobrīd netiek pilnībā izmantotas videokonferenču iespējas.

Vai Komisija paredz īpašus pasākumus saistībā ar pilnīgu videokonferenču iespēju izmantošanu, tajā skaitā nodrošinot valstu un konkrētu vietu sarakstu, kur varētu noritēt videokonferences?

Vai Komisija piekrīt tam, ka ir īpaši nepieciešamas atbilstošas garantijas, lai nodrošinātu pilsoņu tiesību un tiesvedības sistēmu integritātes aizsardzībai?

Vai Komisija apsvērs vai vismaz apzinās videokonferenču trūkumus?

Atbilde

(EN) 1. Komisija piekrīt viedokli, ka videokonferenču izmantošana pierādījumu vākšanai pārrobežu lietās varētu būt veids, kā veicināt procedūras pilsoņiem, kuri iesaistīti šajās lietās.

Eiropas tiesiskais regulējums jau nodrošina iespējas un noteikumus videokonferenču izmantošanas pārrobežu lietās:

Padomes 2000. gada 29. maija Akts, ar ko izstrādā Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību;

Padomes 2001. gada 28. maija Regula (EK) Nr. 1206/2001 par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās;

Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/80/EK par kompensāciju noziegumos cietušajiem;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām.

2001. gada regula piešķir vienas dalībvalsts tiesai tiesības lūgt citas dalībvalsts tiesai iegūt pierādījumus citā dalībvalstī. Šī regula ir paredzēta vismodernāko tehnoloģiju izmantošanai, un priekšroka tiek dota videokonferencēm. Lai atbalstītu šīs regulas īstenošanu, 2007. gada sākumā izplatīja 50 000 šīs regulas prakses rokasgrāmatas kopiju, kas kalpoja informētības palielināšanai saistībā ar šiem noteikumiem tiesu iestāžu darbinieku vidū.

Krimināllietās 2000. gada konvencija paredz, ka dalībvalstij ir jāpiekrīt citas dalībvalsts lūgumam noklausīties liecinieku vai ekspertu, izmantojot videokonferenci, ar nosacījumu, ka tas nav pretrunā ar konkrētās dalībvalsts tiesību aktu pamatprincipiem un ka ir pieejami tehniskie līdzekļi šādas noklausīšanās īstenošanai.

Tās dalībvalsts tiesu iestāde, kurai pausts lūgums, uzaicina liecinieku atbilstoši tās valsts tiesību aktos paredzētajai kārtībai. Noklausīšanās laikā ir jābūt klāt tās dalībvalsts tiesas darbiniekam, kurai pausts lūgums. Personai ir tiesības atteikties liecināt saskaņā ar lūgumu iesniegušās vai lūgumu saņēmušās dalībvalsts tiesību aktiem.

Šie noteikumi ir piemērojami tikai attiecībā uz liecinieku un ekspertu noklausīšanos. Tomēr dalībvalstis var vienoties piemērot šos noteikumus apsūdzēto personu noklausīšanai atbilstoši valsts tiesību aktiem un attiecīgajiem starptautiskajiem instrumentiem.

2003. gada Nolīgums par savstarpējo juridisko palīdzību starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm arī satur noteikumus par videokonferenču izmantošanu.

Parlamenta rezolūcija un Padomes rīcības plāns par e-tiesiskumu veicina visu videokonferenču iespēju izmantošanas tieslietās apsvēršanu.

2. 2007. gada 5. decembrī Komisija pieņēma ziņojumu par Padomes Regulas (EK) Nr. 1206/2001⁽³⁸⁾ piemērošanu. Lai sagatavotu šo ziņojumu, veica pētījumu, ko publicēja 2007. gada martā⁽³⁹⁾. Tā rezultāti liecināja, ka saistībā ar modernu sakaru tehnoloģiju izmantošanu pierādījumu iegūšanai

62,2 % no tieslietu speciālistiem norādīja, ka tās izmanto reti,

17,7 % ir redzējuši, ka tās dažkārt izmanto, un

4,2 % tās izmanto bieži.

24,3 no aptaujātajiem speciālistiem apsvēra šo moderno sakaru tehnoloģiju izmantošanu kā iespēju uzlabot pierādījumu iegūšanas efektivitāti, samazināt izmaksas un ievērojami saīsināt termiņus.

Pašreizējās diskusija Padomes e-tiesiskuma darba grupā liecina par to, ka kaut arī videokonferences vēl netiek plaši izmantotas, visās dalībvalstīs nesen īstenotie pasākumi ir veicinājuši plašāk izplatīta aprīkojuma izmantošanu tiesās un pastiprinātu interesi par videokonferenču iekārtām pārrobežu lietām.

Padomes organizētais pētījums liecina, ka dažādās dalībvalstīs uzstādītās iekārtas atbilst vienādiem starptautiskajiem tehniskajiem standartiem. Tomēr par klupšanas akmeni vai kavēkli plašākai videokonferenču izmantošanai pārrobežu lietās varētu kalpot organizatoriskie (piemēram, kontaktpunkti, testēšanas periodi utt.) un juridiskie jautājumi (atbilstoša izpratne par citas valsts tiesību sistēmu un struktūru).

3. Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla (EJN) civillietās un komercietās atlase⁽⁴⁰⁾ satur visu dalībvalstu tiesu sarakstu. Ja EJN valsts kontaktpunkts ir nodrošinājis atbilstošu informāciju, ir iespējams konstatēt, kuras tiesas ir aprīkotas ar videokonferenču iekārtām, un sazināties ar tām.

Nākotnē paredzētais Eiropas e-tiesiskuma portāls, kas visticamāk tiks prezentēts 2009. gada decembra beigās, saturēs detalizētāku informāciju par videokonferenču izmantošanu un tiesu ar videokonferenču aprīkojumu atrašanās vietām.

4. Eiropas e-tiesiskums ir Komisijas prioritāte. Apspriedēs saistībā ar IT instrumentiem pārrobežu lietu efektivitātes uzlabošanai būtiskākais jautājums ir upuru un apsūdzēto tiesību aizsardzība. Videokonferenču izmantošanas organizatoriskie jautājumi un juridiskais pamats valsts mēroga lietās ir dalībvalstu kompetencē.

Tomēr Komisija atzinīgi novērtē visus komentārus un priekšlikumus saistībā ar tiesvedības sistēmas integritātes pilsoņu tiesību aizsardzības uzlabošanu. Komisijai ir tiešs kontakts ar tieslietu speciālistu Eiropas, kā arī valsts organizācijām. 2009. gadā jautājums par videokonferenču izmantošanu pārrobežu lietās tiks apspriests vienā no tiesiskuma foruma sanāksmēm⁽⁴¹⁾. Mērķis ir veicināt pieredzes apmaiņu un apspriedes par to, kā šo instrumentu vislabāk izmantot.

5. Ir nepieciešams atbilstoši novērtēt videokonferenču izmantošanas pārrobežu lietās priekšrocības un iespējamās negatīvās sekas. Ir būtiski nodrošināt pilnīgu pilsoņu tiesību ievērošanu un nodrošināt, lai netiktu negatīvi ietekmēta tieslietu speciālistu darba kvalitāte, un ir pietiekami jāņem vērā pilsoņu un tieslietu speciālistu vajadzības, pielāgojoties instrumentam.

Piemēram, pārrobežu lietā procedūra var noritēt daudzvalodu kontekstā. Tādēļ ir ļoti būtisks tulkošanas jautājums, ko ir rūpīgi jāapsver, gan saistībā ar tiešu tulkošanu uz vietas, gan netiešu no attāluma.

Komisija atbalsta pētījumu par īpašajām tulkošanas vajadzībām videokonferenču ietvaros.

Lai pilnībā izmantoto pieejamo potenciālu un nodrošinātu labāko izmantošanas veidu, ir nepieciešams novērtēt un veicināt labāko praksi, izprast grūtības un sniegt praktiskas atbildes. Vēlākā stadijā varētu būt nepieciešami papildu tiesību akti, tomēr tas šobrīd nav galvenais šķērslis.

*

* *

(38) COM(2007) 769 galīgā redakcija

(39) http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc/final_report_ec_1206_2001_a_09032007.pdf

(40) http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_en.htm

(41) http://ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/justice_forum/index_en.htm

Jautājums Nr. 75 (Mikel Irujo Amezaga) (H-0027/09)**Temats: kartes, kurās pareizi norādīta Euskal Herria (Basku zeme)**

Savā jautājumā P-6678/08 Eiropas Parlamenta deputāts José Javier Pomés Ruiz nepareizi apsprieda jēdziena "Euskal Herria" pareizību. Basku zemes autonomijas noteikumu (konstitucionālais likums 3/1979) 1. pants paredz: "Basku tauta jeb Euskal Herria, kas ir apzīmējums tautība un paredzēts pašpārvaldes īstenošanai, pēc būtības ir autonoma kopiena Spānijas valstī ar nosaukumu Euskadi vai Basku valsts saskaņā ar konstitūciju un šiem noteikumiem, kas ir tās pamata tiesību akti." Papildus tam šo noteikumu 2. pants paredz, ka Álava, Guipúzcoa un Vizcaya, kā arī Navarre provincei ir tiesības būt daļai no Basku valsts autonomās kopienas".

Tādēļ ir skaidrs, ka konstitucionālais likums vai, citiem vārdiem sakot, augstāka juridiska iestāde ir atzinusi jēdzienu "Euskal Herria" un ka šis jēdziens ietver arī Navarre.

Nemot vērā iepriekšminēto, vai Komisija var paskaidrot, ka runa nav par notikušu "tehnisku kļūdu", neskatoties uz komisāres M. Wallström paziņojumiem atbildē uz jautājumu?

Atbilde

(EN) Komisijas izdotajās Eiropas kartēs, kas paredzētas informatīviem nolūkiem, ir norādīti tikai oficiālie autonomiju nosaukumi un ievēroti teritoriālie iedalījumi, kādus noteikušas attiecīgās dalībvalstis.

*
* *

Jautājums Nr. 76 (Ryszard Czarnecki) (H-0036/09)**Temats: korupcijas apkarošanas panākumi Balkānu valstīs**

Kāds ir Komisijas viedoklis par panākumiem, kas gūti korupcija apkarošanas jomā Balkānu kandidātvalstīs?

Atbilde

(EN) Korupcijas apkarošana ir viens no galvenajiem jautājumiem, ko Komisija rūpīgi uzrauga un veicina saistībā ar Rietumbalkānu kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm. Tas tiek īstenots cieši sadarbojoties ar citām nozīmīgākajām ieinteresētajām pusēm, piemēram, Eiropas Padomi, starptautiskajām finanšu institūcijām, kā arī nevalstiskajām organizācijām (NVO). Mūsu ikgadējā progresa ziņojumā mēs detalizēti norādījām notikumu attīstību šajā jomā. Korupcijas apkarošana ir arī galvenais salīdzinošā novērtējuma rādītājs dialogā par vīzu liberalizāciju.

Kopumā vērtējot, neskatoties uz ievērojamiem pasākumiem, ko īstenojušas atsevišķas valstis, korupcija joprojām ir viena no Rietumbalkānu galvenajām problēmām. Īpaši norādāms, ka korupciju lietās notiesāšanas rādītāji parasti ir zemi, kā rezultātā tiek paustas apsūdzības par korupciju tiesvedības sistēmā. Politisko partiju finansēšana, privatizācija un valsts iepirkuma procedūras ir jomas, kuras visvairāk skar korupcija, tomēr tā ietekmē arī citus sektorus, piemēram, izglītību un veselības aprūpi.

Attiecībā uz kandidātvalstīm ir konstatējams progress:

Horvātijā tagad lielā mērā ir panākts atbilstošs tiesiskais regulējums korupcijas apkarošanas jomā, un Korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas birojs (USKOK) top aizvien aktīvāks. Tomēr korupcija joprojām ir plaši izplatīta. Ir nepieciešami turpmāki pasākumi augsta līmeņa korupcijas apkarošanai un tiesvedību uzsākšanai, tajā skaitā arī valsts iepirkumu procedūru jomā. Iztrūkst politiskā atbildība.

Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā ir panākts neliels progress pretkorupcijas politikas īstenošanā un uzlaboti daži pretkorupcijas tiesību akti. Tomēr lielā skaita tiesību aktu rezultātā izveidojusies sadrumstalotā tiesību sistēma turpina sarežģīt īstenošanas un uzraudzības procesu. Kopumā vērtējot, korupcija joprojām ir nopietna problēma. Ir nepieciešami turpmāki pasākumi, lai īstenotu noteikumus par politisko partiju un vēlēšanu kampaņu finansēšanu.

Saistībā ar visām potenciālajām kandidātvalstīm stāvoklis ir šāds:

Albānijā korupcijas apkarošanā progress joprojām ir neliels. Jauno pretkorupcijas stratēģiju 2007.-2013. gadam ar rīcības plānu pieņēma 2008. gada oktobrī. Ir nepieciešams uzsākt īstenošanu un joprojām jānovērtē uzraudzības mehānismi. Korupcija Albānijā joprojām ir īpaši nopietna problēma.

Arī attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu konstatējams, ka joprojām vērojams lēns progress. Sanāksmēs ar Bosnijas un Hercegovinas politiskajiem līderiem Komisija uzvēra nepieciešamību paust politisko gribu un īstenot mērķtiecīgus pasākumus korupcijas apkarošanai. Valstij ir nepieciešams uzlabot pretkorupcijas tiesību aktus un ir nepieciešama efektīvāka izmeklēšana un tiesvedību uzsākšana.

Melnkalnē ir īstenoti pasākumi uzraudzības, izpratnes veicināšanas un nepieciešamā tiesiskā regulējuma korupcijas apkarošanai jomā. Tomēr korupcija joprojām ir nopietna un plaši izplatīta problēma, un atbilstošas tiesvedības un notiesāšanas nodrošināšanas rezultāti ir ierobežoti.

Serbija ir panākusi nelielu progresu korupcijas pakarošanā un visaptverošas pretkorupcijas politikas izstrādāšanā. Tiesiskais regulējums ir uzlabots un tiesās un tiesu izpildītāju birojos ir izveidoti specializēti departamenti. Tomēr praktiskie rezultāti korupcijas apkarošanā uz šo brīdi ir nelieli un korupcija joprojām ir plaši izplatīta, un uzskatāma par nopietnu problēmu Serbijā.

Kosovas gadījumā atbilstoši ANO Drošības padomes rezolūcijai (UNSCR) 1244/99 korupcija joprojām ir plaši izplatīta un veido nopietnu problēmu. Iemesls ir neatbilstoši tiesību akti un īstenošanas pasākumi, kā arī skaidras politiskās apņemšanās trūkums un tiesvedības sistēmas vājums.

*

* *